

หลักคำสอนและการปฏิบัติ ของคริสตจักร

ดร.สตีเฟน กีบสัน

ลิขสิทธิ์ © 2019 Shepherds Global Classroom
แก้ไขครั้งที่สอง ISBN: 978-1-943953-55-4

สงวนลิขสิทธิ์ ยกเว้นสำหรับหน้าที่เอาไว้ตรวจสอบ ห้ามเผยแพร่หรือทำซ้ำ เก็บบันทึกไว้ในระบบ
หรือถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบใด ไม่ว่าโดยทางอิเล็กทรอนิกส์ จัดพิมพ์ภาพถ่าย บันทึก หรืออื่น ๆ
โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก Shepherds Global Classroom (SGC) (เซพเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม - เอสจีซี)
ทุกการจัดซื้อหลักสูตรภาษาอังกฤษของ เอสจีซี
จะช่วยให้แปลและเผยแพร่หลักสูตรนี้ให้กับผู้นำคริสเตียนทั่วโลกได้ ติดต่อ เอสจีซี
หรือต้องการบริจาคให้กับนิมิตนี้ร่วมกัน ขอเข้าไปที่ www.shepherdsglobal.org

พระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน (THSV)

สารบัญ

ภาพรวมหลักสูตร.....	7
(1) พระเจ้าองค์เดียว คริสตจักรเดียว	11
(2) ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน.....	23
(3) คริสตจักรท้องถิ่น	35
(4) สมาพันธ์คริสตจักร.....	43
(5) การเป็นสมาชิกคริสตจักร.....	53
(6) แบ่งปันชีวิตร่วมกัน	69
(7) คริสตจักรในโลกนี้.....	81
(8) การสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น.....	91
(9) การถวายสืบลด.....	103
(10) พิธีบัพติศมา	111
(11) พิธีมหาสนิท.....	125
(12) วินัยในคริสตจักร	137
(13) คุณลักษณะของผู้นำคริสเตียน.....	151
(14) ของประทานฝ่ายวิญญาณ.....	161
(15) คำถามประเมินความเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร	175
แบบฟอร์มสำหรับบันทึกงานมอบหมาย	184

ภาพรวมหลักสูตร

คำอธิบายวิชา

วิชานี้นำเสนอแนวคิดตามหลักการพระคัมภีร์เกี่ยวกับคริสตจักรในฐานะศูนย์กลางการทำงาน ของพระเจ้าบนโลกนี้ นักศึกษาจะได้รับความเข้าใจเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน การเป็นสมาชิกของคริสตจักร การสามัคคีธรรม การเงินสนับสนุนพันธกิจ การถวายสิบลด การรับบัพติศมา พิธีมหาสนิท วินัยในคริสตจักร และสัญญาณของคริสตจักรที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ วิชานี้อธิบายหลักการต่าง ๆ และการประยุกต์ใช้สำหรับชีวิตและการงานของคริสตจักร

จุดประสงค์ของวิชา

1. เพื่อเข้าใจเอกลักษณ์และคำอธิบายตามหลักการพระคัมภีร์เกี่ยวกับคริสตจักร
2. เพื่อเห็นแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร และการงานของพระเจ้าในคริสตจักร
3. เพื่อเรียนรู้ถึงความรับผิดชอบต่าง ๆ ของสมาชิกและผู้นำในคริสตจักร
4. เพื่อประยุกต์ใช้หลักการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุน บริหาร และพัฒนาคริสตจักรท้องถิ่น
5. เพื่อรับการเสริมสร้างด้วยเนื้อหาและโครงสร้างคำสอนเกี่ยวกับคริสตจักร

คำแนะนำสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

บันทึกถึงหัวหน้าชั้นเรียนมีตลอดหลักสูตรพร้อมกับคำแนะนำในส่วนที่เจาะจงของบทเรียน ซึ่งจะเป็น *ตัวหนังสือแบบตัวเอน*

คำถามเพื่ออภิปรายร่วมกัน และกิจกรรมในชั้นเรียน จะกำกับด้วยเครื่องหมาย ► สำหรับคำถามเพื่อการอภิปรายร่วมกันนั้น

หัวหน้าชั้นเรียนควรถามคำถามและให้เวลานักศึกษาอภิปรายร่วมกันเพื่อหาคำตอบ ถ้าหากนักศึกษาค้นเดิมนักตอบคนแรกเสมอ หรือถ้าหากนักศึกษาค้นไหนไม่ตอบเลย หัวหน้าชั้นเรียนสามารถถามคำถามเจาะจงกับแต่ละคนได้เช่น “เพียร์ คุณจะตอบคำถามนี้อย่างไร?”

ในวิชานี้ใช้**ข้อพระคัมภีร์**จำนวนมาก

เนื้อหาของพระคัมภีร์ที่ควรอ่านออกเสียงในชั้นเรียนจะกำกับไว้ด้วยเครื่องหมายลูกศร

ในบางครั้งข้อพระคัมภีร์อ้างอิงจะระบุไว้ในวงเล็บ ยกตัวอย่างเช่น (1 โครินธ์ 12:15)

ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเหล่านั้นสนับสนุนเนื้อหาตอนนั้น

ซึ่งไม่จำเป็นต้องอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ทุกครั้ง

แต่ละบทเรียนมีอย่างน้อยสองกล่องข้อความอ้างอิงจากนักศาสนศาสตร์บางคนในประวัติศาสตร์ เมื่อชั้นเรียนดำเนินมาถึงกล่องข้อความอ้างอิง

หัวหน้าชั้นเรียนสามารถขอให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่านออกเสียงและอธิบายข้อความอ้างอิงนั้น

ในแต่ละบทเรียนทุกบทจะจบลงด้วย**ประโยคสรุปเจ็ดประโยค**

จุดประสงค์ของบทเรียนคือเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้

นักศึกษาควรศึกษาและท่องจำประโยคเหล่านี้

นักศึกษาต้อง**เขียนแต่ละประเด็นในความยาวหนึ่งย่อหน้า**

และส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป (เจ็ดย่อหน้า) ในแต่ละย่อหน้า

นักศึกษาควรอธิบายถึงประโยคนั้น ๆ เหมือนกำลังอธิบายให้กับคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนฟัง รวมถึงอธิบายว่าทำไมแนวคิดนั้นจึงสำคัญ ในช่วงเริ่มต้นของชั่วโมงเรียนถัดไป

หัวหน้าชั้นเรียนควรให้นักศึกษาหลายคนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเขียนแต่ละย่อหน้าให้กับทั้งกลุ่มฟัง

เช่นเดียวกันในช่วงเริ่มต้นชั้นเรียนครั้งถัดไป

นักศึกษาจะ**เขียนประโยคสรุปเจ็ดประโยค**โดยจากการท่องจำเป็นการทดสอบความรู้

หัวหน้าชั้นเรียนควรตรวจดูให้แน่ใจว่านักศึกษาไม่ได้ดูบันทึกที่จดไว้หรือช่วยบอกคำตอบให้กันในการทดสอบ ถ้าหากนักศึกษาไม่สามารถเขียนทั้งเจ็ดประโยคได้

เขาสามารถนัดมาสอบภายหลังได้

หนึ่งในวัตถุประสงค์ของวิชานี้คือเพื่อเตรียมนักศึกษาให้เป็นผู้สอน

หัวหน้าชั้นเรียนควรให้โอกาสนักศึกษาพัฒนาทักษะการสอนของพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น

หัวหน้าชั้นเรียนควรตั้งใจให้นักศึกษาสอนสักตอนหนึ่งของบทเรียนในชั้นเรียน

งานมอบหมายการปฏิบัติการสอน: ในช่วงระหว่างวิชา นักศึกษาควรสอนหนึ่งบทเรียน

หรือบางส่วนของบทเรียนให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสอนต่อกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียน

นักศึกษาสามารถเลือกเนื้อหาที่จะสอนได้ ควรทำแบบนี้สามครั้งโดยใช้เนื้อหาที่ไม่เหมือนกัน

งานมอบหมายนี้ไม่ได้กำหนดเวลาเจาะจง

นักศึกษาควรรหาโอกาสและทำงานมอบหมายให้เสร็จ

นักศึกษาควรรายงานผลการสอนแต่ละครั้งให้กับหัวหน้าชั้นเรียน

งานมอบหมายอื่น ๆ จะมีตลอดหลักสูตรคือ การสัมภาษณ์ การศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ

การเขียน หรือการทดสอบ งานมอบหมายที่เป็นงานเขียนอื่น ๆ

ควรนำมาส่งตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

หัวหน้าชั้นเรียนควรนำการอภิปรายเกี่ยวกับงานมอบหมายเสมอและให้นักศึกษาบางคนแบ่งปัน

สิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้หรือสิ่งที่พวกเขาเขียนมาส่งนั้น

ถ้านักศึกษาต้องการได้รับประกาศนียบัตรจาก Shepherds Global Classroom

เขาควรเข้าชั้นเรียนและทำงานมอบหมายให้ครบ

แบบฟอร์มจะมีให้ตอนจบหลักสูตรเพื่อบันทึกงานมอบหมายที่ทำเสร็จแล้ว

บทที่ 1

พระเจ้าเดียว คริสตจักรเดียว

บทนำ

► ทำไมคุณถึงไปคริสตจักร?

เมื่อมีคนพูดถึง “การไปคริสตจักร”

พวกเขาหมายถึงไปที่คริสตจักรซึ่งเป็นตัวอาคารที่มีรอบนมัสการกำหนดไว้ตามเวลา

คนมากมายพูดว่าพวกเขาไปคริสตจักรเพื่อเรียนรู้เรื่องพระเจ้า

บางครั้งมีคนารู้สึกว่าห่างไกลจากพระเจ้าไปที่คริสตจักรโดยหวังว่าจะพบกับการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า คนที่รู้จักพระเจ้าไปคริสตจักรโดยหวังว่าจะพบกับการสถิตอยู่ด้วยในการนมัสการ คริสตจักรเกี่ยวข้องกับพระเจ้า

ผู้คนควรสามารถพบกับการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าในที่ประชุมนมัสการของคริสตจักร

แต่คริสตจักรไม่ใช่ตัวอาคาร และไม่ใช่การประชุมเพื่อนนมัสการ

คริสตจักรคือกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวร่วมกันเป็นคริสตจักร

ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงผู้คนที่เห็นคริสตจักรหรือเข้ามาในคริสตจักร เราจึงหมายถึงกลุ่มผู้เชื่อ

เมื่อเราพูดว่าคริสตจักรเกี่ยวข้องกับพระเจ้า

เราไม่ได้หมายความว่าถึงแค่ตัวอาคารและที่ประชุมนมัสการที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าเท่านั้น

ชีวิตที่มีร่วมกันของกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวคือการเกี่ยวข้องกับพระเจ้า

ต้นกำเนิดของพระวาจา

ในศตวรรษแรกของคริสตศักราช คำกรีกคำว่า *ekklesia* ถูกใช้ทั่วไป

เมื่อมีการประกาศเรียกให้ผู้คนมาชุมนุมกันในเมือง ๆ หนึ่ง การชุมนุมนั้นเรียกว่าเป็น *ekklesia*

Ekklesia เป็นคำที่ใช้สำหรับคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ คำนี้ถูกใช้ ¹¹⁷ ครั้งในพันธสัญญาใหม่

แต่ไม่ใช่ทุกครั้งที่กำลังถึงคริสตจักร บางครั้งเป็นการกล่าวถึงการประชุมในลักษณะอื่นๆ

(กิจการ 19:32, 39, และ 41)

ชาวประเสริฐถูกนำเสนอให้กับคนทุกเชื้อชาติ ทุกระดับชั้นของสังคม ในทุกที่ และคนทุกอาชีพ เช่นเดียวกันกับทุกคนที่อยู่ในเมืองที่สามารถได้ยินคำประกาศเรียกให้มาชุมนุมกัน ก็ไม่มีบุคคลประเภทใดที่ถูกกีดกันจากการรับข้อเสนอของชาวประเสริฐ

คริสตจักรคือกลุ่มคนที่ตอบสนองต่อการเรียกของชาวประเสริฐ

พวกเขามาจากคนทุกรูปแบบที่มาเป็นกลุ่มคนที่พิเศษและหลากหลายซึ่งอุทิศตัวต่อพระคริสต์ และต่อคริสตจักรของพระองค์

พระเจ้าพระบิดาในคริสตจักร

ความเป็นบุคคลของตรีเอกานุภาพ – พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เกี่ยวข้องกับบรรดาผู้เชื่อในคริสตจักรด้วยวิถีทางที่พิเศษ

พระเจ้าจะได้รับเกียรตินิรันดร์สำหรับการทำงานที่พระองค์ทำในคริสตจักร

ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักรและในพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคน
ป็นนิตย آمิน (เอเฟซัส 3:21)

เนื่องจากคริสตจักรดำรงอยู่เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

จึงไม่ควรมีสิ่งใดที่ทำในคริสตจักรแล้วเป็นการลบหลู่พระเจ้า

คริสตจักรไม่ควรทำสิ่งใดที่ทำให้คนเข้าใจผิดเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า

หรือจดจ่อกับคนแทนที่จะจดจ่อกับพระเจ้า

คริสตจักรเป็นครอบครัวของพระเจ้า

เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาส ให้เราทำดีต่อทุกคน และเฉพาะอย่างยิ่ง
ต่อคนที่เป็นสมาชิกของ**ครอบครัว**แห่งความเชื่อ(กาลาเทีย 6:10)

เพราะฉะนั้นพวกท่านจงอธิษฐานเช่นนี้ว่า ‘ข้าแต่**พระบิดาของข้าพระองค์**ทั้งหลาย
ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ (มัทธิว 6:9)

เนื่องจากคริสตจักรเป็นครอบครัวของพระเจ้า จึงเป็นไปได้ที่คน ๆ

หนึ่งจะอยู่ในคริสตจักรอย่างแท้จริงโดยไม่ได้เชื่อในพระเจ้าและมีความสัมพันธ์กับพระองค์ก่อ

น คน ๆ หนึ่งไม่ได้เข้ามาในคริสตจักรได้โดยการรู้จักคนในคริสตจักรเท่านั้น

เขาเข้ามาในคริสตจักรโดยการมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

และจากนั้นจึงอุทิศตัวต่อการมีความสัมพันธ์กับคนของพระเจ้า

► การให้พระเจ้าเป็นพระบิดาของคุณหมายถึงอะไร?

พระคริสต์ในคริสตจักร

พระเยซูคือผู้เดียวที่สร้างคริสตจักร พระเยซูสัญญาที่จะให้ความสำเร็จสูงสุดแก่คริสตจักร

เราบอกท่านว่าท่านคือเปโตร และบนศิลานี้

เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้และพลังแห่งความตายพลังแห่งความตายจะมีชัยต่อคริสตจักรไม่ได้ (มัทธิว 16:18)

พระเยซูสัญญาว่าจะอยู่กับคริสตจักร

...เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค อาเมน (มัทธิว 28:20)

เพราะว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหนในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาที่นั่น (มัทธิว 18:20)

พระคริสต์เป็นศีรษะของคริสตจักร คริสตจักรเป็นร่างกายของพระองค์ในโลกนี้
ความสัมพันธ์ส่วนตัวที่พระคริสต์มีกับคริสตจักรนั้นลึกซึ้งเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้

พระเจ้าทรงปราบทุกสิ่งลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์

และประทานพระคริสต์แก่คริสตจักร ให้เป็นเจ้านายเหนือทุกสิ่ง

คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์

ผู้ทรงเติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์ (เอเฟซัส 1:22-23)

“วลีสวนตัว ‘คริสตจักรของเรา’ บ่งชี้ว่าพระเยซูตั้งใจสร้างชุมชนแห่งการอธิษฐาน เทศนา และฝึกวินัยอย่างต่อเนื่อง ตามที่ปรากฏในพระธรรมมัทธิว พระองค์เรียกและฝึกฝนสาวกของพระองค์และสัญญาถึงการมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อนำพวกเขาห่างจากพระองค์สู่สวรรค์”
- โรมัส ไอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

เพราะเราเป็นอวัยวะของพระกายของพระองค์ (เอเฟซัส 5:30)

เนื่องจากสมาชิกของคริสตจักรเป็นอวัยวะในร่างกายของพระคริสต์ จึงเป็นไปได้ที่คน ๆ หนึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรโดยไม่ได้มีความเชื่อส่วนตัวในพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยไถ่รอดและยอมรับสิทธิอำนาจของพระคริสต์ในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า

► คนแบบไหนที่สามารถเรียกว่าเป็นอวัยวะในร่างกายของพระคริสต์ได้?

พระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักร

“พระเยซูคริสต์อยู่ที่ไหน
ที่นั่นจะมีคริสตจักรคาทอลิก [สากล]”
- อิกเนเชียส
(ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึงชาวสเมอร์นา)

พระธรรมกิจการแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรยุคแรกตระหนักรู้ถึงการสถิตอยู่และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้การดูแลและฤทธิ์เดชเพื่อการเทศนา (กิจการ 2:11)

พระองค์เรียกคนสู่พันธกิจพิเศษ (กิจการ 13:2)

พระองค์นำพวกเขาไปยังสถานที่เหมาะสมสำหรับทำพันธกิจ (กิจการ 16:6-10)

พระองค์กำหนดหลักคำสอนในประเด็นต่าง ๆ (กิจการ 15:28)

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้อำนวยการสูงสุดของคริสตจักรในการทำให้มิชชันทั่วโลกสำเร็จ

ไม่มีองค์กรใดของมนุษย์แม้แต่องค์กรเดียวที่สามารถคาดหวังว่าจะทำให้งานทั้งหมดสำเร็จได้ พระเจ้าเรียกและบรรดาส่งมิชชันนารี และพระองค์รู้ถึงความจำเป็นของทุกพื้นที่ตามภูมิศาสตร์

คน ๆ

หนึ่งเข้ามาในคริสตจักรได้โดยการมีประสบการณ์กับการอัศจรรย์แห่งการเปลี่ยนแปลงใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงใหม่เป็นประสบการณ์เหนือธรรมชาติ

การประกาศข่าวประเสริฐจึงเป็นการนำและการให้ฤทธิ์เดชอย่างเหนือธรรมชาติโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผลต่าง ๆ

ที่ได้รับจากการประกาศข่าวประเสริฐไม่สามารถอธิบายได้โดยเหตุผลฝ่ายธรรมชาติ

ชีวิตของคริสตจักรคือชีวิตในพระวิญญาณ

การนมัสการในคริสตจักรยุคแรกได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระองค์ตรัสผ่านสมาชิกหลายคน (กิจการ 4:30-31)

รายการที่กำหนดไว้ในการนมัสการสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คริสตจักรแตกต่างจากองค์กรอื่น ๆ ของมนุษย์

สมาชิกของคริสตจักรสามัคคีธรรมต่อกันและกันเพราะพวกเขาอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า และมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

คนที่ไม่ได้กลับใจมาเชื่อก็ไม่ได้มีการสามัคคีธรรมที่แท้จริงนี้แม้ว่าเขาจะชอบคริสตจักรและเป็นเพื่อนกับคนในคริสตจักรก็ตาม

พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งสมาชิกควรใช้เพื่อรับใช้กันและกัน (1 โครินธ์ 12:4-7) ในช่วงเริ่มต้นของคริสตจักรยุคแรกในกรุงเยรูซาเล็ม

การอุทิศตัวและความเป็นหนึ่งเดียวกันของสมาชิกเข้มข้นมากเกินกว่าที่ผู้เชื่อในสมัยปัจจุบันจะจินตนาการได้

ผู้คนขายทรัพย์สินสมบัติและถวายเงินเพื่อให้สมาชิกในคริสตจักรแบ่งปันชีวิตร่วมกันได้ เมื่ออานาเนียกับสัปปิราโกหก

พวกเขาถูกฆ่าเพราะความบาปในการดูหมิ่นการงานอันอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กำลังทำในคริสตจักร (กิจการ 4:32-35, กิจการ 5:1-4)

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสำเร็จได้โดยชีวิตของพระวิญญาณ

คริสตจักร (ไม่ใช่ตัวอาคาร แต่คือกลุ่มผู้เชื่อ) ถูกเรียกว่าเป็น “วิหารของพระเจ้า”

เพราะพระวิญญาณมีชีวิตอยู่ในคริสตจักรด้วยวิธีทางพิเศษ (2 โครินธ์ 6:16)

การพิพากษาร้ายแรงมีเหนือคนที่ทำอันตรายต่อวิหารฝ่ายวิญญาณที่คริสเตียนดำรงอยู่ด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน (1 โครินธ์ 3:16-17)

► คุณจะพูดอะไรกับคนที่อ้างว่าได้รับฤทธิ์เดชโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่กลับโจมตีและทำให้คริสตจักรแตกแยก?

พระเจ้าได้รับการเปิดเผยโดยทางคริสตจักร

คริสตจักรช่วยให้คนจดจำพระเจ้า จดจ่อกับพระเจ้า และพบการเปลี่ยนแปลงโดยพระเจ้า

คริสตจักรถูกออกแบบและสร้างโดยพระเจ้า

คริสตจักรคือที่ที่ซึ่งคนที่รักพระเจ้าทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จได้มากกว่าที่อื่นในโลกนี้ ด้วยเหตุนี้คริสตจักรจึงแสดงให้โลกนี้เห็นว่าพระเจ้ามี่ลักษณะอย่างไร

► ผู้คนควรเห็นสิ่งใดบ้างเกี่ยวกับพระเจ้าเมื่อพวกเขามองมาที่คริสตจักร?

โดยการมองดูที่คริสตจักร ผู้คนควรเห็นว่าพระเจ้าเป็นความรักและเมตตา ห่วงใยผู้คน ให้อภัย ส่งเสริมความจริง อุทิศตนเสมอ และเกลียดความบาปแต่ในขณะเดียวกันก็รักคนบาป

► ในการระลึกถึงว่าคริสตจักรเกี่ยวข้องกับพระเจ้านั้น ผู้คนควรหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดอะไร?

การนมัสการ

เนื่องจากคริสตจักรดำรงอยู่เพื่อพระเจ้า การนมัสการของคริสตจักรควรจดจ่อที่พระเจ้า เมื่อการนมัสการจดจ่อที่ผู้นำที่เป็นมนุษย์หรือการแสดง นั้นจะกลายเป็นการให้มนุษย์เป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นการบูชารูปเคารพ การนมัสการที่ผิดเป็นยกย่องมนุษย์คนใดคนหนึ่ง ซึ่งเป็นการกระทำของเนื้อหนังและดึงดูความปรารถนาฝ่ายธรรมชาติ การนมัสการที่ผิดสามารถถูกครอบงำด้วยวิญญาณชั่วเพราะผู้นำนมัสการยอมจำนนต่อความรู้สึกและวิญญาณต่าง ๆ ที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า

คริสตจักรสากลหนึ่งเดียว

► นักศึกษาควรอ่าน เอเฟซัส 4:1-6

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกประเด็นหลักที่สำคัญเกี่ยวกับคริสตจักรว่าอย่างไร?

เปาโลเรียกให้ผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกัน

เหตุผลสำหรับความเป็นหนึ่งคือการมีเพียงคริสตจักรเดียวเท่านั้น

เหมือนกับที่มีพระเจ้าองค์เดียว และข่าวประเสริฐเดียว คริสเตียนที่แท้จริงอยู่ในพระกายเดียวกัน มีเพียงศาสนาคริสต์เดียวและคริสตจักรเดียวเพราะมีพระเจ้าองค์เดียว

ข้อเท็จจริงว่ามีคริสตจักรสากลหนึ่งเดียวนั้นถูกเน้นใน 1 โครินธ์ 12:13

ที่เปาโลกล่าวว่าคนต่างชาติที่เชื่อทั้งหมดล้วนเข้ามาในพระกายเดียว

หลักข้อเชื่อคือคำกล่าวที่เป็นรากฐานความเชื่อของคริสเตียน

หลักข้อเชื่อของคริสตจักรยุคแรกเรียกว่า “หลักข้อเชื่อของอัครทูต” ซึ่งรวมคำกล่าวที่ว่า

“ข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักรคาธอลิก” คำว่า *คาธอลิก*

ในหลักข้อเชื่อไม่ได้หมายถึงคริสตจักรโรมันคาธอลิก แต่หมายถึง “สากล” หรือ “สมบูรณ์”

หลักข้อเชื่อกำลังบอกว่ามีคริสตจักรหนึ่งเดียวที่มีคริสเตียนเป็นตัวแทนในทุกที่ทุกแห่ง

► นักศึกษาควรอ่าน เอเฟซัส 2:20

คริสตจักรถูกสร้างขึ้นบนรากฐานอย่างเดียวคือ

พันธกิจและความจริงที่ได้รับการเปิดเผยโดยอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ ซึ่งเป็นพันธกิจ

คำสอน การลบบาป และการสืบสานชีวิตของพระเยซูคริสต์ มีรากฐานเดียวและคริสตจักรเดียว

มีลัทธิหนึ่งในประเทศจีนเชื่อว่าฟ้าแลบตะวันออก พวกเขาเชื่อว่าการงานของพระเยซูจบสิ้นแล้ว และเชื่อว่าพระเจ้าได้ส่ง

พระเมสสิยาห์องค์ใหม่มาเพื่อยุคสมัยใหม่

พระเมสสิยาห์องค์ใหม่คือผู้หญิงชาวจีนคนหนึ่งการสอนหลักคำสอนใหม่

► คุณจะให้คำตอบอะไรกับคนที่มาจากลัทธิฟ้าแลบตะวันออก?

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากลไม่ได้หมายความว่าหนึ่งองค์กรคือคริสตจักรทั้งหมด

ไม่มีองค์กรใดจะเข้าใกล้ความสำเร็จตามพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรทุกหนแห่งในโลกนี้ พระเยซูบอกไม่ให้พวกอัครทูตคาดหวังว่าคริสเตียนทั้งหมดจะเป็นองค์กรเดียว

(มาระโก 9:38-39)

คริสตจักรโรมันคาทอลิกอ้างว่าเป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้า

มอร์มอนและพยานพระยะโฮวาอ้างอย่างเดียวกัน

► คุณจะพูดอะไรกับคนที่อ้างว่าองค์กรของเขาเป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้าบนโลกนี้?

คริสตจักรท้องถิ่นรับผิดชอบต่อการเป็นคริสตจักรเดียว

คริสตจักรท้องถิ่นไม่ควรรู้สึกมีอิสระที่จะสร้างหลักคำสอนขึ้นมาต่างหาก

ในครั้งหนึ่งเปาโลได้ให้คำแนะนำ จากนั้นพูดว่า มันจะสำเร็จได้

“ในคริสตจักรของพระเจ้าทั้งหมด” (1 โครินธ์ 11:16)

เขาบอกกับคริสตจักรแห่งหนึ่งว่าควรยอมรับผู้รับใช้ทั้งหลายเพราะพวกเขาเป็นตัวแทนของคริสตจักรอื่น ๆ (2 โครินธ์ 8:23-24)

เห็นได้ชัดว่าเขาหมายความว่ามันเป็นเรื่องผิดปกติที่คริสตจักรแห่งหนึ่งจะตัดสินใจยึดถือหลักคำสอนต่าง ๆ ที่แยกแวกจากคริสตจักรอื่น ๆ ทั้งหมด

คริสตจักรที่เมืองโครีนธ์ได้รับการอวยพรด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณ พวกเขาเริ่มคิดถึงตัวเองว่าเป็นเอกเทศ ไม่จำเป็นต้องฟังใคร เปาโลแก้ไขความคิดของพวกเขา ปฏิบัติต่อพวกเขา

และเตือนพวกเขาให้รู้ว่ำนั่นไม่ใช่คำสอนที่มีรากฐานจากพระวจนะของพระเจ้า แต่มันมาจากคนอื่นและไม่ได้มาถึงพวกเขาพวกเขาคนเดียวเท่านั้น (1 โครินธ์ 14:36)

เขากล่าวต่อไปว่าคนเหล่านั้นในคริสตจักรที่มีความเข้าใจฝ่ายวิญญาณยอมยอมรับคำแนะนำของเปาโลเป็นดังการดลใจจากพระเจ้า

คริสตจักรท้องถิ่นควรปกครองตนเองและสนับสนุนตนเอง แต่ก็จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับคริสตจักรสากลเพื่อความมั่นคงทางหลักคำสอน ทรัพยากรต่าง ๆ สำหรับการฝึกอบรม และมุมมองพันธกิจโลก

ทุกวันนี้มีคริสตจักรหลายรูปแบบและมีหลักคำสอนหลากหลาย แม้ว่าจะอ้างว่าทำตามพระคัมภีร์ก็ตาม

การที่คริสตจักรแห่งหนึ่งมีความรับผิดชอบต่อคริสตจักรสากลไม่ได้หมายความว่าคริสตจักรนั้นควรเป็นเหมือนคริสตจักรอื่น ๆ รอบตัวทั้งหมด

คริสตจักรควรยึดถือหลักคำสอนของศาสนาคริสต์ที่เป็นหัวใจสำคัญตั้งแต่เริ่มต้นพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรควรเป็นส่วนหนึ่งของสมาพันธ์คริสตจักรเพื่อการมีความรับผิดชอบต่อกัน

เพื่อความมั่นคงทางหลักคำสอน คริสตจักรท้องถิ่นควรมีสามสิ่งต่อไปนี้

1. ความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์คือสิทธิอำนาจสูงสุด
2. หลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญของประวัติศาสตร์ศาสนาคริสต์
3. สามัคคีธรรมในสมาพันธ์คริสตจักรที่มีศาสนศาสตร์ถูกต้อง

ในบทเรียนนี้ เรากำลังศึกษาหัวข้อที่สอง

เราจะพูดเกี่ยวกับสมาพันธ์คริสตจักรในอีกบทเรียนหนึ่ง

คริสตจักรท้องถิ่นไม่ควรยอมรับอย่างเสรีต่อหลักคำสอนซึ่งขัดแย้งกับหลักคำสอนของคริสตจักรยุคแรกที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสเตียน

หลักคำสอนเหล่านั้นถูกกล่าวไว้ในหลักข้อเชื่ออย่างเจาะจง หลักข้อเชื่อของอัครทูต

หลักข้อเชื่อไนซีน และหลักข้อเชื่อคาลเคโดเนียน

กล่าวถึงหลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญต่อคริสต์ศาสนานับจากเริ่มต้น

หลักข้อเชื่อเหล่านี้ประกอบไปด้วยหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพ

ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์
ถ้าหากคริสตจักรใดที่ปฏิเสธหลักคำสอนในหลักข้อเชื่อเหล่านี้
ก็ไม่ควรเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน เพราะคริสตจักรนั้นเป็นลัทธิที่แปลกแยก

หลักข้อเชื่อในซีน

ข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้าหนึ่งเดียว พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ เหนือมิตฟ้าดิน
ทั้งสิ่งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้

ข้าพเจ้าเชื่อในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า
ทรงบังเกิดจากพระบิดาก่อนกาลเวลา ทรงเป็นพระเจ้าจากพระเจ้า
เป็นองค์ความสว่างจากองค์ความสว่าง เป็นพระเจ้าแท้จากพระเจ้าแท้
มิได้ถูกสร้างแต่ทรงบังเกิดร่วมพระธรรมชาติเดียวกับพระบิดา โดยทางพระบุตรนี้
ทุกสิ่งได้รับการเนรมิตขึ้นมา เพราะเห็นแก่เราที่เป็นมนุษย์ เพื่อทรงช่วยเราให้รอด
พระองค์จึงเสด็จลงมาจากสวรรค์
และมาบังเกิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางมารีย์หญิงพรหมจารี
ทรงรับสภาพมนุษย์ และในสมัยปอนทิวัส ปิลาต พระองค์ทรงถูกตรึงที่ไม้กางเขนเพื่อเรา
พระองค์ทนทุกข์และถูกฝัง และในวันที่สาม
พระองค์ฟื้นขึ้นมาอีกครั้งตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ และทรงถูกรับขึ้นสู่สวรรค์
และนั่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา พระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งด้วยพระสิริ
เพื่อพิพากษาทุกคนเป็นและคนตาย พระองค์ผู้ซึ่งราชอาณาจักรจะไม่สิ้นสุด

ข้าพเจ้าเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า และผู้ให้ชีวิต
ผู้ทรงบังเกิดจากพระบิดาและพระบุตร
ผู้ที่รับการนมัสการและถวายเกียรติร่วมกันกับพระบิดาและพระบุตร
ผู้ซึ่งผู้เผยพระวจนะกล่าวถึง ข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักร
คาธอลิกหนึ่งเดียวซึ่งสืบเนื่องมาจากอัครทูต
ข้าพเจ้ายอมรับบัพติศมาเดียวเพื่ออภัยโทษบาป
และข้าพเจ้ารอคอยการฟื้นคืนจากความตาย และชีวิตในโลกที่จะมาถึง อาเมน

จะเป็นอย่างไรหากมีคนหนึ่งตัดสินใจว่าจะไม่เห็นด้วยกับหนึ่งในคำกล่าวของหลักข้อเชื่อในซีนนี้? เนื่องจากหลักคำสอนเหล่านี้ได้รับการยึดถือโดยคริสตจักรนับจากเริ่มต้น
ถ้าหากเขาปฏิเสธข้อใดข้อหนึ่ง

เขาก็กำลังอ้างว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงที่คริสตจักรไม่มีมาตลอด 2,000 ปี
ถ้าคริสตจักรแห่งหนึ่งหรือคน ๆ หนึ่งไม่ยึดถือหลักคำสอนตามหลักข้อเชื่อของอัครทูต
หลักคำสอนของเขาไม่ควรเป็นที่น่าเชื่อถือ
หลักคำสอนของหลักข้อเชื่อสนับสนุนข่าวประเสริฐ
ถ้าใครปฏิเสธหลักคำสอนของหลักข้อเชื่อนี้ เขาก็กำลังขัดแย้งกับข่าวประเสริฐ

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวร่วมกันเป็นคริสตจักรในสถานที่ที่เจาะจง
2. คริสตจักรแสดงให้เห็นพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้า
3. ชีวิตของพระวิญญาณคือชีวิตและความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร
4. การเป็นสมาชิกของคริสตจักรขึ้นอยู่กับการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและการอุทิศตัวต่อกลุ่มของผู้เชื่อ
5. มีคริสตจักรสากลหนึ่งเดียวที่ปฏิบัติตามคริสต์ศาสนาเดียวเพราะคริสตจักรนั้นเกี่ยวข้องกับพระเจ้าองค์เดียว
6. ไม่มีองค์กรใดของมนุษย์เป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้าบนโลกนี้
7. คริสตจักรท้องถิ่นต้องยึดมั่นในหลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญและเป็นประวัติศาสตร์ของคริสตจักรสากล

งานมอบหมายบทที่ 1

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 1

เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้ นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่คุณได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. ในช่วงการเรียนวิชานี้ คุณจำเป็นต้องสอนบทเรียนหนึ่ง

หรือส่วนหนึ่งของบทเรียนให้กับคน ๆ หนึ่งหรือให้กับกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียน คุณสามารถเลือกเนื้อหาที่จะสอนได้
คุณต้องทำทั้งหมดสามครั้งโดยใช้เนื้อหาที่แตกต่างกัน
คุณจัดเวลาเพื่อสอนได้เองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

บทที่ 2

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน

บทนำ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านเรื่องสมมติต่อไปนี้ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

ครั้งหนึ่งมีเมือง ๆ หนึ่งซึ่งตกอยู่ในอันตรายเนื่องจากน้ำจากแม่น้ำท่วมผู้คนในเมืองจัดทีมเพื่อบรรจกระสอบทรายวางไว้ริมแม่น้ำ ผู้คนทำงานด้วยความกระตือรือร้นและมีน้ำใจแห่งความเป็นทีม ไม่ช้านานทีมต่าง ๆ นั้นก็ตั้งชื่อทีมตัวเอง ได้แก่ ทีมผู้ช่วยกู้เมือง ทีมชุดทราย และทีมด่านกั้นน้ำ เอกลักษณ์ของทีมกลายเป็นสิ่งที่สำคัญ สมาชิกของแต่ละทีมใส่เสื้อที่เข้าชุดกัน พวกเขาพูดถึงว่าทีมของตนดีที่สุดในทุก ๆ ด้าน พวกเขาตำหนิวิจารณ์ทีมอื่น ๆ

เมื่อทีมด่านกั้นน้ำขอยืมรถเข็นจากทีมผู้ช่วยกู้เมือง พวกเขาไม่ยอมให้ยืมเพราะคิดว่าตัวเองอาจจำเป็นต้องใช้ เมื่อทีมชุดทรายขาดถุงใส่ทราย พวกเขาขอเป็นชั่วโมงเพื่อจะมีคนเอาถุงมาให้ ถึงแม้ว่าทีมอื่นจะมีถุงเหลือ ทุกทีมลืมนึกไปว่าพวกเขาทำภารกิจอย่างเดียวกัน ความสำเร็จของแต่ละทีมดูเหมือนสำคัญกว่าความสำเร็จทั้งหมดภารกิจนั้น

► ทำไมบางครั้งคริสตจักรจึงกระทำเหมือนทีมต่าง ๆ ในเรื่องนี้?

พระคัมภีร์ย้ำอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับค่านิยมความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน เปาโลตำหนิว่ากล่าวคริสตจักรที่เมืองโครินธ์เรื่องความแตกแยกด้วยการถามว่า “พระคริสต์ถูกแบ่งแยกแล้วหรือ?” (1 โครินธ์ 1:13)

เขาบอกชาวเมืองเอเฟซัสให้คงอยู่ในความเป็นหนึ่งเดียวกันโดยพระวิญญาณโดยชี้ประเด็นว่า “มีกายเดียว...องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว” (เอเฟซัส 4:4-5)

พระเยซูอธิษฐานด้วยความจริงจั่งให้ผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อโลกนี้จะเชื่อว่าพระองค์มาจาก พระบิดา (ยอห์น 17:21)

ตั้งแต่เริ่มต้น คริสตจักรถือว่าตนเองเป็นหนึ่งในเดียว หลักข้อเชื่อของอัครทูตมีคำกล่าวนี้ด้วย
“ข้าพเจ้าเชื่อใน...คริสตจักรสากลอันบริสุทธิ์ คือการเข้าร่วมกันของธรรมิกชน”

หลักข้อเชื่อในซีนมีคำกล่าวนี้เช่นกัน

“ข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักรคาทอลิกหนึ่งเดียวซึ่งสืบเนื่องมาจากอัครทูต” คำว่า *คาทอลิก*

หมายถึงสมบูรณ์และเป็นสากล คำว่า *อัครทูต*

หมายความว่าคริสตจักรได้รับการสถาปนาโดยพวกอัครทูตและยังคงทำตามคำสอนของอัครทูตต่อไป

หลักข้อเชื่อในยุคแรกแสดงออกถึงหลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนา

คริสตจักรไม่ได้ถือว่าคนใดที่ไม่ยอมรับหลักข้อเชื่อว่าเป็นคริสเตียน

เนื่องจากหลักข้อเชื่อมีเป้าหมายเพื่อให้คำนิยามที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนา

ด้วยเหตุนี้คน ๆ

หนึ่งจะเป็นคนนอกคริสตจักรถ้าหากเขาคิดว่ามีคริสตจักรแท้จริงที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรสากล

สังกัดนิกายต่าง ๆ

คริสตจักรบนโลกนี้ไม่ได้ถูกบริหารจัดการให้เข้าเป็นสถาบันเดียวมาหลายศตวรรษ

แทนที่จะเป็นอย่างนั้นแต่กลับมีกลุ่มต่าง ๆ ของคริสตจักรมากมาย

กลุ่มคริสตจักรหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยองค์การหนึ่งถูกเรียกว่าเป็นสังกัดนิกายหนึ่ง

ในปี ค.ศ. 451

กลุ่มออร์ทอดอกซ์ตะวันออกได้แยกออกจากโรมันคาทอลิกเพราะไม่เห็นด้วยกับหลักคำสอน

ทุกวันนี้มีองค์การคริสตจักรเฉพาะถิ่นหลายองค์การในกลุ่มออร์ทอดอกซ์ตะวันออก ได้แก่ คอปติก

เอธิโอเปีย เจริเทรีย มารานคาราซีเรีย ซีริอัค และอาร์เมเนียนอพอสโตริก

ในปี ค.ศ. 1054 กลุ่มออร์ทอดอกซ์ตะวันออกแยกออกจากโรมันคาทอลิก

ทุกวันนี้มีองค์การคริสตจักรเฉพาะถิ่นทั้งหมดสิบห้าองค์การที่อยู่ในกลุ่มออร์ทอดอกซ์ตะวันออกซึ่ง

ประกอบไปด้วย คริสตจักรออร์ทอดอกซ์รัสเซีย คริสตจักรออร์ทอดอกซ์เซอร์เบีย

และคริสตจักรแห่งไซปรัส

นอกเหนือจากกลุ่มใหญ่ ๆ ที่แบ่งแยก ก็ยังมีกลุ่มอื่น ๆ

ของคริสตจักรที่แยกออกจากคริสตจักรของโรมันในช่วงศตวรรษเหล่านั้น

กลุ่มปฏิรูปโปรเตสแตนต์เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1500

ที่มีคริสตจักรจำนวนมากแยกออกจากโรมันคาทอลิกเพราะพวกเขาเชื่อว่าคริสตจักรโรมันไม่ได้เทศนาชาวประเสริฐอย่างชัดเจนอีกต่อไป มีประเด็นอื่น ๆ

อีกมากมายรวมถึงประเด็นทางการเมือง แต่หลักคำสอนนั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่สุด

มีสังกัตนิกายจำนวนมากถูกก่อตั้งขึ้นจากกลุ่มปฏิรูป

คริสตจักรแห่งอังกฤษประกอบไปด้วยคริสตจักรต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษ

เมื่อพวกเขาก่อตั้งคริสตจักรต่าง ๆ ในประเทศอื่น ๆ

พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นคริสตจักรเอพิสโคปอล

คริสตจักรเพรสไบทีเรียนมาจากอิทธิพลของพวกนักปฏิรูปเช่น จอห์น คาลวิน

ในสวิสเซอร์แลนด์ จอห์น นีออค ในสกอตแลนด์ และคนอื่น ๆ

มีสังกัตนิกายของเพรสไบทีเรียนอย่างหลากหลายในปัจจุบัน

คริสตจักรลูเธอรันด์เริ่มต้นในประเทศเยอรมันจากพันธกิจของ มาร์ติน ลูเธอร์

มีคริสตจักรลูเธอรันด์ในหลายประเทศอื่น ๆ ด้วย

กลุ่มอนาแบπτิสต์เชื่อว่ากลุ่มปฏิรูปไม่ได้รี้อฟื้นชาวประเสริฐฝ่ายวิญญาณอย่างสมบูรณ์

พวกเขาเชื่อว่าการนมัสการควรปราศจากพิธีที่ไม่ได้อยู่ในพระคัมภีร์

และการบัพติศมานั้นมีไว้เพื่อการกลับใจมาเชื่อเท่านั้นและไม่ใช้สำหรับทารก

จากกลุ่มนี้ทำให้มีสังกัตนิกายต่าง ๆ ของแบπτิสต์เกิดขึ้นในหลายประเทศ

คริสตจักรเพนเทคอสต์เริ่มต้นจากการฟื้นฟูในลอสแอนเจลิสเมื่อปี 1906

สังกัตนิกายของเพนเทคอสต์และคาริสมาติกมีอยู่ในหลายประเทศทั่วโลก

พวกเขามีหลักคำสอนที่หลากหลายอย่างมาก

ตอนนี้มีหลายพันสังกัตนิกายที่อ้างว่าเป็นคริสเตียน

มีคริสตจักรอิสระหลายพันแห่งที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสังกัตนิกายใดเลย

สังกัตนิกายมักจะเริ่มต้นจากคนกลุ่มหนึ่งที่เชื่อว่าความจริงสำคัญถูกปฏิบัติเสียหรือถูกเพิกเฉยจากคริสตจักรที่พวกเขาอยู่

พวกเขาเริ่มต้นสังกัตนิกายใหม่ด้วยเจตนาที่จะทำให้หลักคำสอนถูกต้อง

เวลาผ่านไปพวกเขาก็ยังคงพัฒนาหลักคำสอนของตนจนกระทั่งแตกต่างจากสังกัตนิกายอื่น ๆ

พวกเขายังคงพัฒนาธรรมเนียมปฏิบัติที่แตกต่างเกี่ยวกับรูปแบบการนมัสการและรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน

บางครั้งสิ่งกีดขวางต่าง ๆ เริ่มต้นด้วยการประกาศข่าวประเสริฐ

ถ้ามีคนกลับใจมาเชื่อจำนวนมากในห้องถือนั้นและไม่มีสิ่งกีดขวางใดที่จะเอาใจใส่ดูแลคนเหล่านั้น สิ่งกีดขวางใหม่ก็จะถูกตั้งขึ้น

สิ่งกีดขวางอาจเริ่มต้นจากการทำงานขององค์กรมิชชันในประเทศใดเจาะจงก็ได้

สิ่งกีดขวางส่วนใหญ่ของคริสเตียนไม่ได้อ้างว่าเป็นคริสเตียนแท้เพียงกลุ่มเดียว

ถ้ามีองค์กรใดที่อ้างว่าเป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้า

องค์กรนั้นก็สมควรได้รับความเชื่อถือ

► คุณรู้จักชื่อคริสตจักรและสิ่งกีดขวางที่แตกต่างกันมากแค่ไหน?

ผู้ไม่เชื่อคัดค้านคริสต์ศาสนาเพราะการแบ่งแยกและหลากหลาย

ผู้ไม่เชื่อจำนวนมากคิดว่านิกายที่หลากหลายของศาสนาคริสต์ขัดแย้งกันเอง

ผู้คนจำนวนมากในโลกนี้คิดว่าไม่มีลักษณะของความเป็นหนึ่งเดียวกันในหมู่คริสเตียน

► พฤติกรรมอะไรที่ดูเหมือนปฏิเสธความเป็นหนึ่งเดียวกันในท่ามกลางคริสตจักร?

คริสตจักรต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะเน้นสิ่งที่ทำให้พวกเขาแตกต่างจากคริสตจักรอื่น ๆ

แม้สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เป็นหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของความเชื่อเลยก็ตาม

บางครั้งคริสตจักรต่าง ๆ ด่วนกล่าวหาคริสตจักรอื่น ๆ ว่าหน้าซื่อใจคด ประนีประนอม

หรือทำบาปอื่น ๆ โดยที่ไม่ได้เข้าใจอย่างแท้จริง บางคริสตจักรพูดว่าคริสตจักรอื่น ๆ

ไม่ได้เป็นคริสเตียน แม้ว่าพวกเขาเชื่อในหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสเตียนก็ตาม

คริสตจักรต่าง ๆ ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นหนึ่งเดียวกันในการทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จ

คริสตจักรต่าง ๆ ดูเหมือนกำลังแข่งขันเหมือนการทำธุรกิจ

ผู้นำมากมายคิดว่าเป็นการเสียพลังงานและทรัพยากรหากพวกเขาช่วยเหลือพันธกิจที่ไม่ได้มีชื่อองค์กรของพวกเขา

เป็นไปได้ที่คริสเตียนทั้งหมดจะเห็นด้วยกันว่าคริสเตียนทั้งหมดควรเป็นหนึ่งเดียวกัน

แต่คนมากมายไม่รู้ว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันในรูปแบบใดที่จะเกิดขึ้น

อย่างแรกเราจะพูดถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากล

จากนั้นเราจะพูดถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่น

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากล: ไม่ใช่สหภาพของสถาบัน

บางคนคิดว่าคริสตจักรทั้งหมดควรเข้าร่วมกันเป็นองค์กรเดียว

พวกเขาคิดว่าการที่มีองค์กรจำนวนมากแยกกันดำเนินงานหมายความว่าคริสตจักรไม่ได้เป็นหนึ่งเดียวกัน

พวกเขาแยกความแตกต่างไม่ออกระหว่างสาระสำคัญของคริสตจักรกับสถาบันของคริสตจักร ด้วยเหตุนี้ความเป็นหนึ่งเดียวกันสำหรับพวกเขาจึงหมายถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของสถาบัน

คุณพูดอะไรกับคนที่คิดว่าองค์กรคริสเตียนทั้งหมดและคริสตจักรควรรวมเข้าเป็นองค์กรเดียวกัน?

สถาบันไม่สามารถเชื่อมต่อกันได้โดยปราศจากการตัดสินใจว่าความแตกต่างทางคำสอนของพวกเขาไม่ได้เป็นประเด็นหลัก การจะเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันได้นั้น

พวกเขาต้องเห็นด้วยกันเกี่ยวกับหลักคำสอนที่เป็นรากฐานและตัดสินใจว่าคำสอนอื่น ๆ

จำนวนมากของพวกเขาไม่ได้สำคัญจนต้องทำให้พวกเขาแยกออกจากคนอื่น ๆ ที่ไม่เห็นด้วย

ความพยายามทั้งสิ้นเพื่อรวมคริสตจักรทั้งหมดเข้ามาเป็นองค์กรเดียวตั้งอยู่บนฐานความคิดที่ว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนคือความเป็นหนึ่งเดียวกันของสถาบัน

พระเยซูเองไม่ได้เรียกร้องว่าสาวกทุกคนของพระองค์จะต้องอยู่ในองค์กรเดียวกันในช่วงเวลาที่พระองค์ทำพระราชกิจบนโลกนี้ ดังที่แสดงให้เห็นในเหตุการณ์นี้...

ยอห์นทูลพระองค์ว่า “อาจารย์ พวกข้าพระองค์เห็นคนหนึ่งขับผีออกโดยพระนามของพระองค์ และข้าพระองค์ห้ามเขาเพราะเขาไม่ได้อยู่ในกลุ่มเรา” พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “อย่าห้ามเขาเลย เพราะหาใครก็ตามที่ไม่ได้ต่อสู้ท่านก็อยู่ฝ่ายเดียวกับท่านแล้ว” (ลูกา 9:49-50)

ถ้อยคำของพระเยซูแสดงให้เห็นว่าคน ๆ หนึ่งสามารถที่จะ “ไม่ได้อยู่ในกลุ่มเรา”

(ไม่ได้อยู่ในองค์กรของเรา) แต่ “อยู่ฝ่ายเรา” ได้

เห็นได้ชัดว่ามีความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนที่ไม่ได้อยู่ในสถาบันเดียว

ตลอดหลายศตวรรษตั้งแต่การทำพระราชกิจของพระเยซูบนโลกนี้ มีองค์กรต่าง ๆ ที่อ้างตัวว่าเป็นคริสตจักรทั้งหมดโดยกล่าวว่าไม่มีองค์กรใดที่แยกออกไปแล้วจะเป็นคริสเตียน พระเยซูไม่ได้กล่าวว่ากลุ่มสาวกของพระองค์เป็นคริสตจักรทั้งหมดแม้ในขณะที่พระองค์อยู่ใน ฝายกายภาพเพื่อนำกลุ่มนั้นก็ตาม

บางครั้งผู้คนใช้คำว่า คริสตจักรที่ตามองไม่เห็น คำว่า คริสตจักรที่ตามองไม่เห็น เป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ไม่มีองค์กรใดที่มองเห็นจับต้องได้ซึ่งมีรายชื่อสมาชิกจะสามารถรองรับคริสเตียนทั้งหมดได้ องค์กรคริสเตียนยังมีสมาชิกซึ่งไม่ได้เป็นคริสเตียนที่แท้จริงอีกด้วย ดังนั้นเราจึงไม่สามารถเข้าไปที่องค์กรใดองค์กรหนึ่งแล้วบอกว่ามันเป็นคริสตจักรสากล

ถึงแม้ว่าคริสตจักรสากลไม่ได้เป็นองค์กรเดียว

ความเป็นหนึ่งเดียวกันท่ามกลางคริสเตียนทั้งหมดก็ควรมองเห็นจับต้องได้

พระเยซูอธิษฐานว่าผู้เชื่อจะมีความเป็นหนึ่งเดียวกันและพระองค์ตรัสว่าผลที่ตามมาคือโลกนี้จะเชื่อในพระองค์ (ยอห์น 17:21)

นั่นหมายความว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนต้องมองเห็นจับต้องได้ทั้งต่อคริสเตียนและต่อโลกนี้

► เมื่อคุณเจอคนที่พูดว่าเขาเป็นคริสเตียน

คุณจำเป็นต้องทำอะไรเพื่อจะสามารถแบ่งปันความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนกับเขาได้?

พื้นฐานความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่นตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนจากพระคัมภีร์

ประสบการณ์ในพระคุณ และชีวิตของพระวิญญาณ

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนนอกเหนือจากคริสตจักรท้องถิ่นนั้นมีพื้นฐานอย่างเดียวกัน แต่มีรายละเอียดน้อยกว่า

อีกวิธีหนึ่งในการกล่าวถึงพื้นฐานความเป็นหนึ่งเดียวกันคือ

ถ้าหากคนหนึ่งพิสูจนได้ว่าเขารอดแล้ว มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

มีความเชื่อในความจริงพื้นฐานของคริสเตียน

เช่นนั้นแล้วก็มี การสามัคคีธรรมของคริสเตียนได้

การสามัคคีธรรมดำเนินไปได้ นานตราบเท่าที่คนนั้นใช้ชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าและเชื่อฟังพระคัมภีร์

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเห็นด้วยเกี่ยวกับทุกรายละเอียดของหลักคำสอน

เป็นไปได้ที่คริสตจักรในทุกแห่งจะเห็นด้วยกันเกี่ยวกับรายละเอียดทุกอย่างของหลักคำสอน แม้แต่พวกอัครทูตเองก็ยังไม่เห็นด้วยกัน (กาลาเทีย 2:11-14)

กลุ่มต่าง ๆ ของผู้เชื่อศึกษาพระคัมภีร์และพูดคุยกันถึงสิ่งที่พวกเขาเชื่อ พยายามตรวจสอบให้แน่ใจว่าถูกต้อง

พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาไม่ได้เห็นด้วยกับหลักคำสอนของคริสเตียนบางกลุ่ม

มีหลักคำสอนบางอย่างที่เป็นรากฐาน เป็นหัวใจสำคัญของความเชื่อแบบ คริสเตียน ถ้าคนใดไม่เชื่อหลักคำสอนเหล่านี้ เขาไม่สามารถเข้าใจและเชื่อข่าวประเสริฐได้

จากนั้นมีรายการที่ยาวกว่าของหลักคำสอนซึ่งคริสตจักรแห่งหนึ่งเชื่อ คริสตจักรส่วนใหญ่เข้าใจว่าไม่ใช่คริสเตียนทุกคนในทุกที่จะเห็นด้วยกับหลักคำสอนทั้งหมด แม้หลักคำสอนที่อธิบายความหมายไว้ในพระคัมภีร์ ก็ไม่ใช่ทุกคนเข้าใจพระคัมภีร์ในแบบเดียวกัน

► อะไรคือตัวอย่างของหลักคำสอนที่เป็นรากฐาน?

อะไรคือหลักคำสอนอื่นที่ไม่ได้เป็นรากฐาน?

หลักคำสอนที่เป็นรากฐานบางอย่างเกี่ยวข้องกับพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้า ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ การที่พระคริสต์ทรงไถ่บาป และความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ

บางหลักคำสอนที่ไม่ได้เป็นรากฐานเช่น

รูปแบบการนมัสการและรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน

การที่เราพยายามทำทุกอย่างให้เป็นไปตามหลักการพระคัมภีร์ก็เป็นเรื่องสำคัญ แต่เราต้องตระหนักว่าไม่ใช่คริสเตียนแท้ทุกคนจะเห็นด้วยกับรายละเอียดเหล่านี้

เครื่องหมายของคริสตจักรที่แท้จริง

แนวคิดแบบโบราณเกี่ยวกับเครื่องหมายของคริสตจักรที่แท้จริงนั้นยึดถือโดยคริสตจักรโรมันคาทอลิกและกลุ่มพวกปฏิรูป

คริสเตียนเชื่อมาหลายศตวรรษแล้วว่าเครื่องหมายสี่อย่างของคริสตจักรที่แท้จริงคือความเป็น

นี้่เดียวกัน ความบริสุทธิ์ ความเป็นสากล และการสืบเนื่องจากอัครทูต
คำศัพท์เหล่านั้นได้ถูกกำหนดในรูปแบบที่แตกต่างกัน

มีคำนิยามเรียงง่ายบางตัวอย่างเช่น

ความเป็นหนึ่งเดียวกัน หมายถึงคริสตจักรซึ่งประกอบไปด้วยคริสเตียนแท้จริงทั้งหมด

โดยไม่จำเป็นต้องมีรายชื่ออย่างเป็นทางการ

ความบริสุทธิ์ หมายถึงคริสตจักรที่ยืนหยัดต่อต้านความบาปและเชื่อในความรอดจากบาป

ความเป็นสากลหมายถึงคริสตจักรสามารถสัมพันธ์กันกับวัฒนธรรมในที่ใด ๆ

แต่ก็ยังยึดมั่นในความจริงที่เป็นสาระสำคัญ

การสืบเนื่องจากอัครทูต หมายความว่าคริสตจักรยึดมั่นความเชื่อดั้งเดิมที่สถาปนาโดยพวกอัครทูต

ข้อผิดพลาดของคริสตจักรที่แข่งขันกัน

บางครั้งคริสตจักรต่าง ๆ ในพื้นที่หนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน

ทำให้ผู้คนสามารถเลือกได้ว่าพวกเขาจะไปเข้าร่วมกับคริสตจักรไหน

ผู้คนในคริสตจักรอาจพยายามแสดงให้คนในชุมชนเห็นว่าคริสตจักรของพวกเขาดีกว่าคริสตจักรอื่น ๆ พวกเขาแข่งขันกับคริสตจักรอื่น ๆ พยายามทำให้คริสตจักรของตนดึงดูดมากกว่า พวกเขาคิดว่าคริสตจักรของตนประสบความสำเร็จเมื่อมีคนมาเข้าร่วมมากขึ้น

การแข่งขันระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดเกี่ยวกับคริสตจักร

คนมากมายที่คิดว่าคริสตจักรเป็นเหมือนธุรกิจซึ่งควรดึงดูดลูกค้าเข้ามา

หรือเป็นเหมือนการแสดงโชว์ที่ต้องดึงดูดผู้ชม นี่เป็นแนวคิดที่ผิดเกี่ยวกับคริสตจักร

คริสตจักรคือครอบครัวฝ่ายวิญญาณ สมาชิกของครอบครัวที่ดีพยายามดูแลเอาใจใส่กัน

พวกเขาทำงานร่วมกันเพื่อจัดสรรสิ่งจำเป็นให้กับครอบครัว

พวกเขาใช้เวลาด้วยกันเพราะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

คริสตจักรเป็นครอบครัวแห่งความเชื่อที่ขึ้นอยู่กับการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและความสัมพันธ์ต่อกัน

พวกเขาต้องการให้สมาชิกใหม่เข้ามาโดยการดึงดูดของข่าวประเสริฐและชีวิตที่เป็นครอบครัวในคริสตจักร

คริสตจักรควรมุ่งเน้นที่การสื่อสารข่าวประเสริฐและสำแดงให้เห็นชีวิตของคริสตจักร จากนั้นพวกเขาจะดึงดูดคนที่เหมาะสม คนที่สนใจเข้าเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวนั้น

► ถ้าหากคริสตจักรแห่งหนึ่งพยายามแข่งขันกับคริสตจักรอื่น ๆ ในพื้นที่นั้น การแข่งขันนั้นจะเปลี่ยนแปลงคริสตจักรอย่างไรบ้าง?

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่น

► ทำไมความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องเห็นด้วยกันด้านหลักคำสอนมากกว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากล?

คริสเตียนคนหนึ่งอาจยอมรับคำพยานของคริสเตียนคนอื่น ๆ

ที่ไม่ได้ยึดถือตามหลักคำสอนของเขา

ตราบใดที่พวกเขายังคงยึดถือหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสเตียนและสำแดงชีวิตคริสเตียนอยู่

อย่างไรก็ตามเนื่องจากคริสเตียนต้องปฏิบัติตามสิ่งที่เขาเชื่อว่าถูกต้องในชีวิตส่วนตัวของเขา เขาไม่สามารถมีส่วนร่วมในพันธกิจกับคริสเตียนทุกคนได้ ยกตัวอย่างเช่น

ถ้าศิษยาภิบาลคนหนึ่งเชื่อว่าพระคัมภีร์บอกให้เขาให้บัพติศมาแก่คนที่กลับใจมาเชื่อทันที เขาก็ไม่สามารถเป็นศิษยาภิบาลให้กับกลุ่มคนที่สอนว่าคนที่กลับใจมาเชื่อไม่ควรได้รับบัพติศมาทันที

อีกตัวอย่างหนึ่ง ถ้าคนหนึ่งเชื่อว่าของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ

ไม่ได้เป็นหลักฐานของการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ

มันก็เป็นเรื่องยากที่เขาจะมีส่วนร่วมในพันธกิจกับคนที่เชื่อว่าคนที่ไม่พูดภาษาแปลก ๆ

ก็ไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันจะมีปัญหาเกิดขึ้นในการสามัคคีธรรมของพวกเขาเพราะพวกเขาจะไม่ยอมรับคำพยานของเขา

มันจะมีปัญหาในการทำพันธกิจร่วมกันเพราะพวกเขาจะพยายามนำให้คนที่กลับใจมาเชื่อมีประสบการณ์ในการพูดภาษาแปลก ๆ

ถ้าหากคนหนึ่งทำสิ่งต่าง ๆ ที่เขาเชื่อว่าผิดจากพระคัมภีร์ เขาก็ฝันจิตสำนึกของตัวเอง

เขาก็ตกอยู่ใต้การพิพากษาโทษจากพระเจ้าเพราะเขาเลือกทำสิ่งที่เขาเชื่อว่าพระคัมภีร์ห้ามไม่ให้ทำ

คริสเตียนคนหนึ่งอาจเชื่อว่าคนที่มีหลักคำสอนหลากหลายเป็นคริสเตียนแท้

แต่เขาต้องสามัคคีธรรมและทำพันธกิจกับกลุ่มคนที่เห็นด้วยกับหลักคำสอนส่วนใหญ่

นั่นหมายความว่าคริสตจักรท้องถิ่นต้องมีคำประกาศถึงหลักคำสอนที่นอกเหนือจากหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสตจักรสากล

► ทำไมการที่คน ๆ

หนึ่งพยายามเห็นด้วยกับหลักคำสอนของทุกคริสตจักรจึงเป็นความผิดพลาด?

สรุป

คริสเตียนต้องรักษาสมดุลในการมีทัศนคติต่อผู้อื่น

เขาต้องไม่พูดว่าคริสเตียนคนอื่นไม่ได้เป็นคริสเตียนแท้เพราะพวกเขามีรายละเอียดของหลักคำสอนที่แตกต่างจากตนเองทั้ง ๆ ที่ความแตกต่างนั้นไม่ใช่หลักคำสอนที่เป็นรากฐาน อย่างไรก็ตามเขาต้องมีการสามัคคีธรรมอย่างใกล้ชิดกับคริสตจักรท้องถิ่นที่ยึดถือหลักคำสอนร่วมกันซึ่งยอมให้พวกเขาสามัคคีธรรมและทำพันธกิจร่วมกัน

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พระคัมภีร์มุ่งเน้นความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน
2. คริสตจักรในยุคแรกเชื่อในความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรว่าเป็นหลักคำสอนที่เป็นสาระสำคัญ
3. คริสตจักรไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จในความเป็นหนึ่งเดียวกันได้โดยรวบรวมคริสเตียนทั้งหมดให้เข้ามาอยู่ในองค์กรเดียว
4. ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ ประสบการณ์ในพระคุณ และชีวิตของพระวิญญาณ
5. คริสเตียนในทุกที่เห็นด้วยกันเกี่ยวกับหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสต์ศาสนา
6. คริสเตียนในหลายคริสตจักรจะไม่เห็นด้วยกันในรายละเอียดของหลักคำสอน
7. คริสตจักรท้องถิ่นแห่งหนึ่งต้องเห็นด้วยกันถึงคำประกาศของรายละเอียดของหลักคำสอนนั้น

งานมอบหมายบทที่ 2

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 2
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้ นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. ในช่วงการเรียนวิชานี้ คุณจำเป็นต้องสอนบทเรียนหนึ่ง หรือส่วนหนึ่งของบทเรียนให้กับคน ๆ หนึ่งหรือให้กับกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียน คุณสามารถเลือกเนื้อหาที่จะสอนได้ คุณต้องทำทั้งหมดสามครั้งโดยใช้เนื้อหาที่แตกต่างกัน คุณจัดเวลาเพื่อสอนได้เองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์:
พูดคุยกับสมาชิกของคริสตจักรที่แตกต่างกันสามคริสตจักรและถามพวกเขาว่ามีมุมมองต่อคริสตจักรอื่น ๆ อย่างไร พวกเขาคิดว่าเป็นหนึ่งเดียวกันอะไรบ้างในท่ามกลางคริสเตียนทั้งหมด? เขียนบทสนทนาของทั้งสามคนนี้มาคนละหนึ่งย่อหน้ากระดาษ

บทที่ 3

คริสตจักรท้องถิ่น

บทนำ

► คริสตจักรท้องถิ่นคืออะไร? แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไร?

คำนิยามนี้สำหรับคริสตจักรท้องถิ่นสามารถแบ่งออกเป็นองค์ประกอบเจ็ดอย่างที่สำคัญ
องค์ประกอบเหล่านี้อธิบายไว้ตลอดหลักสูตรนี้

คำนิยามของคริสตจักรท้องถิ่น

คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มผู้เชื่อที่ทำหน้าที่เป็นครอบครัวฝ่ายวิญญาณและชุมชนแห่งความเชื่อ
นำเสนอข่าวประเสริฐและการสามัคคีธรรมของคริสตจักรให้กับทุกคนที่กลับใจใหม่

ประกอบพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท
มีการนมัสการร่วมกัน
สามัคคีธรรมกัน ประกาศข่าวประเสริฐ
และสร้างสาวก

“ผู้เชื่อไม่ถูกเรียกออกมาให้แยกตัวสันโดษโดยสัมพันธ์กับพระเจ้าเท่านั้น
แต่ถูกเรียกให้มาอยู่ร่วมกันและผูกพันกันเป็นชุมชนหนึ่ง”
- โรมัส ไอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

บรรลุการทำงานของพระกายของพระคริสต์ให้สำเร็จโดยการใช้ของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์
ยอมจำนนต่อพระวามะของพระเจ้า
มีความเป็นหนึ่งเดียวกันตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์
มีประสบการณ์ในพระคุณ และมีชีวิตของพระวิญญาณ

ด้านล่างคือส่วนต่าง ๆ ของคำนิยามที่จะกล่าวถึงซ้ำ ๆ โดยมีคำอธิบายอยู่ในวงเล็บ

► สำหรับแต่ละประเด็นต่อไปนี้

ให้อภิปรายร่วมกันว่าทำไมจึงจำเป็นต้องระบุถึงคุณลักษณะของคริสตจักร
อะไรคือผลลัพธ์ที่ได้หากคริสตจักรขาดคุณลักษณะนี้?

คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มผู้เชื่อที่ทำหน้าที่เป็นเหมือนครอบครัวฝ่ายวิญญาณและ
ชุมชนแห่งความเชื่อ...

“คริสตจักรของพระคริสต์ที่มองเห็นจับต้องได้คือที่ประชุมกันของคนที่ยึดถือซึ่งมีการเทศนาพระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าและและพิธีศีลระลึกที่ปฏิบัติอย่างถูกต้องตามระเบียบของพระคริสต์...”

- บทความทางศาสนาของคริสตจักรเมธอดิสต์

คริสตจักรคือกลุ่มที่ก่อตั้งขึ้นโดยความเชื่อของคริสเตียน
ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นยิ่งกว่ากลุ่มอื่นในโลกนี้

...นำเสนอข่าวประเสริฐและการสามัคคีธรรมของคริสตจักรให้กับทุกคนที่กลับใจใหม่...

คริสตจักรไม่สามารถยกเว้นกลุ่มชาติพันธุ์หรือคนในชนชั้นใดแล้วยังคงยึดถือต่อข่าวประเสริฐได้ ไม่จำเป็นต้องมีชาติพันธุ์หรือสังคมชนชั้นใดร่วมกัน
คริสตจักรไม่สามารถปฏิเสธที่จะให้อภัยบาปใดบาปหนึ่งถ้าหากคริสตจักรยึดถือต่อข่าวประเสริฐ

...ประกอบพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท...

พระเยซูส่งคริสตจักรให้ปฏิบัติพิธีเหล่านี้
พิธีบัพติศมาแทนถึงการเข้าในคริสตจักรโดยการกลับใจใหม่
พิธีมหาสนิทแทนถึงพระคุณที่เปิดเผยในข่าวประเสริฐ

...การนมัสการร่วมกัน การสามัคคีธรรม การประกาศข่าวประเสริฐ และการสร้างสาวก... ทั้งหมดนี้เป็นวัตถุประสงค์ที่เป็นสาระสำคัญของคริสตจักร
การมารวมตัวกันจำเป็นสำหรับคริสตจักรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่สำคัญเหล่านี้

...ทำให้การทำงานของพระกายของพระคริสต์สำเร็จโดยของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์...

ภารกิจฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรไม่มีวันบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยลำพังเพียงความสามารถของมนุษย์เท่านั้น

...ยอมจำนนต่อพระวจนะของพระเจ้า...

คริสตจักรขึ้นอยู่กับพระคัมภีร์ในเรื่องข่าวประเสริฐ หลักคำสอน และสิทธิอำนาจ
ถ้าหากคริสตจักรเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระคัมภีร์ คริสตจักรก็สูญเสียสิทธิอำนาจในการสอน

...ด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ ประสบการณ์ในพระคุณ และชีวิตของพระวิญญาณ

สมาชิกคริสตจักรสามารถอุทิศตัวต่อกันเพราะพวกเขามีสามสิ่งเหล่านี้ร่วมกัน
โดยปราศจากสามสิ่งนี้ ก็ไม่มีการสามัคคีธรรมของคริสเตียนอย่างแท้จริง

การลงทุนของพระเจ้าในคริสตจักร

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านเอเฟซัส 3:1-10 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เปาโลพูดเรื่องอะไรเกี่ยวกับพันธกิจของเขา?

เปาโลบอกว่าส่วนสำคัญที่สุดในงานพันธกิจของเขาคือการขยายคริสตจักร
ดังนั้นเราจึงรู้ว่าการขยายคริสตจักรจึงควรเป็นส่วนสำคัญที่สุดของพันธกิจในปัจจุบันนี้
พระเจ้าวางแผนให้ผู้เชื่อที่เป็นคนต่างชาติได้รับการนำเข้าสู่คริสตจักร
และที่คริสตจักรจะสำแดงสติปัญญาของพระเจ้าในโลกนี้

เราจำเป็นต้องระลึกว่าคริสตจักรไม่ใช่ตัวอาคาร

คริสเตียนไม่มีอาคารคริสตจักรในหลายชั่วอายุแรก ๆ ของคริสตจักร

นั่นหมายความว่าเมื่อพันธสัญญาใหม่พูดถึงคริสตจักรก็กำลังพูดถึงผู้คน

พระธรรมเอเฟซัสอธิบายว่าคริสตจักรสำคัญต่อแผนการของพระเจ้าอย่างไร

...พระเจ้าทรงปราบทุกสิ่งลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์

และประทานพระคริสต์แก่คริสตจักรแปลได้อีกว่า

เพื่อคริสตจักรให้เป็นเจ้านายภาษากรีกแปลตรงตัวว่า ศิระชะเหนือทุก ๆ สิ่ง

คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์ (เอเฟซัส 1:22-23)

พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวว่าพระเยซูเป็นศิระชะของคริสตจักร

และว่าคริสตจักรเป็นพระกายของพระองค์ และกล่าวว่าคริสตจักรมีความบริบูรณ์ของพระเจ้า

นึกถึงแม่น้ำสายหนึ่งที่ไหลเข้าไปหล่อเลี้ยงเมืองใหญ่เมืองหนึ่ง คนนับล้าน ๆ ใช้น้ำนี้

แต่ปริมาณน้ำที่พวกเขาใช้ก็ยังไม่พอปริมาณน้ำที่ไหลในแม่น้ำ

มันยากเกินกว่าจะจินตนาการได้น้ำในแม่น้ำมีมากขนาดไหน¹

¹ ภาพอธิบายประกอบอีกตัวอย่างหนึ่ง: มีบริษัทหนึ่งชื่อว่าคอร์บอไนท์ซึ่งทำงานบริการสำรองข้อมูลคอมพิวเตอร์ส่วนตัว

แต่ความบริบูรณ์ของพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร?

ถ้าพระเจ้าต้องสร้างถึงบรรจุหรือคั่นคลองเพื่อเทพะพร พระคุณ และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ให้กับโลกนี้

ถึงบรรจุแบบไหนที่จะรองรับความบริบูรณ์ของพระเจ้าได้หรือ?

พระคัมภีร์ข้อนี้บอกว่าคริสตจักรเป็นถึงบรรจุนั้น คริสตจักรบรรจุพระพรของพระเจ้าสำหรับโลกนี้

จำไว้ว่าคริสตจักรที่บรรจุพระพรของพระเจ้าไม่ใช่ตัวอาคาร แต่เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรมของคริสเตียน

แผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรดำรงอยู่ตั้งแต่เริ่มต้นโลกนี้ ดังนั้นอะไรคือพระประสงค์ที่พระเจ้ามองใจสำหรับคริสตจักร?

ให้ดูในเอเฟซัส 3:10-11 อีกครั้ง

เพื่อว่าพวกทูตผีที่ครอบครองและพวกทูตผีที่มีอำนาจในสวรรคสถาน จะได้รู้จักพระปัญญาอันมากล้นหลายด้านของพระเจ้าโดยทางคริสตจักรในเวลานี้ ทั้งนี้เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดรที่พระองค์ทรงทำแล้วในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

อันมากล้น หมายถึง “ทุกชนิด”

พระเจ้ามีสติปัญญาสำหรับทุกสถานการณ์และทุกแง่มุมของชีวิต

สติปัญญาของพระเจ้าถูกเปิดเผยให้กับทั้งจักรวาล รวมถึงโลกฝ่ายวิญญาณ

โดยสิ่งที่พระเจ้ากระทำผ่านทางคริสตจักร

คนได้รับความเข้าใจเรื่องพระเจ้าจากสิ่งที่เขาเห็นในคริสตจักร

การมองเห็นคริสตจักรควรนำให้คนมานมัสการพระเจ้าได้ทันที

เขาควรมองเห็นสติปัญญาของพระเจ้าที่ทำงานในคริสตจักร

โลกจะไม่เห็นสิ่งทั้งหมดนี้จากการประชุมนมัสการวันอาทิตย์

พวกเขามองเห็นจากการปฏิบัติของคริสตจักรในทุก ๆ วันและในทุกสถานการณ์ของชีวิต

พวกเขาสามารถกู้ข้อมูลทุกอย่างที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ของคุณ ในกรณีมีเหตุบางอย่างเกิดขึ้นกับคอมพิวเตอร์ ขอให้คุณคิดถึงขนาดของหน่วยความจำที่พวกเขาจะต้องมีเพื่อรองรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์หลายพันเครื่องว่าจะต้องมากแค่ไหน!

► อะไรคือตัวอย่างของสถานการณ์ในชีวิตที่สติปัญญาของพระเจ้ามีความสำคัญ?

สติปัญญาอันเต็มล้นของพระเจ้ารวมถึงสติปัญญาในการแก้ไขปัญหาครอบครัว ความยากจน การว่างงาน การขาดแคลนที่อยู่อาศัย การด้อยการศึกษา การกระทำผิดของเยาวชน การทอดทิ้งเด็ก ความต้องการทางการแพทย์ และปัญหาอื่น ๆ ของมนุษย์หรือไม่? แนนอนรวมสิ่งเหล่านี้ด้วย โลกนี้จะมองเห็นสติปัญญาของพระเจ้าได้อย่างไร?

พวกเขาต้องเห็นสติปัญญาที่ได้รับการสาธิตให้เห็นโดยคริสตจักร

เมื่อคริสตจักรสาธิตให้เห็นถึงทางออกของพระเจ้าที่ใช้ได้ผลในชุมชนแห่งความเชื่อ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เอเฟซัส 3:20-21 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระเจ้าสร้างทุกสิ่งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ให้ทุกสิ่งนั้นถวายเกียรติแด่พระเจ้า คริสตจักรคือที่ที่พระเจ้าได้รับเกียรติเป็นพิเศษเพราะ...

- เป็นที่ที่พระเจ้าสาธิตให้เห็นถึงความรักและการทรงไถ่
- เป็นที่ที่สิ่งทรงสร้างที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์เต็มใจนมัสการและเชื่อฟังพระองค์
- เป็นที่ที่ครอบครัวแห่งความเชื่อครอบครัวหนึ่งสาธิตให้เห็นถึงชีวิตที่ได้รับการอวยพรจากพระเจ้า
- เป็นที่ที่คนที่ได้รับการไถ่มีส่วนร่วมในการไถ่คนอื่น ๆ ด้วยการประกาศข่าวประเสริฐ

พระเจ้าจะได้รับเกียรติทั่วจักรวาลและชั่วนิรันดร์ผ่านทางสิ่งที่คริสตจักรทำในเวลานี้ การงานที่คริสตจักรท้องถิ่นของคุณทำจะตั้งมั่นเป็นอนุสรณ์นิรันดร์เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ความเพียงพอของคริสตจักรท้องถิ่น

พระคัมภีร์พูดถึงคริสตจักรหนึ่งเดียว แต่ก็พูดถึงคริสตจักรท้องถิ่นมากมายด้วย ยกตัวอย่างเช่น อัครทูตยอห์นเขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชีย (วิวรณ์ 1:4) เปาโลกล่าวถึง “คริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 11:16)

ที่ประชุมท้องถิ่นแห่งหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรหนึ่งเดียวแต่ก็ยังเรียกว่าเป็นคริสตจักร ในจดหมายฝากหลายฉบับในพันธสัญญาใหม่อีกกล่าวถึงคริสตจักรต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในสถานที่เจาะจง

► อย่งไหนที่สามารถเรียกว่าเป็นพระวิหารของพระเจ้า
คริสตจักรสากลหนึ่งเดียวหรือคริสตจักรท้องถิ่น?

ในเอเฟซัส 2:20-21

เปาโลกล่าวว่าคริสตจักรหนึ่งเดียวที่ตั้งอยู่บนรากฐานดั้งเดิมเป็นพระวิหารของพระเจ้า ในข้อที่
22 เขาพูดว่าผู้เชื่อชาวเอเฟซัสเป็นนิเวศของพระเจ้า

ในอีกข้อหนึ่งเขาบอกว่าผู้เชื่อชาวโครินธ์เป็นพระวิหารของพระเจ้า (1 โครินธ์ 3:16)

ด้วยเหตุนี้เราจึงเข้าใจว่าคริสตจักรสากลหนึ่งเดียวเป็นพระวิหารของพระเจ้า
แต่คริสตจักรก็เป็นด้วยเช่นกัน

► อย่งไหนสามารถเรียกว่าเป็นพระกายของพระคริสต์
คริสตจักรสากลหนึ่งเดียวหรือคริสตจักรท้องถิ่น?

เปาโลพูดถึงคริสตจักรหนึ่งเดียวว่าเป็นพระกายของพระคริสต์ (เอเฟซัส 1:23)

อย่างไรก็ตามเมื่อเปาโลเขียนถึงคริสตจักรที่โครินธ์
เขากล่าวว่า “พวกท่านเป็นพระกายของพระคริสต์” (1
โครินธ์ 12:27)

เขาไม่ได้พูดว่าผู้เชื่อชาวโครินธ์เป็นส่วนหนึ่งใน
พระกายของพระคริสต์

“องค์ประกอบที่สำคัญทั้งหมดของคริสตจักร
อยู่ในคำอธิบายสี่ประการแรกของคริสตจักร [กิจการ 2:42] คือ
หลักคำสอนของอัครทูต ชุมชน ศีลระลึก
และการนมัสการร่วมกัน”
- โรมัส โอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

พวกเขาเป็นพระกายของพระคริสต์สำหรับสถานที่แห่งนั้น

พระเจ้าตั้งใจให้ที่ประชุมแต่ละที่ทำหน้าที่เป็นคริสตจักรอย่างสมบูรณ์ด้วยทุกสิ่งที่เป็นในการ
เป็นพระกายของพระคริสต์สำหรับสถานที่แห่งหนึ่ง

เปาโลเปรียบเทียบสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นว่าเป็นอวัยวะของร่างกาย เช่น ดวงตา เท้า
และมือ เห็นได้ชัดว่าอวัยวะของร่างกายต้องอยู่ด้วยกันในที่เดียวกันเพื่อทำหน้าที่ได้
เขาไม่ได้บอกว่าพวกเขาเป็นอวัยวะของร่างกายและว่าอวัยวะอื่น ๆ
ของร่างกายกระจัดกระจายไปทั่วโลก พวกเขาเป็นร่างกายที่สมบูรณ์สำหรับที่นั้น

เปาโลกล่าวกับคริสตจักรโครินธ์ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่แน่นอนจะเกิดขึ้นได้

“เมื่อทั้งคริสตจักรอยู่รวมกันในที่แห่งเดียวกัน” เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ได้พูดถึงคริสตจักรสากล

แต่พูดถึงคริสตจักรท้องถิ่น

ที่ประชุมท้องถิ่นมีสิทธิอำนาจพิเศษเมื่อทำหน้าที่เป็นคริสตจักรแห่งหนึ่ง

พระเจ้าให้ของประทานของพระวิญญาณที่จำเป็นต่อคริสตจักรท้องถิ่น

สมาชิกทำงานร่วมกันด้วยของประทานที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความจำเป็นที่มีในที่ประชุม

เนื่องจากที่ประชุมท้องถิ่นเป็นพระกายของพระคริสต์ เป็นวิหารของพระเจ้า และเป็นคริสตจักร การเป็นคริสตจักรในที่ที่คริสตจักรอยู่นั้นจึงเพียงพอแล้ว

ความเพียงพอของคริสตจักรท้องถิ่นหมายความว่าพระกายท้องถิ่นมีของประทานต่าง ๆ

และทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการทำพันธกิจในท้องถิ่นที่อยู่

คริสตจักรท้องถิ่นสามารถทำหน้าที่เป็นคริสตจักรแม้เมื่อไม่มีความช่วยเหลือจากที่อื่น

ผู้นำในคริสตจักรท้องถิ่นช่วยให้ที่ประชุมพัฒนาวิสัยทัศน์และเป้าหมายสำหรับการทำพันธกิจ ในท้องถิ่น

ที่ประชุมทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนทางการเงินสำหรับงานพันธกิจและดูแลสมาชิกในที่ประชุม

ความจำเป็นของคริสตจักร

การจะสงวนรักษาผู้เชื่อใหม่ไว้ได้ย่อมเป็นสิ่งที่ทำได้ยากเว้นแต่พวกเขาจะถูกนำไปเข้ามาอยู่ในชีวิตของคริสตจักร

ผู้เชื่อไม่สามารถถูกสร้างให้เป็นสาวกที่ดีได้โดยปราศจากการมีส่วนร่วมในคริสตจักรท้องถิ่น คน ๆ

หนึ่งไม่สามารถได้รับการฝึกฝนให้ทำพันธกิจได้โดยปราศจากประสบการณ์ในคริสตจักร

ข่าวประเสริฐไม่ได้อยู่ในรูปแบบที่มองเห็นจับต้องได้ในชุมชนหนึ่งจนกว่าจะมีคริสตจักร

รูปแบบที่มองเห็นจับต้องได้ไม่ใช่ตัวอาคารคริสตจักร

แต่เป็นครอบครัวแห่งความเชื่อที่ทำหน้าที่สำแดงชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

จนกว่าคริสตจักรจะอยู่ที่นั่น โลกก็ไม่สามารถมองเห็นว่าการเป็นคริสเตียนหมายถึงอะไร

ชุมชนหนึ่งไม่สามารถถือว่าได้รับการประกาศข่าวประเสริฐอย่างเต็มที่ที่ได้จนกว่าจะมีคริสตจักร อยู่ที่นั่น

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. คนที่กลับใจมาเชื่อไม่ควรถูกยกเว้นจากคริสตจักรเนื่องจากเป็นชาติพันธุ์หรือแบ่งแยกระดับชั้นทางสังคม หรือมีความบาปในชีวิตของเขา
2. ภารกิจของคริสตจักรสำเร็จได้โดยการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางคริสตจักรเท่านั้น
3. ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ ประสบการณ์ในพระคุณ และชีวิตของพระวิญญาณ
4. สติปัญญาของพระเจ้าเปิดเผยให้โลกได้เห็นจากสิ่งที่พระองค์ทำในคริสตจักร
5. ความเพียงพอของคริสตจักรท้องถิ่นหมายความว่าพระกายท้องถิ่นมีของประทานและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการทำพันธกิจในท้องถิ่นที่คริสตจักรอยู่นั้น
6. คริสตจักรจำเป็นต้องสงวนรักษาผู้เชื่อใหม่ สร้างสาวกผู้เชื่อ และฝึกอบรมผู้รับใช้
7. ชุมชนหนึ่งไม่ได้รับการประกาศข่าวประเสริฐอย่างเต็มที่จนกว่าจะมีคริสตจักรอยู่ที่นั่น

งานมอบหมายบทที่ 3

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 3
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณี que หัวหน้าชั้นเรียนได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายในการเขียน: ศึกษา เอเฟซัส 5:25-32
เขียนสองสามประโยคเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักร

บทที่ 4

สมาพันธ์คริสตจักร

บทนำ

จำเป็นจะต้องเตรียมเนื้อหาสำหรับบทเรียนนี้

บทเรียนนี้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรและสมาพันธ์ของคริสตจักร

ถ้าหากนักศึกษามาจากคริสตจักรที่อยู่ในสมาพันธ์ใด

หัวหน้าชั้นเรียนควรมีสำเนาข้อกำหนดต่าง ๆ ของสมาพันธ์นั้นเพื่อทบทวน ในชั้นเรียน

คำนิยามของสมาพันธ์คริสตจักร

► คุณอยู่ในสมาพันธ์คริสตจักรหรือสังกัดนิกายชื่อว่าอะไร?

เมื่อคริสเตียนคนหนึ่งพบกับคริสเตียนอื่น ๆ ที่มาจากต่างคริสตจักรกัน จะมีคำถามเกิดขึ้น

พวกเขาถามว่าทำไมความเชื่อและการปฏิบัติของเขาแตกต่างจากคนอื่น ๆ

เขาสังเกตว่ามีความแตกต่างด้านหลักคำสอนระหว่างคริสตจักรที่แตกต่างชนิดกัน

มีความแตกต่างอย่างมากในรูปแบบการนมัสการ

สมาชิกคริสตจักรอาจมองหาเอกลักษณ์ทางศาสนาที่กว้างกว่าคริสตจักรท้องถิ่นของเขา

เขาอยากเห็นว่าคริสตจักรของเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหนึ่งของคริสตจักรต่าง ๆ

ที่เชื่อในหลักคำสอนเดียวกัน ร่วมมือกัน และสามัคคีธรรมร่วมกัน

เขาไม่อยากรู้สึกว่าคริสตจักรของเขาเองเป็นคริสตจักรเดียวในโลกที่มีความเชื่อกับการปฏิบัติ

พิเศษแตกต่างจากที่อื่น

►

ให้นักศึกษาหนึ่งหรือสองคนอธิบายว่าพวกเขาได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการติดต่อสัมพันธ์

กันกับคริสตจักรอื่น ๆ ที่เหมือนกับคริสตจักรของพวกเขา

ในบทที่หนึ่ง เราศึกษาข้อความต่อไปนี้

เพื่อความมั่นคงด้านหลักคำสอน คริสตจักรท้องถิ่นควรมีสามสิ่งต่อไปนี้

1. ความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจสูงสุด

2. หลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนาในประวัติศาสตร์
3. การสามัคคีธรรมในสมพันธคริสตจักรที่มีศาสนาศาสตร์ที่ถูกต้อง

ในบทเรียนนี้เรากำลังพูดถึงสิ่งที่สามในสามสิ่งนี้

คำนิยามของสมพันธคริสตจักร

สมพันธคริสตจักรคือกลุ่มของคริสตจักรต่าง ๆ ที่มีผู้นำส่วนกลาง มีการร่วมในความเชื่ออย่างหนึ่ง อภิศตวร่วมกันทำให้เป้าหมายสำเร็จ และมีรูปแบบการสามัคคีธรรมร่วมกัน

รูปแบบสมพันธที่อ่อนแอและเข้มแข็ง

สมพันธหนึ่งสามารถ “อ่อนแอ” หรือ “เข้มแข็ง” ขึ้นอยู่กับจุดแข็งขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ยึดสมพันธเข้าไว้ด้วยกัน

ในสมพันธที่เป็นจุดอ่อน ผู้นำที่เป็นศูนย์กลางมีสิทธิอำนาจน้อยเหนือคริสตจักรท้องถิ่น ข้อกำหนดทางความเชื่ออาจสั้นมากและพื้นฐาน

เป้าหมายร่วมกันอาจไม่ได้เรียกร้องการมีส่วนร่วมจากคริสตจักรต่าง ๆ

และการสามัคคีธรรมอาจไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยในท่ามกลางตัวแทนของคริสตจักรต่าง ๆ

ในสมพันธเหล่านั้น แต่ละคริสตจักรมีทรัพย์สินเป็นของคริสตจักรท้องถิ่นเอง

และคริสตจักรท้องถิ่นสามารถเลือกที่จะออกจากสมพันธเวลาใดก็ได้ คริสตจักรต่าง ๆ

อาจออกจากสมพันธถ้าพวกเขาารู้สึกว่าสมพันธนั้นไม่ได้ตอบสนองความจำเป็นที่มีอยู่ของพวกเขาได้อีกต่อไป

สมาชิกของสมพันธที่อ่อนแอมักจะเน้นความเป็นอิสระของคริสตจักรท้องถิ่น

พวกเขาไม่ต้องการให้สมพันธมาปกครองเหนือคริสตจักรท้องถิ่น

ดังนั้นพวกเขาจึงระมัดระวังในการจำกัดสิทธิอำนาจของสมพันธ

ด้วยเหตุนี้การที่บอกว่าสมพันธใด “อ่อนแอ”

ไม่ได้หมายความว่าสมพันธนั้นล้มเหลวในการทำให้เป้าหมายสำเร็จ

สมาชิกของสมพันธที่อ่อนแอต้องการให้สิทธิอำนาจของส่วนกลางอ่อนแอ

มีการกระจายสิทธิอำนาจและถือครองโดยคริสตจักรท้องถิ่น

► คุณคิดว่าสมาพันธ์ที่ “อ่อนแอ” มีข้อดีอะไรบ้าง? แล้วมีข้อเสียอะไรบ้าง?

ในสมาพันธ์ที่เข้มแข็ง ผู้นำส่วนกลางมีสิทธิอำนาจเหนือผู้นำท้องถิ่น
ข้อกำหนดด้านความเชื่อจะครอบคลุมหลายประเด็น คริสตจักรต่าง ๆ
ถูกคาดหวังให้มีเป้าหมายร่วมกัน คริสตจักรต่าง ๆ ติดต่อกันบ่อยครั้ง
ทรัพย์สินของคริสตจักรถือครองโดยสมาพันธ์ ดังนั้นแล้ว คริสตจักรหนึ่ง ๆ
จึงไม่สามารถเลือกออกจากสมาพันธ์ได้

สมาชิกของสมาพันธ์ที่เข้มแข็งมักจะมองไปที่ผู้นำส่วนกลางเพื่อรับวิธีการแก้ไขปัญหาบางอย่าง พวกเขาเน้นการอุทิศตัวต่อสมาพันธ์ควบคู่กับการอุทิศตัวต่อคริสตจักรท้องถิ่น

มีสมาพันธ์คริสตจักรหลากหลายรูปแบบ

สมาพันธ์หนึ่งอาจไม่มีคุณลักษณะทั้งหมดของสมาพันธ์ที่เข้มแข็งหรืออ่อนแอ
แต่สามารถกำหนดได้ว่าอยู่ในกลุ่มที่อ่อนแอหรือเข้มแข็งโดยขึ้นอยู่กับคุณลักษณะต่าง ๆ
ที่พวกเขา มีสมาพันธ์ที่เข้มแข็งมักจะเรียกว่าเป็น “สังกัดนิกาย”

► คุณคิดว่าข้อดีของสมาพันธ์ที่ “เข้มแข็ง” คืออะไร? และอะไรคือข้อเสีย?

► คุณรู้จักสมาพันธ์คริสตจักรใดบ้าง? คุณจะอธิบายถึงสมาพันธ์นั้นอย่างไร?

ความรับผิดชอบของสังกัดนิกายหนึ่ง

สมาพันธ์คริสตจักรที่เข้มแข็งอาจถูกเรียกว่าเป็นสังกัดนิกาย
ซึ่งไม่ได้หมายความว่าสมาพันธ์นั้นจะมีคุณลักษณะครบทุกอย่างของการเป็นสมาพันธ์ที่เข้มแข็ง
แต่สามารถอธิบายได้ว่าเป็นสมาพันธ์ที่เข้มแข็งมากกว่าเป็นสมาพันธ์ที่อ่อนแอ

“ศาสนจักรมีอำนาจในการกำหนดกฎเกณฑ์หรือพิธีกรรมต่าง ๆ
และมีสิทธิอำนาจในการโต้แย้งเรื่องความเชื่อ
แต่การที่ศาสนจักรบัญญัติสิ่งใดที่ขัดแย้งกับพระวาระของพระเจ้าที่ถูกเขียนไว้ก็ไม่ถูกต้อง...”
- บทความทางศาสนาของคริสตจักรแห่งอังกฤษ

สังกัดนิกายที่ได้อยู่เพื่อรับใช้คริสตจักรท้องถิ่น สังกัดนิกายช่วยเหลือคริสตจักรต่าง ๆ
ให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกันซึ่งคริสตจักรท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง

1. ให้ความรู้สึกถึงเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากคริสตจักรในรูปแบบอื่น ๆ
สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นรู้ว่าพวกเขาแตกต่างจากคริสตจักรอื่น ๆ

ในสังกัดนิคมของพวกเขา

พวกเขาได้รับการสนับสนุนให้รู้ว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคริสตจักรที่ยึดมั่นในหลักคำสอนร่วมกัน

2. สถาปนาหลักคำสอน

คริสตจักรท้องถิ่นไม่ควรเป็นอิสระในการเปลี่ยนหรือสร้างหลักคำสอนของตนเองโดยไม่ฟังคนอื่น ๆ

สังกัดนิคมควรยึดถือหลักคำสอนตามประวัติศาสตร์และที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนา

แต่ก็ยังคงมีหลักคำสอนที่เป็นรายละเอียดตามที่พวกเขาเชื่อซึ่งถูกต้องตามพระคัมภีร์ด้วย

3. ตั้งข้อกำหนดที่เป็นคุณสมบัติของศิษยาภิบาลและสมาชิกคริสตจักร

สังกัดนิคมควรตั้งมาตรฐานเพื่อศิษยาภิบาลและสมาชิกของคริสตจักรจะได้วางแบบอย่างคริสเตียนที่สอดคล้องกัน คุณสมบัติควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณสมบัติใน 1 ทิโมธี 3 และ ทิตัส 1 แต่จำเป็นต้องระบุให้ชัดเจนและเหมาะสมสำหรับแต่ละวัฒนธรรม

4. จัดเตรียมระบบการบริหารคริสตจักร

สังกัดนิคมควรจัดเตรียมระบบให้กับคริสตจักรท้องถิ่นเพื่อแต่งตั้งคนในตำแหน่งต่าง ๆ

ของคริสตจักรและเพื่อจะรักษาการรับผิดชอบต่อกัน

5. จัดเตรียมการฝึกอบรมสำหรับศิษยาภิบาล

คริสตจักรจำนวนมากไม่มีแหล่งทรัพยากรและบทเรียนต่าง ๆ

เพื่อฝึกอบรมศิษยาภิบาลในอนาคต

สังกัดนิคมควรพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมที่เข้าถึงได้ง่ายและนำมาปฏิบัติได้จริง

6. แนะนำศิษยาภิบาลให้กับคริสตจักรต่าง ๆ

ศิษยาภิบาลที่ไม่มีคริสตจักรและคริสตจักรที่ขาดศิษยาภิบาลสามารถได้รับการช่วยเหลือโดยผู้นำของสังกัดนิคม

ผู้นำที่ดีของสังกัดนิคมจะเคารพนับถือผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นที่สัตย์ซื่อในทุกการตัดสินใจ

7. **ให้คำแนะนำเมื่อคริสตจักรท้องถิ่นต้องเผชิญกับวิกฤติ**

ถ้าหากคริสตจักรท้องถิ่นแตกแยกกันในเรื่องใดหรือขาดผู้นำที่เชื่อถือได้ ผู้นำสังกัตนิกายควรให้ความช่วยเหลือ

“การประกาศข่าวประเสริฐทั่วโลกเป็นมิชชันของศาสนาคริสต์อย่างเห็นได้ชัดเจน แต่การทำให้มิชชันนี้สำเร็จได้จำเป็นต้องมีคริสตจักร เพราะตัวแทนที่จะทำงานนี้ให้สำเร็จได้ไม่สามารถเป็นใครอื่นได้อีก”
- จอห์น มิเลย์ ศาสนศาสตร์ระบบ

8. **ประสานงานและสนับสนุนมิชชันและความพยายามในการก่อตั้งคริสตจักร**

กลุ่มคริสตจักรควรร่วมมือกันเพื่องานมิชชัน

พวกเขาควรทรัพยากรเข้าด้วยกันและสนับสนุนผู้คนให้ทำงานมิชชันสำเร็จตามเป้าหมาย

9. **จัดการสามัคคีธรรมในระดับที่ใหญ่กว่าคริสตจักรท้องถิ่น**

สมาชิกได้รับการสนับสนุนให้ใช้เวลาด้วยกันกับสมาชิกจากคริสตจักรอื่น ๆ ที่อยู่ในสังกัตนิกาย

10. **จัดกิจกรรมที่นำให้คริสตจักรต่าง ๆ มารวมตัวกัน**

สังกัตนิกายควรตั้งระเบียบแบบแผนและจัดการประชุมใหญ่เพื่อช่วยให้คริสตจักรต่าง ๆ มีการสามัคคีธรรมกันและตั้งเป้าหมายร่วมกัน

11. **ส่งผู้นำไปยังคริสตจักรต่าง ๆ เพื่อให้คำปรึกษาและหนุนใจ**

ควรมีใครบางคนจากกลุ่มผู้นำในสังกัตไปเยี่ยมทุกคริสตจักรอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และถ้าเยี่ยมได้บ่อยกว่านั้นก็ยิ่งดีมากกว่า

12. **ให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาความยั่งยืนทางการเงินของพันธกิจในท้องถิ่น**

สังกัตนิกายควรเน้นศักยภาพของคริสตจักรท้องถิ่นและนำพวกเขาให้เติบโตทางด้านการเงิน

ถ้าหากสังกัตนิกายตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เหล่านี้ได้เหมาะสม สังกัตนิกายนั้นก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการทำให้วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของคริสตจักรบรรลุผลสำเร็จได้

เป็นไปได้สำหรับคริสตจักรท้องถิ่นส่วนใหญ่ที่จะทำให้ความรับผิดชอบทั้งหมดข้างต้นสำเร็จได้ตามลำพัง ผู้นำสังกัดนิกายต้องระลึกว่าสังกัดนิกายอยู่เพื่อสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น

► เวลาที่เราเห็นสิ่งที่สังกัดนิกายสามารถทำได้เพื่อคริสตจักรของพวกเขา
ให้เราพิจารณาคำถามนี้ว่า

คริสตจักรแห่งหนึ่งจะได้รับผลประโยชน์จากสมพันธ์ที่อ่อนแอได้อย่างไรในขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ ที่มักจะเกิดขึ้นกับพวกเขา?

► คริสตจักรแห่งหนึ่งสามารถได้รับผลประโยชน์จากสมพันธ์ที่เข้มแข็งได้อย่างไรในขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ ที่มักจะเกิดขึ้นกับพวกเขา?

คริสตจักรท้องถิ่นอุทิศตัวต่อสังกัดนิกาย

รายการต่อไปนี้ไม่ได้เหมือนกันทุกอย่างสำหรับทุกสังกัดนิกาย

แต่เป็นคำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งที่สังกัดนิกายประสงค์จากคริสตจักรต่าง ๆ ของพวกเขา

คริสตจักรท้องถิ่นอุทิศตัวเพื่อทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ยอมรับคำประกาศหลักคำสอนของสังกัดนิกายนั้น สอนหลักคำสอนนั้น และไม่ยอมให้มีการสอนหลักคำสอนที่ขัดแย้งกันในคริสตจักร
2. สอนและเรียกร้องให้สมาชิกดำเนินชีวิตคริสเตียนที่สอดคล้องกับคำสอนนั้น
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และการประชุมต่าง ๆ และสนับสนุนค่าใช้จ่ายมากตามกำลังของพวกเขา
4. รายงานประจำปีเกี่ยวกับจำนวนที่เป็นความจริงของผู้มาเข้าร่วมนมัสการคนที่กลับใจมาเชื่อ เจ้าหน้าที่ และรายได้
5. รักษาความเป็นหนึ่งเดียวกันร่วมกับคริสตจักรอื่น ๆ ในสังกัดนิกายเดียวกัน และเป็นหนึ่งเดียวกันกับผู้นำต่าง ๆ จัดการแก้ไขความขัดแย้งด้วยวิธีการตามพระคัมภีร์
6. ไม่มีส่วนร่วมกับองค์กรอื่นใดที่เรียกร้องให้อุทิศตัวอย่างเดียวกัน

ถ้าหากนักศึกษามาจากคริสตจักรที่อยู่ในสมพันธ์หนึ่ง

ขอให้ใช้เวลาสองสามนาทีเพื่อพิจารณาข้อกำหนดของสมพันธ์นั้น

► สมาพันธ์คริสตจักรของคุณเริ่มต้นโดยองค์กรมิชชันระหว่างประเทศใหม่? ถ้าใช่
ขอให้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ กับองค์กรมิชชันนั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างมิชชันกับสมาพันธ์คริสตจักร

บางครั้งคริสตจักรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับองค์กรมิชชันระหว่างประเทศ
มิชชันเริ่มต้นคริสตจักร หรือคริสตจักรที่ตั้งอยู่อาจรวมกันกับมิชชัน
คริสตจักรต้องเชื่อมต่อกับรูปแบบมิชชันเพื่อจัดตั้งสมาพันธ์หนึ่ง

ในช่วงเริ่มต้น มิชชันนารีต่างชาติอาจใช้ชีวิตอยู่ในประเทศนั้นและเป็นผู้นำสมาพันธ์
เวลาผ่านไป ผู้นำสร้างศิษยาภิบาลในประเทศนั้น

มิชชันควรมีเป้าหมายในการสร้างผู้นำเพื่อมิชชันนารีต่างชาติจะไม่ต้องนำสมาพันธ์คริสตจักร
เองต่อไป

เมื่อผู้นำสมาพันธ์ในประเทศได้รับการสร้างขึ้น มาจะมีสามระดับในองค์กรคือ ผู้นำมิชชัน
ผู้นำสมาพันธ์ และศิษยาภิบาลคริสตจักรท้องถิ่น ผู้นำสมาพันธ์ทำงานโดยตรงกับศิษยาภิบาล
ผู้นำมิชชันทำงานส่วนใหญ่ร่วมกับผู้นำสมาพันธ์

บางมิชชันจัดสรรผู้นำส่วนกลางที่เข้มแข็งซึ่งสร้างสมาพันธ์คริสตจักรที่เข้มแข็ง
บางมิชชันจัดสรรความช่วยเหลือให้กับสมาพันธ์คริสตจักรที่อ่อนแอและไม่ได้อ้างสิทธิอำนาจใ
ด ๆ เหนือคริสตจักรเหล่านั้น

ถ้าหากความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำทั้งสามระดับไม่ได้รับการอธิบายให้ชัดเจน
อาจเกิดความเข้าใจผิดได้

บางครั้งคนจากคริสตจักรไปประสานงานกับผู้นำมิชชันเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาขาดแคลนแทนที่
จะประสานงานกับผู้นำสมาพันธ์ เพราะพวกเขาคิดว่ามิชชันจะให้ทรัพยากรได้มากกว่า
บางครั้งผู้นำมิชชันทำงานโดยตรงกับคริสตจักรต่าง ๆ ข้ามหน้าผู้นำสมาพันธ์
สิ่งนี้ทำให้ผู้นำสมาพันธ์สับสนเพราะบทบาทของพวกเขาไม่ชัดเจน

ในตอนก่อนหน้า เราเห็นรายการความรับผิดชอบของสังกัดนิกาย

ในสมาพันธ์คริสตจักรเริ่มต้นโดยมิชชัน

ความรับผิดชอบสำเร็จได้โดยการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นำสมาพันธ์กับผู้นำมิชชัน
เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง ผู้นำสมาพันธ์ควรเต็มใจรับความรับผิดชอบมากขึ้น

สภาพในอุดมคติของสมาพันธ์ที่เติบโตคือการที่สมาพันธ์นั้นสามารถทำหน้าที่ได้ดีแม้ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากมิชชันก็ตาม

ประโยชน์สรุปเจ็ดประการ

1. สมาพันธ์คริสตจักรช่วยสร้างความยั่งยืนให้กับคริสตจักรท้องถิ่น
2. สมาพันธ์สามารถถูกเรียกว่า “อ่อนแอ” หรือ “เข้มแข็ง”
ได้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของผู้นำส่วนกลาง
3. สมาชิกของสมาพันธ์ที่ “อ่อนแอ” เน้นความเป็นอิสระของคริสตจักรท้องถิ่น
4. สมาชิกของสมาพันธ์ที่ “เข้มแข็ง”
เน้นการอุทิศตัวต่อสมาพันธ์ควบคู่กับการอุทิศตัวต่อคริสตจักรท้องถิ่น
5. คริสตจักรแห่งหนึ่งไม่สามารถอยู่ในสังกัดนิยามหนึ่งและอยู่ในอีกสังกัดนิยามที่เรียกกร้อ
งให้มีการอุทิศตัวอย่างเต็มที่
6. สังกัดนิยามอยู่เพื่อช่วยคริสตจักรให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยผ่านการร่วมมือกัน
7. มิชชันระหว่างประเทศควรเต็มใจมอบความรับผิดชอบให้กับผู้นำสมาพันธ์

งานมอบหมายบทที่ 4

1. ท่องจำประโยชน์สรุปเจ็ดประการของบทที่ 4
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยชน์สรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความ
ยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอใ
ให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้า
ชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

3. การทดสอบ: ในช่วงเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

คุณจะต้องเขียนจากการท่องจำเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสังกัดนิกายอย่างน้อยสิบข้อ และเขียนการอุทิศตนของคริสตจักรท้องถิ่นต่อสังกัดนิกายอย่างน้อยห้าข้อ

บทที่ 5

การเป็นสมาชิกคริสตจักร

บทนำ

“ผู้เชื่อรุ่นแรกเหล่านั้นรักคริสตจักร

เพราะพวกเขารักพระเยซู”

- ลาร์รี สมิธ ข้าพเจ้าเชื่อ:รากฐานความเชื่อของคริสเตียน

► บุคคลหนึ่งสามารถเป็นคริสเตียนและใช้ชีวิตคริสเตียนโดยปราศจากคริสตจักรได้ไหม?

ผู้คนมีเหตุผลดีๆ มากมายในการมาคริสตจักร คนหนึ่งอาจมาคริสตจักรเพื่อเรียนรู้มาเพื่อสัมผัสการสถิตอยู่ของพระเจ้า เพื่อรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับและรับมิตรภาพ เพื่อรับกำลังใจ เพื่อรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อนมัสการพระเจ้าร่วมกับคนอื่น เพื่อแสดงถึงการอุทิศตัวต่อพระเจ้าและต่อคนของพระองค์ เพื่อช่วยงานพันธกิจของคริสตจักร และเพื่อเห็นสิ่งที่พระเจ้าจะทำ

ถ้าหากคนหนึ่งไม่ได้มาคริสตจักร สิ่งต่างๆ ข้างต้นก็ไม่สำคัญสำหรับเขาที่จะมา คนแบบไหนที่ไม่ใส่ใจกับสิ่งต่างๆ เหล่านั้น? การปรากฏตัวไม่ได้พิสูจน์ว่าคน ๆ หนึ่งเป็นคริสเตียน แต่ถ้าคน ๆ หนึ่งไม่ได้เข้าคริสตจักร เขาก็ไม่น่าจะเป็นคริสเตียน

► ทำไมการเป็นสมาชิกคริสตจักรจึงสำคัญ?

การไปคริสตจักรและเป็นคริสเตียนยังไม่เพียงพอหรือ?

การเป็นสมาชิกคริสตจักรคือการอุทิศตัวต่อแผนการของพระเจ้า

ในบทเรียนก่อนหน้า

เราเห็นว่าลำดับความสำคัญในงานพันธกิจของเปาโลคือการอธิบายต่อคริสตจักร เปาโลเน้นที่คริสตจักรเพราะคริสตจักรเป็นวิธิต่างของพระเจ้าในการทำให้แผนการแห่งความรอดสำเร็จทั่วโลกนี้

อัครทูตเปาโลได้รับการทรงเรียกให้...

ทุกคนเห็นว่าอะไรคือแผนงานของความล้าลึกที่พระเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทรงปิดบังไว้ตลอดหลายยุคที่ผ่านมา...เพื่อว่า...จะได้รู้จักพระปัญญาอันมากล้นหลายด้านของพระเจ้าโดยทางคริสตจักร (เอเฟซัส 3:9-10)

“ความล้าลึก”

คือแผนการของพระเจ้าเพื่อแสดงให้เห็นถึงความไพบูลย์ของพระองค์และเพื่อเปิดเผยสติปัญญาของพระองค์ในคริสตจักร

คริสตจักรคือการสามัคคีธรรมของผู้คนที่ตอบสนองต่อแผนการของพระเจ้าและอุทิศตัวต่อแผนการนั้น ถ้าหากคน ๆ หนึ่งไม่อุทิศตัวต่อคริสตจักร เขาก็ไม่ได้กำลังอุทิศตัวต่อแผนการของพระเจ้า

▶ อะไรคือเหตุผลบางอย่างที่ทำให้ผู้คนปฏิเสธการอุทิศตัวเป็นสมาชิกคริสตจักร?

บ้านของพระเจ้าที่แท้จริง

พระเจ้าประทับอยู่ในผู้เชื่อทุกคน แต่พระองค์อยู่ในคริสตจักร (กลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัว) ด้วยวิธีการพิเศษ ขอให้พิจารณาดูข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่พูดว่าพระเจ้าประทับอยู่...

ในพระองค์ (พระเยซูคริสต์) นั้นทุกส่วนของโครงสร้างถูกเชื่อมต่อกันและเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ใน
องค์พระผู้เป็นเจ้า และในพระองค์นั้น พวกท่านก็กำลังถูกก่อร่างสร้างขึ้นด้วยกันให้เป็น
ที่สถิตของพระเจ้าโดย
พระวิญญาณ (เอเฟซัส 2:21-22)

พระเจ้าอยู่ในคริสตจักร

คริสตจักรคือกลุ่มผู้เชื่อที่เป็นบ้านที่พระเจ้าประทับอยู่โดยพระวิญญาณ²

การประทับอยู่ของพระเจ้าในคริสตจักรนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ

ที่นอกเหนือจากสิ่งที่ปัจเจกบุคคลจะทำสำเร็จได้

² ใน 1 โครินธ์ 6:19 ร่างกายของผู้เชื่อแต่ละคนถูกเรียกว่าเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ด้วยเหตุนี้การคิดถึงแต่ละบุคคลว่าเป็นที่ประทับของพระเจ้าจึงไม่ใช่เรื่องผิด ในที่อื่นของจดหมายฝากฉบับเดียวกัน พระกายท่อนี้ถูกกล่าวถึงร่วมกันว่าเป็นพระวิหารของพระเจ้า (1 โครินธ์ 3:16-17)

ถ้าหากบุคคลหนึ่งปฏิเสธการอุทิศตัวต่อคริสตจักร
เขาก็กำลังปฏิเสธการเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้า

ครอบครัวของพระเจ้า

คนที่พบอัตลักษณ์ฝ่ายวิญญาณของตัวเองเมื่อเขากลับใจจากบาป
จากนั้นก็มีประสบการณ์กับความรักของพระเจ้า พระคุณ และการยอมรับของพระองค์
เมื่อเขากลับใจใหม่และเชื่อในพระคริสต์ เขาก็กลายเป็นลูกของพระเจ้า
นี่คืออัตลักษณ์สำคัญที่สุดที่คนหนึ่งจะมีได้

ผู้เชื่อยังมีอัตลักษณ์ฝ่ายวิญญาณในฐานะสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า (เอเฟซัส 2:19)
ผู้เชื่อคนอื่น ๆ เป็นพี่น้องฝ่ายวิญญาณ เขารู้สึกถึงความผูกพันต่อกันกับคริสเตียนแท้คนอื่น ๆ
ที่เขาพบเจอ

คริสตจักรดำรงอยู่ในฐานะครอบครัวสากลของพระเจ้าและเช่นกันในฐานะคริสตจักรท้องถิ่นที่
ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในฐานะครอบครัวในท้องถิ่นของพระเจ้า ถ้าพี่น้องมีความจำเป็น
ครอบครัวฝ่ายวิญญาณของเขานั้นเองที่จะช่วยเหลือเขา
เหมือนกับที่ผู้เชื่อคนหนึ่งสามารถคาดหวังให้ครอบครัวฝ่ายวิญญาณของเขาพร้อมที่จะช่วยเหลือ
เขา เขาก็ควรอุทิศตัวเองต่อครอบครัวและพร้อมช่วยเหลือคนอื่นด้วย
ความช่วยเหลือจากครอบครัวจะมีอยู่ไม่ได้หากไม่มีผู้เชื่อที่อุทิศเวลาและทรัพยากรต่าง ๆ
ให้กับครอบครัว

บางคนขอความช่วยเหลือแต่ไม่เคยช่วยคนอื่นได้เลย
พวกเขาไม่เข้าใจว่าการอุทิศตัวต่อครอบครัวหมายถึงอะไร

บางคนดูแลตัวเองและคาดหวังให้คนอื่นดูแลตัวเองด้วยเหมือนกัน
พวกเขาไม่เข้าใจถึงความรับผิดชอบของตนเองต่อความจำเป็นของคนอื่น

► คุณจะอธิบายถึงคน ๆ หนึ่งที่เขาจำเป็นต้องอุทิศตัวต่อครอบครัวของพระเจ้าว่าอย่างไร?

ข้อผิดพลาดของปัจเจกนิยม

แต่ละคนต้องเชื่อความจริงของพระเจ้าเป็นรายบุคคลและเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าเป็นรายบุคคล
ความสัมพันธ์ของคน ๆ หนึ่งกับพระเจ้าเริ่มต้นเมื่อเขากลับใจและเชื่อในพระคริสต์

ความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครอื่น ผู้เชื่อทุกคนมี
พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะนำทางเขาให้เข้าใจพระวาระของพระเจ้า
อย่างไรก็ตาม คริสเตียนจำนวนมากมีทัศนคติที่เป็นเอกเทศมากเกินไป
การรับรู้ของพวกเขาเองกลายเป็นสิทธิอำนาจสุดท้าย
พวกเขาวางใจในการตีความพระคัมภีร์ของตัวเอง
พวกเขาแสวงหาวัตถุประสงค์ส่วนตัวสำหรับชีวิตซึ่งไม่ได้ให้เกียรติต่อของประทานของพวกเขา
าแทนที่จะแสวงหาการเติมเต็มโดยใช้ของประทานเหล่านั้นในพระกาย
การตัดสินใจครั้งสำคัญขึ้นอยู่กับความคิดเห็นส่วนตัวของตน ความรู้สึกของตน
และความปรารถนาของตน ไม่ได้รับการนำโดยสติปัญญาของคริสตจักร
คนมากมายไม่สามารถอธิบายวัตถุประสงค์ของคริสตจักรได้
พวกเขามองเห็นว่ามันเป็นเพียงการจัดเตรียมผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งให้กับรายบุคคล
เท่านั้น พวกเขาไม่อุทิศตัวต่อคริสตจักรเหมือนครอบครัวหนึ่ง
พวกเขาไม่ยอมรับสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ
พวกเขาออกจากคริสตจักรได้อย่างรวดเร็วและมองหาที่อื่นถ้าหากมีปัญหา
ปัญหานี้มีอยู่ในทุกที่
แต่คนในบางวัฒนธรรมมีแนวโน้มที่จะพยายามเป็นเอกเทศฝ่ายวิญญาณเพราะวัฒนธรรมของ
พวกเขาเน้นเสรีภาพส่วนบุคคล
คริสตจักรจำนวนมากได้ยอมรับสมมติฐานว่าผู้คนเป็นเอกเทศในฝ่ายวิญญาณ คำเทศนาต่าง
ๆ ให้คำสอนเกี่ยวกับวิธีที่แต่ละคนสามารถตัดสินใจส่วนตัวเพื่อได้รับผลลัพธ์ที่ดีที่สุดได้
คริสตจักรจำนวนมากได้รับการนำโดยทีมผู้คนที่จัดทำรายการ ส่วนสมาชิกเป็นผู้ชม
อีกรูปแบบของคริสตจักรคือการเป็นกิจการส่วนตัวของศิษยาภิบาลคนหนึ่ง
และเขาพยายามที่จะให้ผลประโยชน์มากพอเพื่อรักษาผู้คนเอาไว้และรวบรวมเงินสนับสนุนจาก
พวกเขา
ภาพคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่เป็นภาพของสมาชิกในคริสตจักรที่มีความรับผิดชอบร่วมกัน
เป็นไปไม่ได้ที่คริสตจักรหนึ่งจะทำให้ความรับผิดชอบต่าง ๆ
สำเร็จโดยไม่มี การอุทิศตัวและร่วมมือกันของสมาชิก
จดหมายฝากส่วนใหญ่ในพันธสัญญาใหม่ไม่ได้กล่าวถึงคนแต่ละคน
แต่กล่าวถึงคริสตจักรต่าง ๆ และควรได้รับการตีความกับประยุกต์ใช้ตามแนวทางนั้น

วัตถุประสงค์บางประการของคริสตจักรท้องถิ่นที่ค้นพบในพันธสัญญาใหม่

“เป็นหน้าที่ของคริสเตียนทุกคน ที่ไม่เพียงแสดงความเชื่อของตนในพระคริสต์ แต่เข้าในการสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นพระกายในชุมชนของเขา และแบกรับความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกคริสตจักร”
- ไวลีย์ & คูลเบอร์ทสัน
บทนำสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน

► สำหรับแต่ละหัวข้อ

ขอให้อภิปรายกันว่าสมาชิกคริสตจักรจะสามารถร่วมรับผิดชอบได้อย่างไร และสามารถทำให้ดีกว่าที่แต่ละคนทำเองได้อย่างไร

1. การประกาศข่าวประเสริฐ (มัทธิว 28:18-20)
2. การนมัสการร่วมกันเป็นคริสตจักร (1 โครินธ์ 3:16)
3. การถือรักษาหลักคำสอน (1 ทิโมธี 3:15, ยูดา 3)
4. การสนับสนุนทางการเงินให้กับศิษยาภิบาล (1 ทิโมธี 5:17-18)
5. ส่งและสนับสนุนมิชชันนารี (กิจการ 13:2-4, โรม 15:24)
6. ช่วยสมาชิกที่มีความจำเป็น (1 ทิโมธี 5:3)
7. ฝึกวินัยสมาชิกที่ล้มลงในความบาป (1 โครินธ์ 5:9-13)
8. ประกอบพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท (มัทธิว 28:19, 1 โครินธ์ 11:23-26)
9. สร้างผู้เชื่อให้เป็นสาวกที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ (เอเฟซัส 4:12-13)

สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่สามารถสำเร็จได้โดยการกระทำของคนหนึ่งตามลำพัง
สิ่งเหล่านี้อาศัยการร่วมมือกันของกลุ่มผู้เชื่อและโครงสร้างของผู้นำ

พระเจ้าเรียกผู้เชื่อทุกคนให้อุทิศตัวต่อคริสตจักรท้องถิ่นและช่วยให้คริสตจักรบรรลุวัตถุประสงค์ในโลกนี้ จนกว่าสมาชิกคนหนึ่งจะรับใช้ในคริสตจักร
เขาก็ไม่ได้ทำให้วัตถุประสงค์สำเร็จได้ในฐานะสมาชิกของพระกายของพระคริสต์

พระเจ้ามีแผนการสำหรับพระกายท้องถิ่นของผู้เชื่อ
พระองค์ให้สิ่งจำเป็นและเรียกร้องให้มีการอุทิศตัวจากสมาชิกทั้งหลาย

ภาพเปรียบเทียบของพระกาย

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:12-27 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เปาโลพูดว่าสมาชิกของคริสตจักรควรทำงานร่วมกันเหมือนเป็นอวัยวะในร่างกายฝ่ายกายภาพ อวัยวะหนึ่งไม่ควรพยายามแยกตัวเป็นอิสระจากอวัยวะอื่น ๆ
อวัยวะหนึ่งไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้โดยปราศจากอวัยวะอื่น ๆ

คริสเตียนคนหนึ่งควรตระหนักว่าความสามารถของเขาจะมีคุณค่าในชีวิตของคริสตจักร
เหมือนกับดวงตาหรือหูที่จะไร้ประโยชน์หากไม่ทำหน้าที่อย่างเหมาะสมในร่างกาย คน ๆ
หนึ่งก็ไม่พบความหมายของชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าได้หากไม่ทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร

ขั้นตอนการเป็นสมาชิก

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:46-47 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

“องค์พระผู้เป็นเจ้าเพิ่มจำนวนเข้ามาในคริสตจักรทุกวัน”

การเข้าร่วมคริสตจักรไม่ได้เป็นเรื่องซับซ้อนสำหรับคริสตจักรในยุคแรก

คำพยานของคนทีกลับใจมาเชื่อเป็นพื้นฐานของการเป็นสมาชิก

แม้ปราศจากขั้นตอนการเป็นสมาชิกแบบทางการและรายการที่เป็นข้อกำหนดสำหรับสมาชิก
แต่ก็เป็นเรื่องง่ายที่จะมองเห็นว่าใครอยู่ในคริสตจักรบ้าง

บ่อยครั้งคริสตจักรเริ่มต้นโดยไม่มีสมาชิกอย่างเป็นทางการ

ในตอนแรกคริสตจักรประกอบไปด้วยทีมพันธกิจ

จากนั้นคนในท้องถิ่นก็ถูกเพิ่มเข้ามาโดยการตอบสนองต่อพันธกิจนั้นและเข้ามามีส่วนร่วม
กลุ่มคนพบกันบ่อยครั้งเพื่อพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในทางปฏิบัติ ประเด็นฝ่ายวิญญาณ
นิमितสำหรับอนาคต และแง่มุมของการแบ่งปันชีวิตร่วมกัน ไม่มีรายชื่อสมาชิก

แต่ทุกคนรู้ว่าใครบ้างที่อุทิศตัว

เมื่อคริสตจักรเติบโตขึ้น คำถามต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น

คนจำนวนมากเข้ามาในคริสตจักรและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แต่ใครคือคนของคริสตจักร?

คริสตจักรควรเป็นพยาน

แต่จะเป็นพยานได้อย่างไรหากชุมชนไม่รู้ว่ใครคือคนของคริสตจักร?

เราสอนสมาชิกในคริสตจักรให้ช่วยเหลือคนอื่นที่อยู่ในพระกาย

แต่พวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่ามีใครบ้าง?

ถ้าหากมีคนหนึ่งปฏิเสธที่จะตอบสนองต่อการแก้ไขตัวเตอนและใช้ชีวิตในบาปอย่างเปิดเผย จะแยกแยะเขาออกจากกลุ่มผู้เชื่อหลักที่อุทิศตัวในการใช้ชีวิตอย่างสัตย์ซื่อได้อย่างไร?

คริสตจักรสมัยใหม่จำนวนมากมีข้อกำหนดมากมายต่อการเป็นสมาชิก

พวกเขามีคำประกาศถึงหลักคำสอน มีกฎต่าง ๆ สำหรับการดำเนินชีวิตสมาชิก

และมีระยะเวลาในการพิสูจน์

ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจะได้เป็นสมาชิกของคริสตจักรเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว

คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องได้รับการยอมรับเข้าสู่การสามัคคีธรรมของคริสตจักรอย่างทันที เขาจำเป็นต้องเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวต่อกันและกัน

เขาสูญเสียเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนเมื่อเขากลับใจมาเชื่อ

และเขาจำเป็นต้องมีการสามัคคีธรรมของคริสเตียน

คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องได้รับการสร้างสาวกซึ่งมาจากการสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับคริสเตียน เขาจะได้รับการหล่อหลอมโดยค่านิยมของคนที่แบ่งปันชีวิตร่วมกับเขา

อะไรเกิดขึ้นเมื่อคนที่กลับใจมาเชื่อไม่สามารถเข้าร่วมคริสตจักรได้เพราะข้อกำหนดที่มีมาตรฐานสูงในการเป็นสมาชิกซึ่งเขาไม่สามารถเข้าใจได้?

ถ้าหากเขาถูกกีดกันจากการเป็นสมาชิก เขาก็รู้สึกว่ไม่ได้เป็นที่ยอมรับในคริสตจักร

เขาจำเป็นต้องถูกนับเข้าเป็นสมาชิกอย่างทันที

คริสตจักรในยุคแรกสามารถให้คนที่กลับใจมาเชื่อมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว

ถ้าหากคริสตจักรทำได้ดีในการให้คนที่กลับใจมาเชื่อเข้าเป็นสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว

การเป็นสมาชิกคริสตจักรจะประกอบไปด้วยคริสเตียนที่ไม่ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่

คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อไม่เข้าใจหลักคำสอนที่สำคัญทั้งหมดของคริสตจักร

พวกเขาไม่ได้พัฒนารูปแบบชีวิตคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่

ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ควรรับผิดชอบในการตัดสินใจของคริสตจักร

เนื่องจากสมาชิกของคริสตจักรประกอบไปด้วยผู้คนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ สมาชิกทั่วไปของคริสตจักรก็ไม่ควรตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางของคริสตจักร

ในท่ามกลางสมาชิกทั่วไปควรมีสมาชิกที่สร้างโครงสร้างการปกครองคริสตจักร โครงสร้างการปกครองคริสตจักรควรประกอบไปด้วยคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ที่เข้าใจหลักคำสอนและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่คริสตจักรสอน นี่คือนักบวชที่ตัดสินใจเกี่ยวกับคริสตจักร สมาชิกในกลุ่มนี้ควรมีข้อกำหนดที่สูงกว่าสมาชิกทั่วไปของคริสตจักร ผู้คนจากกลุ่มนี้สามารถรับใช้เป็นผู้สอนและผู้นำในคริสตจักรได้ โครงสร้างการปกครองปกป้องคริสตจักรให้ยึดมั่นต่อหลักคำสอนและวัตถุประสงค์ของคริสตจักรอย่างสัตย์ซื่อ

สมาชิกทั่วไปยอมรับผู้ที่กลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงซึ่งอุทิศตัวต่อคริสตจักร ข้อกำหนดต่าง ๆ สำหรับสมาชิกทั่วไปควรเป็นพื้นฐานของศาสนาคริสต์และการอุทิศตัวต่อคริสตจักรนั้นโดยเฉพะ

คนที่กลับใจมาเชื่อสามารถได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกทั่วไปได้อย่างรวดเร็วถ้าหากเขาแสดงให้เห็นว่ากลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริง

คนที่กลับใจมาเชื่อรับการสามัคคีธรรมและการมีส่วนร่วมในคริสตจักรที่เขาจำเป็นต้องมีอย่างทันที บางคริสตจักรเรียกสมาชิกทั่วไปว่า “สามัคคีธรรม”

- ▶ ทำไมคนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในคริสตจักรอย่างรวดเร็ว?
- ▶ ในระบบการเป็นสมาชิกที่อธิบายไว้ในตอนนี้อะไรคือสมาชิกแบบสามัคคีธรรม และคนในลักษณะใดที่เป็นสมาชิกในแบบนี้?
- ▶ ในระบบการเป็นสมาชิกที่อธิบายไว้ในตอนนี้อะไรคือโครงสร้างการปกครองคืออะไร และคนในลักษณะใดที่เป็นสมาชิกในโครงสร้างนี้?

การสามัคคีธรรมและโครงสร้างการปกครอง คือระบบการเป็นสมาชิก ในตอนต่อไปนี้อธิบายถึงระบบอื่น ๆ สองระบบสำหรับการเป็นสมาชิก

สมาชิกคริสเตียนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่

หนึ่งแนวคิดของการเป็นสมาชิกคือความต้องการให้สมาชิกมีหลักคำสอนที่ถูกต้องและมีความเป็นผู้ใหญ่พอเพื่อพวกเขาจะได้รับควมไว้วางใจให้ลงคะแนนเสียงเกี่ยวกับการตัดสินใจต่าง ๆ

ของคริสตจักร กลุ่มนี้เลือกคนให้มีตำแหน่งในการรับใช้ รวมถึงเลือกศิษยาภิบาล พวกเขาจะคะแนนเสียงทั้งในด้านธุรกรรมหรือเลือกกลุ่มที่เป็นตัวแทนเพื่อการตัดสินใจเหล่านั้น

เนื่องจากการเป็นสมาชิกควบคุมการปกครองของคริสตจักร ผู้ที่ฟังกลับใจมาเชื่อจึงไม่อาจไม่ได้รับการต้อนรับให้เข้ามาเป็นสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว ยิ่งเป็นคริสตจักรอนุรักษนิยมและคริสตจักรที่ระมัดระวังมากเท่าใด ข้อกำหนดของการเป็นสมาชิกก็จะมีมากขึ้น ระยะเวลาระหว่างคนที่กลับใจมาเชื่อกับการเป็นสมาชิกก็จะยิ่งนานมากขึ้น คริสตจักรตั้งข้อกำหนดของการเป็นสมาชิกซึ่งประกอบไปด้วยทุกสิ่งที่คริสเตียนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่มี แทนที่จะเป็นคำอธิบายพื้นฐานเกี่ยวกับคนที่กลับใจมาเชื่อ คนที่กลับใจมาเชื่ออาจมีส่วนร่วมในชีวิตของคริสตจักรมาหลายปีโดยไม่ผ่านคุณสมบัติของการเป็นสมาชิกคนหนึ่ง คนที่กลับใจมาเชื่อบางคนอาจออกจากคริสตจักรเพราะพวกเขาไม่สามารถเป็นสมาชิกได้

สมาชิกที่มาเข้าร่วมนมัสการ

สำหรับบางคริสตจักร คนที่มาเข้าร่วมนมัสการเป็นปกติจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นสมาชิก จะมีบางคนที่มีสิทธิอำนาจที่ตัดสินใจเกี่ยวกับงานธุรกรรมของคริสตจักร แต่ใครก็ตามที่มาเข้าร่วมคริสตจักรก็เป็นสมาชิกคนหนึ่ง คริสตจักรอาจกล่าวว่าพวกเขาไม่มีรายชื่อสมาชิก อย่างไรก็ตาม แม้ในคริสตจักรที่บอกว่าไม่มีรายชื่อสมาชิก ก็มีระบบที่กำหนดว่าใครที่อยู่ในคริสตจักรและใครที่ไม่ได้อยู่โดยที่ไม่ได้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ในคริสตจักรที่สมาชิกคือผู้ที่มาเข้าร่วมนมัสการ ผู้ที่ควบคุมคริสตจักรอาจเป็นศิษยาภิบาลคนหนึ่งหรือพวกผู้นำของครอบครัวที่มีอิทธิพล ถ้าหากเป็นคริสตจักรที่ฟังก่อตั้งไม่นานแต่คนที่มีความสามารถสูงสุดคือสมาชิกที่มาเข้าร่วมนมัสการ

ไม่มีทางที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าได้เลยว่าคริสตจักรนั้นจะเป็นอย่างไรในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า

ถ้าเป็นคริสตจักรเก่าแก่ที่มีสมาชิกมาเข้าร่วมนมัสการอย่างยาวนาน ก็เป็นไปได้ที่คริสตจักรจะถูกควบคุมโดยครอบครัวหนึ่งหรือโดยศิษยาภิบาลที่เข้มแข็งและอยู่ม

านาน มันเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขาที่จะอธิบายกฎต่าง ๆ ที่ทำให้สิ่งต่าง ๆ สำเร็จได้ แต่พวกเขาไวใจบรรดาคนที่มีอำนาจควบคุมดูแล นโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรอาจไม่มีหรือไม่มีความสำคัญมากนัก เมื่อศิษยาภิบาลหรือผู้นำคนอื่นถูกแทนที่ คริสตจักรก็อาจต้องก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่

อะไรคือข้อดีและข้อเสียที่คุณมองเห็นจากระบบการเป็นสมาชิกทั้งสองแบบที่อธิบายไว้ข้างต้น?

ตัวอย่างเพื่อพิจารณา

ในชั้นเรียนควรพิจารณาตัวอย่างทั้งสองต่อไปนี้

แล้วอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับตัวอย่างทั้งสอง โดยเปรียบเทียบกับสมาชิกในคริสตจักรที่คุณรู้จัก

แผนงานเพื่อการสามัคคีธรรมในคริสตจักรถูกนำมาใช้โดยคริสตจักรแห่งหนึ่งในเมืองอินเดียนา โปลิส รัฐอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา

พันธสัญญาการเป็นสมาชิกคริสตจักรถูกนำมาใช้ในคริสตจักรฟิลิปปินส์ไบเบิล เมธอดิสท์

ตัวอย่างแผนงานเพื่อการสามัคคีธรรมในคริสตจักร

เดอะ วิกตอรี แชนเพิล เฟลโลชิพ

ชาวบ้านได้รับคำเชิญให้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ของวิกตอรีแชนเพิล รวมถึงรอบนมัสการ การประชุมตามบ้าน และการศึกษาพระคัมภีร์ ทุกคนอาจมีส่วนร่วมในการนมัสการ แบ่งปันสิ่งจำเป็น อธิษฐาน รับประทานอาหารด้วยกัน สนทนากันอย่างเป็นระเบียบ และมีการสามัคคีธรรมอย่างไม่เป็นทางการ ทุกรูปแบบก็ตาม

ในพันธสัญญาใหม่ระบุว่ากลุ่มคนที่ประกอบกันเป็นคริสตจักรท้องถิ่นควรระบุได้

ควรเป็นที่รู้กันว่าคริสตจักรคือใครบ้าง ถ้าหากไม่มีกลุ่มที่ระบุได้ชัด

มันก็เป็นไปไม่ได้ที่คริสตจักรจะมีคำพยานชัดเจนต่อโลกนี้

เป็นไปไม่ได้ที่จะมีการสามัคคีธรรมที่แท้จริงของคริสเตียนซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนที่นอกเหนือจากมิตรภาพ การมีวินัยในคริสตจักรตามหลักการพระคัมภีร์ และการร่วมกันรับผิดชอบงานพันธกิจของคริสตจักร

ด้วยเหตุนี้ความรับผิดชอบของผู้รับใช้ของวิคตอรีแซพเฟิลจึงขึ้นอยู่กับกลุ่มสมาชิกที่ถูกเรียกว่า “สามัคคีธรรม”

เกณฑ์ของผู้ที่อยู่ในกลุ่มสมาชิกที่เรียกว่าสามัคคีธรรม

เรายอมรับว่ามีรายละเอียดเจาะจงอื่น ๆ

อีกมากมายที่เป็นเครื่องหมายของการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

แต่รายการต่อไปนี้ให้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับความเป็นหนึ่งเดียวกันและการสามัคคีธรรมที่แท้จริงของคริสเตียน

(1) ชีวิตฝ่ายวิญญาณ

แสดงให้เห็นหลักฐานของการกลับใจมาเชื่อ ความปรารถนาฝ่ายวิญญาณ และการอุทิศตัวเพื่อดำเนินในความสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยการเชื่อฟัง

(2) จริยธรรมตามพระคัมภีร์

ละเว้นจากความผิดบาปทางเพศ การใช้ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ยาสูบ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(3) การอุทิศตัวต่อคริสตจักร

เข้าร่วมรอบนมัสการของคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง
เว้นแต่จะเข้าไม่ได้เนื่องจากปัญหาสุขภาพ งานพันธกิจอื่น ๆ
หรือการทำงานที่ไม่สามารถหยุดวันอาทิตย์ได้

ถวายสิบลดเข้าคริสตจักร

(4) ความเป็นหนึ่งเดียวกันด้านหลักคำสอน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันและความเข้าใจเรื่องคำประกาศถึงความเชื่อของวิคตอรีแซพเฟิลนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ศิษยาภิบาลจะใช้เวลาเพื่อสนทนาและสอนผู้ที่เข้ามาเป็นสมาชิกแต่ละคน

(5) จริยธรรมในเชิงปฏิบัติ

รักษาความซื่อสัตย์ในทุกความสัมพันธ์และสัตย์ซื่อต่อการอุทิศตัว

รักษาการประพฤติอย่างคงเส้นคงวาด้วยความรักและจงรักภักดีต่อคนเหล่านั้นที่อยู่ในการสามัคคีธรรม

นโยบายต่างๆ

เราตระหนักว่าสมาชิกใหม่บางคนจะไม่อยู่ต่อไป แต่เราเลือกที่จะไม่มีช่วงเวลาพิสูจน์

เนื่องจากผู้ที่พึงกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมในคริสตจักรอย่างทันที

โครงสร้างการปกครองจะประเมินชื่อที่นำเสนอให้กับกลุ่มสามัคคีธรรมหลังจากคนที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกได้รับการสัมภาษณ์โดยศิษยาภิบาลแล้ว

คนที่กลับใจมาเชื่อซึ่งยอมรับเพื่อเข้าสู่กลุ่มสามัคคีธรรมจะถูกกำหนดเวลาให้เพื่อรับบัพติศมา เว้นแต่เขาได้รับบัพติศมาก่อนหน้านี้แล้ว

ถ้าผู้เชื่อคนหนึ่งในกลุ่มสามัคคีธรรมถูกพบว่าละเมิดต่อข้อกำหนดต่างๆ

โครงสร้างการปกครองอาจถอนผู้เชื่อคนนั้นจากกลุ่มสามัคคีธรรมหรือยอมให้เขามีช่วงเวลาพิสูจน์ตัวและรายงานชีวิต หลังจากนั้นเรื่องของเขาจะได้รับการพิจารณาใหม่

ตัวอย่างของพันธสัญญาของสมาชิกคริสตจักร

คริสตจักรฟิลิปปินส์ไบเบิล เมธอดิสท์

ข้าพเจ้าได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าเชื่อในการตาย การหลังโลहित

และการฟื้นขึ้นจากตายของพระองค์ว่าเป็นการงานที่สมบูรณ์แล้วสำหรับความรอดของข้าพเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้าเป็นหนึ่งในพระกายสากลของพระคริสต์ อย่างเช่นร่างกายที่มีหลายอวัยวะ พระกายของพระคริสต์ก็เป็นเช่นนั้น โดยผ่านคำอธิษฐานที่จริงใจ

ข้าพเจ้ารู้สึกได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เป็นหนึ่งเดียวกันกับครอบครัวของคริสตจักรฟิลิปปินส์ไบเบิลเมธอดิสท์ เป็นหนึ่งเดียวกันกับการสามัคคีธรรม ความเชื่อ

และการฝึกวินัยฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรนี้ได้โดยความสามารถของข้าพเจ้าที่พระเจ้าขยายเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในการทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าอุทิศตัวเองต่อพระเจ้าและต่อสมาชิกคนอื่น ๆ เพื่อทำสิ่งต่อไปนี้

อย่างแรก ปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรของข้าพเจ้า

- โดยการกระทำด้วยความรักต่อสมาชิกคนอื่น ๆ (1 เปโตร 1:22)
- โดยปฏิเสธการนินทาหรือว่าลับหลัง (เอเฟซัส 4:29)
- โดยทำตามผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้ง (ฮีบรู 13:17)
- โดยการมีความเมตตาตาสงสารต่อพี่น้องที่ล้มลงซึ่งออกไปจากพระคุณของพระเจ้า (กาลาเทีย 6:1-2)

อย่างที่สอง ร่วมแบกความรับผิดชอบของคริสตจักรของข้าพเจ้า

- โดยการอธิษฐานเพื่อการเติบโตของคริสตจักร (1 เธสะโลนิกา 1:1-2)
- โดยเชิญคนที่ไม่ได้เข้าคริสตจักรให้มาเข้าร่วมคริสตจักร (ลูกา 14:23)
- โดยให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นแก่ผู้มาเยี่ยมคริสตจักร (โรม 15:7)
- โดยการแนะนำคนให้รู้จักพระเยซูคริสต์ (กิจการ 8:33-35)

อย่างสาม รับใช้ในงานพันธกิจของคริสตจักร

- โดยการค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณ (1 เปโตร 4:10)
- โดยรับการเสริมสร้างเพื่อรับใช้ร่วมกับศิษยาภิบาล (เอเฟซัส 4:11-12)
- โดยการสร้างหัวใจแบบผู้รับใช้เพื่อปรนนิบัติธรรมิกชน ผู้ที่หิวกระหาย ผู้ที่เปลือยกาย ผู้เจ็บป่วย ผู้ที่เป็นม่าย และลูกกำพร้า และผู้ที่ถูกกักขัง ตามวิธีการและโอกาสที่ได้รับ (มัทธิว 25:31-46; ฟิลิปปี 2:3-7)

อย่างสี่ สนับสนุนคำพยานของคริสตจักร

- โดยการเข้าร่วมอย่างสัตย์ซื่อ (ฮีบรู 10:25)
- โดยการถ่อมใจยอมรับพระวามะของพระเจ้าที่มาทางคำเทศนา และเดินในความสว่างของพระวามะ (1 ยอห์น 1:9-10)
- โดยการแสวงหาชีวิตที่บริสุทธิ์ (ฮีบรู 12:14; ฟิลิปปี 1:27)
- โดยการสารภาพความผิด (ยากอบ 5:16)
- โดยร่วมรับมหาสนิท (1 โครินธ์ 11:23-26)
- โดยการถวายสม่าเสมอ (เลวีนิติ 27:30; 1 โครินธ์ 16:2; 2 โครินธ์ 9:7)

ลงชื่อ _____ วันที่ _____

ลายมือชื่อของสมาชิก _____

อนุมัติโดย: _____ ศิษยาภิบาลคริสตจักรท้องถิ่น

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พระเจ้าประทับอยู่ในกลุ่มผู้เชื่อด้วยวิธีการพิเศษ
2. คริสตจักรคือครอบครัวของพระเจ้า
เป็นที่ที่ผู้เชื่ออุทิศตัวต่อการมีความสัมพันธ์แบบครอบครัว
3. การเป็นสมาชิกคริสตจักรคือวิธีการอุทิศตัวต่อแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรนี้
น
4. สมาชิกในคริสตจักรต้องแบกความรับผิดชอบของคริสตจักรร่วมกัน
5. ความสามารถของแต่ละคนมีคุณค่ามากที่สุดเมื่อใช้ในชีวิตของคริสตจักร
6. คนที่พึงกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในคริสตจักรอย่างทันที
7. การเติบโตเป็นผู้ใหญ่ไม่ควรเป็นข้อกำหนดของการเป็นสมาชิกคริสตจักร

งานมอบหมายบทที่ 5

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 5
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีหัวหน้าชั้นเรียนได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการเขียน:
หาจำนวนเปอร์เซ็นต์ของคน que เข้าคริสตจักรของคุณที่เป็นสมาชิกอุทิศตัว
อธิบายว่าคน ๆ หนึ่งมาเป็นสมาชิกในคริสตจักรได้อย่างไร

บทที่ 6

แบ่งปันชีวิตร่วมกัน

คริสตจักรหลังจากวันฟื้นเทคอส

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านกิจการ 2:42-47 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

คุณเห็นรายละเอียดอะไรเกี่ยวกับการสามัคคีธรรมของคริสตจักรหลังจากวันฟื้นเทคอส?

ไม่นานหลังจากวันฟื้นเทคอส พระธรรมกิจการอธิบายถึงชีวิตของคริสตจักรว่า “คนทั้งหมดที่

“ทั้งในพระคัมภีร์และหลักข้อเชื่อ การสามัคคีธรรมของคริสเตียนแทนถึงหนทางแห่งพระคุณ”

- ไวเล่ย์ & คูลเบอร์ทสัน

บทนำสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน

เชื่อถือก็อยู่รวมกัน และนำทุกสิ่งมารวมเป็นของกลาง”

มีคนมากมายขายทรัพย์สินของตัวเองเพื่อสนับสนุนชีวิตในชุมชนคริสตจักร

พวกเขามาประชุมกันบ่อยครั้งเพื่อนมัสการที่พระวิหารและพบกันเพื่อสามัคคีธรรมในบ้านของพวกเขาด้วย

ในเวลานั้นที่การทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่ามกลางพวกเขาอยู่ในระดับสูงสุด

ชีวิตในชุมชนคริสตจักรก็ไปสู่ระดับลึกที่สุด สำหรับผู้เชื่อเหล่านั้นในยุคแรก

การเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรมีความหมายมากกว่าการเข้าร่วมนมัสการในวันอาทิตย์

ผู้เชื่อทั้งหลายแบ่งปันชีวิตร่วมกันทุก ๆ วัน

ชีวิตในครอบครัว

ในพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรถูกเรียกว่าเป็นครอบครัว³ ผู้เชื่อถูกเรียกว่าเป็นลูกของพระเจ้า⁴

และผู้เชื่อเรียกกันเองว่าเป็นพี่น้อง⁵

³ กาลาเทีย 6:10, เอเฟซัส 3:15

⁴ กาลาเทีย 3:26, 1 ยอห์น 3:2

⁵ ยากอบ 2:15, 1 โครินธ์ 5:11

ให้เรานึกถึงภาพของครอบครัวตามที่เข้าใจกันในพื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกจนถึงยุคปัจจุบัน
เครือข่ายญาติได้ก่อรูปเป็นตระกูลหนึ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชนเผ่า
ครอบครัวขยายให้ความคุ้มครอง การเข้าถึงความยุติธรรม การครอบครองที่ดิน การจ้างงาน
ความสามารถในการแต่งงาน การศึกษา การสนับสนุนผู้สูงอายุ
การช่วยเหลือเด็กกำพร้ากับคนที่เป็นมาย สิ่งต่าง ๆ
เหล่านั้นยากที่จะเกิดขึ้นได้ภายนอกสายสัมพันธ์ของครอบครัว

ในรูปแบบวัฒนธรรมนั้น ทุกคนในครอบครัวนับถือศาสนาเดียวกัน
ศาสนาไม่ได้ถูกมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว
ลูกทุกคนถูกฝึกให้ทำตามประเพณีทางศาสนาของครอบครัว

คนมากมายที่กลับใจมานับถือศาสนาคริสต์ถูกปฏิเสธจากครอบครัวของพวกเขา
พวกเขาสูญเสียทุกสิ่งที่ปกติแล้วจะได้รับจากครอบครัว คริสตจักรกลายเป็นครอบครัวใหม่
นั่นเป็นสาเหตุที่พวกเขาเรียกกันและกันว่าพี่น้อง
ผู้คนในคริสตจักรช่วยเหลือกันและพึ่งพาอาศัยกัน

ถ้าหากคนในคริสตจักรเจอกันแต่วันอาทิตย์เท่านั้น
พวกเขาก็จะเริ่มคิดว่าคริสตจักรคือวันอาทิตย์วันเดียว
คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่พบกันวันอาทิตย์ แต่คริสตจักรมีชีวิตและเคลื่อนไหวทุกวัน

► สำหรับคริสตจักรที่แบ่งปันชีวิตร่วมกันทุกวันมีความแตกต่างอย่างไร?

ศิษยาภิบาลควรรู้ว่าการรับใช้สมาชิกตลอดทั้งสัปดาห์สำคัญเท่ากันกับการนำที่ประชุมนมัสการ
ของประธานฝ่ายวิญญาณทุกรูปแบบและความสามารถทุกอย่างล้วนจำเป็น
ไม่ใช่แค่ของประธานที่ใช้ในที่ประชุมนมัสการที่คริสตจักรเท่านั้น มีช่องทางให้ทุกคนได้รับใช้
คนในชุมชนจะเห็นสิ่งที่เป็นความหมายแท้จริงของการเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวฝ่ายวิญญาณ

ในฐานะครอบครัวแห่งความเชื่อ

**คริสตจักรให้ทรัพยากรบุคคลและค้นหาทรัพยากรจากพระเจ้าเพื่อตอบสนองความ
ต้องการทุกรูปแบบให้กับคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรม
สำแดงให้โลกเห็นสติปัญญาของพระเจ้าในทุกแง่ของชีวิต
และเชิญคนที่ยังไม่ได้รับความรอดให้กลับใจมาเชื่อและเข้าสู่ครอบครัวนี้**

แง่มุมต่าง ๆ ของการแบ่งปันชีวิต

ถ้าผู้คนกำลังแบ่งปันชีวิตร่วมกัน การใช้เวลาร่วมกันของพวกเขาจะประกอบไปด้วยด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 1. วางแผนพันธกิจและทำให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกัน** ในหลายคริสตจักร ทีมเล็ก ๆ ทีมหนึ่งรับผิดชอบวางแผนและทำงานของคริสตจักรทุกอย่าง ทุกคนในคริสตจักรควรสามารถมีส่วนร่วมในงานของคริสตจักร แม้คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อก็ตาม
- 2. ความจำเป็นได้รับการตอบสนองร่วมกัน** ถ้าหากคนหนึ่งมีปัญหา เขาควรสามารถพึ่งพาเพื่อน ๆ ในคริสตจักรให้ช่วยเหลือ แต่ไม่ได้หมายความว่าคน ๆ นั้นจะถูกปล่อยทิ้งให้ไม่มีความรับผิดชอบ แต่หากเขาทำสุดความสามารถของเขาแล้ว ครอบครัวคริสตจักรควรพร้อมช่วยเหลือเขา
- 3. การงานสำเร็จได้ร่วมกัน**
ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นถูกพัฒนาขึ้นเมื่อผู้เชื่อทำงานร่วมกันในการช่วยเหลือใครบางคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรม พวกเขาอาจทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนครอบครัวของพวกเขาเองด้วย
- 4. ใช้เวลาร่วมกัน**
คนในคริสตจักรควรใช้เวลาด้วยกันเพื่อความสนุกสนานในการรับประทานอาหาร

“เพราะคริสตจักรคือครอบครัวของพระเจ้า เป็นที่ที่เราสมาชิกโดยกำเนิดและโดยสายเลือด คือชุมชนแห่งมรดกและความรักที่เราเข้ามาโดยการบังเกิดใหม่ ได้รับความรอดโดยทางพระเยซู”

- ลาร์รี สมิธ

ข้าพเจ้าเชื่อ: รากฐานความเชื่อของคริสเตียน

ไปเที่ยว และทำกิจกรรมร่วมกัน

- 5. ฉลองช่วงเวลาพิเศษของชีวิตร่วมกัน**

ในทุกวัฒนธรรมไม่ได้มีการฉลองวันพิเศษในชีวิตเหมือนกัน

บางวัฒนธรรมฉลองวันเกิดเป็นวันพิเศษ หรือวันที่อายุถึงกำหนดเวลาหนึ่ง วันเริ่มต้นเข้าโรงเรียน วันจบการศึกษา วันรับบัพติศมา วันเกิด วันแต่งงาน เฉลิมฉลองการมีลูก งานศพ และโอกาสพิเศษอื่น ๆ คนในศาสนาอื่น ๆ

มักจะมีพิธีกรรมพิเศษเพื่อฉลองช่วงเวลาเหล่านี้
คริสตจักรควรมีช่องทางแบ่งปันช่วงเวลาพิเศษในชีวิตร่วมกันด้วย

การถวายสิบลดในพันธสัญญาเดิม

ในพันธสัญญาเดิม

การถวายสิบลดไม่ใช่แค่สนับสนุนงานในพระวิหารกับคนที่ปฏิบัติหน้าที่ในการนมัสการที่พระวิหารเท่านั้น สิบลดมีไว้เพื่อช่วยบรรเทาทุกข์ทางการเงินให้กับหญิงม่าย ลูกกำพร้า และคนต่างแดน⁶ นอกจากนี้ยังมีไว้เพื่อใช้ในงานพิเศษต่าง ๆ ด้วย⁷

การใช้สิบลดแสดงให้เห็นว่าทุกแง่มุมของชีวิตที่มีร่วมกันนั้นเกี่ยวข้องกับคริสตจักร

การสามัคคีธรรมและเศรษฐกิจ

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ยากอบ 2:15-16 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสามัคคีธรรมของคริสเตียน?

บางครั้งผู้คนดำเนินชีวิตราวกับว่าความต้องการทางการเงินไม่เกี่ยวข้องกับการสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อ

แต่พระคัมภีร์บอกเราว่าการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวแห่งความเชื่อหมายความว่าเราควรตอบสนองความต้องการต่าง ๆ

การสามัคคีธรรมหมายถึงการแบ่งปันชีวิตร่วมกัน

ซึ่งรวมถึงสิ่งที่มีมากกว่าประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ คำกรีกคำว่า *Koinonia*

ที่ถูกใช้ในพันธสัญญาใหม่มักจะถูกแปลว่าเป็น “การสามัคคีธรรม”

และคำนี้ถูกใช้สำหรับการแบ่งปันในรูปแบบใด ๆ บางครั้งคำนี้ใช้สำหรับการแบ่งปันทางการเงิน

(2 โครินธ์ 9:13, 2 โครินธ์ 8:4; โรม 15:26) ในชุมชนคริสเตียนช่วงศตวรรษแรกที่กรุงเยรูซาเล็ม

ไม่มีใครขัดสนสิ่งจำเป็นเลย (กิจการ 4:34-35) เพราะทุกคนแบ่งปันสิ่งที่ตนเองมีให้แก่กัน

⁶ เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12

⁷ เฉลยธรรมบัญญัติ 12:17-18

เมื่อมีการเลือกปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือทางการเงินในคริสตจักร พันธกิจก็ถูกขัดขวาง
เมื่อปัญหาได้รับการแก้ไข ชาวประเสริฐก็เผยแพร่ต่อไปเพื่อหิวคนคนที่กลับใจมาเชื่อ (กิจการ
6:1, 7)

ในปี ค.ศ. 125 คริสเตียนคนหนึ่งชื่อว่า อริสโทดอส^๑ ได้เขียนไว้ว่า...

พวกเขาดำเนินด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและด้วยความกรุณา
ไม่พบความเท็จในหมู่พวกเขาเลย และพวกเขารักซึ่งกันและกัน
พวกเขาไม่ดูหมิ่นหญิงม่ายและไม่ทำให้เด็กกำพร้าเศร้าเสียใจ
คนที่มีก็แจกจ่ายให้กับคนที่ไม่มี ถ้าพวกเขามองเห็นคนแปลกหน้า
พวกเขานำคนนั้นเข้ามาอยู่ใต้หลังคาบ้านของพวกเขาและแสดงความปลอบปล้ำยินดี
เหมือนเขาเป็นพี่น้อง เพราะพวกเขาเรียกตัวเองว่าพี่น้อง ไม่ใช่โดยทางเนื้อหนัง
แต่โดยทางพระวิญญาณของพระเจ้า แต่เมื่อมีคนจนคนหนึ่งในพวกเขาจากโลกนี้ไป
และมีคนใดในพวกเขามองเห็น เขาก็จะเตรียมฝังศพให้คนนั้นสุดความสามารถ
และถ้าพวกเขาได้ยินว่ามีคนใดในพวกเขาถูกกักขังหรือถูกกดขี่เพราะพระนามของพระ
เมสสิยาห์ของพวกเขา พวกเขาทั้งหมดจะจัดเตรียมทุกสิ่งที่จะจำเป็นให้คนนั้น
และถ้าหากเป็นไปได้ที่เขาจะได้รับการปล่อยตัว พวกเขาจะช่วยปล่อยตัวคนนั้น
และถ้าหากมีคนหนึ่งที่ยากจนและขัดสนในหมู่พวกเขา และพวกเขาไม่มีสิ่งจำเป็นต่าง ๆ
อย่างบริบูรณ์

พวกเขาจะอดอาหารสองหรือสามวันเพื่อจะเอาอาหารที่จำเป็นมาให้กับคนที่ขัดสนนั้น

จูเลียน ดิ อพอสเตท จักรพรรดิชาวโรมัน (ค.ศ. 361-363) ผู้ชมhengคริสตจักร

ได้ให้คำกล่าวเกี่ยวกับคริสเตียนไว้ว่า

“พวกชาวกาลิลีที่ไม่มีพระเจ้าไม่เพียงเลี้ยงอาหารพวกคนยากจนของพวกเขา
แต่ยังเลี้ยงคนของพวกเราด้วย”^๘

คริสตจักรทำหน้าที่สำเร็จได้เพียงครั้งเดียวถ้าหากคริสตจักรเทศนาให้กลับใจใหม่แต่ไม่เชิญค
คนที่กำลังกลับใจใหม่ให้เข้ามาในครอบครัวแห่งความเชื่อที่ซึ่งเขาจะเรียนรู้วิธีดำรงอยู่ในชีวิตใ
หม่ของเขา ยกตัวอย่างเช่น

ถ้าคริสตจักรบอกกับผู้หญิงคนหนึ่งว่าเธอไม่สามารถรับการช่วยเหลือจากความสัมพันธ์ที่ผิด

^๑ คริสเตียนถูกเรียกว่าเป็นพวก “ไม่มีพระเจ้า” หรือ “ไม่เชื่อในพระเจ้า” เพราะพวกเขาเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น
และพระองค์เป็นพระเจ้าที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า แทนที่จะเชื่อในพวกกรุปเคารพที่มองเห็นมากมาย

ศีลธรรม

คริสตจักรควรบอกเธอด้วยว่าเธอจะได้รับการช่วยเหลือจากครอบครัวแห่งความเชื่ออย่างไร

ในบางส่วนของโลกนี้ เราเห็นคริสตจักรต่าง ๆ

ที่แสดงให้เห็นลักษณะของชุมชนคริสเตียนแบบนี้

การสามัคคีธรรมอย่างสิ้นเชิงนี้ส่งผลให้มีการดูแลสมาชิกในด้านการเงินเท่านั้น

แต่เป็นการเสริมฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ให้กับพันธกิจด้วย

คริสตจักรของคนยากจนเหล่านี้ (ในโบลิเวีย)

มีสิ่งที่เราเรียกได้ว่าเป็นการอารักขาเพื่อการมีชีวิตรอด

คริสตจักรที่ได้รับความนิยมที่ก่อตั้งขึ้นในหมู่คนจนไม่สามารถพึ่งอาศัยประเพณี

ความช่วยเหลือจากรัฐ การบริจาคจากผู้มีพระคุณที่ร่ำรวย

หรือพึ่งคณะผู้รับใช้มืออาชีพทั้งหลายได้

พวกเขาต้องอยู่ในการสามัคคีธรรมคือที่ซึ่งสมาชิกร่วมกันสร้างชุมชนให้มีชีวิต เต็มโต

เผยแพร่อำนาจเชื่อ และมีชีวิตรอด

การอารักขาชีวิตทั้งหมดเป็นประสบการณ์เหมือนกับการระดมพลมิชชันนารีทั้งหมด

สิ่งที่ดีเหมือนยากกว่าที่จะบรรลุผลสำเร็จได้ในกรณีของคริสตจักรที่พัฒนาและก่อตั้งแ

แล้วคือการระดมพลฆราวาส

การมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในสวัสดิภาพแบบองค์รวมของชุมชนคริสเตียน

ในท่ามกลางคริสตจักรของคนยากจน

การระดมพลแบบนั้นเป็นรูปแบบชีวิตปกติของชุมชน

ไม่มีรูปแบบชีวิตอย่างอื่นและพันธกิจอื่นที่ทำได้⁹

⁹ Samuel Escobar, ในหนังสือ *The Urban Face of Mission: Ministering the Gospel in a Diverse and Changing World* แก้ไขปรับปรุงโดย Manuel Ortiz และ Susan S. Baker. (Phillipsburg: P & R Publishing, 2002), 105

“[แสดงความปรารถนาเพื่อจะเป็นคริสเตียน]... โดยการทำดี
โดยเฉพาะต่อบรรดาคนที่อยู่ในครอบครัวแห่งความเชื่อ... ว่าจ้างพวกเขาแทนที่จะว่าจ้างคนอื่น
อุดหนุนสินค้าจากกันและกัน ช่วยเหลือแต่ละคน ในการทำธุรกิจ และทำให้มากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ
เพราะคนในโลกนี้รักตัวเอง
และพวกพ้องของตนเท่านั้น”

- จอห์น เวสลีย์

“กฎทางสังคมของผู้มีชื่อเรียกว่าเมธอดิสต์”

เราอาจคิดเอาเองว่าคริสตจักรต้องมีเงินเยอะ ๆ เพื่อรับผิดชอบสมาชิกของตนได้
แต่ชุมชนในลักษณะนี้ปรากฏให้เห็นในคริสตจักรของคนยากจนที่โบลิเวีย

ผู้คนของทุกสังคมแบ่งปันชีวิตกัน ในด้านการเงินผ่านระบบเศรษฐกิจของรัฐ เราซื้อสิ่งต่าง ๆ
ที่เราจำเป็นและทำงานเพื่อหาเงิน

เศรษฐกิจอีกรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในครอบครัว

การงานที่สมาชิกแต่ละคนทำเพื่อครอบครัวไม่ได้ถูกวัดจากจำนวนดอลลาร์
แต่แต่ละคนถูกคาดหวังให้ช่วยเหลือตามที่พวกเขาช่วยได้โดยไม่ได้กำหนดจำนวนตายตัว
การช่วยเหลือมีให้ในบริบทของความสัมพันธ์แบบครอบครัว

และไม่ได้คาดหวังให้สมาชิกทุกคนทำได้เหมือนกันหรือทำงานได้เท่า ๆ กัน

แต่เขาควรทำสิ่งที่เขาสามารถทำได้ ถ้าสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวไม่เต็มใจทำสิ่งที่เขาทำได้
เขาจะถูกเผชิญหน้าในเรื่องนี้และอาจไม่ได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่นในยามที่เขาต้องการ

เศรษฐกิจของคริสตจักรหนึ่งควรเป็นเหมือนเศรษฐกิจของครอบครัวแทนที่จะเหมือนเศรษฐกิจ
ของรัฐบาล เพื่อให้สิ่งนี้บรรลุผล

ความสัมพันธ์ในคริสตจักรต้องไปไกลกว่าการเป็นเพื่อนกันแบบผิวเผิน คำถามต่าง ๆ

จะเกิดขึ้นเมื่อคน ๆ

หนึ่งขอความช่วยเหลือหลังจากที่เขาขาดความรับผิดชอบต่อทรัพยากรของเขาเองหรือหลังจาก
ว่าเขาไม่เต็มใจช่วยเหลือคนอื่น

คริสตจักรเรียนรู้ที่จะพัฒนาความสัมพันธ์นี้ในหมู่คนของพวกเขา

พวกเขาต้องสามารถอธิบายต่อคริสตจักรได้เกี่ยวกับคนที่ไม่เคยช่วยเหลือใครแต่มาร้องขอความ
ช่วยเหลือ พวกเขาต้องสอนคนที่ไม่สามารถร่วมมือกับคนอื่น ๆ

พวกเขาต้องเผชิญหน้ากับคนที่รู้สึกอิสระที่จะทำตามความโน้มน้าวใจของตัวเองในเรื่องจริยธรรม
และไม่ตอบสนองต่อการแก้ไขตักเตือนของศิษยาภิบาล

- ▶ อะไรคือตัวอย่างวิธีต่าง ๆ ที่สมาชิกคริสตจักรสามารถช่วยเหลือกันและกันได้? (ทำสวน ดูแลเด็ก วาจ้างงาน วิกฤตการณ์)

คำแนะนำในทางปฏิบัติ

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 5:3-16 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้ให้คำแนะนำในทางปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีที่คริสตจักรจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความจำเป็นในชีวิต ในข้อ 16

กล่าวว่าผู้คนควรดูแลครอบครัวของตนเพื่อคริสตจักรจะสามารถดูแลคนที่ไม่มีใครช่วยเหลือพวกเขา อัครทูตถือว่าการดูแลด้านการเงินของสมาชิกเป็นความรับผิดชอบของคริสตจักร

เห็นได้ชัดว่า ถ้าหากสมาชิกทุกคนหันมาพึ่งพาคริสตจักรทางการเงิน คริสตจักรก็ไม่สามารถช่วยเหลือใครอื่นได้

พระคัมภีร์ตอนนี้ให้คำแนะนำในทางปฏิบัติเพื่อว่าคริสตจักรจะสามารถช่วยคนที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง

พระคัมภีร์ตอนนี้พูดอย่างเจาะจงเกี่ยวกับแม่ม่าย แต่หลักการสามารถนำไปใช้กับคนอื่น ๆ ได้ด้วย เรารู้ว่าคริสตจักรมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ในยากอบ 2:15-16

บอกเป็นนัยว่าเราควรตอบสนองต่อความจำเป็นในชีวิตของพี่น้อง ในยากอบ 1:27

กล่าวถึงแม่ม่ายและลูกกำพร้า

หลักการสามประการเกี่ยวกับการที่คริสตจักรช่วยเหลือสมาชิกทางการเงิน

1. ครอบครัวต้องรับผิดชอบเป็นอันดับแรก

สมาชิกในครอบครัวต้องรับผิดชอบช่วยเหลือเครือญาติที่มีความจำเป็นในชีวิตเพื่อคริสตจักรจะได้ไม่ต้องช่วยพวกเขา (1 ทิโมธี 5:4, 16) ถ้าใครไม่ช่วยครอบครัวของตัวเอง เขาก็ไม่ใช่ผู้เชื่อ (5:8) ถ้าศิษยาภิบาลมองเห็นบางคนในคริสตจักรมีความจำเป็น เขาควรหาหนทางดูว่าญาติ ๆ ของคนนั้นสามารถช่วยเหลือได้ไหม

2. สมาชิกที่สัตย์ซื่อสมควรได้รับความช่วยเหลือ

แม่ม่ายสมควรได้รับความช่วยเหลือหากเธอใช้ชีวิตในฐานะคริสเตียนที่สัตย์ซื่อและช่วยเหลือผู้อื่น (5:10) หลักการเดียวกันนำมาใช้กับคนอื่นนอกเหนือจากแม่ม่ายได้ ถ้าพวกเขามีความจำเป็นและไม่สามารถจัดหาเพื่อตัวเองได้

3. สมาชิกควรทำสิ่งที่เขาทำได้เพื่อตัวเองและเพื่อคนอื่น

คริสเตียนควรทำสิ่งที่เขาสามารถทำได้เพื่อเป็นพระพรให้แก่ผู้อื่น (5:10)

ถ้าเขาไม่มีใครว่าจ้าง เขาสามารถหาวิธีอื่นในการช่วยเหลือผู้คน

คนที่ไม่เต็มใจทำงานก็ไม่ควรได้รับความช่วยเหลือจากคริสตจักร (2 เธสะโลนิกา 3:10)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 เธสะโลนิกา 3:6-12 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเรามากมายเกี่ยวกับชีวิตในคริสตจักรยุคแรก

ที่นี้เปาโลจัดการกับปัญหาของพวกคนที่ฟังคริสตจักรเพื่อขอความช่วยเหลือ

ดังนั้นพวกเขาจะได้ไม่ต้องทำงาน พวกเขาใช้เวลาไปหาคนนั้นคนนี้และแพร่กระจายคำนิทา

เรื่องนั้นบอกอะไรเราเกี่ยวกับคริสตจักรในเวลานั้น? พวกเขาดูแลสมาชิกของตน

คริสตจักรมีความรับผิดชอบในการสอดส่องดูแลว่าจะไม่มีใครในคริสตจักรที่หิวไม่มีอะไรกิน

พวกเขาเป็นเหมือนครอบครัวหนึ่ง

เนื่องจากพวกเขาเป็นเหมือนครอบครัว จึงเป็นไปได้ที่คนหนึ่งจะเกียจคร้านและพึ่งพาแต่คนอื่น

เปาโลบอกให้พวกเขาเรียกร้องให้ทุกคนทำสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้

ถ้าใครไม่เต็มใจทำสิ่งที่เขาทำได้ เขาก็ไม่ควรได้รับอนุญาตให้กินอาหารที่คนอื่นจัดหาให้

เป็นเรื่องอัศจรรย์เมื่อคริสตจักรเป็นเหมือนครอบครัวที่ตอบสนองต่อความจำเป็นทุกรูปแบบได้

เพื่อจะให้สิ่งนี้เกิดขึ้นได้ คริสตจักรจะต้องมีหลักการเพื่อทำตาม

คริสตจักรต้องมีข้อกำหนดสำหรับคนที่พึ่งพาความช่วยเหลือจากคริสตจักร

โดยปราศจากข้อกำหนด

ไม่ช้านานคริสตจักรจะแบกภาระหนักมากกับคนที่เกียจคร้านและจะไม่สามารถตอบสนองความจำเป็นที่มีได้อีกต่อไป

ศิษยาภิบาลและมัคทายกต้องนำให้คริสตจักรทำหน้าที่เหมือนครอบครัว

พวกเขาต้องตอบสนองความจำเป็นต่างๆ ด้วยความรัก อย่างไรก็ตาม

ความรักหมายความว่าพวกเขาเต็มใจพูดความจริง ถ้าคนหนึ่งไม่รับผิดชอบ

ใครบางคนต้องเต็มใจพูดกับเขาในเรื่องนี้

ถ้าคนหนึ่งไม่ช่วยเหลือคนอื่นและทำสิ่งที่เขาทำได้เพื่อช่วยเหลือตัวเอง

คริสตจักรไม่ควรช่วยเหลือเขาต่อไป

เป็นการถูกต้องที่จะถามคำถามต่าง ๆ เมื่อมีคนขอความช่วยเหลือ
เขาเต็มใจช่วยเหลือคนอื่นไหม? เขาทำงานตามที่เขาทำได้หรือยัง? เขาใช้เงินอย่างฉลาดไหม?
เขารับผิดชอบครอบครัวของตัวเองหรือเปล่า?

คนมากมายมาคริสตจักรเพื่อขอความช่วยเหลือ

คริสตจักรต้องมีวิธีแสดงความห่วงใยต่อผู้คนที่นับจากครั้งแรกที่พวกเขาเข้ามา แม้ก่อนที่คน ๆ
นั้นจะแสดงความรับผิดชอบใด ๆ ก็ตาม จากนั้นจะต้องมีวิธีสร้างความสัมพันธ์
คนนั้นควรรู้ถึงสิ่งที่เขาควรทำเพื่อจะเป็นส่วนหนึ่งในการสามัคคีธรรมของคริสตจักร

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. การงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักรนำให้สมาชิกเข้าสู่ความสัมพันธ์ที่สนิทสนมจนเกิดการแบ่งปันชีวิตร่วมกัน
2. คริสตจักรคือครอบครัวที่แบ่งปันชีวิตร่วมกันทุกวันและร่วมกันทำงานเพื่อตอบสนองความจำเป็นทุกอย่าง
3. คริสตจักรเชิญให้คนบาปที่กำลังกลับใจเข้าสู่ครอบครัวแห่งความเชื่อ ซึ่งเป็นที่ที่เขาเรียนรู้การดำรงอยู่ในชีวิตใหม่ของเขา
4. เมื่อคริสตจักรทำหน้าที่ทุกวัน ก็จะมีที่หาพันธกิจสำหรับผู้เชื่อทุกคน
5. เวลาที่คริสตจักรใช้ร่วมกันรวมถึงเวลาในการทำพันธกิจ ตอบสนองความจำเป็นต่าง ๆ การทำงาน การใช้เวลาว่าง และการเฉลิมฉลอง
6. การสามัคคีธรรมของคริสเตียนรวมถึงการแบ่งปันวัตถุสิ่งของให้แก่กันด้วย
7. คริสตจักรไม่ต้องช่วยคนที่ไม่ทำในสิ่งที่เขาสามารถทำได้เพื่อช่วยเหลือตัวเองและคนอื่น

งานมอบหมายบทที่ 6

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 6
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป

ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่ว่าหัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน

เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. อย่าลืมหักกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการเขียน:
วิธีที่หลากหลายในการให้คนในคริสตจักรของคุณแบ่งปันชีวิตร่วมกันนอกเหนือจากการมาร่วมรอบนมัสการมีอะไรบ้าง?

บทที่ 7

คริสตจักรในโลกนี้

คริสตจักรในสังคม

► คริสตจักรจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสังคมได้อย่างไร?

เยเรมีย์เขียนถึงชาวยิวที่เป็นเชลยโดยบอกว่าพวกเขาควรมีความสัมพันธ์แบบไหนกับสังคมนอกศาสนาที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ ชาวยิวเหล่านั้นอยู่ที่นั่นโดยไม่ได้ตั้งใจ ศาสนาในสังคมนั้นเป็นของพวกเขาเองนอกศาสนา รัฐบาลกดขี่และทำลายชนชาติของพวกเขา และพวกเขากำลังรอวันที่พวกเขาจะออกมาจากตรงนั้นได้ พวกเขาอาจคิดว่าไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกับปัญหาต่าง ๆ ในสังคมนั้น

“คริสตจักรของคริสเตียนคือชุมชนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์บริหารการทรงไถ่และแจกจ่ายของประทานเป็นช่องทางที่พระเจ้าสำแดงพระราชกิจแห่งการคืนดีในพระเยซูคริสต์ให้มนุษยชาติได้เห็น คริสตจักรถูกเรียกให้จากโลกเพื่อเฉลิมฉลองการมาบังเกิดของพระเจ้าเอง และถูกเรียกให้กลับไปยังโลกเพื่อประกาศอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งมีศูนย์กลางที่การมาบังเกิดเองของพระเจ้า และการคาดหวังให้กลับไป”
- ไรมัส โอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

ฟังถ้อยคำที่พระเจ้าให้ผ่านทางผู้เผยพระวจนะมายังคนเหล่านี้

แต่จงแสวงหาสวัสดิภาพ *[shalom]* ของเมือง ซึ่งเราได้กวาดเจ้าให้ไปเป็นเชลยอยู่นั้น และจงอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์เพื่อเมืองนั้น เพราะว่าเจ้าจะพบสวัสดิภาพของเจ้าในสวัสดิภาพของเมืองนั้น (เยเรมีย์ 29:7)

Shalom คำนี้มักถูกแปลเป็นสันติภาพ ไม่ได้หมายถึงสันติภาพอย่างเดียว

แต่หมายถึงพระพรที่มาพร้อมกันกับสันติภาพ มันหมายถึงพระพรของพระเจ้า

ผู้นมัสการพระเจ้าในประเทศของคนนอกศาสนาจะพบพระพรของพระเจ้าเมื่อพวกเขาพยายามนำพระพรเหล่านั้นไปยังผู้คนในสังคมนอกศาสนานั้น!

ปัญหาต่าง ๆ ของโลกนี้มาจากรากคือความบาป
ทั้งปัจเจกบุคคลและอำนาจที่จัดตั้งขึ้นไม่เคารพพระวาระของพระเจ้า
คริสตจักรมีคุณสมบัติพิเศษเพื่อพบกับปัญหาของโลกนี้เพราะคริสตจักรสามารถอธิบายพระ
วาระของพระเจ้าและแสดงให้เห็นถึงสติปัญญาของพระเจ้าได้
คริสตจักรไม่ควรพุดต่อต้านความบาปในสังคมเท่านั้น
แต่ควรอธิบายและแสดงให้เห็นว่าสังคมควรเป็นแบบไหน

คริสตจักรและบริเวณ ไกล่เคียง

▶ อะไรคือเครื่องหมายความสำเร็จของคริสตจักรหนึ่ง ๆ?

ด้วยแนวคิดเรื่องความสำเร็จแบบโลก คน ๆ

หนึ่งอาจคิดว่าคริสตจักรประสบความสำเร็จเมื่อมีผู้เข้าร่วมจำนวนมากมาย มีงบประมาณเยอะ
และมีอาคารใหญ่

คริสเตียนรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ความสำเร็จในสายตาของพระเจ้า

แต่เรามักจะปักใจอยู่กับสิ่งเหล่านั้น

เรามักจะคิดว่าศิษยาภิบาลจะประสบความสำเร็จถ้าหากเขามีคริสตจักรในลักษณะนั้น

การวัดความสำเร็จที่สำคัญยิ่งกว่าคือจำนวนของผู้ที่กลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงซึ่งเกิดจากพันธกิจของคริสตจักร การเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อก็สำคัญมากด้วย แต่ยากที่จะวัดได้
การแสดงให้เห็นที่สำคัญถึงความสำเร็จของคริสตจักรคือการเปลี่ยนแปลงที่คริสตจักรสร้าง
ให้เกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียง

▶ คุณคิดอย่างไรกับคำกล่าวนี้?

ความสำเร็จของคริสตจักรท้องถิ่นควรเชื่อมโยงโดยตรงกับระดับการเปลี่ยนแปลงโดยรวม
ที่จะเกิดขึ้นกับบริเวณใกล้เคียงของคริสตจักร ความสำเร็จอื่นใดเป็นเรื่องรอง¹⁰

ข่าวประเสริฐสร้างผลกระทบไปไกลนอกเหนือจากคนเหล่านั้นที่กลับใจมาเชื่อ

แต่ละคนที่กลับใจมาเชื่อและเริ่มต้นใช้ชีวิตตามหลักการของคริสเตียนยอมมีอิทธิพลต่อผู้อื่น
พระเยซูตรัสว่าสาวกของพระองค์เป็นเกลือและแสงสว่างของโลกนี้

¹⁰ จอห์น เพอร์สกิน อ้างอิงโดย ดาเนียล ฮิลล์ ใน “Church in Emerging Culture,” ใน *A Heart for the Community* แก้ไขโดย John Fuder and Noel Castellanos. (Chicago: Moody Publishers, 2009), 203

หลักการต่าง ๆ ของคริสเตียนเป็นรากฐานของเสรีภาพและความยุติธรรม และเป็นพื้นฐานของสังคมที่ได้รับการปฏิรูป

ถ้าหากคริสตจักรมีอิทธิพลต่อผู้คนให้ทำตามหลักการของคริสเตียน สังคมก็จะได้รับอิทธิพลให้สร้างเสรีภาพและความยุติธรรม

เรื่องนี้ปรับใช้กับชุมชนในท้องถิ่น ถ้าผู้คนในบริเวณใกล้เคียงได้รับความรอด ก็ควรมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในบริเวณนั้น

จะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงกับคุณถ้าหากคนจำนวนมากได้อิทธิพลให้ทำตามหลักการของคริสเตียน?

การที่คนในบริเวณใกล้เคียงได้รับอิทธิพลจากพันธกิจของคริสตจักรมีความหมายว่าอะไร?

จะมีอาชญากรรมลดน้อยลง การล่วงละเมิดเด็กและการทอดทิ้งเด็ก พฤติกรรมที่ผิดศีลธรรม การใช้ความรุนแรง การเหยียดเชื้อชาติ ธุรกิจที่ผิดกฎหมาย ธุรกิจที่แสวงหาผลประโยชน์และความป่าเถื่อน ทั้งหมดเหล่านี้จะลดน้อยลง ผู้เช่าจะซื่อสัตย์มากขึ้น เจ้าของบ้านเช่าจะจัดเตรียมบ้านให้ปลอดภัยมากขึ้น

คนมากมายจะสามารถมีบ้านเป็นของตัวเองได้ นักธุรกิจจะเต็มใจพัฒนาพนักงาน พนักงานจะมีคุณลักษณะที่ดีขึ้นในการทำงาน

ผลกระทบฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรเป็นลำดับความสำคัญแรก

แต่ถ้าผลกระทบฝ่ายวิญญาณมีจริง

มันก็จะแสดงออกเป็นการเปลี่ยนแปลงซึ่งมองเห็นได้ในบริเวณใกล้เคียงกับคริสตจักร

พันธกิจต่อคนยากจน

▶ พระเยซูตรัสว่าอะไรคือพระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดในข้อที่สอง?

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ลูคา 10:25-29 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

มีผู้เชื่อชาวอาบุญญิตีคนหนึ่งถามพระเยซูว่าจะมีชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร พระเยซูถามว่า “ในธรรมบัญญัติเขียนว่าอย่างไร?”

ชายคนนั้นตอบด้วยการพาดพิงพระบัญญัติข้อใหญ่สองข้อเข้าด้วยกัน

เขาพูดว่าท่านจงรักพระเจ้าด้วยสุดชีวิตและรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง (ลูคา 10:27)

พระเยซูตรัสว่าคำตอบของเขานั้นถูกต้อง และพูดว่า “จงไปทำอย่างนั้นแล้วจะได้ชีวิต”
คนที่มีความรักนั้นก็มิมีชีวิตนิรันดร์

แล้วชายคนนั้นจึงถามว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?” เขาไม่ได้คิดว่าเขาจะต้องรักทุกคน
เขาอยากได้กลุ่มคนเล็ก ๆ ที่เขาต้องรัก
ดังนั้นเขาจึงจะสามารถรู้สึกว่าเขาทำให้ข้อกำหนดนั้นสำเร็จได้
พระเยซูตอบคำถามนี้ด้วยการเล่าเรื่อง

► พระเยซูเล่าเรื่องอะไรเพื่อเป็นตัวอย่างของการรักเพื่อนบ้าน?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ลูคา 10:30-37 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

พระเยซูเล่าเรื่องชาวสะมาเรียเพื่อเป็นตัวอย่างให้เห็นว่าการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเองหมา
ยความว่าอะไร ความรักลงใจเราให้ตอบสนองต่อคนที่มีความจำเป็นในชีวิต

พระเยซูกล่าวถึงมิชชันของพระองค์ใน ลูคา 4:18-19 ว่า

พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้า
ไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่
พวกเชลย ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ปลอยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ และ
ประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

คำกล่าวนี้ตอบคำถามว่า *พระเยซูมาทำไม?*

พระเยซูตรัสว่านี่คือสิ่งที่พระองค์ได้รับการเจิมให้ทำ

นั้นเป็นคำทำนายถึงพระองค์ในพันธสัญญาเดิม

มิชชันของพระเยซูให้แนวทางแก่คริสตจักรคือ “พระกายของพระคริสต์” ในโลกนี้

สิ่งแรกที่พระเยซูตรัสว่าพระองค์ต้องทำคือการเทศนาข่าวประเสริฐแก่คนยากจน

คริสตจักรไม่ได้ทำให้มิชชันของตนสำเร็จถ้าหากเพิกเฉยหรือละเว้นคนยากจน

พระเยซูตรัสว่าคนยากจนได้รับพระพรพร้อมด้วยอาณาจักรสวรรค์ (ลูคา 6:20)

อัครทูตยากอบกล่าวว่าพระเจ้าได้เลือกทำให้คนยากจนมั่งคั่งในความเชื่อ (ยากอบ 2:5)

พระเจ้าได้เลือกสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์โดยการใช้คนยากจนและคนอ่อนแอในโลกนี้

(1 โครินธ์ 1:27-29)

คริสตจักรมีเหตุผลมากมายที่จะพยายามประกาศข่าวประเสริฐกับคนยากจน
เหตุผลหนึ่งคือข่าวประเสริฐเผยแพร่ออย่างรวดเร็วในหมู่คนที่ยากจน

คำอธิบายของพระเยซูถึงงานพันธกิจของพระองค์แสดงให้เห็นว่าพระองค์คาดหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ต่างๆ บนโลกนี้ด้วย

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มีคาห์ 6:6-8 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

ผู้เผยพระวจนะถามคำถามว่าอะไร?

ผู้เผยพระวจนะมีคาห์พิจารณาคำถามที่ว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าต้องการอะไรจากผู้นำศาสนายิว
องค์

บางคนถามว่าฝูงวัวจะเพียงพอต่อการถวายเป็นเครื่องบูชาหรือแม้แต่การถวายลูกเป็นเครื่องบูชาเพียงพอไหม

มีคาห์อธิบายว่าไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการหาเครื่องบูชาที่ยิ่งใหญ่พอจะคู่ควรกับพระเจ้า
พระเจ้าได้เปิดเผยสิ่งที่เป็นความประสงค์ของพระองค์

เราต้องรับผิดชอบทำสิ่งที่ยุติธรรมและช่วยให้คนอื่นได้รับความยุติธรรม

ความเมตตาไม่ได้หมายถึงการใช้สิทธิอำนาจด้วยความกรุณาเท่านั้น “ความเมตตา”

หมายถึงการบรรเทาช่วยเหลือตามความจำเป็นที่มี

พระเยซูตรัสว่าชาวสะมาเรียเป็นตัวอย่างของความรักที่พระเจ้าสั่งไว้เพราะเขา
“แสดงความเมตตา”

บางครั้งคริสตจักรคิดว่าพวกเขาควรมุ่งเน้นที่ความจำเป็นฝ่ายวิญญาณเท่านั้น

พวกเขาคิดว่าพวกเขาไม่ต้องรับผิดชอบกับปัญหาความยากจน

อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์เอยถึงคนยากจนประมาณ 400 ครั้ง

ปัญหาความยากจนเป็นเรื่องที่พระเจ้าห่วงใย เช่นเดียวกับชาวสะมาเรียใจดี

คริสตจักรควรแสดงความรักต่อคนที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เอเสเคียล 16:49-50 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้เอยถึงความบาปอะไรของเมืองโสโดม?

เมืองโสโดมเป็นที่จดจำเรื่องบาปความเปียงเบนทางเพศ

แต่ความชั่วร้ายของเมืองไม่ได้มีเพียงเรื่องนั้นอย่างเดียว

ชาวเมืองโลโดมใช้ความมั่งคั่งบำรุงบำเรอตนเองและไม่หาวิธีที่จะช่วยคนยากจนให้เข้มแข็งขึ้นมา (“เสริมกำลังมือ”) เพื่อเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของพวกเขา

แนวคิดเรื่องเขตแดน

เมื่อคริสตจักรมีความรับผิดชอบสำหรับบริเวณใกล้เคียงที่เจาะจง บริเวณนั้นถูกเรียกว่าเป็นเขตแดนของคริสตจักร ในประวัติศาสตร์องค์กรคริสตจักรใหญ่ ๆ

“ในฐานะพระกายของพระเยซู
คริสตจักรคือกลุ่มสามัคคีธรรมที่ดำรงอยู่เพื่อทำตามความประสงค์ของพระองค์และเป็นตัวแทนผลประโยชน์
แห่งอาณาจักรของพระเจ้า”

- ลาร์รี สมิธ

ข้าพเจ้าเชื่อ: รากฐานความเชื่อของคริสเตียน

ได้คาดหวังให้คริสตจักรท้องถิ่นรับใช้ในพื้นที่ตามภูมิศาสตร์ที่เจาะจง นี่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของคริสตจักรโรมันคาทอลิกในหลายส่วนของโลก คริสตจักรลูเธอรันด์ในเยอรมัน และคริสตจักรแห่งอังกฤษในเกรทบริเตน สังกัดนิกายของโปรเตสแตนต์ไม่ได้มีเขตแดนในความหมายเดียวกันนี้

ขอให้นึกว่าจะเป็นอย่างไรหากคริสตจักรพิจารณาตนเองว่าเป็นคริสตจักรที่อยู่เพื่อชุมชนของตน ทุกคนในเขตแดนนั้นก็รู้ว่าใครคือศิษยาภิบาลและเขาสามารถอธิษฐาน ให้กำลังใจ และให้คำปรึกษากับผู้คนไม่ว่าเขาจะเข้าร่วมคริสตจักรหรือไม่ก็ตาม เมื่อเขาไปเยี่ยมเยียนในชุมชน เป้าหมายหลักของเขาจะไม่ใช่การติดตามผู้คนให้มาเข้าร่วมคริสตจักร แต่เขาจะนำเอาพันธกิจของคริสตจักรออกไปหาผู้คนแทน

คริสตจักรจะจัดเตรียมพันธกิจต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้คนในบริเวณใกล้เคียง อย่างเช่นการให้คำปรึกษาแก่ครอบครัว การเลี้ยงดูลูกวัยรุ่น และการฝึกอาชีพการงานตามบุคลิกภาพ สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของคริสตจักร มีบางด้านที่คำตอบจากพระคัมภีร์เป็นคำตอบที่สำคัญมาก และคริสตจักรควรแบ่งปันถึงสติปัญญาจากพระวจนะของพระเจ้าในด้านต่าง ๆ ในเชิงปฏิบัติการชี้ให้เห็นว่าสิ่งใดผิดในสังคมเป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย แต่คริสตจักรต้องอธิบายว่าสังคมควรเป็นแบบใด

► มีความจำเป็นอะไรในบริเวณใกล้เคียงของคุณที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยพระวาระของพระเจ้า?

ผู้เผยพระวาระในพันธสัญญาเดิมมองว่าดินแดนและผู้คนเป็นของพระเจ้า และเรียกทุกคนให้ถือรักษาพันธสัญญาของพระเจ้า

พวกเขาเทศนาเกี่ยวกับพระพรที่มายังชุมชนเมื่อชุมชนทำตามแผนการของพระเจ้า และเกี่ยวกับคำแช่งสาปที่มาจากការไม่เชื่อฟัง

ศิษยาภิบาลควรมองชุมชนของเขาเป็นดังเขตแดนของเขาที่อยู่ภายใต้พระเจ้า พระเจ้าเป็นเจ้าของและผู้ครอบครองซึ่งนำเสนอพระพรให้กับผู้คนที่หากพวกเขาจะใช้ชีวิตตามแผนการของพระองค์

ศิษยาภิบาลควรเรียกคนในชุมชนให้ดำเนินชีวิตภายใต้ทิศทางของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง เขาควรอธิบายความหมายของการดำเนินชีวิตด้วยพระพรของพระเจ้าและหนุนใจพวกเขาให้เข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

แนวคิดเรื่องเขตแดนไม่ได้หมายความว่าทุกคนในบริเวณใกล้เคียงเป็นสมาชิกของคริสตจักร คริสตจักรประกอบไปด้วยคนที่อุทิศตัวเพื่อดำเนินชีวิตในความสัมพันธ์กับพระเจ้า แต่ชุมชนได้รับอทธิพลจากคริสตจักร

แนวคิดเรื่องเขตแดนไม่ได้หมายความว่าคนในบริเวณใกล้เคียงควบคุมคริสตจักรและตั้งค่านิยมให้คริสตจักร คริสตจักรได้รับมอบหมายจากพระเจ้า ทำตามพระวาระของพระองค์ และเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ต่อผู้คนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

เนื่องจากคริสตจักรถูกเรียกว่าเป็นเกลือและแสงสว่าง คริสตจักรจึงถูกเรียกให้สร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับชุมชนในบริเวณใกล้เคียงของคริสตจักร

ลำดับความสำคัญของข่าวประเสริฐ

ผู้รับใช้จำนวนมากนำเสนอโปรแกรมต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อความจำเป็นด้านวัตถุของผู้คนในบริเวณใกล้เคียง พวกเขาใช้ความจำเป็นของชุมชนและคิดว่าการช่วยเหลือผู้คนที่ทางปฏิบัติจะช่วยสร้างมิตรภาพที่ดีและดึงความสนใจมายังข่าวประเสริฐได้ เป้าหมายของพวกเขาคือการสร้างโอกาสเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ พวกเขาต้องการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาห่วงใย

สูตรของพวกเขาคือ โปแกรมก่อน ตามด้วยความสัมพันธ์ ตามด้วยข่าวประเสริฐ
อย่างไรก็ตามมีหลายหนทางที่โปแกรมการช่วยเหลือจะไปในทางที่ผิด
การช่วยเหลืออาจไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ใดๆ นอกเหนือจากความสัมพันธ์แบบผู้ให้กับผู้รับ
บางครั้งดูเหมือนข่าวประเสริฐแยกออกจากสิ่งที่มอบให้
และผู้คนรับความช่วยเหลือโดยไม่ได้สนใจข่าวประเสริฐ
ผู้คนที่ทำงานในโปแกรมอาจยุ่งอยู่กับการเตรียมความช่วยเหลือและไม่ได้แบ่งปันข่าวประเสริฐ
คนที่รับอาจฉวยเอามากที่สุด จากนั้นก็จากไปเพื่อมองหาความช่วยเหลือจากที่อื่น

สูตรควรกลับด้านกัน

คริสตจักรควรเน้นข่าวประเสริฐก่อนเมื่อติดต่อสัมพันธ์กับทุกคนเป็นครั้งแรก

► ข่าวประเสริฐคืออะไร?

เมื่อคริสตจักรนำเสนอข่าวประเสริฐให้กับ โลกนี้
พวกเขาต้องสัตย์ซื่อที่จะรวมคำอธิบายเรื่องชีวิตใหม่ในคริสตจักรเข้าไปด้วย
ความรอดไม่ใช่การตัดสินใจส่วนตัวที่ปล่อยทิ้งให้คนนั้น ใช้ชีวิตใหม่ที่ไม่คุ้นเคยตามลำพัง
คนบาปจะไม่ยอมรับข่าวประเสริฐเว้นแต่พวกเขาได้รับการดึงดูดสู่ชุมชนแห่งความเชื่อที่นำเสนอ
ข่าวประเสริฐ

ในพันธกิจของพระเยซูและพวกอัครทูต เราเห็นว่าข่าวประเสริฐคือ “ข่าวดี”

เรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

เป็นคำสอนที่บอกว่าคนบาปสามารถรับการยกโทษและเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้

เขาได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากอำนาจของบาปและได้รับการสร้างใหม่

เขาเข้าไปในครอบครัวแห่งความเชื่อ

ที่ซึ่งพี่น้องฝ่ายวิญญาณหนุนใจเขาและช่วยเหลือเขาในสิ่งที่จำเป็น

คริสตจักรควรมองเห็นมิชชันพื้นฐานของตนคือการสื่อสารข่าวประเสริฐ

ทุกคนควรรู้ว่าการทำงานเพื่อเห็นแก่ความรอดของจิตวิญญาณคืองานหลักของคริสตจักร

จากนั้นคริสตจักรก็ดึงดูดผู้คนที่สนใจข่าวประเสริฐให้เข้ามา

พันธกิจแห่งข่าวประเสริฐสร้างความสัมพันธ์

จากนั้นคริสตจักรก็ช่วยเหลือผู้คนที่มีความสัมพันธ์กับคริสตจักร
อาจไม่ใช่ทุกคนที่ได้รับความรอด
แต่พวกเขา ก็ถูกดึงดูดโดยพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐของคริสตจักร

ดังนั้นสูตรที่กลับด้านกันคือ ข่าวประเสริฐก่อน ตามด้วยความสัมพันธ์
จากนั้นตามด้วยการช่วยเหลือ (ไม่ใช่โปรแกรม)

คริสตจักรไม่ควรเป็นเพียงองค์กรที่นำเสนอโปรแกรมช่วยเหลือ
แต่คริสตจักรคือกลุ่มคนที่ช่วยเหลือผู้คนที่มีความสัมพันธ์กับพวกเขา ถ้าพวกเขาเริ่มต้นโปรแกรม
ผู้คนที่มาร่วมแค่โปรแกรมแต่ไม่มีความสัมพันธ์

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. คริสตจักรที่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบริเวณใกล้เคียง
2. เราต้องแสดงความรักต่อเพื่อนบ้านของเราโดยการตอบสนองต่อความจำเป็นในชีวิต
3. คริสตจักรต้องรับใช้คนยากจนเพื่อให้มีชัยชนะของคริสตจักรสำเร็จ
4. คริสตจักรควรรับใช้ผู้คนในพื้นที่ตามภูมิศาสตร์ของตน
5. คริสตจักรควรอธิบายและสาธิตให้เห็นว่าสังคมควรเป็นอย่างไร
6. พันธกิจข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญแรกของคริสตจักร
7. คริสตจักรควรช่วยเหลือผู้คนที่บิบริบของความสัมพันธ์

งานมอบหมายบทที่ 7

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 7
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่ว่าหัวหน้าชั้นได้ขอให้
ให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของตนเองและรายงานให้กับหัวหน้า
ชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์: พูดคุยกับคนหลายคนที่ไม่ได้เข้าคริสตจักร
ขอให้พวกเขาอธิบายถึงอิทธิพลของคริสตจักรในบริเวณใกล้เคียง แล้วเขียนสรุปมา

บทที่ 8

การสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น

คำสั่งของพระเยซู

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ลูคา 10:1-9 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

อะไรคือสิ่งที่ไม่ปกติที่พระเยซูส่งพวกเขาออกเมื่อทรงส่งพวกเขาออกไปทำพันธกิจ?

พวกเขาถูกส่งออกไปเป็นพวกแรกเพื่อเทศนาข่าวประเสริฐในหลายหมู่บ้าน

พระเยซูมีฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นและมีทรัพยากรทุกอย่าง พระองค์สามารถให้ทุกสิ่งแก่พวกเขาได้
พระองค์สามารถให้เงินแก่พวกเขาเพื่อจะพอซื้อทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นและเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อื่น

พระองค์สามารถให้ฤทธิ์อำนาจแก่พวกเขาเพื่อทวีคูณขนมปังและปลาทั้งสำหรับตัวเองและสำหรับผู้คนพวกเขาเทศนาประกาศ

พวกเขาสามารถจัดเตรียมอาหารให้กับทุกหมู่บ้านที่พวกเขาไป

แทนที่จะเป็นอย่างนั้น พระองค์ส่งพวกเขาไปโดยไม่มีเงินสักบาท

พระองค์บอกพวกเขาให้พึ่งอาศัยความช่วยเหลือจากผู้คนในหมู่บ้านต่าง ๆ

พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งของพระเยซู และสิ่งจำเป็นในชีวิตของพวกเขาได้รับการจัดเตรียม¹¹

► ทำไมพระเยซูจึงส่งพวกเขาไปในลักษณะนี้?

พันธกิจของพวกเขาดึงดูดคนที่เหมาะสม เนื่องจากพวกเขาเทศนาข่าวประเสริฐก่อน

พวกเขาจึงดึงดูดผู้คนที่สนใจข่าวประเสริฐ เนื่องจากพวกเขามีความจำเป็นในชีวิต

พวกเขาจึงดึงดูดผู้คนที่อยากช่วยเหลือ พวกเขามีผู้คนที่ดีที่สุดในชีวิตสำหรับการเริ่มต้นคริสตจักร

จะเป็นอย่างไรหากพวกเขาเข้าไปในหมู่บ้านต่าง ๆ

พร้อมกับมีทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาจำเป็นกับสิ่งที่จะให้ผู้คน? พวกเขาจะดึงดูดคนที่ไม่เหมาะสม

พวกเขาจะรวบรวมกลุ่มคนที่มาเพื่อได้อะไรบางอย่าง

¹¹ ลูคา 22:35

หลังจากนั้นพันธกิจก็จะไปต่อได้โดยการต้องมีอะไรให้อยู่เรื่อย ๆ
พันธกิจไม่สามารถเติบโตได้โดยไม่มีอะไรจะให้มากขึ้น
พวกเขาก็จะมีความช่วยเหลือเว้นแต่พวกเขาต้องจ่ายเอง
พวกเขาจะไม่มีกลุ่มคนที่ทำให้เกิดการเริ่มต้นที่ดีของคริสตจักรได้
วิธีที่พระเยซูให้เขาเพื่อเริ่มต้นกลุ่มที่สามารถกลายเป็นคริสตจักรคือ
กลุ่มคนที่ตื่นเต้นกับข่าวประเสริฐและปรารถนาที่จะช่วยเหลือ
เป็นเรื่องสำคัญที่คริสตจักรจะเริ่มต้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง

เหตุผลที่คริสตจักรควรได้รับการสนับสนุนจากท้องถิ่น

► ทำไมคริสตจักรจึงควรได้รับการสนับสนุนจากท้องถิ่น? ก่อนที่จะดูรายการด้านล่างนี้
อะไรคือเหตุผลที่คุณคิด?

- 1. พระเยซูแสดงให้เราเห็นว่าพันธกิจในที่ ๆ
หนึ่งควรเริ่มต้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง**
พระองค์ส่งพวกสาวกออกไปโดยไม่มีเงินสักบาทเพื่อว่าพันธกิจของพวกเขาจะดึงดูดผู้
คนที่สนใจในข่าวประเสริฐและต้องการให้ความช่วยเหลือ
- 2. พระเจ้าให้คำสั่งสำหรับคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่เพื่อจะหยิบยื่นให้**
พวกเขาควรต้องส่งการสนับสนุนให้กับคริสตจักรแรกในเยรูซาเล็ม (1 โครินธ์ 16:1-3; 2
โครินธ์ 8:1-7, 2 โครินธ์ 9:1-6) พวกเขาควรดูแลเอาใจใส่แม่ข่ายและคนอื่น ๆ
ที่ขัดสนในคริสตจักร (1 ทิโมธี 5:16; ยากอบ 1:27, ยากอบ 2:15-16)
พวกเขาต้องสนับสนุนผู้คนที่ทำพันธกิจเต็มเวลา (กาลาเทีย 6:6)
- 3. พระเจ้าเสริมสร้างแต่ละคริสตจักรให้เป็นพระกายของพระคริสต์ในท้องถิ่นที่
คริสตจักรอยู่นั้น¹²**
นั่นหมายความว่าคริสตจักรที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่สามารถตัดสินใจและพัฒนานิคมิตสำหรับ
พันธกิจของตัวเองได้
สิ่งนั้นเกิดขึ้นไม่ได้หากคริสตจักรพึ่งอาศัยการสนับสนุนและทิศทางจากผู้นำภายนอก

¹² 1 Corinthians 12:27

การสนับสนุนทางการเงินในท้องถิ่นจึงจำเป็นสำหรับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร

4. **พระเจ้าอวยพรการเงินของคนที่ไม่ถวายสิบลด**

คำแช่งสาปตกอยู่บนการเงินของคนที่ไม่ถวายสิบลด (มาลาคี 3:8-10)

5. **การพึ่งพาการสนับสนุนจากภายนอกทำให้คริสตจักรท้องถิ่นเปราะบาง**

เศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศล้วนไม่แน่นอน

ถ้าหากผู้บริจาคในดินแดนห่างไกลหยุดถวาย

คริสตจักรที่พึ่งพาพวกเขา ก็จะลำบากเดือดร้อน

6. **ศิษยาภิบาลควรได้รับการสนับสนุนจากผู้คนที่พวกเขาจะใช้¹³**

คริสตจักรท้องถิ่นรู้ว่าศิษยาภิบาลสัตย์ซื่อหรือไม่

พวกเขาว่าศิษยาภิบาลใช้เวลาในการทำพันธกิจอย่างไร

เขาไม่ควรได้รับการสนับสนุนระยะยาวจากผู้คนที่อยู่ห่างไกล

► ปัญหาอะไรที่มาจาก การพึ่งพาการสนับสนุนจากแดนไกล?

นโยบายการเงินของมิชชันขึ้นอยู่กับคริสตจักรท้องถิ่นที่เป็นศูนย์กลาง

มิชชันหรือสังกัดนิกายระหว่างประเทศควรปฏิบัติตามหลักการใดๆ

ที่เป็นแนวทางให้พวกเขาช่วยเหลือคริสตจักร

องค์กรควรเอาใจใส่ที่จะช่วยเหลือด้วยวิธีการที่ทำให้คริสตจักรเข้มแข็งขึ้น

แทนที่จะทำให้เป็นอิสระมากขึ้น

มีบางตัวอย่างของนโยบายที่มิชชันและองค์กรอาจพัฒนาขึ้นมาได้

1. **เน้นการถวายสิบลดให้เป็นตั้งรากฐานการเงินของคริสเตียน**

ถ้าหากสมาชิกในคริสตจักรไม่ถวายสิบลด

พระเจ้าก็จะไม่อวยพรการเงินของคริสตจักร ถ้าพวกเขาไม่พร้อมทำสิ่งที่พวกเขาทำได้

¹³ Galatians 6:6

พวกเขาที่มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการเงินของพันธกิจ

ความช่วยเหลือจากภายนอกอาจทำให้สิ่งต่างๆ เลวร้ายลงแทนที่จะดีขึ้น

2. แทนที่จะให้การสนับสนุนเป็นประจำ ให้ทำโครงการที่แจกจ่ายอย่างถาวร
องค์กรควรใช้เงินสำหรับโครงการที่จะช่วยให้คริสตจักรแข็งแกร่งทางการเงิน
แทนที่จะให้เงินเดือนซึ่งทำให้คริสตจักรต้องคอยพึ่งพาความช่วยเหลือจากแดนไกล
ที่ใดที่องค์กรให้เงินเดือนอยู่แล้ว องค์กรควรค่อยๆ
เปลี่ยนเป็นการช่วยให้คริสตจักรสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้
3. อย่าเริ่มต้นพันธกิจที่ไม่สามารถรับการสนับสนุนในท้องถิ่นได้เลย
องค์กรไม่ควรเริ่มต้นสิ่งต่างๆ
ที่จะต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากภายนอกไปตลอดการปฏิบัติงาน
เป้าหมายคือสร้างพันธกิจหรือกิจการที่สามารถเป็นของคริสตจักรท้องถิ่นและสานต่อไ
ด้ในท้องถิ่นนั้น ยกตัวอย่างเช่น โรงเรียนควรเป็นพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น
ความพยายามในพันธกิจใดที่ไม่ได้อาศัยการเงินในท้องถิ่นควรเป็นพันธกิจแบบระยะสั้น
ที่บรรลุได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ได้สร้างการพึ่งพิง (ยกตัวอย่างเช่น
การประชุมและสัมมนา)
4. มอบอำนาจให้กับผู้นำในคริสตจักรท้องถิ่นแทนที่จะมองข้าม
เมื่อผู้นำจากภายนอกหรือผู้นำที่ตำแหน่งสูงกว่าให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับคนที่ลำบาก
เดือดร้อน บรรดาคนที่อยู่ในพันธกิจของท้องถิ่นก็ดูไร้ประสิทธิภาพ
แทนที่จะให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับคนในคริสตจักร
องค์กรควรเสริมสร้างผู้นำคริสตจักรให้ตอบสนองความต้องการเหล่านั้น

► อะไรคือตัวอย่างของการช่วยเหลือแบบผิดๆ ของมิชชัน?

และอะไรคือตัวอย่างที่ถูกต้องในการช่วยเหลือ?

หลักเชิงการเป็นอุตสาหกรรมการช่วยเหลือ

คริสตจักรต้องไม่ออกนอกเส้นทางที่เป็นลำดับความสำคัญโดยทำให้เป็น

“อุตสาหกรรมการช่วยเหลือ” มีคนและองค์กรต่างๆ

ที่ต้องการให้ทรัพยากรเพื่อบรรเทาความยากจนแต่ไม่ได้ติดต่อกับผู้คนที่ขัดสนนั้นโดยตรง

“องค์การบรรเทาทุกข์”

เป็นองค์กรที่รวบรวมทรัพยากรจากผู้บริจาคเพื่อแจกจ่ายให้กับผู้คนที่มีความจำเป็นในชีวิต บางครั้งผู้บริหารจัดการความช่วยเหลือนี้ได้เงินเดือนจากทรัพยากรต่าง ๆ

“เราอยากยกย่องพวกเรารุ่นไปทั่วและรวมมือกันโดยไม่มีคริสตจักร
เพราะพวกเขาไร้ซึ่งที่ที่ให้อุดมคติเป็นจริง
มีบางสิ่งที่ขาดหายไปเสมอ”
-ฟิลิป เมลานซ์สัน โคซี่

ที่พวกเขาจัดการดูแล บางครั้งมีความหลงกลวง ทั้งผู้บริจาคและคนที่ขัดสนถูกน้ำอึก
แม้เมื่อความช่วยเหลือไปยังคนที่ขัดสนจริง ๆ

แต่อุตสาหกรรมการช่วยเหลือมีแนวโน้มทำสิ่งต่าง ๆ

เพื่อเอาใจผู้บริจาคแทนที่จะพยายามเข้าใจความจำเป็นที่แท้จริงของผู้คน

อุตสาหกรรมการช่วยเหลือมักจะมองข้ามคริสตจักรท้องถิ่น

พวกเขาแจกจ่ายด้วยวิธีการที่เพิกเฉยต่อความสัมพันธ์ของคริสตจักรกับผู้คนที่มารับความช่วยเหลือ การแจกจ่ายจะมีประสิทธิภาพมากกว่าเมื่อทำผ่านคริสตจักร

โดยทางผู้นำที่รู้สถานการณ์ต่าง ๆ ของผู้คน

และด้วยวิธีการที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของคริสตจักร

ถ้าหากองค์กรใจตอสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานของคนยากจน (เช่น อาหาร)

โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของพวกเขา นั่นก็ทำให้คนยากจนยิ่งต้องพึ่งพิงมากขึ้น

ถ้าพวกเขามีทรัพยากรมากพอ พวกเขาอาจสร้างชุมชนที่เอาแต่พึ่งพิง

ถ้าพวกเขายังคงทำแบบนี้ไปนาน ๆ พวกเขาก็สร้างชนรุ่นใหม่ที่ต้องพึ่งพิงคนอื่น

มิชชันไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมการช่วยเหลือและหลงลืมลำดับความสำคัญของคริสตจักร

การทำแบบนี้สร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงให้กับคริสตจักรและผู้คนที่มีความจำเป็นในชีวิต

► คุณเคยเห็นตัวอย่างของอุตสาหกรรมการช่วยเหลือแบบใดและมันมีผลกระทบอย่างไรบ้าง?

แผนการของพระเจ้าสำหรับการสนับสนุนศิษยาภิบาล

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 18:1-5 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินให้กับพันธกิจอย่างไร?

การสนับสนุนทางการเงินให้กับคนที่ทำพันธกิจเต็มเวลาเป็นแผนการของพระเจ้านับตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิมแล้ว พวกเขาปฏิเสธต้องได้รับการสนับสนุนจากงานที่พวกเขาทำในพระวิหาร พวกเขาไม่ได้รับส่วนแบ่งที่ดิน เพราะพวกเขาต้องไม่มัวไปทำไร่นา

บางครั้งเมื่ออิสราเอลปฏิเสธที่จะสัตย์ซื่อในการนมัสการ

การสนับสนุนพวกเขาปฏิเสธก็ถูกปฏิเสธไปด้วย

นั่นเป็นสัญญาณของความไม่สัตย์ซื่อของอิสราเอลเมื่อคนทำงานในพระวิหารต้องออกจากพระวิหารและไปหาหนทางอื่นเพื่อสนับสนุนตัวเอง

(เนหะมีย์ 13:10)

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 9:1-14 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินให้กับพันธกิจ?

เปาโลกล่าวว่าแผนการของพระเจ้าคือให้ผู้เทศนาข่าวประเสริฐได้รับการสนับสนุนโดยพันธกิจที่พวกเขาทำ เหมือนกับระบบในพันธสัญญาเดิม (1 โครินธ์ 9:13-14)

เปาโลใช้ภาพตัวอย่างหลายภาพเกี่ยวกับหลักการนี้

ชาวนาได้รับการสนับสนุนจุนเจือโดยพืชพันธุ์ที่เขาปลูก

ผู้เลี้ยงแกะได้รับการสนับสนุนจุนเจือโดยผลิตภัณฑ์จากฝูงแกะ

ทหารไม่ได้ทำสงครามโดยออกค่าใช้จ่ายเอง

อัครทูตกำลังกล่าวว่าพันธกิจสมควรได้รับการเอาใจใส่อย่างเต็มที่จากศิษยาภิบาล

สถานการณ์ที่ดีที่สุดสำหรับเขาคือไม่ต้องไปทำงานรับจ้างอื่น ๆ (ข้อ 6)

อัครทูตกล่าวว่าพันธกิจควรสนับสนุนภรรยาของศิษยาภิบาลด้วย รวมถึงลูก ๆ

ของพวกเขาด้วย (ข้อ 5)

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 5:17-18 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินให้กับพันธกิจ?

ผู้ปกครองที่นำได้ดีสมควรได้รับเกียรติเป็นสองเท่า ในข้อ 18
แสดงให้เห็นว่าเกียรติคือการสนับสนุนทางการเงิน

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กาลาเทีย 6:6 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง
คนที่ได้รับผลประโยชน์จากพันธกิจควรช่วยสนับสนุนพันธกิจนั้น

การเริ่มต้นตามปกติของคริสตจักร

เนื่องจากในช่วงศตวรรษแรกของคริสตจักร
คริสตจักรส่วนใหญ่ได้เริ่มต้นเป็นการประชุมกลุ่มเล็ก ๆ ตามบ้าน
ไม่มีอาคารคริสตจักรในช่วงสองร้อยปีแรก แต่ศาสนาคริสต์เผยแพร่ออกไปอย่างรวดเร็ว
ในบางเมืองใหญ่ คนนับหลายพันอยู่ในการสามัคคีธรรมของคริสตจักร
แต่พวกเขาก็ยังมาพบกันเป็นกลุ่ม ๆ ตามบ้าน

เมื่อเปาโลเดินทางไปประกาศข่าวประเสริฐ

ลำดับความสำคัญของเขาคือการก่อตั้งคริสตจักรในทุกที่

วิธีการนั้นรวมถึงการแต่งตั้งศิษยาภิบาล (กิจการ 14:23; ทิตัส 1:5)

ศิษยาภิบาลในแต่ละที่คือคนที่อยู่ที่นั่นอยู่แล้วและเป็นส่วนหนึ่งของการสามัคคีธรรมแล้ว

ศิษยาภิบาลมักจะเริ่มต้นพันธกิจของเขาโดยไม่มีการสนับสนุนทางการเงิน

เขาช่วยมิชชันนารีทำงานหรือเริ่มต้นเทศนาข่าวประเสริฐโดยปราศจากมิชชันนารีเพราะเขามี
ความปรารถนาที่จะช่วย เขาเริ่มต้นใช้ของประทานและความสามารถในการทำพันธกิจ
เขาไม่ได้ทำเพราะได้รับเงิน แต่เพราะเขามีความกระตือรือร้นฝ่ายวิญญาณ

เมื่อกลุ่มผู้เชื่อเกิดขึ้น ความรับผิดชอบของศิษยาภิบาลก็เพิ่มขึ้นและต้องใช้เวลามากขึ้น

กลุ่มควรช่วยสนับสนุนศิษยาภิบาลเพื่อเขาจะให้เวลากับพันธกิจได้

การสนับสนุนอาจไม่ได้เต็มร้อยในช่วงแรก แต่ก็สามารถให้เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ได้

- ▶ คุณจะบอกอะไรกับคนที่พูดว่าเขาอยากเป็นศิษยาภิบาลแต่รอให้มีการสนับสนุนการเงินก่อน?

ข้อยกเว้นต่าง ๆ

เปาโลอธิบายว่าแผนการของพระเจ้าคือให้ศิษยาภิบาลได้รับการสนับสนุน อย่างไรก็ตาม บางครั้งพันธกิจของเปาโลเองก็มีข้อยกเว้น ในหลายที่เปาโลทำงานเพื่อสนับสนุนตัวเอง (1 เธสะโลนิกา 2:9; 2 เธสะโลนิกา 3:8)

คริสตจักรที่ตั้งใหม่อาจไม่สามารถสนับสนุนศิษยาภิบาลได้อย่างเต็มที่ เมื่อมิชชันนารีไปยังพื้นที่ใหม่เพื่อประกาศข่าวประเสริฐ อาจไม่มีการสนับสนุนสำหรับเขา ด้วยเหตุนี้ นักเทศน์จึงต้องเป็นคนที่เทศนาเพราะปรารถนาทำตามการทรงเรียกของพระเจ้า เขาจะทำพันธกิจเพราะมันอยู่ในใจของเขา แม้ว่าเขาไม่ได้รับเงินก็ตาม

ถ้าหากศิษยาภิบาลไม่เต็มใจทำงานเพื่อสนับสนุนตัวเองและเทศนาโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนเมื่อพยายามจำเป็น เขาก็ไม่มีความรักต่อพระเจ้าอย่างที่เขาคควรมี บางคนจะทำเพื่อเงินแต่พวกเขาจะไม่ทำเพื่อพระเจ้า เราควรเต็มใจทำสิ่งใด ๆ เพื่อพระเจ้า ถ้าหากศิษยาภิบาลคิดว่าเขาสำคัญมากจนไม่สามารถทำงานสนับสนุนตัวเองได้ เขาคควรนึกถึงแบบอย่างของเปาโล ไม่มีมิชชันนารีคนใดยิ่งใหญ่กว่าเปาโลอีกแล้ว แต่เขาเต็มใจทำสิ่งใดก็ตามที่จำเป็นต้องทำเพื่อให้งานพันธกิจบรรลุผลสำเร็จ

เปาโลกล่าวว่าเขาเทศนาข่าวประเสริฐเพราะการทรงเรียกของพระเจ้า เขาเทศนาเพราะถ้าไม่เทศน์เขาจะไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า นักเทศน์มีความรับผิดชอบพิเศษ และพระเจ้าจะตัดสินเขาหากเขาไม่เชื่อฟัง (1 โครินธ์ 9:16-17)

► ศิษยาภิบาลควรมีแรงจูงใจแบบไหนในการทำพันธกิจ?

อัครทูตเปโตรกล่าวว่า

ผู้ปกครองคือผู้เลี้ยงที่สมควรดูแลฝูงแกะด้วยความปรารถนาที่จะให้อาหารและปกป้องฝูงแกะ เขาไม่ควรมีแรงจูงใจทำเพื่อได้เงิน (1 เปโตร 5:1-2)

เดมาสเป็นชายที่ช่วยอัครทูตเปาโล แต่ทิ้งเปาโลไปเพราะรักสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้ (2 ทิโมธี 4:10)

นึกถึงสิทธิพิเศษที่เดมาสได้รับในการทำงานร่วมกับเปาโลสมัยยุคแรกของคริสตจักร แต่เขากลับทิ้งพันธกิจไปเพราะเห็นแก่วัตถุสิ่งของ ศิษยาภิบาลบางคนรักสิ่งต่าง ๆ

ในโลกนี้มากกว่ารักพระเจ้า พวกเขาบางคนทิ้งงานพันธกิจไป

บางคนใช้พันธกิจเป็นช่องทางเพื่อให้ได้สิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้

ลักษณะของพวกผู้สอนหลักคำสอนที่ผิดคือพวกเขาทำเพื่อเงิน (ทิตัส 1:11; 2 เปโตร 2:3)

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 โครินธ์ 12:17-18 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง
เราได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเปาโลและทิตัสจากพระธรรมตอนนี้บ้าง?

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ฟิลิปปี 2:19-22 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง
เราเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับทิโมธีจากพระธรรมตอนนี้บ้าง?

เปาโลเป็นแบบอย่างในการรับใช้เพราะความรักที่มีต่อพระเจ้า
ทิโมธีและทิตัสทำตามแบบอย่างของเขา (ฟิลิปปี 2:19-22; 2 โครินธ์ 12:17-18)

ความรับผิดชอบทางการเงิน

การมีความรับผิดชอบทางการเงินเป็นเรื่องสำคัญในคริสตจักรท้องถิ่น
อัครทูตเปาโลวางแบบอย่างให้เราทำตาม
เมื่อเขารวบรวมเงินจากคริสตจักรหนึ่งเพื่อนำไปให้อีกคริสตจักรหนึ่ง
เขามีพยานรู้เห็นและตรวจสอบจนแน่ใจว่าไม่มีอะไรที่ซ่อนเป็นความลับ (2 โครินธ์ 8:20-21)

ผู้คนในโลกนี้ไม่เชื่อใจคนที่จัดการการเงิน

พวกเขาเหมารวมว่าคนมากมายขโมยเงินที่ตนเองจัดการ

พวกเขาเชื่อว่าศิษยาภิบาลจำนวนมากรับใช้เพื่อเงินเท่านั้น

การที่คริสตจักรท้องถิ่นมีระบบนำเสนอความรับผิดชอบต่อการเงินเพื่อพิสูจน์ว่าศิษยาภิบาลไว้ใจได้นับว่าเป็นเรื่องสำคัญ

▶ มีแนวทางปฏิบัติอะไรที่ช่วยให้คริสตจักรแสดงให้เห็นได้ว่าเงินถวายนั้นถูกใช้อย่างสุจริตซื่อตรง?

สำหรับการนำเสนอความรับผิดชอบต่อการเงิน

เงินถวายควรถูกรวบรวมและนับโดยคนหลายคน ไม่ใช่แค่คนเดียว

คนอื่นที่ไม่ใช่ศิษยาภิบาลควรทำบัญชีว่าเงินถูกใช้ไปในเรื่องอะไรบ้าง

ศิษยาภิบาลบางคนสอนว่าเงินถวายสืบลดทั้งหมดเป็นของพวกเขา

พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าสืบลดทั้งหมดต้องให้กับศิษยาภิบาล

สืบลดถูกนำไปใช้สำหรับวัตถุประสงค์หลายอย่าง (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12)

ศิษยาภิบาลควรช่วยบริหารการใช้เงินสืบลดและเงินถวายเพื่อดูแลพันธกิจของคริสตจักร
สมาชิกคริสตจักรทั้งหมดจะเต็มใจถวายมากขึ้นเมื่อพวกเขาเห็นความสัตย์ซื่อในการใช้เงินถ
วาย

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พันธกิจในสถานที่ใหม่ควรเน้นข่าวประเสริฐและดึงดูดคนที่เหมาะสมเข้ามา
2. คริสตจักรที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ไม่ได้พึ่งพาการสนับสนุนจากภายนอกหรือจากผู้นำ
3. องค์กรต่าง ๆ
ควรช่วยคริสตจักรด้วยวิธีการที่ไม่ทำให้การสนับสนุนในห้องถิ่นอ่อนแอลง
4. องค์กรต่าง ๆ
ที่ให้ความช่วยเหลือมักจะขัดขวางพันธกิจของคริสตจักรและทำให้เกิดการพึ่งพิง
5. คริสตจักรควรสนับสนุนศิษยาภิบาลของตนเพื่อว่าเขาจะสามารถใช้เวลาทำงานพันธกิจได้
6. คริสตจักรควรมีระบบการนำเสนอความรับผิดชอบที่พิสูจน์ความโปร่งใสชัดเจนของตน
7. ศิษยาภิบาลควรมีความรักต่อพระเจ้าเป็นแรงจูงใจและมีความปรารถนาที่จะรับใช้

งานมอบหมายบทที่ 8

1. ห้องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 8
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่ว่าหัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการห้องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. ทดสอบ: ในช่วงเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
คุณจะต้องเขียนเหตุผลอย่างน้อยห้าประการสำหรับการสนับสนุนจากคริสตจักรท้องถิ่นกับเขียนนโยบายทางการเงินสี่ประการของมิชชัน ให้เขียนจากการห้องจำ

บทที่ 9

การถวายสืบลด

บทนำ

การถวายสืบลดเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันในบางแห่ง
บางคนคิดว่าแนวคิดเรื่องสืบลดไม่สอดคล้องกับความรอดโดยพระคุณ
พวกเขาคิดว่าเป็นการจ่ายเงินเพื่อรับความรอด
บางคนไม่ยอมรับรู้สึกว่าจะต้องรับผิดชอบในการสนับสนุนคริสตจักร
พวกเขาให้คำตอบเมื่อรู้สึกว่าจะอยากใช้เวลาไหนก็ได้ ในบทนี้
เราจะพิจารณาถึงมาตรฐานจากพระคัมภีร์และวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการถวายสืบลด

► คุณได้ยินผู้คนที่ยึดต่อการถวายสืบลดพูดว่าอย่างไรบ้าง?

องค์พระผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่ง

คริสเตียนเข้าใจว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของทุกสิ่งในจักรวาลนี้
พระเจ้าเป็นเจ้าของเราในฐานะผู้ที่สร้างเราขึ้นมา พระองค์สร้างเรา ให้ความสามารถแก่เรา
และสร้างทรัพยากรทั้งหมดที่เราใช้ ทุกสิ่งถูกสร้างโดยพระองค์
ดำรงอยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และดำรงอยู่เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ (โคโลสี 1:16-17)

พระเจ้าเป็นเจ้าของเราด้วยโดยการไถ่ พระองค์จ่ายราคาเพื่อให้เราได้รับความรอด
พระองค์ไถ่เราให้รอดพ้นจากการพิพากษาที่เราสมควรได้รับเพราะความบาป
เราเป็นหนี้ชีวิตต่อพระองค์เพราะพระเยซูตายแทนเรา (2 โครินธ์ 5:14-15)

พระเจ้าเป็นเจ้าของเราโดยการช่วยกู้เราด้วย ในฐานะคนบาปคนหนึ่ง
เราอยู่ใต้อำนาจของซาตานและความบาป
ความรอดนำเราออกมาจากการควบคุมของความชั่วร้าย (กิจการ 26:18)

เนื่องจากเราเป็นของพระเจ้า ทุกสิ่งที่มีจึงเป็นของพระเจ้า

► ยกตัวอย่างวิธีจัดการทรัพย์สินสมบัติของคุณเพื่อพระเจ้า

คำสั่งเจาะจงของพระเจ้า

บางครั้งพระเจ้าแสดงให้เห็นถึงความเป็นเจ้าของทุกสิ่งของพระองค์โดยการให้คำสั่งเจาะจงสำหรับส่วนที่เรามี เมื่อเราเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าสำหรับส่วนนั้น เราก็แสดงให้เห็นว่าเราเต็มใจเชื่อฟังพระองค์ในทุกเรื่อง

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อพระเจ้าให้อาตัมกับเอวาอยู่ในสวนเอเดน พระองค์ห้ามไม่ให้พวกเขากินผลจากต้นไม้ต้นหนึ่ง คำสั่งเจาะจงนี้เป็นช่องทางที่แสดงให้เห็นถึงการเชื่อฟัง

ข้อกำหนดที่เจาะจงของพระเจ้าให้โอกาสแก่เราเพื่อแสดงให้เห็นถึงการเชื่อฟัง ถ้าหากคนหนึ่งไม่เชื่อฟังคำสั่งที่เจาะจงของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในชีวิตของเขา นั่นแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ได้เชื่อฟังคำสั่งทั่วไปของพระเจ้าที่เหลือทั้งหมด

ผู้หญิงคนหนึ่งบ่นกับศิษยาภิบาลว่าเธอไม่เข้าใจว่าทำไมพระเจ้าไม่อวยพรเธอ ศิษยาภิบาลถามว่าเธอเชื่อฟังพระเจ้าหรือไม่ เธอตอบว่า “ใช่ ฉันพยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรนอกเหนือจากนี้อีก”

ศิษยาภิบาลเตือนให้เธอรู้ว่าเธอไม่ได้มาเข้าร่วมที่คริสตจักร เขาบอกว่า “คุณอาจไม่รู้ว่าพระเจ้าต้องการให้คุณทำอะไรในวันอื่น แต่คุณรู้แน่ๆว่าพระเจ้าต้องการให้คุณทำอะไรในวันอาทิตย์ ถ้าคุณไม่ทำสิ่งที่คุณรู้ว่าถูกต้องในวันนั้น คุณก็คงไม่เชื่อฟังพระเจ้าในวันอื่น”

มีตัวอย่างจากพระคัมภีร์หลายตัวอย่างเกี่ยวกับเมื่อพระเจ้าให้คำสั่งเจาะจงในชีวิตบางด้านของบางคน พระเจ้าให้รางวัลสำหรับการเชื่อฟังและให้บทลงโทษสำหรับการไม่เชื่อฟัง รางวัลและบทลงโทษไม่ได้มีผลกระทบเพียงแค่ชีวิตบางด้านตามที่พระเจ้าเรียกร้องเท่านั้น การตัดสินใจเลือกของพวกเขาส่งผลกระทบต่อทุกด้านของชีวิต

ตัวอย่างคำสั่งที่เจาะจง

(1) ต้นไม้ต้องห้ามในสวนเอเดน

พระเจ้าบอกไม่ให้อาตัมและเอวา กินผลจากต้นไม้ต้นหนึ่งอย่างเจาะจง ก่อนที่พวกเขาจะไม่เชื่อฟัง พวกเขาได้รับการอวยพรและใช้ชีวิตอยู่ในการสถิตอยู่ของพระเจ้า เมื่อพวกเขาฝ่าฝืนคำสั่งห้ามเกี่ยวกับต้นไม้หนึ่งต้น

พวกเขาที่สูญเสียสิทธิที่จะเข้าถึงสวนเอเดน ความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้ก็แตกหัก และพวกเขานำคำแช่งสาปมายังมนุษย์ทั้งหมด (ปฐมกาล 3:17-19)

(2) วันที่เจ็ด

พระเจ้มีข้อห้ามไว้สำหรับวันสะบาโต

คนที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้สำหรับวันนั้นก็แสดงให้เห็นว่าเขาไม่เชื่อฟังในวันอื่น ๆ ด้วยการไม่เชื่อฟังนำมาซึ่งคำแช่งสาปจากพระเจ้ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกด้านในชีวิต (อิสยาห์ 58:13)

(3) เยรีโค

เยรีโคเป็นเมืองแรกที่ถูกทำลายโดยอิสราเอลขณะเมื่อพวกเขาเข้าไปในดินแดนแห่งพระสัญญา พระเจ้บอกให้พวกเขาอุทิศถวายทุกสิ่งที่ยึดมาจากเยรีโค สำหรับเมืองอื่น ๆ ไม่ได้มีข้อกำหนดนี้ แต่พระเจ้ให้คำสั่งเจาะจงสำหรับเยรีโค การไม่เชื่อฟังทำให้เกิดการพ่ายแพ้ต่อสงคราม มีชายสามสิบหกคนถูกฆ่าตาย และตระกูลหนึ่งต้องตาย (โยชูวา 7:5)

(4) ซาอูลและชาวอามาเลข

พระเจ้บอกกษัตริย์ซาอูลแห่งอิสราเอลให้ทำลายชนชาติอามาเลขและฆ่าประชาชนกับสัตว์ทั้งหมด ซาอูลปล่อยบางคนให้มีชีวิตรอด เขาอ้างว่าเขาเชื่อฟังพระเจ้ แม้ว่าเขาไม่ได้เชื่อฟังคำสั่งเจาะจงก็ตาม พระเจ้ปลดซาอูลจากการเป็นกษัตริย์ (1 ซามูเอล 15:3, 9, 20-23)

(5) ผืนดินพักปีสะบาโต

ผืนดินต้องพักในปีที่เจ็ด ผู้คนไม่เชื่อฟังพระเจ้และไม่รักษาสะบาโตสำหรับผืนดิน ถ้าหากชาวนาไม่เชื่อฟังพระเจ้ในปีที่เจ็ด เขาก็จะไม่เชื่อฟังพระเจ้ในช่วงปีอื่น ๆ เมื่อผู้คนไม่เชื่อฟัง พระเจ้จึงอนุญาตให้พวกเขาสูญเสียผืนดินทั้งหมด การให้ผืนดินพักปีสะบาโตสำเร็จได้ในช่วงเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลย (2 พงศาวดาร 36:21)

(6) การถวายผลแรก

ชนอิสราเอลต้องถวายผลแรกของผลิตผลให้กับพระเจ้ ถ้าพวกเขาเชื่อฟัง พระเจ้จะอวยพรผลผลิตจากทุ่งนา (สุภาพิต 3:9-10)

การอวยพรไม่ได้มีเฉพาะสำหรับส่วนที่พวกเขาถวาย แต่สำหรับพืชผลทั้งหมดของพวกเขา ถ้าพวกเขาไม่ถือรักษาข้อกำหนดนี้ ฝืนดินของพวกเขาจะไม่ได้รับการอวยพร ถ้าคนหนึ่งไม่ถวายส่วนนั้นตามที่พระเจ้าประสงค์ เขาก็ไม่เชื่อฟังพระเจ้าในส่วนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน

(7) สิบลด

พระเจ้าสั่งให้ถวายสิบลด ถ้าคนใดไม่ถวาย

เขาก็แสดงให้เห็นว่าเงินของเขาไม่ได้ยอมจำนนต่อพระเจ้า

เขาไม่ได้ใช้ส่วนอื่นอีกเก้าสิบเปอร์เซ็นต์เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยเช่นกัน

พระเจ้าจะอวยพรทรัพย์สินสมบัติของคนที่ถวายสิบลด (มาลาคี 3:10)

ถ้าคนใดไม่ถวายเพื่อสนับสนุนงานพันธกิจ ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขาก็ถูกแช่งสาป (ฮักกัย 1:6)

เจ้าของร้านค้าแห่งหนึ่งต้องเดินทางไกล ก่อนเดินทางเขาบอกกับลูกจ้างของเขาว่า “ช่วยดูแลร้านให้ดีและอย่าลืมกวาดพื้นด้วย” เมื่อเขากลับมา พื้นไม่ได้กวาด ลูกจ้างพูดว่า “ผมดูแลร้านค้าให้คุณ” เจ้าของพูดว่า “เพราะคุณไม่ได้ทำสิ่งหนึ่งที่ผมสั่งคุณอย่างเจาะจง ผมรู้เลยว่างานทั้งหมดที่คุณทำ คุณไม่ได้ทำเพื่อให้ผมพอใจ แต่คุณทำตามใจตัวเอง”

► คน ๆ หนึ่งจะแสดงให้เห็นได้อย่างไรว่าเขากำลังเชื่อฟังพระเจ้า?

วัตถุประสงค์ดั้งเดิมของการถวายสิบลด

► สิบลดถูกนำไปใช้สำหรับอะไร?

พวกปุโรหิตในพันธสัญญาเดิมได้รับการสนับสนุนด้วยสิบลด (กันดารวิถี 18:20-21)

พวกคนเลวีเผ่าของปุโรหิตไม่ได้รับส่วนแบ่งที่ดิน (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:1-4)

พวกเขาได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากการทำพันธกิจในพระวิหาร

แผนการของพระเจ้าสำหรับพวกคนเลวีคือ

ให้พวกเขาปฏิบัติงานพันธกิจและไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับธุรกิจ

สิบลดถูกใช้เพื่อสนับสนุนการนมัสการในวิหารและสนับสนุนคนที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานนี้
สิบลดถูกใช้สำหรับเทศกาลเลี้ยงต่าง ๆ ของชุมชนนมัสการซึ่งเชิญคนยากจนมาร่วมงาน

(เฉลยธรรมบัญญัติ 12:17-18, เฉลยธรรมบัญญัติ 14:22-29) สิบลดถูกใช้เพื่อช่วยเหลือคนยากจน แม่ม่าย และคนต่างด้าว (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12)

► ในปัจจุบันคุณเห็นความแตกต่างในการใช้สิบลดอย่างไร?

หลังจากที่ชนอิสราเอลรู้ว่าพวกเขาได้ถวายสิบลดอย่างสัตย์ซื่อแล้ว พวกเขาจึงสามารถอธิษฐานขอให้พระเจ้าอวยพรได้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12-15) การยัดสิบลดเอาไว้เป็นการปล้นพระเจ้า แต่การถวายสิบลดเข้า “คลังนิเวศของพระเจ้า” จะนำพระพรอย่างล้นเหลือมาให้ (มาลาคีย์ 3:8-10)

► คุณจะบอกอะไรกับคนที่พูดว่าเขาจนเกินกว่าจะถวายสิบลดได้?

สิบลดกับสมัยปัจจุบัน

บางคนบอกว่าสิบลดเป็นระบบที่มีในพันธสัญญาเดิมเท่านั้น

► มีเหตุผลให้เชื่อได้ไหมว่าระบบการถวายสิบลดไม่ได้เป็นข้อกำหนดชั่วคราวในพันธสัญญาเดิม?

(1) อับราฮัม

อับราฮัมถวายสิบลดให้กับเมลคีเซเดคเป็นเวลานานก่อนที่จะมีกฏบัญญัติของโมเสสที่ให้ไว้แก่อิสราเอล นี่แสดงให้เห็นว่าเป็นหลักการทั่วไปก่อนสมัยของโมเสส สิบลดไม่ได้เริ่มต้นพร้อมกับกฏบัญญัติในพันธสัญญาเดิม แต่เป็นหลักการที่มีมาตั้งแต่เดิมเริ่มแรกแล้ว (ปฐมกาล 14:20; ฮีบรู 7:4)

(2) ยาโคบ

ยาโคบสัญญาถวายสิบลดให้กับพระเจ้า (ปฐมกาล 28:20-22)

แม้ว่ากฏบัญญัติของโมเสสยังไม่มีก็ตาม

ยาโคบรู้ว่ามันเป็นหลักการถวายให้กับพระเจ้าที่มีอยู่แล้ว

(3) พระเยซู

พระเยซูยืนยันถึงการถวายสิบลดและไม่ได้กล่าวว่าเป็นสิ่งที่ทำเฉพาะในอดีตเท่านั้น (มัทธิว 23:23)

(4) เปาโล

เปาโลบอกสมาชิกคริสตจักรให้ถวาย “ในวันแรกของสัปดาห์” เมื่อพวกเขาเจริญรุ่งเรืองขึ้น (1 โครินธ์ 16:2) ด้วยเหตุนี้

“สิบลดเป็นสิ่งที่ต้องถวาย ไม่ว่าคุณจะทำอาชีพอะไรก็ตาม”
- ออกัสติน

พวกเขาต้องถวายให้ตามสัดส่วนที่พวกเขาได้รับ
แนวทางการถวายสิบเปอร์เซ็นต์ในพันธสัญญาเดิมแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าถือว่าสัดส่วนที่เหมาะสมเป็นอย่างไร ไม่มีเหตุผลที่จะคิดว่าความคิดเห็นของพระเจ้าเปลี่ยนไปแล้ว

“สมัยนี้บางครั้งเราได้ยินบางคนพูดด้วยความประหลาดใจว่า ‘คนนั้นถวายสิบลด!’ ข้าพเจ้าถามว่า เรื่องนี้มันน่าอับอายแค่ไหน กับสิ่งที่ไม่เป็นที่ประหลาดใจเลยหรือสิ่งที่มีชื่อเสียงในท่ามกลางคนยิว เดียวนี้กลับเป็นสิ่งที่ทำให้หมู่คริสเตียนประหลาดใจ? ถ้าหากการไม่ถวายสิบลดเป็นสิ่งที่อันตราย แน่แน่นอนว่าตอนนี้มันอันตรายมากกว่า”

- จอห์น คริสทอสม

คำเทศนาจากพระธรรมเอเฟซัส

(เขียนขึ้นก่อน ค.ศ. 400)

(5) ปีจจุบัน

พระเจ้ายังมีแผนการให้คนที่ทำงานเต็มเวลาในพันธกิจได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากพันธกิจที่พวกเขาทำ “คนที่เทศนาข่าวประเสริฐสมควรดำรงชีพโดยข่าวประเสริฐนั้น”

พระเจ้าไม่ได้มีแผนการให้ศิษยาภิบาลทำงานและสนับสนุนตัวเองจนไม่มีเวลาอุทิศให้กับพันธกิจ ใน 1 โครินธ์ 9:11-14

บอกว่าคนที่ให้ผลประโยชน์ฝ่ายวิญญาณควรได้รับผลประโยชน์ทางการเงินจากพวกคนที่เขารับใช้ ใน 2 โครินธ์ 12:13

แสดงให้เห็นว่าคริสตจักรได้สนับสนุนทางการเงินให้กับเปาโลเป็นปกติในขณะที่เขารับใช้พวกตน

นโยบายคริสตจักร

สืบลดควรเป็นสิ่งที่คาดหวังจากสมาชิกที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร
คริสตจักรไม่ควรสอนเรื่องสืบลดให้กับคนที่ยังไม่ได้รับความรอด

คนที่มาคริสตจักรเป็นครั้งแรกไม่ควรต้องรู้สึกว่ตนถูกบังคับให้ถวายเงินเข้าคริสตจักร

คริสตจักรไม่ควรพยายามรวบรวมสืบลดจากผู้คนที่มาเยี่ยมคริสตจักรและยังไม่ได้อุทิศตัวต่อคริสตจักร

คริสตจักรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้คนไม่ได้คิดว่าการถวายสืบลดเป็นส่วนหนึ่งของการได้รับ
ความรอด ไม่ควรมีใครคิดว่า

สืบลดจะช่วยให้คน ๆ หนึ่งรับความรอดได้

คริสตจักรควรรับใช้สมาชิกและชุมชนโดยไม่เรียกร้องให้มีการจ่ายเงิน

สมาชิกทุกคนควรรู้ว่าเงินของคริสตจักรถูกใช้ทำอะไรบ้าง

คริสตจักรควรปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเงินอย่างรอบคอบเพื่อว่าทุกคนจะรู้ว่าคริสตจักรใช้
เงินอย่างซื่อสัตย์โปร่งใส

สืบลดไม่ได้เป็นของศิษยาภิบาลผู้เดียวเท่านั้น

สืบลดต้องใช้เพื่อสนับสนุนงานพันธกิจของคริสตจักร

อย่างไรก็ตามการสนับสนุนศิษยาภิบาลควรเป็นลำดับความสำคัญของคริสตจักร

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พระเจ้าเป็นเจ้าของเราและทุกสิ่งที่มี
2. การถวายสืบลดคือการอุทิศตัวทั้งต่อคริสตจักรและพระเจ้า
3. คนที่ไม่เต็มใจถวายสืบลดก็ไม่เชื่อฟังพระเจ้าสำหรับการเงินโดยทั่วไปของเขา
4. การถวายสืบลดไม่ได้เป็นการจ่ายเงินเพื่อรับความรอด
5. การถวายสืบลดเป็นแผนการของพระเจ้าเพื่อสนับสนุนพันธกิจของคริสตจักร
6. พระเจ้าอวยพรสืบลดและการถวายที่เป็นการเสียสละ
7. การถวายสืบลดคือการอุทิศตัวของเราเพื่อจะฟังพาทกการจ้ดเตรียมของพระเจ้า

งานมอบหมายบทที่ 9

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 9
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้ นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์:
ถามสมาชิกหลายคนในคริสตจักรของคุณว่าพวกเขาถวายเป็นสวดใหม่ และทำไมพวกเขาจึงถวายเป็นหรือไม่ถวายเป็นแล้วเขียนสรุปมา

บทที่ 10

พิธีบัพติศมา

ที่มาของพิธีบัพติศมา

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 3:1-12 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ในพันธสัญญาใหม่

เราได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องบัพติศมาโดยทางพันธกิจของยอห์นผู้ให้บัพติศมา
อย่างไรก็ตามยอห์นไม่ได้เป็นผู้คิดค้นพิธีบัพติศมา

พวกฟาริสีบัพติศมาให้กับคนต่างชาติที่เปลี่ยนมานับถือศาสนาユดา

พวกฟาริสีไม่ได้ให้บัพติศมาคนยิว

เพราะพวกเขาเหมารวมว่าคนยิวเป็นประชากรของพระเจ้าอยู่แล้ว

ยอห์นทำพิธีบัพติศมาที่แตกต่างออกไปเพราะเขาให้บัพติศมาแก่พวกยิว

- ▶ ยอห์นปฏิเสธไม่ให้ใครรับบัพติศมา? เพราะอะไร?

นี่บอกเราว่าข้อกำหนดสำหรับบัพติศมาคืออะไร?

พวกฟาริสีบางคนมารับบัพติศมาจากยอห์น

แต่ยอห์นปฏิเสธพวกเขาเพราะพวกเขาไม่ได้กลับใจใหม่

พวกฟาริสีคิดว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องกลับใจใหม่และได้รับการยกโทษเพราะพวกเขาเป็นคน

ยิว ยอห์นต้องการให้พวกเขาเข้าใจว่าคนของพระเจ้าที่แท้จริงคือคนที่รักและรับใช้พระองค์

พวกคนที่อ้างว่าเป็นคนของพระเจ้าเพราะเกิดมาเป็นคนยิวนั้นเป็นเหมือนต้นไม้ที่ไม่มีออกผล

พระเจ้าปฏิเสธคนแบบนั้น

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 3:22-23 และยอห์น 4:1-2 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เห็นได้ชัดว่าพระเยซูเน้นการบัพติศมาในพันธกิจของพระองค์

พระเยซูไม่ได้ให้บัพติศมาด้วยพระองค์เอง แต่ให้ความรับผิดชอบนั้นแก่พวกสาวกของพระองค์

พวกเขาให้บัพติศมาแก่คนมากกว่าที่ยอห์นให้

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 28:18-20 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ในตอนปลายของพันธกิจบนโลกนี้ของพระเยซู
พระองค์บอกพวกสาวกให้ไปทุกหนแห่งในโลกนี้เพื่อสร้างสาวก
พระองค์บอกพวกเขาให้บัพติศมาแก่ผู้คน

เรารู้ว่าคำสั่งนี้ไม่ได้ให้ไว้กับพวกอัครทูตเท่านั้น
เพราะมิชชันจะต้องใช้เวลาหลายศตวรรษเพื่อให้สำเร็จ
พระเยซูให้พระสัญญาว่าพระองค์จะอยู่กับพวกเขา “จนกว่าจะสิ้นยุค”
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำสั่งและพระสัญญานั้นมีไว้สำหรับคริสตจักรในทุกยุคสมัย

เราพบจากจดหมายฝากต่าง ๆ ในพันธสัญญาใหม่ว่า
คริสตจักรในยุคศตวรรษแรกเชื่อฟังคำสั่งนี้ตามตัวอักษร (กิจการ 2:38, กิจการ 8:38)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 1:12-17 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ทำไมเปาโลจึงดีใจที่เขาไม่ได้ให้บัพติศมาแก่คนมากมายในเมืองโครินธ์?

บัพติศมาแทนถึงการเข้าสู่คริสตจักร คริสตจักรโครินธ์แตกแยกและสมาชิกก็มีผู้นำหลายคน
เปาโลเตือนพวกเขาว่าบัพติศมาไม่ได้มีไว้ให้พวกเขาเป็นสาวกของคนใดคนหนึ่ง
แต่มีไว้เพื่อให้พวกเขาเป็นสาวกของพระคริสต์
เปาโลดีใจที่เขาไม่ได้ให้บัพติศมาแก่พวกเขาจำนวนมาก
ดังนั้นจึงไม่มีใครคิดว่าเปาโลอยากให้พวกเขามาเป็นสาวกของเขา
ลำดับความสำคัญของเปาโลคือเพื่อเทศนาข่าวประเสริฐ

►

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับการปฏิบัติพื้นฐานในการบัพติศมาของคริสตจักรยุคแรก?

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราว่าคริสตจักรยุคแรกให้บัพติศมาผู้เชื่อในทุกหนแห่ง
พวกเขาทำตามคำสั่งของพระเยซู บัพติศมาไม่ได้มีไว้เพื่อคนในอิสราเอลเท่านั้น
ไม่ได้เป็นประเพณีชั่วคราว แต่เป็นสิ่งที่ทำในทุกหนแห่งที่ข่าวประเสริฐไปถึง

นับจากเริ่มแรก

คริสตจักรได้ทำพิธีบัพติศมาเป็นดังคำพยานต่อสาธารณชนว่าคนบาปคนหนึ่งได้กลับใจใหม่
และได้เข้าสู่การสามัคคีธรรมของผู้เชื่อ

สำหรับคนส่วนใหญ่แล้ว บัพติศมาไม่ได้เป็นช่วงวินาทีที่พวกเขามาเป็นคริสเตียน คนบาปที่กลับใจใหม่ได้รับความรอดในช่วงวินาทีที่เขาเชื่อในพระคริสต์ หลังจากได้รับความรอดแล้ว

เขาควรเชื่อฟังคำสั่งให้รับบัพติศมาเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงชีวิตใหม่ของเขาที่เชื่อฟังพระเยซูในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า มีบางคนที่มีข้อยกเว้นต่าง ๆ เพราะเมื่อรับบัพติศมานั้นเป็นเวลาที่เขาเชื่อในพระคริสต์และมีประสบการณ์กับการกลับใจมาเชื่อ แต่โดยปกติแล้ว บัพติศมาเป็นคำพยานว่าความรอดได้เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว

► คุณจะบอกอะไรกับคนที่พูดว่าเขามาเป็นคริสเตียนตอนที่เขาได้รับบัพติศมา?

ข้อผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

“บัพติศมาของคริสเตียนเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่แสดงถึงการยอมรับผลประโยชน์จากการลบบาปของพระเยซูคริสต์ และเป็นการปฏิญาณโดยตั้งเป้าเต็มที่จะเชื่อฟังในความบริสุทธิ์และชอบธรรม”

- ไรเลย์ & คูลเบอร์ทสัน

บทนำสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน

การคิดว่าบัพติศมาเป็นส่วนหนึ่งของการกลับใจมาเชื่อ

บางคนตีความหมายข้อพระคัมภีร์บางข้อว่าบัพติศมาเป็นส่วนหนึ่งของความรอด พวกเขาเชื่อว่าคน ๆ หนึ่งไม่ได้รับความรอดอย่างแท้จริงจนกว่าจะได้รับบัพติศมา อานาเนียบอกกับเซาโลว่า “จงลุกขึ้นรับบัพติศมา รับการชำระบาปของท่าน” (กิจการ 22:16) อย่างไรก็ตาม ความบาปของเราได้รับการชำระล้างโดยพระโลหิตของพระคริสต์ (1 ยอห์น 1:7) การชำระด้วยน้ำสามารถแทนถึงความเป็นจริงฝ่ายวิญญาณเท่านั้น อานาเนียกำลังบอกเซาโลว่าเขาควรแสดงออกทางกายภาพถึงขั้นตอนแห่งความเชื่อ บัพติศมาเป็นคำพยานว่าความบาปของเขาได้รับการชำระล้างแล้ว

ในฮีบรู 10:22 บอกเราว่าผู้เชื่อควรเข้าใกล้พระเจ้าโดย “มีใจที่ได้รับการประพรมให้พ้นจากมลทินธรรมที่ไม่ดี และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำสะอาด” น้ำอาจหมายถึงการบัพติศมา แต่นั่นก็ไม่ได้แน่นอน อย่างไรก็ตามแม้ว่ามันหมายถึงการบัพติศมา ข้อนี้ไม่ได้บอกว่าการบัพติศมาช่วยเราให้รอดได้ แต่บอกกับเราเพียงว่าเราควรเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าที่ให้รับบัพติศมา

พระเยซูบอกกับนิโคเดมัสว่า คน ๆ หนึ่งควร “เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ” ในยอห์น 3:5
ข้อความนี้ตามหลังคำกล่าวของพระองค์ที่บอกว่าคน ๆ
หนึ่งต้องบังเกิดใหม่ซึ่งทำให้นิโคเดมัสเกิดความสับสน นิโคเดมัสคิดถึงการเกิดฝ้ายกายภาพ
พระเยซูกำลังพูดว่าคน ๆ หนึ่งต้องบังเกิดฝ้ายวิญญาณไม่ใช่ฝ้ายกายภาพ
เพื่อจะเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ได้ การ “เกิดจากน้ำ” คือการเกิดฝ้ายกายภาพ

บัพติศมาคือการเชื่อฟังพระคริสต์

บัพติศมาไม่ได้เป็นการงานที่ทำให้คน ๆ
หนึ่งมีคุณสมบัติสำหรับความรอดหรือเพื่อให้ได้รับความรอด
บางคนสอนว่าเพราะบัพติศมาไม่ได้ทำให้เราได้รับความรอด
ดังนั้นเราจึงไม่ควรมีการบัพติศมา
พวกเขาหวังว่าผู้คนอาจหันไปเชื่อในบัพติศมาแทนที่จะฟังพาพระคุณที่จัดเตรียมการลบบาป
อย่างไรก็ตาม คำสั่งของพระคริสต์ต้องปฏิบัติตาม
และเราไม่ควรคิดว่าการเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าทำให้เราได้รับความรอด

บัพติศมาเป็นวิธีการรับพระคุณ

บัพติศมาสามารถเรียกได้ว่าเป็นวิธีการรับพระคุณ
ไม่ได้หมายความว่าบัพติศมาช่วยเราให้รอด
หรือการกระทำนั้นทำให้เราได้รับพระคุณโดยอัตโนมัติ
ถ้าหากบุคคลหนึ่งรับบัพติศมาโดยปราศจากความเชื่อ มันก็ไม่มีค่าอะไร
บัพติศมาเป็นวิธีการรับพระคุณเพราะมันเป็นการปฏิบัติที่พระเจ้าออกแบบไว้ให้เราทำ
เมื่อเราทำตามด้วยการเชื่อฟังและด้วยความเชื่อ
พระวิญญาณของพระเจาก็ทำงานในใจเราเพื่อสร้างเราขึ้นในชีวิตคริสเตียน

► ทำไมเราจึงควรรับบัพติศมา?

สัญลักษณ์ทางศาสนศาสตร์

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โรม 6:3-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง
อะไรคือสัญลักษณ์ของการบัพติศมาตามที่พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเอาไว้?

พระคัมภีร์บอกเราว่าบัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ของการตาย การถูกฝัง และการฟื้นขึ้นจากตายของพระคริสต์ เมื่อผู้เชื่อได้รับบัพติศมา เขาก็ยืนยันว่าเขากำลังเชื่อมต่อการลบบาปที่พระคริสต์จัดเตรียมให้อัครทูตถึงกับใช้คำกล่าวที่เราได้รับ “บัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์”

ในความรอด เราได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากการตายของพระคริสต์ แต่ในแง่พิเศษ เราร่วมในความตายของพระองค์ด้วย พระเยซูตายเพราะความบาปของโลกนี้ ไม่ใช่บาปของพระองค์ในทำนองเดียวกัน ในความรอดนั้นเราจึงตายต่อบาป เพราะเรากลับใจจากบาปและละทิ้งบาป

หัวข้อสำหรับ โรมบทที่ 6 คือชัยชนะเหนือความบาป นั่นไม่ได้หมายความว่าความเพียงแคการยกโทษเท่านั้น แต่ชัดเจนว่าผู้เชื่อต้องเป็นอิสระจากการควบคุมของบาป (12-14) และไม่อยู่ในบาปต่อไป (1)

ในความรอด เราร่วมในการฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซู เหมือนกับที่พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตาย เราเริ่มต้นชีวิตใหม่เมื่อเราตายต่อบาป เราเริ่มต้นชีวิตแห่งชัยชนะและมีอิสรภาพจากความบาป

ประเด็นเรื่องวิธีบัพติศมา

คำถามเกี่ยวกับวิธีมีดังนี้คือ ผู้เชื่อควรรับบัพติศมาด้วยการจุ่มมิด เท หรือพรมน้ำ?

คริสเตียนส่วนใหญ่ทั่วโลกที่ทำพิธีบัพติศมาจะใช้วิธีการจุ่มมิดน้ำ

มีหลายเหตุผลที่คริสเตียนจำนวนมากเชื่อว่าการจุ่มมิดน้ำเป็นวิธีการบัพติศมาที่ถูกต้อง

1. คำว่า *บัพติศมา* มาจากคำกรีกที่มีความหมายว่าจุ่มมิดหรือจุ่ม
2. บัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ของการตาย การถูกฝัง และการฟื้นขึ้นจากตายของพระคริสต์ ซึ่งการจุ่มมิดเป็นการสื่อถึงสัญลักษณ์ได้ดีที่สุด (โรม 6:3-5)

“พระคุณที่เราต้องการไม่ได้อยู่ในน้ำที่ใช้ในการบัพติศมา แต่อยู่ในการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่ในขนมปังหรือเหล้าองุ่นที่ใช้ในพิธีศีลราศี แต่อยู่ในการลบบาป - จอห์น มิลเลอร์ ศาสนศาสตร์ระบบ

3. ในพระคัมภีร์ ผู้คนลงไปในน้ำเพื่อรับบัพติศมา (มาระโก 1:10, กิจการ 8:38)
4. คริสตจักรยุคแรกใช้วิธีการจุ่มมิดน้ำนอกจากเมื่อไม่สามารถทำเช่นนั้นได้เนื่องจากเหตุผลทางสุขภาพหรือไม่มีน้ำ หนังสือดิดาเคห์ (The Didache)
เป็นบทคัดย่อของคำสอนของเหล่าอัครทูตที่ถูกเขียนขึ้นเมื่อราวปี ค.ศ. 70
กล่าวว่าผู้เชื่อสามารถรับบัพติศมาโดยการเทน้ำถ้าหากไม่มีน้ำมากพอ

เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้

ทำให้คริสเตียนจำนวนมากเชื่อว่าการจุ่มมิดน้ำเป็นไปตามพระคัมภีร์และเป็นวิธีให้บัพติศมาในประวัติศาสตร์

คริสเตียนบางคนเชื่อว่ามีอีกวิธีในการบัพติศมาที่เป็นไปตามพระคัมภีร์

ในพันธสัญญาเดิมอธิบายถึงพิธีประพรมซึ่งแทนถึงการลบบาป

ในพันธสัญญาใหม่ก็กล่าวถึงการพรมด้วยเลือด

เนื่องจากการพรมเลือดสามารถเป็นสัญลักษณ์ถึงการลบบาปได้

ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่บัพติศมาโดยการพรมก็สามารถเป็นสัญลักษณ์แทนได้ด้วย

(คำอ้างอิงตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับการพรมอยู่ในอพยพ 24:8; ฮีบรู 9:19-20, ฮีบรู 10:22, ฮีบรู 12:22-24;

กัณฑ์ดารวิถึ 8:6-7; อีสยาห์ 52:15; เอเสเคียล 36:25; และ 1 เปโตร 1:2)

เนื่องจากพระคัมภีร์ไม่เคยระบุชัดเจนว่าจำเป็นต้องใช้วิธีการบัพติศมาแบบใด

เราจึงควรอดทนต่อคริสเตียนที่มีความคิดเห็นแตกต่างในเรื่องนี้

ประเด็นเรื่องการบัพติศมาเด็กทารก

คริสตจักรเป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่ใช้ชีวิตในพันธสัญญาร่วมกับพระเจ้า

เมื่อคนบาปคนหนึ่งกลับใจใหม่และเข้ามาในชุมชนแห่งความเชื่อ

การบัพติศมาจึงเป็นคำพยานต่อสาธารณชนถึงการกลับใจมาเชื่อของเขา

แล้วกับการที่เด็กทารกคนหนึ่งที่เกิดจากพ่อแม่คริสเตียนที่อยู่ในคริสตจักรแล้วจะอย่างไร?

เด็กเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวแห่งความเชื่อ

เด็กเล็กได้รับการยอมรับจากพระเจ้าจนกว่าเขาจะโตพอที่จะตัดสินใจเลือกกลับใจมาเชื่อด้วยตัวเอง

บางคริสตจักรเชื่อว่าเด็กทารกควรได้รับการบัพติศมาเพื่อเป็นสัญญาณว่าเขาอยู่ในชุมชนแห่งความเชื่อ ถ้าหากเด็กยอมรับหลักคำสอนของคริสตจักรเมื่อเขาโตขึ้น คริสตจักรเหล่านี้ก็จะมีพิธีที่เรียกว่า “ยืนยันตน”

บางคริสตจักรไม่ถือว่าการกลับใจมาเชื่อเป็นเรื่องจำเป็น เพราะเด็กเกิดมาในคริสตจักรและยอมรับสิ่งที่เขาถูกสอน (ตัวอย่างเช่น คริสตจักรโรมันคาทอลิก คริสตจักรลูเธอรัน และคริสตจักรแห่งอังกฤษ) มีบางคริสตจักรอื่น ๆ ที่ให้บัพติศมาเด็กทารกเชื่อว่าการกลับใจมาเชื่อเป็นเรื่องจำเป็น (ตัวอย่างเช่น กลุ่มเมธอดิสต์ที่นำโดย จอห์น เวสเลย์ เชื่อว่าการกลับใจมาเชื่อเป็นเรื่องจำเป็นแม้ว่าคนนั้นได้รับบัพติศมาตอนเป็นทารกแล้วก็ตาม)

บางคนเชื่อว่าการเข้าสุหนัตให้จุดประสงค์อย่างเดียวกันในพันธสัญญาเดิม เด็กที่เข้าสุหนัตเพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าเขาอยู่ในพันธสัญญา เขาไม่ต้องรอจนโตพอที่จะเข้าใจว่าพันธสัญญาหมายถึงอะไร

ดูเหมือนคริสตจักรยุคแรกให้บัพติศมาแก่เด็กทารก อิปโปลิตัสได้เขียนเกี่ยวกับประเพณีของอัครทูตในปี ค.ศ. 212 และกล่าวว่าเด็ก ๆ จะต้องได้รับบัพติศมา และถ้าพวกเด็กนั้นเล็กเกินกว่าจะพูดได้ ให้พ่อแม่พูดแทนเด็ก ออริเจนเขียนไว้ในปี ค.ศ. 248 ว่าพวกอัครทูตให้บัพติศมาเด็กทารก ออกัสตินเขียนไว้ในปี ค.ศ. 400

ว่ามีการให้บัพติศมาเด็กทารกโดยคริสตจักรทั้งหมดนับจากสมัยของพวกอัครทูตและเขาไม่เคยได้ยินว่ามีใครปฏิเสธการบัพติศมาเด็กทารกเลย

ในพระธรรมกิจการ บางครั้งพวกอัครทูตให้บัพติศมาทั้งครอบครัว (กิจการ 11:14, กิจการ 16:15, 33) เราสามารถสันนิษฐานได้ว่าพวกเขาให้บัพติศมาแก่เด็ก ๆ ด้วย

คำคัดค้านเรื่องการบัพติศมาเด็กทารก

1. ในพันธสัญญาใหม่ ผู้เชื่อได้รับบัพติศมาหลังจากเป็นพยานถึงความเชื่อ พวกเขาเป็นคนที่กลับใจใหม่และเชื่อในข่าวประเสริฐแล้ว ไม่มีคำแนะนำใด ๆ สำหรับการให้บัพติศมาแก่ทารก
2. การบัพติศมาเด็กทารกไม่สามารถทำให้วัตถุประสงค์ดั้งเดิมในการเป็นพยานว่าผู้เชื่อคนนั้นได้ตายต่อบาปและมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าบรรลุผลสำเร็จได้

3. ผลที่ได้รับจากการให้บัพติศมาแก่เด็กทารกตลอดประวัติศาสตร์คือการก่อให้เกิดคริสตจักรที่เต็มไปด้วยคนที่ไม่ได้กลับใจมาเชื่อซึ่งคิดว่าตนเองเป็นคริสเตียน

แทนที่จะให้บัพติศมาแก่เด็กทารก ในบางคริสตจักรมีพิธีสำหรับเด็กทารกที่เรียกว่า “พิธีถวายเป็นบุตร” ในพิธีนั้น

พ่อแม่ตัดสินใจมอบลูกให้กับพระเจ้าและสัญญาว่าจะเลี้ยงดูเขาด้วยการฝึกสอนแบบคริสเตียน ในคริสตจักรเหล่านั้น

การบัพติศมาจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าเด็กคนนั้นจะโตพอที่จะเข้าใจเรื่องการกลับใจใหม่และเชื่อ

เมื่อเทศนาให้กับคนที่เคยได้รับบัพติศมาตอนเป็นเด็กทารก

ไม่จำเป็นต้องดูหมิ่นการบัพติศมาของพวกเขา

แต่ให้เทศนาว่าคนนั้นไม่ได้รับความรอดหากปราศจากการกลับใจใหม่และความเชื่อที่ช่วยให้รอดได้ ถ้าหากคนนั้นใช้ชีวิตอยู่ในความบาป

การบัพติศมาของเขาก็ไม่ใช่เหตุผลที่ทำให้เขาคิดว่าตัวเองเป็นคริสเตียน

ประเด็นเรื่องเวลา

- นานแค่ไหนที่คริสตจักรต้องรอเพื่อให้บัพติศมาแก่คนที่กลับใจมาเชื่อ?

ในพันธสัญญาใหม่ คนที่กลับใจมาเชื่อได้รับบัพติศมาทันที

บัพติศมาไม่ได้แทนถึงระดับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่หรือมีความรู้

บางคริสตจักรกำหนดให้คนที่กลับใจมาเชื่อผ่านการอบรมและระบบการเติบโตของคริสเตียน ก่อนที่จะรับบัพติศมาได้

พวกเขาต้องการแน่ใจว่าคนที่กลับใจมาเชื่อ นั้นเป็นแบบอย่างคริสเตียนที่ดี

พวกเขาอยากเห็นคนเหล่านั้นใช้ชีวิตคริสเตียนสักระยะหนึ่งก่อนเพื่อจะมีเพียงไม่กี่คนในพวกเขาที่จะหลุดหายไปหลังจากรับบัพติศมาแล้ว

บัพติศมาเป็นคำพยานว่าคนนั้นได้กลับใจมาเชื่อ

ไม่ได้เป็นการประกาศว่าคนนั้นเติบโตเป็นผู้ใหญ่หรือมีความรู้

ดังนั้นการบัพติศมาจึงควรเกิดขึ้นทันทีหลังจากมีการกลับใจมาเชื่อ

การรอเวลาย่อมบอกเป็นนัยว่าเราไม่รู้ว่าคนนั้นกลับใจมาเชื่อจริงไหม

มันเป็นการแสดงถึงความสงสัยในคำพยานของเขา ซึ่งทำให้เขาอ่อนแอในความเชื่อได้

บัพติศมายังเป็นช่องทางสำหรับพระองค์

เพราะเมื่อคนหนึ่งเชื่อฟังด้วยความเชื่อและทำสิ่งนี้เป็น การแสดงออกต่อสาธารณชน

พระเจ้าก็ให้พระองค์เพื่อการสร้างขึ้นแก่เขา

ถ้าหากเราให้คนที่กลับใจมาเชื่อรอเวลาเพื่อได้รับบัพติศมา

เรากำลังขัดขวางเขาจากความช่วยเหลือนี้ในเวลาที่เขาต้องการมากที่สุด

ถ้าดูเหมือนว่าคนนั้นไม่เข้าใจเรื่องข่าวประเสริฐและไม่ได้สำแดงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงโดยพระคุณ เขาก็ไม่ควรได้รับบัพติศมา ถ้าเขามีคุณสมบัติเหล่านั้น

เขาก็ควรได้รับบัพติศมาเร็วที่สุดเพื่อเป็นช่องทางให้เขาได้รับการเสริมความเชื่อให้เข้มแข็ง

ประเด็นเรื่องขอเลื่อนการบัพติศมา

บางครั้งผู้คนที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนต้องการเลื่อนการบัพติศมาของตนออกไป

พวกเขาบอกว่าพวกเขาเชื่อข่าวประเสริฐและกลับใจใหม่แล้ว

แต่พวกเขาไม่ยังไม่อยากรับบัพติศมา บางครั้งพวกเขาเลื่อนออกไปเป็นปีๆ

บางครั้งผู้คนรอจนใกล้ตาย

ถ้าคนใดไม่เต็มใจรับบัพติศมา

มักจะเกี่ยวข้องกับ การอุทิศตัวที่มากับการบัพติศมาซึ่งพวกเขาไม่เต็มใจที่จะอุทิศ

เขาอาจไม่ต้องการอุทิศตัวต่อคริสตจักร อาจมีความบาปที่เขายังไม่อยากหยุดทำ

อาจเพราะเขาไม่อยากเป็นพยานต่อสาธารณชนว่าเขาเป็น

คริสเตียน

ถ้าเขากลับใจใหม่อย่างแท้จริง คนนั้นก็ เป็นคริสเตียนก่อนที่จะได้รับบัพติศมาแล้ว

เขาไม่จำเป็นต้องรับบัพติศมาเพื่อให้ตัวเองเป็นคริสเตียน อย่างไรก็ตาม

ถ้าหากเขาไม่เต็มใจกลับใจจากบาปอย่างเต็มที่และเป็นพยานเพื่อพระคริสต์

เขาก็ยังไม่เป็นคริสเตียน

► คุณจะพูดอะไรกับคนที่บอกว่าเขาเป็นคริสเตียนแต่ไม่ยอมรับบัพติศมา?

ประเด็นเกี่ยวกับพระนาม

► ทำไมศิษยาภิบาลจึงควรกล่าวบางสิ่งในขณะที่เขาให้บัพติศมาแก่ผู้กลับใจมาเชื่อ?

เมื่อพระเยซูให้พระมหาบัญชาแก่พวกอัครทูต พระองค์บอกพวกเขาว่าให้บัพติศมา
“ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:19)

การรับบัพติศมา “ในพระนาม” ของตรีเอกานุภาพหมายถึงการรับบัพติศมาภายใต้สิทธิอำนาจ
พระเยซูใช้คำว่า พระนาม

เหมือนกันเวลาที่พระองค์ตรัสว่าพระองค์ไม่ได้ด้วยนามของพระองค์เอง (ยอห์น 5:43)

บางคริสตจักรเชื่อว่าศิษยาภิบาลที่ให้บัพติศมาควรกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าให้บัพติศมาแก่ท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”

บางคริสตจักรเชื่อว่าวิธีที่ถูกต้องในการให้บัพติศมาภายใต้สิทธิอำนาจของทั้งสามพระภาคใน
ตรีเอกานุภาพคือการกล่าวว่า “ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระเยซู”

ในพันธสัญญาใหม่ เราพบหลายตัวอย่างที่เป็นแนวทางในการบัพติศมา

และคำกล่าวก็แตกต่างกันกับคำที่พระเยซูใช้เมื่อพระองค์ให้พระมหาบัญชา ในวันเพ็นเทคอส

เปโตรบอกกับคนที่กลับใจมาเชื่อว่า “จงรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์” (กิจการ

2:38) เปาโลให้บัพติศมาผู้เชื่อชาวเอเฟซัสในพระนามของพระเยซู (กิจการ 19:5)

เปโตรบอกผู้เชื่อที่บ้านของโครเนลิอัสว่า “จงรับบัพติศมาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

(กิจการ 10:48) เปาโลบอกเป็นนัยว่าผู้เชื่อที่เมืองโครินธ์ได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู

(1 โครินธ์ 1:12-13)

ในพระธรรมกิจการ

การบัพติศมาในพระนามของพระเยซูแตกต่างจากการบัพติศมาของยอห์น

(ซึ่งถูกกล่าวถึงด้วยเจ็ดครั้งในพระธรรมกิจการ) และบัพติศมาของศาสนาอื่น ๆ

ดูเหมือนว่าวิธีที่คริสตจักรทำให้คำสั่งของพระเยซูสำเร็จคือการเน้นพระนามของพระเยซูในการ

รับบัพติศมา เหมือนกับว่าศิษยาภิบาลที่ให้บัพติศมาในศตวรรษแรกของคริสตจักรกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระเยซู” ในช่วงปีแรกๆ ของคริสตจักร

ความเชื่อในพระเยซูเป็นประเด็นหลัก ถ้าหากคนใดเชื่อในพระเยซู เขาก็เป็นคริสเตียน

อย่างไรก็ตาม ตามประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในยุคแรก

คริสตจักรเน้นตรีเอกานุภาพเวลาให้บัพติศมา ภายในยุคแรกของคริสตจักร

มีผู้คนที่บอกว่าพวกเขาเชื่อในพระเยซู แต่ไม่เชื่อสิ่งต่างๆ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าจริง ๆ

หนังสือติดาเคห์กล่าวว่าคนที่กลับใจมาเชื่อต้องจุ่มน้ำสามครั้ง
พร้อมกับคำประกาศความเชื่อในแต่ละภาคของตรีเอกานุภาพ นักเขียนบางคนในปี ค.ศ. 248
หรือก่อนหน้านั้น ได้เขียนว่าการปฏิบัติโดยปกติของคริสตจักรคือการเอ่ยถึงพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการให้บัพติศมา (ฮิปโปไลทัส ออริเจน เทอร์ทุเลียน และคนอื่นๆ)

ปัญหาในทุกวันนี้คือการที่บางกลุ่มศาสนาปฏิเสธตรีเอกานุภาพ
พวกเขาบอกว่าพวกเขาเชื่อในพระเยซู
แต่พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นบุคคลที่แตกต่างจากพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์
พวกเขาให้บัพติศมาในพระนามของพระเยซูเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเยซูคือพระนามของพระ
บิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่าทั้งสามพระภาคเป็นบุคคลเดียว
หนึ่งตัวอย่างของกลุ่มที่ทำเช่นนี้คือ คริสตจักรยูไนเต็ดเพนเทคอส

ทุกวันนี้คริสตจักรส่วนใหญ่ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพจะให้บัพติศมาด้วยการกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าให้บัพติศมาแก่ท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”
พวกเขากำลังยืนยันความเชื่อในพระเยซูและเชื่อในตรีเอกานุภาพ

รูปแบบการบัพติศมา

มาร่วมกัน:

ผู้ที่กลับใจมาเชื่อที่รับบัพติศมาควรร่วมกันด้วยกันเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีใครบ้างที่นั่นที่รับบัพติศมา
เมื่อผู้คนมาร่วมกัน บางคนจะนำพวกเขาร้องเพลงสักระหว่างสามนาที่

ข้อพระคัมภีร์: ใครบางคนอ่าน มัทธิว 28:18-20

คำประกาศ: ศิษยาภิบาลควรกล่าวต่อผู้ชนว่า

“คนเหล่านี้ที่จะรับบัพติศมาวันนี้ได้เป็นพยานถึงการกลับใจใหม่และมีความเชื่อในพระคริสต์
บัพติศมานี้แทนถึงการตายและการฟื้นขึ้นจากตายของพระเยซู
ดังนั้นผู้เชื่อเหล่านี้จึงเป็นพยานโดยการบัพติศมาว่าพวกเขาได้ตายต่อบาปและบัดนี้มีชีวิตใหม่
เพื่อพระเจ้าแล้ว พวกเขาได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ในการเชื่อฟังพระเจ้าแล้ว”

คำอธิษฐาน: จากนั้นศิษยาภิบาลควรนำคริสตจักรให้อธิษฐานเผื่อคนที่กลับใจมาเชื่อ

คำอธิษฐานของเขาควรประกอบไปด้วยคำกล่าวต่อไปนี้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า

เราขอบคุณสำหรับพระองค์ที่นำคนเหล่านี้มาถึงความรอดและชีวิตฝ่ายวิญญาณ

เราขอบคุณที่พระองค์ช่วยกู้พวกเขาจากอำนาจของบาป
เราอธิษฐานขอให้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มเขาให้เต็มและให้พวกเขามีชัยชนะทุก
วัน ขอให้พวกเขาเป็นพยานต่อชุมชนของพวกเขาและเป็นพระพรต่อคริสตจักร”

บัพติศมา: คนที่กลับใจมาเชื่อควรลงไปหาศิษยาภิบาลที่อยู่ในน้ำที่ละคน ก่อนให้บัพติศมา
ศิษยาภิบาลควรกล่าวว่า “ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เพลงสรรเสริญ: หลังจากให้บัพติศมาแล้ว ที่ประชุมควรร้องเพลงสรรเสริญร่วมกัน
ให้ใครบางคนนำอธิษฐานสั้น ๆ ได้

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พวกสาวกของพระเยซูให้บัพติศมาในช่วงระหว่างทำพันธกิจ
2. คริสตจักรในยุคแรกให้บัพติศมาผู้คนในทุกที่ที่ข่าวประเสริฐไปถึง
3. บัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ถึงการตาย การถูกฝัง และการฟื้นขึ้นจากตายของพระเยซู
4. บัพติศมาเป็นคำพยานถึงความรอดและชีวิตใหม่ในพระคริสต์
5. คนที่กลับใจมาเชื่อควรได้รับบัพติศมาทันทีหลังจากกลับใจมาเชื่อ
6. คน ๆ หนึ่งไม่ควรคิดเอาเองว่าเขาเป็นคริสเตียนเพราะเขาได้รับบัพติศมา
7. คริสตจักรควรยืนยันหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพในการบัพติศมา

งานมอบหมายบทที่ 10

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 10
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีหัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของตนเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์:
พูดคุยกับผู้เชื่อที่ได้รับบัพติศมาที่แตกต่างกันสามคนและถามว่าบัพติศมาที่พวกเขาได้รับนั้นมีความหมายอะไรต่อพวกเขา และเขียนสรุปมา

บทที่ 11

พิธีมหาสนิท

บทนำ

หัวหน้าชั้นเรียนหรือนักศึกษาที่ถูกเลือกควรเล่าเรื่องของการช่วยกู้อิสราเอลจากอียิปต์แบบย่อ ๆ
ให้นักศึกษาหลายคนแจจแจงรายละเอียด ในอพยพ 11-12 เล่าถึงปีสกาครั้งแรก

ที่มาของพิธีมหาสนิท

ปีสกาเป็นเทศกาลของคนยิวเพื่อฉลองคำคืนที่ชนอิสราเอลออกจากอียิปต์
การเฉลิมฉลองไม่ได้เพียงเกี่ยวกับการช่วยกู้จากอียิปต์เท่านั้น
แต่เป็นการฉลองถึงพระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาเมื่อพระองค์ฆ่าชาวอียิปต์แต่ผ่านบ้าน
ของคนอิสราเอลไป (อพยพ 12:27) ด้วยเหตุนี้
เหตุการณ์นี้จึงเป็นเครื่องหมายของพระเมตตาของพระเจ้าต่อประชากรของพระองค์
หลังจากการช่วยกู้จากอียิปต์ ชนอิสราเอลมีเทศกาลปีสกาทุกปี ในเวลานั้นพระเจ้าให้พิธีต่าง ๆ
แก่พวกเขาซึ่งรวมถึงอาหารพิเศษและพิธีที่ใช้เลือด
เหตุการณ์นี้เป็นแบบจำลองของความรอด
แต่ไม่ได้หมายความว่าคนที่ได้รับการช่วยกู้ในวันนั้นได้รับการยกโทษความบาปทั้งหมดของ
พวกเขาและมีความสัมพันธ์ถูกต้องกับพระเจ้า
อย่างไรก็ตามพวกเขาได้รับการช่วยกู้จากการเป็นทาส พวกเขาได้รับพระเมตตาจากพระเจ้า
และเลือดเป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดของพระเจ้า
รายละเอียดเหล่านั้นทำให้เหตุการณ์นี้เป็นภาพอธิบายถึงความรอดที่มาจากพระคริสต์
ชนอิสราเอลส่วนใหญ่ฉลองเทศกาลปีสกาโดยไม่ได้ตระหนักถึงความหมายที่แท้จริงทั้งหมด
ในปีสกาครั้งสุดท้ายที่พระเยซูรับร่วมกับพวกเขา พระองค์อธิบายความหมายของปีสกา
พระองค์ตั้งพิธีหนึ่งไว้เพื่อให้คริสตจักรปฏิบัติเมื่อพระองค์ตรัสว่า
“จงกระทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา” (ลูกา 22:15-20) คริสตจักรต่าง ๆ เรียกพิธีนี้ว่า
“อาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า” หรือ “มหาสนิท” หรือ “ศีลมหาสนิท” หรือ “มิชซา”

เปาโลเขียนว่าพิธีนี้ต้องได้รับการปฏิบัติเป็นประจำในคริสตจักรไปจนกว่าพระเยซูเสด็จมา (1 โครินธ์ 11:24-26) คริสตจักรมีเทศกาลพิเศษอื่น ๆ

และการสัจธรรมที่ไม่ควรมาปะปนกับพิธีมหาสนิท ยกตัวอย่างเช่น

เมื่อพระคัมภีร์บอกว่าผู้เชื่อในยุคแรก “หักขนมปังตามบ้าน” เราควรระลึกว่าคำว่า *หักขนมปัง* นั้นหมายถึงการกิน (กิจการ 2:46)

พวกเขากำลังสัจธรรมกันโดยการกินร่วมกันในบ้านหลายบ้าน คริสตจักรมี “เทศกาลแห่งความรัก” ด้วยซึ่งไม่ใช่พิธีมหาสนิท (ยูดา 12)

ความหมายของพิธีมหาสนิท

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 6:47-58 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระเยซูทำให้ฝูงชนตกตะลึงเมื่อพระองค์ตรัสว่า พระองค์เป็นอาหารจากสวรรค์ และพวกเขาจำเป็นต้องกินเนื้อและดื่มเลือดของพระองค์

▶ พระเยซูหมายถึงอะไรในคำกล่าวเหล่านั้น?

พระเยซูตรัสว่าพระองค์มอบพระองค์เองเพื่อให้ชีวิตแก่โลกนี้ (ยอห์น 6:51)

พระองค์กำลังพูดถึงการเป็นเครื่องบูชาของพระองค์เองเพื่อจัดเตรียมการลบบาป

พระองค์เปรียบเทียบการเป็นเครื่องบูชาของพระองค์กับอาหารและเครื่องดื่ม เหมือนกับคนๆ หนึ่งที่ต้องการอาหารสำหรับหล่อเลี้ยงร่างกาย

เขาก็ต้องยอมรับเครื่องบูชาของพระคริสต์เพื่อมีชีวิตนิรันดร์

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ลูกา 22:15-20 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ในปีสภาคครั้งสุดท้ายของพระเยซูที่รับร่วมกันกับพวกสาวก

พระองค์ตรัสว่าขนมปังคือร่างกายของพระองค์ และเหล้าองุ่นคือเลือดของพระองค์

พระองค์จะมอบชีวิตของพระองค์เพื่อให้พวกเขาได้รับความรอด

ขนมปังและเหล้าองุ่น

▶ ทำไมพระเยซูใช้ขนมปังและเหล้าองุ่นสำหรับพิธีมหาสนิท?

มีหลายเหตุผลที่พระเยซูใช้ขนมปังและเหล้าองุ่นสำหรับพิธีมหาสนิท

ส่วนใหญ่ขนมปังเป็นอาหารหลักของหลายพื้นที่ในโลกนี้

ขนมปังไม่ได้แทนถึงอาหารทั่วไปเท่านั้น แต่แทนถึงชีวิตเพราะอาหารเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต เหล้าองุ่นเป็นเครื่องดื่มหลักในสมัยนั้น แทนที่จะเป็นน้ำ เหล้าองุ่นแทนถึงการเฉลิมฉลอง ในคริสตจักรสมัยใหม่บางแห่งใช้เหล้าองุ่นสำหรับพิธีมหาสนิทแม้ว่าพวกเขาไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นในเวลาอื่นเลยก็ตาม บางคริสตจักรใช้น้ำองุ่นเพราะพวกเขาอยากส่งเสริมการดื่มแอลกอฮอล์เลย น้ำองุ่นถูกเรียกว่าเป็นเหล้าองุ่นในพันธสัญญาใหม่ไม่ว่าจะดื่มตอนสด ๆ หรือในชั้นตอนใดของการหมักก็ตาม

บางคริสตจักรเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นที่แตกต่างไปเลยสำหรับการกินและดื่มในพิธีมหาสนิท เราควรระมัดระวังเกี่ยวกับการใช้อื่นๆสำหรับพิธีมหาสนิท กลุ่มมอรมอนใช้ขนมปังกับน้ำธรรมดา แต่พวกเขาไม่เชื่อหลักคำสอนของคริสเตียนเรื่องการลบบาป ในพื้นที่ต่าง ๆ ของโลก ขนมปังกับเหล้าองุ่นอาจไม่ใช่อาหารหลัก อาจเป็นอย่างอื่นที่เป็นอาหารหลักและเครื่องดื่มหลัก ในกรณีนั้น คริสตจักรอาจต้องพิจารณาอย่างจริงจังเพื่อใช้ทางเลือกอื่น

ไม่ใช่ร่างกายและเลือดตามตัวอักษร

คริสตจักรโรมันคาทอลิกและคริสตจักรอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ เชื่อว่าขนมปังและเหล้าองุ่นกลายเป็นร่างกายและเลือดของพระเยซูตามตัวอักษร มีบางคริสตจักรที่เชื่อว่าร่างกายและเลือดของพระเยซูอยู่ในขนมปังและเหล้าองุ่นจริง ๆ คริสตจักรโปรเตสแตนต์ส่วนใหญ่เชื่อว่าขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงร่างกายและเลือดของพระคริสต์โดยไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ในทางกายภาพ เมื่อพระเยซูขึ้นปัสกาให้กับพวกสาวก พระองค์ตรัสว่า “นี่คือกายของเรา...นี่คือโลหิตของเรา” พระเยซูยังอยู่ที่นั่นกับพวกเขาในทางกายภาพ ร่างกายและเลือดของพระองค์ยังไม่ได้ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาเวลานั้น จึงชัดเจนว่าพระองค์หมายความว่าขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงร่างกายและเลือดของพระองค์ ไม่ใช่ร่างกายและเลือดตามตัวอักษร ขนมปังและเหล้าองุ่นที่ใช้ในพิธีมหาสนิทจึงควรเป็นการระลึกถึงอย่างเดียวกันนี้

ความรอดผ่านมาทางการเป็นเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียวของพระเยซู
การตายของพระองค์ไม่ได้เกิดขึ้นซ้ำ ๆ

เนื่องจากพิธีมหาสนิทเป็นการกระทำที่เป็นการนมัสการและประกาศถึงความเชื่อในเหตุการณ์
เดียวคือการตายของพระเยซู

จึงไม่จำเป็นว่าขนมปังและเหล้าองุ่นจะต้องเป็นร่างกายและเลือดของพระองค์ตามตัวอักษร

เนื่องจากโรมันคาทอลิกเชื่อว่าคริสตจักรได้ควบคุมเหนือการแจกจ่ายร่างกายและเลือดของพระ
คริสต์ตามตัวอักษร ดังนั้นพวกเขาจำนวนมากจึงเชื่อว่าคริสตจักรควบคุมว่าใครที่จะรอดได้
พวกเขาคิดว่าคน ๆ หนึ่งไม่สามารถรอดได้ถ้าหากนักบวชปฏิบัติไม่ให้เขาได้รับพิธีมหาสนิท
คนหลายล้านคนคิดว่าคน ๆ หนึ่งรอดได้โดยการรับพิธีมหาสนิท

ทัศนคติที่ต้องเกี่ยวกับพิธีมหาสนิทคือการกระทำเพื่อเป็นการนมัสการโดยเป็นสัญลักษณ์ถึง
ถึงการตายของพระคริสต์เพื่อเรา

ในระหว่างนั้นพระเจ้าประทานพระคุณเพื่อตอบสนองต่อความเชื่อของผู้ร่วมพิธี

พิธีมหาสนิทมีไว้สำหรับคนที่ได้รับความรอดแล้ว

และความรอดของพวกเขาไม่ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมในการรับมหาสนิทได้

ทำไมเราจึงไม่ควรคิดว่าพระเยซูหมายความว่าขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นร่างกายและเลือดของ
พระองค์ตามตัวอักษร?

“วิถีแห่งพระคุณคือช่องทางที่พระเจ้ากำหนดซึ่งส่งผ่านอิทธิพลที่พระวิญ
ญาณบริสุทธิ์ที่มายังจิตวิญญาณของมนุษย์”
- ไวลีย์ & คูลเบอร์ทสัน
บทนำสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน

▶ ทำไมการที่พิธีมหาสนิทเป็นพระกายของเลือดของพระคริสต์ตามตัวอักษรจึงไม่จำเป็นสำหรับ
รับความรอด?

วิถีแห่งพระคุณ

พิธีมหาสนิทมักจะถูกเรียกว่าเป็นวิถีแห่งพระคุณ

พระเจ้าได้ออกแบบให้พิธีนี้เป็นวิถีแห่งพระคุณเมื่อมีการรับด้วยความเชื่อในการลบบาปของพ
ระคริสต์ คริสเตียนควรเชื่อฟังพระเจ้าด้วยการทำตามคำสั่งในพระคัมภีร์

คริสเตียนไม่ควรละเลยวิถีแห่งพระคุณนี้

ถ้าหากคนหนึ่งรับมหาสนิทโดยปราศจากความเชื่อในพระคริสต์
นั้นยอมไม่ได้เป็นการนำพระคุณมาให้เขาโดยอัตโนมัติ

ถ้าหากใครรับมหาสนิทโดยไม่ได้เคารพยำเกรงต่อความหมายของพิธีนี้
เขาก็เป็นการลงโทษมาสู่ตัวเอง (1 โครินธ์ 11:27-29)

การกลับใจใหม่และความเชื่อเป็นปัจจัยสำคัญต่อความรอด

พิธีมหาสนิทไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อความรอด

พิธีมหาสนิทเป็นการกระทำที่แสดงถึงการเชื่อฟังและเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อ
คริสเตียนไม่ควรหยุดเป็นคริสเตียนหากเขาไม่ได้เข้าร่วมพิธีมหาสนิท

► คริสเตียนจำเป็นต้องรับพิธีมหาสนิทใหม่? อธิบายคำตอบของคุณ

วิธีร่วมพิธีมหาสนิทอย่างถูกต้อง

อัครทูตเปาโลแก้ไขวิธีการที่ผิดของชาวโครินธ์ในการร่วมพิธีมหาสนิท
คำแนะนำของเขามีคุณค่าต่อเรา

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 11:20-34 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง ชาวโครินธ์ทำสิ่งใดที่ผิด?

พวกเขานำอาหารมาและร่วมรับประทานอาหารมือสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

พวกเขาแต่ละคนกินอาหารของตัวเองโดยไม่ได้แบ่งปันกัน

พวกเขาไม่รอกันและต่างคนต่างเริ่ม บางคนกินมากไป และบางคนก็ยังหิว

บางคนดื่มมากไปและเมามาย

► อะไรคือคำสั่งเจาจงที่เปาโลให้พวกเขา?

เปาโลบอกพวกเขาว่าไม่ให้ทำสิ่งนี้ให้กลายเป็นมื้ออาหาร

คริสตจักรมีงานเลี้ยงและมีสามัคคีธรรมอยู่แล้ว แต่นั่นไม่ใช่พิธีมหาสนิท

เปาโลบอกให้พวกเขา รอกันและเริ่มต้นด้วยกัน

เปาโลทบทวนวิธีที่พระเยซูตั้งพิธีนี้ไว้สำหรับคริสตจักร พระเยซูหยิบขนมปัง

จากนั้นจึงเป็นเหล้าองุ่น แล้วอธิบายความหมาย

การรับมหาสนิทด้วยความเคารพยำเกรงและระลึกถึงความหมายของพิธีนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับ
ผู้ร่วมพิธี

เปาโลกล่าวว่าคน ๆ หนึ่งควรตรวจสอบตัวเองเพื่อจะไม่ต้องรับพิธีมหาสนิทอย่าง “ไม่สมควร” บางคนแปลความหมายว่าเป็นการที่คน ๆ หนึ่งไม่ควรรับมหาสนิทจนกว่าจะมั่นใจว่าชีวิตของเขาเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าในทุกรายละเอียด พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้สอนแบบนั้น อัครทูตกำลังพูดถึงวิธีการรับมหาสนิท คนจะถูกลงโทษถ้าหากเขาปรับตัววิธีที่เป็นการดูหมิ่นและไม่ได้ใส่ใจต่อความหมาย การที่สมาชิกในคริสตจักรอธิษฐานร่วมกันในช่วงพิธีมหาสนิทเป็นเรื่องดี ผู้คนที่แตกต่างกันสามารถถูกจัดวางให้อาอธิษฐานในช่วงที่แตกต่างกันของช่วงพิธี กลุ่มสามารถร้องเพลงร่วมกันในช่วงใดช่วงหนึ่งของพิธี พิธีควรจบลงอย่างสงบและมีระเบียบ ช่วงพิธีมหาสนิทไม่ใช่ช่วงที่จะเสียงดัง ชื่นชมยินดีตามธรรมชาติ แต่เป็นเวลาใคร่ครวญถึงการเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูเพื่อประทานความรอดให้แก่เรา

การรับมหาสนิทอย่างถูกต้อง

► ใครที่ควรได้รับอนุญาตให้รับมหาสนิท?

พระเยซูสอนเรื่องแนวทางการปฏิบัตินี้ให้กับพวกสาวกและบอกให้พวกเขาทำร่วมกัน ดังนั้นเราจึงรู้ว่าพิธีนี้มีไว้สำหรับคริสเตียน พิธีมหาสนิทไม่ควรถูกนำเสนอให้กับคนในศาสนาอื่น คนที่นมัสการพระอื่นก็กำลังนมัสการวิญญาณชั่ว เขาไม่สามารถนมัสการพระคริสต์ด้วยได้ (1 โครินธ์ 10:20-21)

ถ้าหากคนหนึ่งใช้ชีวิตอยู่ในบาปอย่างเปิดเผยและไม่ได้กลับใจใหม่ เขาก็ไม่ควรรับมหาสนิท การรับมหาสนิทคือการเป็นพยานว่าเรามีส่วนในการตายของพระคริสต์ คนที่ทำบาปอย่างจงใจก็ไม่ได้เป็นคำพยานนั้น

คนที่กำลังใช้ชีวิตอยู่ในบาปอย่างเปิดเผยเช่น การผิดประเวณี การกราบไหว้รูปเคารพ หรือเมามาย ก็ไม่ใช่คริสเตียน (1 โครินธ์ 6:9-10)

พระคัมภีร์บอกเราว่าเราไม่สามารถสามัคคีธรรมกับคนที่ทำบาปเหล่านี้และยังคงอ้างว่าตนเป็นคริสเตียน (1 โครินธ์ 5:11) ด้วยเหตุนี้ การให้เขาเข้าร่วมรับมหาสนิทจึงไม่ถูกต้อง

ถ้าหากสมาชิกคนหนึ่งทำบาปและปฏิเสธการแก้ไขตักเตือนของคริสตจักร ก็ถือว่าเขายังไม่ได้รับความรอด (มัทธิว 18:17) และด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่ควรรับมหาสนิท

พิธีมหาสนิทแสดงออกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันแบบพิเศษของคริสเตียน คำว่า มหาสนิท บ่งบอกถึงความหมาย อัครทูตกล่าวว่าในพิธีมหาสนิท เราแสดงให้เห็นว่าเราเป็นกายเดียวกัน (1 โครินธ์ 10:16-17) ด้วยเหตุนี้คนที่รู้ชัดว่าเป็นคนบาปที่ไม่ใส่ใจ เขาก็ไม่สามารถร่วมในความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นได้

ศิษยาภิบาลมีหน้าที่ทำพิธีมหาสนิทให้กับคริสเตียน แต่เขาไม่ได้รับผิดชอบในการตรวจสอบทุกรายละเอียดชีวิตของคนเหล่านั้น ถ้าหากมีคนหนึ่งที่บอกว่าตัวเองเป็นคริสเตียนและไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างเปิดเผยในความบาป ศิษยาภิบาลสามารถยอมรับคำพยานของเขาได้

ทุกคนที่ได้รับความรอดแล้วอย่างแท้จริงก็รับการลบบาปที่มหาสนิทแทนถึงได้ ไม่ว่าเขาเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นใดอย่างเจาะจงหรือไม่ก็ตาม ด้วยเหตุนี้การเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นนั้นจึงไม่ใช่ข้อกำหนดสำหรับการรับมหาสนิท การกลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงคือคุณสมบัติสำหรับพิธีมหาสนิทและพิธีบัพติศมา เขาไม่ควรรอจนกว่าจะรับบัพติศมาแล้วจึงค่อยรับมหาสนิท ถ้าหากเขารับบัพติศมาด้วยความเต็มใจ

ถ้าหากที่ประชุมในคริสตจักรผสมผสานด้วยคริสเตียนหลายแบบรวมถึงถึงคนที่ยังไม่ได้รับความรอด รวมทั้งคนที่ยังใช้ชีวิตในความบาปอย่างเปิดเผย จึงไม่ควรทำพิธีมหาสนิทในช่วงเวลาแบบนั้นได้ ควรจัดเวลาต่างหากเพื่อให้คนเหล่านั้นที่สามารถรับได้ได้รับมหาสนิท

► อะไรคือเหตุผลที่ไม่ควรให้คนที่ทำบาปอย่างเปิดเผยรับมหาสนิท?

ความถี่ในการทำพิธีมหาสนิท

► พิธีมหาสนิทควรทำบ่อยแค่ไหน? เพราะอะไร?

บางคริสตจักรทำพิธีมหาสนิททุกสัปดาห์ บางคริสตจักรทำเดือนละครั้ง บางคริสตจักรปีละครั้ง บางคนไม่ค่อยทำและไม่มีกำหนดการ

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าต้องทำพิธีมหาสนิทบ่อยแค่ไหน

บางคนก่อนได้รับความรอด พวกเขาเชื่อในพิธีกรรมที่ทำให้ได้รับความรอด เมื่อพวกเขาได้รับความรอดและละทิ้งรูปแบบของศาสนา

พวกเขาอาจรู้สึกอึดอัดกับพิธีกรรมทางศาสนาใด ๆ

พวกเขาอาจคิดว่าพิธีมหาสนิทไม่ควรทำบ่อย

บางคนเชื่อในพิธีกรรมอย่างผิด ๆ พวกเขาต้องการให้มีพิธีมหาสนิทบ่อย ๆ

เพราะช่วยให้เขารู้สึกว่าตัวเองได้รับความรอด

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับศิษยาภิบาลที่จะอธิบายถึงความหมายของพิธีมหาสนิท

เขาควรช่วยให้คนของเขาเข้าใจวิธีใช้มหาสนิทเพื่อเป็นพระพรต่อความสัมพันธ์ของพวกเขา กับพระเจ้าโดยไม่ได้อ้างอิงในพิธีนี้แบบผิด ๆ

สิทธิอำนาจที่ถูกต้องสำหรับการประกอบพิธีมหาสนิท

► ใครมีสิทธิเป็นผู้ประกอบพิธีมหาสนิท?

พระคัมภีร์บอกเราว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิต (วิวรณ์ 1:6, 1 เปโตร 2:5, 9)

นั่นหมายความว่าเราสามารถนมัสการพระเจ้าได้โดยตรงและช่วยคนอื่นให้นมัสการพระองค์ได้ ไม่มีคนกลางบนโลกนี้ที่จำเป็นต้องการนำเราให้เข้าถึงพระเจ้า

เพราะพระเยซูเป็นมหาปุโรหิตของเรา และพระองค์ได้ให้ทางเข้าแก่เราไว้แล้ว (1 ทิโมธี 2:5, ฮีบรู 4:14-16) โดยพระองค์เราจึงถวายการสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาตลอดไป (ฮีบรู 13:15)

เนื่องจากผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิต

เราจึงสามารถให้เหตุผลว่าผู้เชื่อคนใดก็ตามสามารถประกอบพิธีมหาสนิทให้กับผู้เชื่อคนอื่น ๆ ได้ โดยเฉพาะเมื่อศิษยาภิบาลไม่สามารถประกอบพิธีเองได้ อย่างไรก็ตามมีเหตุผลอื่น ๆ

ที่การประกอบพิธีมหาสนิทควรอยู่ภายใต้การดูแลของศิษยาภิบาล

พระคัมภีร์ไม่ได้ให้คำสั่งเจาะจงว่าศิษยาภิบาลผู้เดียวควรประกอบพิธีมหาสนิท

อย่างไรก็ตามเปาโลให้คำสั่งพิเศษสำหรับการประกอบพิธีมหาสนิทอย่างมีระเบียบและด้วยความเคารพยำเกรง คำสั่งมีไว้สำหรับกลุ่ม และผู้นำมีความรับผิดชอบต้องนำกลุ่ม

ปกติแล้วผู้คนในคริสตจักรคาดหวังให้ศิษยาภิบาลตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการประกอบพิธีมหาสนิทอย่างถูกต้อง และศิษยาภิบาลควรทำหน้าที่นั้น

► ขอให้ดูคำเตือนอีกครั้งใน 1 โครินธ์ 11:27-34

เปาโลพูดว่าคำแนะนำต่าง ๆ

เหล่านั้นสำคัญเพราะเป็นการเคารพต่อร่างกายและเลือดของพระคริสต์

ถ้าหากคนใดไม่ใส่ใจเรื่องนี้ เขาก็จะมีความผิด
การพิพากษาด้วยความเจ็บป่วยและการตายได้มาถึงพวกเขาหลายคนเรียบร้อยแล้ว
เปาโลกล่าวว่าพวกเขาควรใส่ใจในการตรวจสอบตัวเอง พวกเขาจะไม่ถูกพระเจ้าพิพากษา
เปาโลกล่าวว่าเขามีคำแนะนำเพิ่มเติมในภายหลัง

เป็นสิ่งสำคัญที่จะร่วมรับมหาสนิทอย่างถูกต้อง
ไม่ใช่เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายที่มาจากการใช้ในทางที่ผิดเท่านั้น
แต่เพื่อได้รับพระพรที่พระเจ้าเตรียมไว้ให้เรา

เป็นการสมเหตุสมผลที่จะคิดว่าอัครทูตคาดหวังให้ผู้นำคริสตจักรตรวจสอบให้แน่ใจว่าคำแนะนำเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติตาม
สมาชิกในคริสตจักรต้องการให้ศิษยาภิบาลช่วยพวกเขาให้ร่วมรับมหาสนิทอย่างถูกต้องเพราะมันเป็นเรื่องที่สำคัญ

ศิษยาภิบาลมีความรับผิดชอบพิเศษเพราะมหาสนิทไม่ควรให้คนที่อยู่ในศาสนาอื่นหรืออยู่ใน
บาปเปิดเผยรับได้

ด้วยเหตุนี้

การประกอบพิธีมหาสนิทควรเป็นศิษยาภิบาลเองหรือบางคนที่อยู่ภายใต้การดูแลของศิษยาภิ
บาล ศิษยาภิบาลสามารถขอให้คนอื่นช่วยเขาประกอบพิธีมหาสนิทได้
ศิษยาภิบาลอาจอนุญาตให้ใครบางคนประกอบพิธีมหาสนิทเมื่อเวลาที่ศิษยาภิบาลไม่ได้อยู่ที่นั่น

รูปแบบของพิธีมหาสนิท

ร่วมกัน: ควรให้ผู้คนที่มารวมตัวกันเป็นประจํารับมหาสนิทร่วมกัน

ถ้าหากพิธีนี้ประกอบในที่ประชุมนมัสการที่มีคนหลากหลาย ผู้นำต้องรู้ว่าใครบ้างที่ร่วมรับได้

พระคัมภีร์: ก่อนจะรับมหาสนิท ควรอ่านพระคัมภีร์ก่อน

ควรกล่าวถึงพระคัมภีร์ไม่กี่ประโยคสั้น ๆ ตัวอย่างพระคัมภีร์ที่ใช้ได้เช่น มัทธิว 26:26-30, มาระโก 15:22-28, ลูกา 22:14-20, ยอห์น 10:11-18, ยอห์น 19:1-6, ยอห์น 19:16-19, ยอห์น 20:26-29, 1 โครินธ์ 11:23-26, ฮีบรู 10:11-17, ฮีบรู 9:24-28, ฮีบรู 4:12-16, วิวารณ์ 1:12-18, อิสยาห์ 53:1-5, หรือ อิสยาห์ 53:6-12

อธิษฐาน: ควรให้บางคนนำอธิษฐาน คำอธิษฐานควรรวมถึงคำกล่าวต่อไปนี้

“องค์พระผู้เป็นเจ้า

เราขอบคุณพระองค์สำหรับความรอดที่พระองค์ให้แก่เราผ่านการเป็นเครื่องบูชาของพระเยซู

เราขอบคุณสำหรับพระองค์ที่พระองค์ให้กับเราเปล่า ๆ เมื่อเรารับมหาสนิทด้วยกันนี้

เราเป็นพยานว่าเราพึ่งพาพระองค์สำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณ

เราแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันที่เรามีในฐานะผู้เชื่อร่วมกัน

เราอธิษฐานขอพระคุณเพื่อจะดำเนินชีวิตให้เป็นที่พอพระทัยพระองค์ในทุก ๆ วัน”

แจกจ่ายขนมปัง: ศิษยาภิบาลหรือคนที่เขาแต่งตั้งควรเป็นคนหักขนมปังแจกจ่าย

เขาอาจพูดว่า “ขนมปังนี้แทนถึงร่างกายของพระคริสต์ที่ให้ไว้เพื่อความรอดของเรา”

ทุกคนคนสงบนิ่งและเคารพยำเกรงในช่วงพิธีมหาสนิท

ในบางคริสตจักรศิษยาภิบาลจะขอให้ผู้คนถือขนมปังไว้ก่อนจนกว่าทุกคนจะได้รับขนมปังแล้ว

จึงรับประทานพร้อมกัน แต่ในบางคริสตจักรให้แต่ละคนรับประทานขนมปังได้เลยเมื่อได้รับ

อธิษฐาน: ศิษยาภิบาลหรือบางคนที่เขาเลือกไว้ควรนำอธิษฐานสั้น ๆ

เพื่อขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคุณของพระองค์

แจกจ่ายเหล้าองุ่น: ศิษยาภิบาลอาจพูดว่า

“เหล้าองุ่นนี้แทนถึงเลือดของพระเยซูที่ให้ไว้เพื่อความรอดของเรา”

บางคริสตจักรให้แต่ละคนรับคนละถ้วย บางคริสตจักรใช้ถ้วยเดียวส่งต่อกันไป

บางคริสตจักรแต่ละคนจุ่มขนมปังในเหล้าองุ่น

สิ่งสำคัญคือสิ่งนี้ทำอย่างมีระเบียบและด้วยความเคารพยำเกรง

อธิษฐาน: ศิษยาภิบาลหรือบางคนที่เขาเลือกไว้ควรนำอธิษฐานเพื่อการนมัสการ

บทเพลงสรรเสริญ: ทั้งกลุ่มสามารถร้องเพลงสรรเสริญร่วมกันได้

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พิธีมหาสนิทมาจากการฉลองปัสกาของคนยิว
2. พิธีปัสกาเป็นภาพอธิบายถึงการลบบาปโดยทางพระคริสต์
3. ขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์ถึงร่างกายและเลือดของพระเยซู
4. พิธีมหาสนิทไม่ได้ทำให้คนที่ร่วมพิธีได้รับความรอดโดยอัตโนมัติ
5. พิธีมหาสนิทสามารถให้พระคุณแก่คนที่รับด้วยความเชื่อในการลบบาปของพระคริสต์
6. พิธีมหาสนิทไม่ควรให้คนที่ทำบาปเปิดเผยหรืออยู่ในศาสนาอื่นรับได้
7. ศิษยาภิบาลต้องรับผิดชอบในการตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการประกอบพิธีมหาสนิทอย่างถูกต้อง

งานมอบหมายบทที่ 11

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 11
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณี que หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์:
สัมภาษณ์ผู้เชื่อสามคนเกี่ยวกับความหมายของพิธีมหาสนิทสำหรับพวกเขาแล้วเขียนสรุปสั้น ๆ

บทที่ 12

วินัยในคริสตจักร

บทนำ

ในบทที่ 3 เราเรียนรู้คำนิยามนี้สำหรับคริสตจักรท้องถิ่น:

คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มผู้เชื่อที่ทำหน้าที่เป็นครอบครัวฝ่ายวิญญาณและชุมชนแห่งความเชื่อ นำเสนอข่าวประเสริฐและ
การสามัคคีธรรมของคริสตจักรให้กับทุกคนที่กลับใจใหม่
ประกอบพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท มีการนมัสการร่วมกัน
สามัคคีธรรมกัน ประกาศข่าวประเสริฐ และสร้างสาวก
บรรลุภาระงานของพระกายของพระคริสต์ให้สำเร็จโดยการใช้
ของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ยอมจำนนต่อพระวาระของพระเจ้า
มีความเป็นหนึ่งเดียวกันตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์
มีประสบการณ์ในพระคุณ และมีชีวิตของพระวิญญาณ

ตอนนี้ให้เราพิจารณาคำนิยามของวินัยในคริสตจักร

คำนิยามของวินัยในคริสตจักร

วินัยในคริสตจักรคือการตอบสนองอย่างเด็ดเดี่ยวของคริสตจักรต่อความบาปของสมาชิกคนหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์ที่ประการคือ เพื่อปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร การยืนหยัดในความจริง การปกป้องที่ประชุมจากอิทธิพลที่ผิด และนำสมาชิกที่ทำบาปกลับคืนสู่ความรอดและการสามัคคีธรรม

► ดูคำนิยามของคริสตจักรและคำนิยามของวินัยในคริสตจักร พิจารณาว่าคริสตจักรคืออะไร อธิบายว่าทำไมจึงจำเป็นต้องมีวินัยในคริสตจักร

ความจำเป็นของวินัยในคริสตจักร

อะไรเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกคริสตจักรกลับไปทำบาป แต่ยังคงเข้าร่วมในคริสตจักร?

มันจะเป็นอย่างไรถ้าหากสมาชิกคนหนึ่งไม่ได้เชื่อในหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสตจักรอย่างแท้จริงและสอนหลักคำสอนที่ผิด?

อะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากสมาชิกคนหนึ่งทำผิดต่อบางคนและไม่ยอมรับผิด?

บางคริสตจักรถูกพระเยซูต่อว่าเพราะพวกเขาล้มเหลวในการสร้างวินัยในคริสตจักร คริสตจักรที่เปอร์กามอสมีพวกผู้สอนหลักคำสอนเท็จที่ควรถูกกำจัดออกไป (วิวรณ์ 2:14-16) คริสตจักรที่ธียาতিরามีผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งพระเยซูเรียกว่าเยเซเบล หญิงคนนี้นำผู้คนให้ทำผิดทางเพศและนมัสการรูปเคารพต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงต่อว่าคริสตจักรนั้น (วิวรณ์ 2:20)

พระคัมภีร์บอกเราว่าความสว่างกับความมืดสามัคคีธรรมกันไม่ได้ ไม่มีการสามัคคีธรรมกันระหว่างคนที่รับใช้พระคริสต์กับคนที่รับใช้พระอื่น (2 โครินธ์ 6:14-15)

เราจะพิจารณาเหตุผลสี่ประการที่จำเป็นต้องมีวินัยในคริสตจักร เพิ่มเติมในบทเรียนนี้ เราจะดูข้อพระคัมภีร์ที่สนับสนุนเหตุผลเหล่านี้ แต่เราจะสรุปโดยย่อที่นี่เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้

- 1. วินัยในคริสตจักรจำเป็นเพราะคริสตจักรต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน**
ความเป็นหนึ่งเดียวกันในคริสตจักรขึ้นอยู่กับหลักคำสอนของพระคัมภีร์และชีวิตของพระวิญญาณ
คำนิยามของคริสตจักรแสดงให้เห็นถึงความสำคัญที่สมาชิกของคริสตจักรจะอยู่ในการสามัคคีธรรมฝ่ายวิญญาณ
การสามัคคีธรรมนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับพระเจ้าและประสบการณ์ในพระองค์
ถ้าหากคนหนึ่งสูญเสียชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขา เขาก็ไม่สามารถมีสามัคคีธรรมแบบคริสเตียนได้ ถ้าหากสมาชิกคนหนึ่งปฏิเสธที่จะยอมรับความจริง ไม่กลับใจจากบาป หรือไม่ยอมรับความผิด เขาก็ไม่ได้เป็นหนึ่งเดียวกันกับคริสตจักรอีกต่อไป
- 2. วินัยคริสตจักรจำเป็นเพราะคริสตจักรต้องสนับสนุนความจริง**
การยอมให้สมาชิกคนหนึ่งคงอยู่ในความบาปคือการล้มเหลวต่อการสนับสนุนความจริง

คริสตจักรไม่สามารถยื่นหยัดเพื่อรักษาความจริงต่อโลกนี้ได้หากสมาชิกของคริสตจักรใช้ชีวิตด้วยการฝ่าฝืนความจริง

3. **วินัยในคริสตจักรจำเป็นเพื่อปกป้องคนของคริสตจักรจากอิทธิพลที่ผิด**
หากสมาชิกคริสตจักรอยู่ในบาปที่เห็นได้ชัดแต่ยังคงได้รับความเคารพนับถือในฐานะคริสเตียนคนหนึ่ง สมาชิกคนอื่น ๆ ก็จะถูกลองใจให้ทำอย่างเดียวกัน
4. **วินัยในคริสตจักรจำเป็นเพื่อนำสมาชิกที่ทำบาปให้กลับคืนมา**
หากสมาชิกคนหนึ่งใช้ชีวิตอยู่ในความบาปและไม่ได้รับการเผชิญหน้า เขาก็มีโอกาสกลับใจน้อยกว่า ถ้าหากเขาได้รับการเผชิญหน้า เขาอาจโกรธ แต่ต่อมาเขาจะมีโอกาสกลับใจมากกว่า

การลงโทษไม่ได้เป็นเหตุผลสำหรับวินัยในคริสตจักร

การลงโทษไม่ได้เป็นความรับผิดชอบของคริสตจักร

มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถลงโทษความบาปได้

การกระทำของคริสตจักรควรมีเพื่อจุดประสงค์ในการแก้ไขตัวเตือน ไม่ใช่เพื่อลงโทษ

“การปกครองคริสตจักรของพระคริสต์แตกต่าง
อย่างมากจากการปกครองในระบบของโลก
โดยวางรากฐานในความถ่อมใจและความรักแบบพี่น้อง ซึ่งได้รับมาจากพระคริสต์ ศีรษะของคริสตจักร
และดำเนินต่อไปโดยความจริง
และพระวิญญาณของพระองค์”
- *อดัม คล๊าค*
ศาสนศาสตร์คริสเตียน

▶ อะไรจะเกิดขึ้นหากคริสตจักรล้มเหลวในการใช้วินัยกับสมาชิกที่ทำบาปอย่างเปิดเผย?

คำแนะนำจากพระเยซูเกี่ยวกับวินัยในคริสตจักร

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 18:15-20 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระเยซูให้คำแนะนำเพื่อจัดการความขัดแย้งระหว่างผู้เชื่อ

ถ้าผู้เชื่อคนหนึ่งคิดว่าบางคนทำผิดต่อเขา เขาควรคุยกับคนนั้นส่วนตัว

ปัญหาส่วนใหญ่ได้รับการแก้ไขในจุดนี้ บ่อยครั้งที่ปัญหาเกิดจากความเข้าใจผิด

ถ้าหากผู้เชื่อสองคนซื่อสัตย์และถ่อมใจ พวกเขาจะขจัดปัญหาระหว่างพวกเขาได้

ความสัมพันธ์ท่ามกลางผู้เชื่อนั้นมีคุณค่า ถ้าหากคนหนึ่งเชื่อว่าอีกคนหนึ่งทำผิดต่อเขา
ความสัมพันธ์ก็ถูกทำลาย เขาควรไปหาคนที่ทำผิดนั้นด้วยความถ่อมใจและเมตตา
และแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์นั้นสำคัญต่อเขา เขาสามารถพูดทำนองนี้ว่า “พี่น้องของผม
ผมซาบซึ้งใจที่คุณเป็นพระพรในคริสตจักร คุณเป็นเพื่อนที่สำคัญต่อผม
แต่ผมกังวลใจเพราะรู้สึกว่าคุณทำผิดกับผมบางอย่าง
ผมคุยกับคุณเท่านั้นเพราะผมอยากให้ความสัมพันธ์ของเราถูกต้อง” อธิบายความผิดนั้น
แต่ระวังที่จะไม่กล่าวหาและรุนแรง ขอให้พร้อมฟังและเข้าใจ พร้อมที่จะให้อภัย

ตามคำแนะนำของพระเยซู ถ้ามีใครทำผิดจริงและไม่ยอมรับผิด
อีกคนควรพูดคุยกับเขาพร้อมกับผู้เชื่อที่น่านับถืออีกหนึ่งหรือสองคน
ให้ยากับคนที่ทำผิดอีกครั้งว่าเขาเป็นที่รักและความสัมพันธ์กับเขานั้นเป็นสิ่งสำคัญ

ถ้าหากคนที่ทำผิดยังคงปฏิเสธที่จะยอมรับความผิด เขาควรถูกรายงานต่อผู้นำคริสตจักร
ผู้นำควรมาพูดคุยกับเขา ถ้าหากเขาปฏิเสธที่จะฟัง
คริสตจักรควรตกลงร่วมกันโดยถือว่าเขาเป็นคนที่ไม่เชื่อ

การถือว่าคนหนึ่งเป็นคนที่ไม่เชื่อไม่ได้เป็นการปฏิบัติต่อเขาอย่างหยาบคาย
แต่เป็นการบอกว่าเขาไม่ได้เป็นสมาชิกที่มีส่วนร่วมในคริสตจักรอีกต่อไปหรือไม่มีส่วนนำพ
นธกิจใด ๆ ของคริสตจักรอีก

เขาไม่สามารถรับมหาสนิทได้เพราะเขาได้รับการพิจารณาว่าเป็นคนนอกศาสนาแล้ว (ข้อ 17)
คริสตจักรให้เขารู้ว่าคริสตจักรไม่ได้ถือว่าเขาเป็นผู้เชื่อและคริสตจักรยังอธิษฐานให้เขากลับใ
ใจใหม่

หลังจากให้คำแนะนำเหล่านี้ พระเยซูให้บทเรียนเรื่องการให้อภัย (มัทธิว 18:21-35)

ถ้าหากคนนั้นยอมรับความผิดและกลับใจใหม่ เราต้องพร้อมให้อภัยเขา

► คุณจะพูดอย่างไรกับคนที่ทำผิดต่อคุณเมื่อคุณพยายามรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับเขา?

คำแนะนำจากเปาโลเกี่ยวกับวินัยในคริสตจักร

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 5 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง
อะไรคือสถานการณ์ที่เปาโลกล่าวถึงในบทนี้?

อัครทูตเปาโลให้คำแนะนำเรื่องวินัยในคริสตจักรสำหรับกรณีเจาะจงในคริสตจักรโครินธ์
สมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรมีความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรม

เปาโลบอกพวกเขาว่าวินัยในคริสตจักรไม่ได้มีไว้เพื่อคนนอกคริสตจักรแต่เพื่อสมาชิกคริสตจักร (11-12) คริสตจักรต้องดำเนินการด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน (“เมื่อพวกท่านมารวมกัน)
พวกเขาต้องถอนคนนี้ออกจากการสามัคคีธรรมของพวกเขา

ถ้าหากคนหนึ่ง “เรียกว่าพี่น้อง” ทำบาปอย่างที่กล่าวถึงในข้อ 11

คริสเตียนต้องไม่สามัคคีธรรมกับเขาเลย

จุดประสงค์เพื่อให้คนนั้นตระหนักชัดว่าเขาไม่ได้เป็นคริสเตียนและเพื่อให้โลกรู้ว่าคนนี้ได้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร นี่รวมถึงการเอาเขาออกจากตำแหน่งใด ๆ ในคริสตจักร
เขาไม่สามารถร่วมพิธีมหาสนิทเพราะพิธีนั้นหมายถึงการสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกว่าการกินอาหารร่วมกัน

เปาโลบอกเป้าหมายสองอย่างของการกระทำนี้ เป้าหมายหนึ่งคือเพื่อคริสตจักรจะบริสุทธิ์ (6-7)
เป็นไปไม่ได้ที่คริสตจักรเป็นหนึ่งเดียวกันได้ถ้าหากสมาชิกอยู่ในความบาป

เป้าหมายอย่างที่สองคือเพื่อนำคนบาปกลับสู่ความรอด

(“เพื่อจิตวิญญาณนั้นจะได้รับความรอด”)

ถ้าหากคริสตจักรยังคงยอมรับเขาให้เป็นสมาชิกในขณะที่เขายังคงทำบาปต่อไป

เขาก็จะคิดว่าเขาทำได้และไม่ต้องกลับใจใหม่

เขาจะกลับใจมากกว่าถ้าหากคริสตจักรสร้างวินัยให้เกิดขึ้น

การปฏิบัตินี้เรียกว่า “มอบเขาไว้กับซาตาน”

มีอีกกรณีที่เปาโลมอบพวกผู้สอนหลักคำสอนเท็จไว้กับซาตาน (1 ทิโมธี 1:20)

คนบาปจำเป็นต้องเข้าใจว่าเขาไม่ได้อยู่ภายใต้พระพรและการปกป้องของพระเจ้า

ในฐานะคนบาป เขาอยู่นอกคริสตจักรและเป็นผู้รับใช้ซาตาน

ชีวิตบาปจะทำลายเขาถ้าหากเขาไม่กลับใจใหม่

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ทิตัส 3:10-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ถ้าคนหนึ่งกำลังสอนหลักคำสอนนอกกรีต คริสตจักรควรพยายามแก้ไขเขาสองครั้ง

หลังจากนั้นเขาควรถูกปฏิเสธ พระคัมภีร์บอกเราว่าคนนี้ได้ละเมิดมโนธรรมของตนเองแล้ว

ลัทธินอกรีตไม่ได้แตกต่างเพียงเล็กน้อยด้านหลักคำสอน

ลัทธินอกรีตคือหลักคำสอนเท็จที่ขัดแย้งกันกับหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของข่าวประเสริฐ เราไม่ควรด่วนกล่าวหาใครว่าเป็นลัทธินอกรีต

คนหนึ่งอาจผิดในหลักคำสอนบางเรื่องแต่ก็ยังคงเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ที่จริงใจ

► ดูใน 2 เธสะโลนิกา 3:6, 14-15 อธิบายหลักคำสอนที่ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้ไว้

วินัยของศิษยาภิบาล

ศิษยาภิบาลมักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์

ศิษยาภิบาลมักจะอยู่ในสถานการณ์ที่พวกเขาถูกกล่าวหาว่าทำผิด

เป็นสิ่งสำคัญที่ศิษยาภิบาลต้องสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นกับคนของเขาโดยเป็นแบบอย่างที่ดีเสมอ

การกล่าวหาศิษยาภิบาลไม่ควรได้รับการพิจารณายกเว้นมีพยานสองสามคน (1 ทิโมธี 5:19)

ผู้นำของสมัชชาพันธคริสตจักรหรือสังกัตนิกายต้องรับผิดชอบให้ศิษยาภิบาลรายงานตนเอง และควรเข้ามาเกี่ยวข้องหากศิษยาภิบาลต้องได้รับการตรวจสอบหรือถอดถอน

พวกเขาสามารถช่วยระบอบคริสตจักรในยามที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับพันธกิจของคริสตจักร

► ทำไมความบาปของศิษยาภิบาลจึงร้ายแรง?

กระบวนการนำกลับคืน

เราควรระลึกว่าเป้าหมายของวินัยในคริสตจักรคือเพื่อนำสมาชิกกลับคืนสู่ความรอดและการสามัคคีธรรม คริสตจักรไม่จำเป็นต้องแน่ใจว่าสมาชิกที่ทำบาปได้รับโทษเพียงพอ

เมื่อสมาชิกยอมรับว่าทำบาปและกลับใจใหม่ คริสตจักรควรนำเข้าสู่กระบวนการนำกลับคืนมา

ในกรณีของความบาปบางอย่าง ถ้าหากสมาชิกยอมรับความผิดทันทีและแก้ไขพฤติกรรม เขาก็ยังสามารถมีส่วนร่วมในคริสตจักรได้ ความบาปที่ร้ายแรงมากกว่าถูกเขียนไว้ใน 1 โครินธ์

6:9-10 รวมถึงบาปทางเพศ ขโมย และการเมาเมาย

สมาชิกที่ทำหนึ่งในบาปเหล่านี้ควรถูกถอดถอนจากการเป็นสมาชิกและจากตำแหน่งใด ๆ ในการเป็นผู้นำ

กระบวนการนำกลับคืนมาเริ่มต้นเมื่อสมาชิกกลับใจจากบาป

หากเป็นความบาปที่ร้ายแรงมากกว่า

เขาก็ไม่สามารถถูกนำกลับคืนสู่การเป็นผู้นำหรือการมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกได้อย่างทันที บางครั้งจำเป็นต้องให้มีการกลับคืนมาอย่างสมบูรณ์

(1) การสารภาพ

สมาชิกคนนั้นต้องยอมรับความผิดของตนต่อคนที่ได้รับผลเสีย คนที่ร่วมในการทำผิดกับเขา และคนที่มียุติอำนาจฝ่ายวิญญาณเหนือเขา

(2) การแยกออกจากกัน

ความสัมพันธ์ที่ผิดต้องสิ้นสุดลง ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลที่ผิดควรสิ้นสุดลง สิ่งใดที่ถูกใช้เพื่อทำบาปเท่านั้นต้องทิ้งไป เป็นไปได้ว่าสิ่งต่างๆ ที่เคยใช้ในทางที่ผิดเพื่อทำบาปจำเป็นจะต้องทิ้งไปด้วย สมาชิกควรแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ต้องการหันกลับไปสู่ความบาปอีก

(3) การตรวจสอบชีวิต

นี่คือสิ่งหนึ่งที่ต้องใช้เวลา

สมาชิกควรยอมให้ผู้มีสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณของเขาตรวจสอบชีวิตเป็นประจำ ซึ่งอาจเป็นศิษยาภิบาลหรือคณะมัคนายก เขาควรรายงานถึงชัยชนะเหนือการล่องใจ เขาควรแสดงให้เห็นว่าเขาใส่ใจเพื่อปกป้องตัวเองจากการลุ่มหลงในการล่องใจ

การตรวจสอบชีวิตควรรักษาความถี่ในการติดต่อกับผู้ให้คำปรึกษาฝ่ายวิญญาณที่ผู้มีสิทธิอำนาจเห็นชอบ ผู้ให้คำปรึกษาจะพูดคุยกับสมาชิกคนนั้นบ่อยครั้ง

เป็นไปได้ทุกวันในช่วงระยะหนึ่ง ผู้ให้คำปรึกษาควรเป็นเพศเดียวกันกับคนที่ได้รับคำปรึกษา

ระยะเวลาในการตรวจสอบชีวิตต่อเนื่องไปหลายเดือน

ในกรณีที่เป็นการบาปทางศีลธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับคนอื่น

โดยเฉพาะหากบาปนั้นดำเนินมาสู่ระยะเวลาหนึ่งแล้ว

ระยะเวลาในการตรวจสอบชีวิตต้องนานกว่า ในช่วงระยะเวลานี้

สมาชิกคนนั้นไม่ควรได้รับอนุญาตให้นำหรือสอนไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม

เขาควรได้รับอนุญาตให้รับมหาสนิทถ้าหากเขาแสดงออกให้เห็นถึงการกลับใจอย่างแท้จริง

เหตุผลสำหรับระยะเวลานั้นไม่ได้หมายความว่าสมาชิกคนนั้นไม่ได้เป็นคริสเตียน

ถ้าหากเขากลับใจใหม่ เขาได้รับการยกโทษและรับความรอดแล้ว

ช่วงเวลานั้นเพื่อเขาจะสามารถได้รับการรักษาเยียวยาจากผลกระทบของความบาปที่เขาทำ ได้รับการสร้างวินัยฝ่ายวิญญาณให้เข้มแข็ง และแสดงให้เห็นถึงชีวิตคริสเตียนที่เสมอต้นเสมอปลาย

พระคัมภีร์บอกเราว่าคน ๆ หนึ่งไม่ควรเป็นผู้นำเว้นแต่เขาจะมีชื่อเสียงดีต่อคนนอกคริสตจักร (1 ทิโมธี 3:7, 10) ถ้าหากคนหนึ่งพึงกลับใจจากชีวิตที่ทำบาปอย่างเปิดเผย

โลกต้องเห็นชีวิตของเขาในฐานะคริสเตียนสักระยะหนึ่งก่อนที่จะกลายมาเป็นผู้ให้ได้ ไม่เช่นนั้นก็จะดูเหมือนว่าคริสตจักรแต่งตั้งคนบาปให้เป็นผู้นำ

หลักการอย่างเดียวกันนำมาใช้กับคนที่กำลังได้รับการนำกลับคืนมาหลังจากที่ลุ่มหลงในความบาปด้วย

(4) การยืนยัน

นี่คือการนำกลับคืนมาอย่างสมบูรณ์

เวลานี้สมาชิกคนนั้นมีความมั่นใจในคริสตจักรและสามารถมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งได้ในทุกบทบาทที่คริสตจักรมอบหมายให้เขา

การจะได้รับตำแหน่งสูงฐานะผู้นำอาจยังต้องใช้เวลาานกว่าโดยเฉพาะตำแหน่งศิษยาภิบาล

► อธิบายถึงระยะเวลาในการตรวจสอบชีวิตว่าใช้ได้ผลอย่างไรและอะไรคือวัตถุประสงค์?

ข้อกำหนดการเป็นสมาชิกคริสตจักร

คริสตจักรส่วนใหญ่มีคำประกาศหลักคำสอนที่นอกเหนือจากหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของศาสนาคริสต์ รายละเอียดหลักคำสอนเหล่านี้ทำให้คริสตจักรนั้นแตกต่างจากคริสตจักรอื่น ๆ คริสตจักรต่าง ๆ ที่มีหลักคำสอนที่แตกต่างออกไปจะมีชื่อระบุชัดเจน เช่น เมธอดิสต์ เพรสไบทีเรียน ลูเธอรัน แบ็ปติสต์ หรืออื่น ๆ ความแตกต่างระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ ย่อมไม่ใช่คำสอนนอกกรีต และคนไม่ควรถูกเรียกว่าเป็นคนบาปเพราะความแตกต่างเหล่านั้น

การยอมรับรายละเอียดร่วมกันนั้นเป็นสิ่งจำเป็นต่อสมาชิกคริสตจักรเพื่อจะสามารถนมัสการร่วมกันและทำพันธกิจร่วมกันได้ ด้วยเหตุนี้

คริสตจักรอาจกำหนดให้สมาชิกสนับสนุนคำประกาศหลักคำสอนของคริสตจักร

พวกเขาต้องไม่พูดว่า คน ๆ หนึ่งจะต้องเชื่อในหลักคำสอนของพวกเขาเพื่อจะเป็นคริสเตียน แต่เพื่อจะเป็นหนึ่งเดียวกันในคริสตจักรท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมนั้น

ถ้าหากคนหนึ่งไม่เชื่อหลักคำสอนของคริสตจักรที่ตนมีส่วนร่วม
คริสตจักรนั้นมีสิทธิปฏิเสธไม่ให้เขาเป็นสมาชิก
ถ้าสมาชิกคนใดสอนหรือยืนยันหลักคำสอนที่ขัดแย้งกันกับหลักคำสอนของคริสตจักร
เขาอาจถูกถอนจากการเป็นสมาชิกได้

ถ้าสมาชิกถูกถอดถอนเนื่องจากความแตกต่างทางหลักคำสอนซึ่งไม่ใช่หลักคำสอนสำคัญของ
ศาสนาคริสต์

สิ่งนี้จะไม่เหมือนกันกับการสร้างวินัยในคริสตจักรเนื่องจากบาปนอกรีตหรือบาปที่เห็นได้ชัด
คริสตจักรไม่ควรกล่าวว่าคุณนั้นไม่ใช่คริสเตียนเพียงเพราะเขาไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใน
การเป็นสมาชิก

ถ้าหากคริสตจักรมีข้อกำหนดสำหรับการเป็นสมาชิกซึ่งรวมถึงกฎการแต่งกาย การบันเทิง
หรือพฤติกรรมอื่น ๆ สมาชิกอาจถูกถอดถอนเพราะปฏิเสธไม่ทำตามข้อกำหนดเหล่านั้น
สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการสร้างวินัยในคริสตจักรสำหรับบาปที่เห็นได้ชัด
คริสตจักรไม่ควรกล่าวว่าคุณนั้นไม่เป็นคริสเตียนเพียงเพราะเขาไม่เต็มใจทำตามข้อกำหนดการ
เป็นสมาชิกของคริสตจักร

มีตัวอย่างข้อกำหนดอะไรบ้างสำหรับการเป็นสมาชิกที่บางคริสตจักรยึดถือแต่บางคริสตจักรไ
ม่ได้ยึดถือ?

การน่านมัสการและการร่วมนมัสการ

ที่ประชุมนมัสการควรเปิดให้ใครมาเข้าร่วมก็ได้ ควรมีการเชิญผู้คนที่ให้มาเข้าร่วม

คริสตจักรอาจไม่อนุญาตให้คน ๆ หนึ่งเข้ามาเนื่องจากพฤติกรรมที่ก่อความ

อย่างเช่นคนที่มึนเมา คริสตจักรอาจไม่อนุญาตให้คน ๆ

หนึ่งเข้ามาเพราะแต่งกายไม่สุภาพและไม่เคารพต่อการประชุมอย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้คนจะไม่ถูกกีดกันออกเพราะแต่งกายไม่ดีหรือเพราะพวกเขาไม่
คุ้นเคยกับการประพฤติที่เหมาะสมของคริสตจักร

มันคือโศกนาฏกรรมเมื่อผู้คนรู้สึกว่าคุณไม่สามารถไปที่คริสตจักรได้เพราะไม่มีเสื้อผ้าที่ดี
พอ

ถ้าหากคนหนึ่งมีพฤติกรรมก่อวนในการนมัสการ

ศิษยาภิบาลหรือใครบางคนที่ได้รับการแต่งตั้งจากศิษยาภิบาลควรคุยกับเขา

ถ้าหากเขาปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือ เขาไม่ควรได้รับอนุญาตให้ร่วมนมัสการ

บางครั้งคริสตจักรยอมให้คนที่ชีวิตไม่ได้เป็นแบบอย่างมาเล่นดนตรีหรือนำร้องเพลง

คนที่นำร้องเพลงหรือเล่นดนตรีด้านหน้าเวทีก็เป็นตัวแทนบ่งบอกถึงคุณภาพของคริสตจักร

ถ้าหากเขาใช้ชีวิตในความบาป คนก็คิดว่าคริสตจักรยอมรับเขาในฐานะ

คริสเตียนคนหนึ่งแม้ว่าเขากำลังทำบาปก็ตาม

► ข้อกำหนดอะไรที่คริสตจักรควรมีสำหรับคนที่น่านมัสการ?

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง

มีความผิดพลาดสามอย่างที่คนในคริสตจักรต้องหลีกเลี่ยงในการจัดการกับปัญหาในคริสตจักร

(1) ความไม่เสมอต้นเสมอปลาย

ความบาปบางอย่างดูเหมือนร้ายแรงกว่าบาปอย่างอื่น

บางครั้งความแตกต่างนี้เกิดจากสมมติฐานทางวัฒนธรรม

คริสตจักรอาจมีแนวโน้มจัดการอย่างเคร่งครัดกับบาปบางอย่างแต่กลับอดทนกับบาปอย่างอื่น

พระเจ้าเรียกให้คริสตจักรยืนหยัดตามความจริงจากพระคัมภีร์

ไม่ใช่ตามค่านิยมทางวัฒนธรรม

มีความไม่เสมอต้นเสมอปลายในวิธีการจัดการกับผู้คนหลากหลายในที่ประชุมของคริสตจักร

ด้วย ถ้าหากคนหนึ่งมาจากครอบครัวที่มีอิทธิพล

ผู้นำอาจระมัดระวังในการปฏิบัติต่อเขามากกว่า

แต่พระคัมภีร์เตือนไม่ให้เราลำเอียงเพราะเห็นแก่ฐานะของพวกเขา (ยากอบ 2:1-9)

“พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บรรจุทุกสิ่งที่เป็นต่อความรอด ดังนั้นไม่ว่าสิ่งใดที่ไม่ได้อ่านพบในนั้น
หรือไม่ได้รับการพิสูจน์ในนั้น
จึงไม่ต้องเป็นข้อกำหนดสำหรับมนุษย์คนใดให้เชื่อว่าเป็นดังบทความแห่งความเชื่อหรือคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อ
ความรอด”

- บทความทางศาสนาของคริสตจักรแห่งอังกฤษ

(2) การขาดความอดทน

บางครั้งผู้คนในคริสตจักรคิดว่าปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขเร็วพอ

พวกเขาเริ่มต้นพูดถึงปัญหากับหลายคน แม้แต่กับคนนอกคริสตจักร

พวกเขาบ่นว่าผู้นำไม่จัดการแก้ไขปัญหา

นี่เป็นการสร้างให้ปัญหาใหม่เกิดขึ้นในคริสตจักรและทำลายอิทธิพลของคริสตจักร

(3) การขาดความรัก

บางคนมีความสุขกับการคอยจับผิดคนอื่น พวกเขาเร็วในการเชื่อคำรายงานเรื่องการทำผิด

พวกเขาตัดสินคนอื่นอย่างเข้มงวด โดยไม่พยายามทำความเข้าใจ

พวกเขาไม่เสียใจต่อความบาปของสมาชิกคริสตจักร พวกเขาดีใจที่จะได้กระจายข่าวร้าย

พวกเขาไม่เสียใจเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นอันตรายต่อคำพยานของคริสตจักรเลย

ศิษยาภิบาลและผู้สอนทุกคนควรพูดต่อต้านบาปแห่งการนินทา

เขาควรสอนคนของเขาให้เกลียดการนินทาและปฏิเสธที่จะฟังคำนินทา

ถ้าคนรักพระเจ้า รักคริสตจักร และรักพี่น้องในพระคริสต์

เขาควรมองเห็นความบาปว่าเป็นเรื่องเศร้า

เขาควรหวังใจว่าการรายงานถึงความบาปนั้นไม่เป็นความจริง แต่ถ้าเป็นจริง

เขาควรปรารถนามองเห็นคนบาปได้รับการนำกลับคืนมา

เขาควรช่วยป้องกันอันตรายให้กับคริสตจักร

เขาจะไม่แพร่กระจายข่าวไปมากเกินไปเกินกว่าความจำเป็น

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. วินัยในคริสตจักรมีวัตถุประสงค์สี่อย่างคือ ปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร ยืนหยัดในความจริง ปกป้องที่ประชุมจากอิทธิพลที่ผิด และนำไปสู่สมาชิกที่ทำบาปกลับคืนสู่ความรอดและการสามัคคีธรรม
2. สมาชิกที่ทำบาปและไม่กลับใจใหม่ คริสตจักรจะต้องถือว่าเขาเป็นคนที่ไม่เชื่อ
3. วัตถุประสงค์ของวินัยในคริสตจักรไม่ใช่การลงโทษ แต่เพื่อตักเตือนแก้ไขและนำกลับคืนมา

4. คริสตจักรไม่ควรถือว่าทุกคนที่ไม่เห็นด้วยกับหลักคำสอนที่แตกต่างของคริสตจักรและข้อกำหนดการเป็นสมาชิกว่าเป็นคนบาป
5. ขั้นตอนการนำกลับคืนมาคือ การสารภาพ การแยกออกจากกัน การตรวจสอบชีวิต และการยืนยัน
6. การนำกลับคืนมาใช้เวลาเพราะสมาชิกต้องได้รับการรักษาเยียวยาจากผลกระทบของความบาปที่เขาทำ ต้องรับการสร้างวินัยฝ่ายวิญญาณให้เข้มแข็ง และแสดงให้เห็นถึงความเสมอต้นเสมอปลายในชีวิตคริสเตียน
7. คริสตจักรต้องเฝ้าระวังไม่ให้มีความไม่เสมอต้นเสมอปลาย การขาดความอดทน และการขาดความรัก

งานมอบหมายบทที่ 12

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 12
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายในการเขียน: แบ่งข้อพระคัมภีร์อ้างอิงด้านล่างนี้ให้กับนักศึกษา โดยแต่ละคนควรเขียนคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าถึงสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์ที่เขาได้รับบอกให้เราทำ
 - 1 ทิโมธี 5:13
 - ทิตัส 2:3
 - กาลาเทีย 5:15, 26
 - กาลาเทีย 6:1
 - โคลโลสี 3:8-9
 - โคลโลสี 3:12-15
 - ฟิลิปปี 4:8
 - เอเฟซัส 4:29-32

บทที่ 13

คุณลักษณะของผู้นำคริสเตียน

ความท้าทายของการเป็นผู้นำคริสเตียน

พระคัมภีร์ที่เราศึกษาในบทนี้นำไปใช้อย่างเจาะจงกับศิษยาภิบาลและมัคนายก แต่ก็รวมถึงผู้นำคนอื่น ๆ ในคริสตจักรด้วย คนใดก็ตามที่สอนในชั้นเรียน ผู้นำคริสตจักรบ้าน หรือนานมัสการล้วนเป็นผู้นำ

คนเหล่านั้นเป็นแบบอย่างของคนที่เป็นคริสตจักรได้พิสูจน์แล้วว่าเหมาะสม ด้วยเหตุนี้จึงสำคัญว่าพวกเขาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านคุณลักษณะของคริสเตียน

คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้นำสำคัญยิ่งกว่าความสามารถตามธรรมชาติของเขา พระเจ้าให้ผู้นำคริสเตียนมีความสามารถที่จำเป็นต่อการทำพันธกิจของพระองค์

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 3:1-7 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ไม่ผิดอะไรที่คน ๆ หนึ่งจะปรารถนาตำแหน่งศิษยาภิบาลถ้าหากเขามีแรงจูงใจที่ถูกต้อง ถ้าหากเขาต้องการเกียรติและอำนาจหรือโอกาสหาเงิน เขาก็ไม่ได้มีหัวใจของศิษยาภิบาล เขาควรปรารถนาโอกาสในการรับใช้

เรามีพระคัมภีร์สองตอนที่บอกเกี่ยวกับคุณลักษณะของศิษยาภิบาลและมัคนายก เป็นจดหมายที่เปาโลเขียนถึงทิโมธีและติตัส ทิโมธีดูแลคริสตจักรเอเฟซัส ติตัสดูแลคริสตจักรครีต

พวกเขาทำงานเป็นศิษยาภิบาลที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อดูแลคริสตจักรท้องถิ่นแต่ละที่

ลองนึกถึงภาพของผู้ชายคนหนึ่งที่มาเป็นศิษยาภิบาลในยุคแรกของคริสตจักร เขาไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านวิชาการ ไม่มีหนังสือเกี่ยวกับพันธกิจให้เขาศึกษา เขาไม่มีโอกาสสังเกตศิษยาภิบาลคนอื่น ๆ

เขาไม่มีแม้แต่โอกาสสังเกตชีวิตของคริสตจักรเป็นเวลานานเพราะคริสตจักรก็ตั้งใหม่ แม้แต่พันธสัญญาใหม่ส่วนใหญ่มักยังไม่ได้ถูกเขียนขึ้นมา

เปาโลบอกวิธีที่จะได้รับความเคารพนับถือจากผู้คนในคริสตจักรให้กับทิโมธี
เขาบอกทิโมธีว่าให้เป็นแบบอย่างทั้งในด้านวาจา การประพฤติ ความรัก วิทยุญาณ ความเชื่อ
และความบริสุทธิ์ (1 ทิโมธี 4:12) ศิษยาภิบาลไม่ได้รับความเคารพนับถือด้วยการเรียกร้อง

► ศิษยาภิบาลจะได้รับความเคารพนับถือได้อย่างไร?

อัครทูตบอกทิโมธีกับที่ตัสถึงคุณลักษณะของศิษยาภิบาล

คุณลักษณะส่วนใหญ่เป็นคุณลักษณะของคริสเตียนและความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าการมีความ
สามารถพิเศษ ด้วยเหตุนี้คริสเตียนทุกคนควรได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาคุณลักษณะเหล่านี้

คุณลักษณะของศิษยาภิบาล

(1) ไม่มีที่ติ

ศิษยาภิบาลต้องไม่มีความผิดเพราะทำสิ่งผิด

ศิษยาภิบาลไม่สามารถนำคนอื่นให้ทำสิ่งถูกต้องได้ถ้าหากเขาไม่ทำสิ่งที่ถูกต้อง

ศิษยาภิบาลต้องเป็นคนที่แสดงให้เห็นชีวิตคริสเตียนอย่างเสมอต้นเสมอปลายมาส์ระยะเวลา
หนึ่ง นี่เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อคริสตจักรจะสามารถไว้วางใจเขาได้

และคริสตจักรสามารถมีคำพยานที่ดีต่อชุมชน

(2) เป็นสามีของหญิงคนเดียว

ในหลายพื้นที่ของโลกนี้ การมีภรรยาหลายคนเป็นธรรมเนียมปกติ

การออกแบบของพระเจ้าคือให้ผู้ชายคนหนึ่งมีภรรยาคนเดียว

ศิษยาภิบาลต้องเป็นแบบอย่างเรื่องนี้

(3) รอบคอบ

ศิษยาภิบาลคือผู้ปกป้องผู้คนในที่ประชุมของเขา

เขาควรเฝ้าระวังเพื่อต่อต้านหลักคำสอนเท็จและอิทธิพลที่ผิด

เขาต้องสอนคนของเขาเพื่อคนเหล่านั้นจะมั่นคงในหลักคำสอนของพวกเขา

เขาต้องพร้อมที่จะเตือนผู้คนแต่ละคนถึงอันตรายฝ่ายวิญญาณ

► อะไรจะเกิดขึ้นหากศิษยาภิบาลไม่ตระหนักถึงอันตรายฝ่ายวิญญาณที่คนของเขาเผชิญอยู่

?

(4) เอาจริงเอาจัง

ศิษยาภิบาลต้องเอาจริงเอาจังกับงานพันธกิจของเขา

เขาไม่ควรเป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็วเกินไป

เขาต้องเป็นคนที่สามารถคิดอย่างสุขุมรอบคอบในเรื่องที่สำคัญ

เขาต้องไม่ยอมปล่อยให้ใจตัวเองถูกเบี่ยงเบนโดยความกังวลส่วนตัว สิ่งบันเทิงต่าง ๆ หรือการลองใจต่าง ๆ

(5) มีความประพฤติดี

ศิษยาภิบาลควรมีการประพฤติเรียบร้อย เขาไม่ควรประพฤติตนในทางที่ไม่เหมาะสม

เขาควรเรียนรู้วิธีแสดงความเคารพและให้เกียรติตามธรรมเนียมในสถานที่ที่เขารับใช้

(6) มีอัครมาสัยต้อนรับแขก

ศิษยาภิบาลต้องเป็นคนที่ตอบสนองความจำเป็นของผู้อื่น เขาควรเต็มใจแบ่งปัน

“การเทศนาข่าวประเสริฐโดยการอภิบาลดูแลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจ เป็นวิธีการที่พระเจ้ากำหนดไว้สำหรับการกลับใจมาเชื่อของคนบาปและเสริมสร้างจิตวิญญาณของผู้เชื่อ ด้วยเหตุนี้จึงสมเหตุสมผลที่สุดที่พระเจ้าจะเลือกตัวแทนของพระองค์เองและโดยเฉพาะเรียกพวกเขาเข้าสู่ านรับใช้ของพระองค์”
- จอห์น มิเลย์ ศาสนศาสตร์คริสต์เตียน

เขาควรเป็นมิตรและช่วยเหลือผู้คนแม้ที่เพิ่งพบกันเป็นครั้งแรกก็ตาม

(7) เหมาะที่จะเป็นครู

ศิษยาภิบาลต้องสามารถอธิบายความจริงเพื่อผู้คนจะเข้าใจได้

เขาต้องรับผิดชอบอ่านและศึกษาเพื่อพัฒนาตัวเอง

(8) ไม่ดื่มสุรามินเมา

ศิษยาภิบาลไม่ควรปล่อยตัวเองให้อยู่ใต้อิทธิพลของเหล้าองุ่น

เขาต้องไม่มีการประพฤติอย่างคนที่ได้รับผลกระทบจากแอลกอฮอล์ หลักการนี้ใช้กับสิ่งอื่น ๆ ที่ให้ผลกระทบอย่างเดียวกันด้วย

(9) ไม่ใช้ความรุนแรง

ศิษยาภิบาลไม่ควรพยายามได้สิ่งที่ตนต้องการด้วยการขู่เชิญใช้กำลัง เขาไม่ควรพร้อมทำร้ายคนอื่นที่ทำร้ายเขาเสมอ ดูใน 2 ทิโมธี 2:24-25 ด้วย

▶ อะไรคือวิธีการที่ถูกต้องสำหรับศิษยาภิบาลในการแสดงออกถึงความโกรธ?

(10) ไม่เห็นแก่เงิน

ผู้คนในโลกนี้เปลี่ยนคำพูดเพื่อเห็นแก่ผลกำไร ผู้คนในสาขาอาชีพเช่น ทนายความ นักขาย หรือนักการเมืองถูกลองใจให้ผันความจริงเป็นอย่างอื่นเพื่อเอาใจผู้คน

ศิษยาภิบาลก็ถูกลองใจด้วยเช่นกัน เพราะความจริงจากพระวจนะของพระเจ้าไม่ได้เอาใจใคร ศิษยาภิบาลต้องสัตย์ซื่อต่อความจริงไม่ว่าเขาจะได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือไม่ก็ตาม

ศิษยาภิบาลต้องปรารถนาเห็นพันธกิจของคริสตจักรได้รับการสนับสนุนทางการเงิน เขาต้องนำคริสตจักรให้ทำหน้าที่เหมือนครอบครัวที่ดูแลสมาชิก มากกว่าคิดถึงสิ่งที่คนเหล่านั้นจะให้แก่เขา

(11) ปกครองบ้านเรือนของตนได้ดี

ความสามารถในการเป็นผู้นำของศิษยาภิบาลควรแสดงออกที่บ้าน เขาควรควบคุมดูแลลูก ๆ ของเขาได้ ถ้าหากเขาไม่สามารถนำที่บ้านของตน เขาก็ไม่สามารถนำคริสตจักรได้ นี่ไม่ได้รวมถึงลูกที่เป็นผู้ใหญ่และออกจากสิทธิอำนาจของเขาเนื่องจากเขาไม่ต้องยังคงรับผิดชอบลูกคนนั้น

(12) ไม่ใช่คนที่ฟุ้งกลับใจมาเชื่อ

ถ้าหากคนหนึ่งถูกวางไว้ในตำแหน่งแห่งสิทธิอำนาจเร็วเกินไป เขาก็จะถูกลองใจให้เยอหยิ่ง ความหยิ่งเป็นความบาปที่ทำให้ซาตานลุ่มหลง การส่งเสริมควรค่อย ๆ มาพร้อมกับประสบการณ์

▶ อันตรายอะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากคนหนึ่งถูกวางไว้ในตำแหน่งเร็วเกินไปและไม่ได้ทำได้ดี?

(13) มีชื่อเสียงดี

ก่อนที่คนหนึ่งจะถูกแต่งตั้งให้เป็นศิษยาภิบาล เขาต้องมีชื่อเสียงดีในหมู่คนนอกคริสตจักร พวกเขาต้องรู้ว่าเขาเป็นคนซื่อสัตย์โปร่งใสในทุกสิ่งที่เขาทำ

ถ้าหากเขามีชื่อเสียงที่ไม่ดีก่อนที่จะเขาจะกลับใจมาเชื่อ
เขาจำเป็นต้องมีเวลาเพื่อสร้างชื่อเสียงให้ดีขึ้นก่อนที่จะเป็นศิษยาภิบาล

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ทิตัส 1:5-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

คุณลักษณะส่วนใหญ่ของศิษยาภิบาลที่เขียนไว้ในทิตัสก็อยู่ในเนื้อหาของ 1 ทิโมธี

▶ คุณลักษณะใดของศิษยาภิบาลที่เพิ่มเข้ามาจากในเนื้อหาของทิตัส?

เนื้อหาตอนนี้เน้นถึงความสามารถของศิษยาภิบาลในการตอบสนองต่อหลักคำสอนเท็จ
ศิษยาภิบาลต้องได้รับการฝึกอบรมมาดีในด้านหลักคำสอนที่แท้จริง
และสามารถอธิบายได้อย่างใจ วัตถุประสงค์คือเพื่อแก้ไขคนเหล่านั้นที่เชื่อหลักคำสอนเท็จ
แต่ที่สำคัญยิ่งกว่าคือเพื่อปกป้องคนในคริสตจักรจากการถูกนำไปในทางที่ผิด

คุณลักษณะของมัคนายก

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กิจการ 6:1-6 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระธรรมตอนนี้อธิบายถึงปัญหาอะไร?

มัคนายกกลุ่มแรกได้รับการแต่งตั้งไม่นานหลังจากวันเพ็นเทคอส

พวกอัครทูตจำเป็นต้องจัดจลกับการอธิษฐานและการเทศนา

ผู้ชายเจ็ดคนได้รับการแต่งตั้งให้ช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดการต่าง ๆ

ที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยในคริสตจักร

มัคนายกช่วยศิษยาภิบาลเกี่ยวกับรายละเอียดในงานพันธกิจ มัคนายกอาจเป็นนักเทศน์ได้
แต่ไม่ใช่สิ่งจำเป็น

“องค์พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ พระบิดาในสวรรค์ ผู้ให้คุณมีความตั้งใจดีในการทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด
พระองค์ให้กำลังและฤทธิ์เดชแก่คุณเพื่อทำสิ่งเดียวกัน
คือพระองค์กำลังทำให้การดีที่พระองค์ได้เริ่มต้นไว้ภายในคุณให้สำเร็จ
คุณอาจพบความสมบูรณ์แบบและไม่มีข้อตำหนิในวันที่จะมาภายหลัง
โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระเจ้าของเรา อาเมน
- “การอุทิศถวายบิชอป”
หนังสือคำอธิษฐานทั่วไป

▶ อะไรคือคุณลักษณะของมัคนายกกลุ่มแรก?

คุณลักษณะของมัคนายกกลุ่มแรกคือการทำหน้าที่พวกเขาจะต้องมีชื่อเสียงเรื่องความซื่อสัตย์
เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา
พวกเขาจะต้องบริหารจัดการเงินให้กับคริสตจักร ดังนั้นชื่อเสียงในเรื่องความซื่อสัตย์จึงจำเป็น
งานของพวกเขาจะมีผลกระทบฝ่ายวิญญาณต่อคริสตจักร
ดังนั้นจึงจำเป็นที่พวกเขาจะต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะมีการทรงนำ
การเฉลิม และความบริสุทธิ์ของพระองค์ พวกเขาจะต้องจัดการกับสถานการณ์ที่ยาก
ดังนั้นการมีสติปัญญาจึงสำคัญ

อัครทูตเปาโลเขียนถึงคุณลักษณะของมัคนายก

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 3:8-13 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(1) น่านับถือ

มัคนายกต้องเป็นคนที่น่านับถือทั้งในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว กับเพื่อน ๆ และชุมชน

(2) จริงใจ

มัคนายกต้องเป็นคนที่เชื่อถือได้ในทุกเรื่องที่เขาพูด

เขาจะรับฟังคำตัดสินเกี่ยวกับคนในคริสตจักรและจะฟังความคิดเห็นมากมายเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในคริสตจักร เขาต้องเป็นคนที่ซื่อสัตย์จริงใจ

(3) ไม่ดื่มสุรามึนเมา

มัคนายกต้องไม่เป็นคนที่ได้รับผลกระทบจากแอลกอฮอล์
การประพฤติของเขาต้องน่านับถือและเสมอต้นเสมอปลาย

(4) ไม่โลภเห็นแก่ได้

มัคนายกจะต้องรับผิดชอบในการจัดการเงินให้กับคริสตจักรและดูแลใส่ใจความจำเป็นของคน
ในคริสตจักร เขาต้องไม่เป็นคนที่พยายามหาผลประโยชน์จากพันธกิจสำหรับตัวเอง

(5) ยึดมั่นหลักคำสอนที่ดีด้วยมโนธรรมที่บริสุทธิ์

เมื่อคนหนึ่งล้มลงในความบาป เขามักจะเริ่มตั้งข้อสงสัยในหลักคำสอนที่ผิด

ถ้าหากคนหนึ่งใช้ชีวิตในชัยชนะฝ่ายวิญญาณ เขาจะยึดมั่นในหลักคำสอนที่แท้จริงมากกว่า

(6) มีประสบการณ์

ก่อนที่คนหนึ่งจะได้รับตำแหน่งมัคทายก

เขาควรมีโอกาสแสดงให้เห็นว่าเขามีสติปัญญาและไวใจได้ในงานพันธกิจ

ผู้นำที่มีสติปัญญาจะให้โอกาสผู้คนที่ในการรับใช้ก่อนจะให้ตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจแก่เขา

▶ อะไรคือตัวอย่างของวิธีการที่คน ๆ

หนึ่งสามารถช่วยงานพันธกิจของคริสตจักรได้โดยไม่ต้องมีตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจ?

(7) มีภรรยาที่สัตย์ซื่อ

งานพันธกิจของมัคทายกจะถูกทำลายหากภรรยาของเขาเป็นคนพูดนินทาและไม่ได้เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นคริสเตียน

(8) ปกครองครอบครัวของตนได้ดี

เหมือนกับศิษยาภิบาล มัคทายกควรสามารถจัดการครอบครัวของตนได้ดี

ลำดับความสำคัญของกลุ่มที่อุทิศตัว

คริสตจักรคือกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวต่อพระเจ้าและต่อกัน

บริหารจัดการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้มีชุมชนของคริสตจักรท้องถิ่นบรรลุผล

การทำงานและทรัพยากรต่าง ๆ สำหรับงานพันธกิจมาจากกลุ่มนั้น ถ้าไม่มีกลุ่มนั้น

ก็ไม่มีคริสตจักร

คนแปลกหน้าที่เดินเข้ามาในร้านค้าขอมเป็นคนสำคัญเพราะเขาสามารถกลายเป็นลูกค้าได้

ในทำนองเดียวกันคนที่มาเยี่ยมคริสตจักรก็สำคัญเพราะเขาสามารถเป็นสมาชิกในกลุ่มที่อุทิศ

ตัวได้ คนที่สำคัญที่สุดต่อธุรกิจคือคนที่เป็ลูกค้าประจำ

คนที่สำคัญที่สุดของคริสตจักรคือคนที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร

ด้วยเหตุนี้ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในคริสตจักรควรรับใช้กลุ่มคนที่อุทิศตัว

ศิษยาภิบาลและผู้สอนทุกคนควรมีวัตถุประสงค์ในการรับใช้สมาชิกของกลุ่มนั้นและดึงดูดคนให้เข้ากลุ่มนี้มากขึ้น

กลุ่มเติบโตเพิ่มจำนวนขึ้นเมื่อผู้คนที่ได้รับความรอดและอุทิศตัวต่อคริสตจักร

หรือเมื่อผู้คนที่รับความรอดแล้วตระหนักว่าพวกเขาจำเป็นต้องอุทิศตัวต่อกลุ่ม

เจ้าหน้าที่ของคริสตจักรควรศึกษาความจำเป็นของกลุ่มและจัดเตรียมการสร้างสาวก

คำแนะนำฝ่ายวิญญาณ การฝึกอบรมด้านพันธกิจ และรูปแบบการสามัคคีธรรม พวกเขาควรนำกลุ่มให้ทำงานร่วมกันเพื่อตอบสนองความจำเป็นของคนในกลุ่ม

ในฐานะครอบครัวแห่งความเชื่อ คริสตจักรทุ่มเททรัพยากรต่าง ๆ และค้นพบทรัพยากรของพระเจ้าเพื่อตอบสนองความจำเป็นทุกชนิดให้กับคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรม แสดงให้โลกเห็นถึงสติปัญญาของพระเจ้าในทุกด้านของชีวิต และเชิญชวนให้คนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดให้กลับใจมาเชื่อแล้วเข้าสู่ครอบครัวนี้

จะเป็นอย่างไรหากผู้นำคริสตจักรให้ความสำคัญในการพัฒนากลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวต่อกันและกัน?

ลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณของคริสตจักร

แม้ว่าการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคริสตจักร (เพื่อสนับสนุนศิษยาภิบาล ดูแลสมาชิก และพันธกิจท้องถิ่นอย่างอื่น)

คริสตจักรควรเน้นเรื่องลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณในการประกาศข่าวประเสริฐและสร้างสาวก ศิษยาภิบาลควรเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณในเบื้องต้น

หมายความว่าศิษยาภิบาลไม่ควรแบกรับภาระหนักในงานจัดการธุรกรรมต่าง ๆ

ภาพในอุดมคติคือการที่สมาชิกคริสตจักรมีงานทำหรือทำธุรกิจซึ่งทำให้พวกเขาถวายสิบลดได้ ส่วนงานธุรกรรมที่ดำเนินโดยคริสตจักร ควรให้มัคนายกที่ไว้ใจได้รับผิดชอบ

มัคนายกกลุ่มแรกได้รับการแต่งตั้งเพื่อพวกเขาจะอุทิศตัวให้การอธิษฐานและพันธกิจแห่งพระวาระ (กิจการ 6:2-4)

ลักษณะของศิษยาภิบาลที่นำได้ดี

▶ อภิปรายประเด็นที่สำคัญร่วมกัน เริ่มต้นด้วยคำถามว่า “ทำไมลักษณะนี้จึงสำคัญ?”

1. ความจงรักภักดีของเขาไม่ถูกแบ่งแยกไปให้กับองค์กรอื่น ๆ
2. เขาเต็มใจสร้างทีมพันธกิจและใช้ความสามารถของคนอื่นได้
3. เขานำสมาชิกในคริสตจักรให้แบ่งปันชีวิตเหมือนเป็นครอบครัวฝ่ายวิญญาณที่ห่วงใยต่อความจำเป็นในชีวิตทั้งหมด

4. เขารับใช้คริสตจักรของเขาด้วยความรักต่อพระเจ้าและต่อผู้คนที่ แทนที่จะทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว
5. ลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณเช่น การนมัสการ การประกาศข่าวประเสริฐ และการเติบโตฝ่ายวิญญาณ เป็นจุดสนใจของงานพันธกิจของเขา
6. เขาได้รับความไว้วางใจและความเชื่อมั่นจากคนของเขา
7. เขาเต็มใจสร้างคริสตจักรให้เป็นสถาบันถาวรที่เขาไม่ได้เป็นเจ้าของ
8. เขานำคริสตจักรให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ สอนให้ถวายสิบลดและให้สามัคคีธรรมซึ่งตอบสนองต่อความจำเป็นต่าง ๆ
9. เขาซื่อสัตย์ในทุกเรื่องรวมถึงการใช้เงินให้เกิดประโยชน์
10. เขาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการจัดการเงินและเจ้าหน้าที่ได้ดี

ลักษณะของผู้นำโครงการของพันธกิจ

คนที่ถูกเลือกให้นำกิจการต่าง ๆ ที่ดำเนินงานโดยคริสตจักรควรมีคุณสมบัติเหล่านี้ ผู้นำของคริสตจักรควรทำงานเพื่อพัฒนาคุณสมบัติเหล่านี้ให้กับสมาชิกที่สามารถช่วยรับผิดชอบงานของคริสตจักรและได้รับการเพิ่มเข้ามาในทีมผู้นำ

- อภิปรายประเด็นที่สำคัญร่วมกัน เริ่มต้นด้วยคำถามว่า “ทำไมลักษณะนี้จึงสำคัญ?”
1. เขาได้สัตย์ซื่อต่อคริสตจักรท้องถิ่นในการเข้าร่วม ในการถวายสิบลด ในการมีส่วนร่วม และเป็นคริสเตียนที่มีคำพยานที่น่าเชื่อถือได้
 2. เขาได้ลงทุนความพยายามและภาระใจของเขาในคริสตจักรท้องถิ่นอยู่แล้ว
 3. เขามีความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเต็มที่และมีจริยธรรมสูง
 4. เขาแสดงให้เห็นแล้วถึงการริเริ่มและแรงจูงใจในการทำอย่างดีที่สุด
 5. เขามีวินัยส่วนตัว มีแรงจูงใจที่ดี และพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง
 6. เขาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการและนำคนอื่น ไม่เพียงแต่ความสามารถในการทำงานตามคำสั่ง
 7. เขามีความสามารถที่จำเป็นต่อบทบาทหน้าที่ของเขาในการรับผิดชอบโครงการนั้น

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้นำสำคัญยิ่งกว่าความสามารถตามธรรมชาติของเขา
2. บุคคลต้องแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะชีวิตคริสเตียนมาสักช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะมาเป็นผู้นำ
3. บุคคลที่มีความรับผิดชอบในคริสตจักรเป็นแบบอย่างถึงคุณลักษณะของคริสตจักร
4. คริสตจักรจำเป็นต้องมีการจัดการการเงินเพื่อสนับสนุนศิษยาภิบาล ดูแลสมาชิก และงานพันธกิจท้องถิ่นอย่างอื่น
5. คริสตจักรควรมุ่งเน้นให้การประกาศข่าวประเสริฐและการสร้างสาวกเป็นลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณพื้นฐาน
6. ผู้นำในคริสตจักรควรมุ่งพัฒนากลุ่มคนที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร
7. คริสตจักรต้องได้รับการสถาปนาเป็นตั้งสถาบันถาวรซึ่งเป็นของสมาชิกทุกคนในคริสตจักร

งานมอบหมายบทที่ 13

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 13
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นเรียนได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายในการเขียน: ศึกษา เอเสเคียล 34:1-10
และเขียนสองสามประโยคเพื่อสรุปเนื้อหาในพระธรรมตอนนี้

บทที่ 14

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

คำนิยามสำหรับของประทานฝ่ายวิญญาณ

ของประทานฝ่ายวิญญาณคือความสามารถที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบให้กับผู้เชื่อคนหนึ่งเพื่อใช้ในการพันธกิจของคริสตจักร นี่คือการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำผ่านทางผู้เชื่อ แต่ผู้เชื่อต้องตัดสินใจเลือกว่าจะใช้ของประทานของเขาอย่างไรและอาจใช้อย่างไม่เหมาะสมของประทานฝ่ายวิญญาณไม่เหมือนกับความสามารถตามธรรมชาติ แต่ของประทานอาจทำงานร่วมกับความสามารถตามธรรมชาติได้และไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้ง่าย

รายชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณ

ของประทานฝ่ายวิญญาณและบทบาทในงานพันธกิจได้ระบุไว้หลายที่ในพันธสัญญาใหม่ รายชื่อนั้นคล้ายกันแต่ไม่ได้เหมือนกัน

พระคัมภีร์ไม่ได้ให้รายชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณทุกอย่าง

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เอเฟซัส 4:7-12 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ข้อ 7-8

บอกเราว่าพระคุณของพระเจ้าที่ให้ไว้กับทุกคนนั้นอยู่ในรูปแบบของประทานฝ่ายวิญญาณ เห็นได้ชัดว่าอัครทูตไม่ได้พูดถึงพระคุณสำหรับความรอด เพราะในข้อ 11

เขาระบุถึงบทบาทในพันธกิจหลายอย่างที่พระเจ้ามอบหมายไว้

พระเจ้าเรียกผู้คนสู่พันธกิจพิเศษและให้ของประทานฝ่ายวิญญาณที่จำเป็นแก่พวกเขา เปาโลระบุถึงพันธกิจบางอย่างแทนที่จะให้รายชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณเหมือนกับใน 1 โครินธ์ บทบาทในพันธกิจที่ระบุไว้ได้แก่ อัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาล และผู้สอน เห็นได้ชัดว่านี่ไม่ได้ระบุถึงบทบาททั้งหมดในพันธกิจ

อัครทูต

พวกอัครทูตได้รับการเลือกเป็นพิเศษให้ขยายคริสตจักรหลังจากพันธกิจบนโลกนี้ของพระเยซู พวกเขามีชื่อเสียงในเรื่องการทำการอัศจรรย์ในพันธกิจของพวกเขา (2 โครินธ์ 12:12)
พวกเขาทั้งหมดรู้จักพระเยซูเป็นการส่วนตัวในช่วงพันธกิจบนโลกนี้ของพระองค์ (1 โครินธ์ 9:1, กิจการ 1:21-22)

ในพระธรรมวิวรณ์ เราอ่านพบว่ารากฐานสิบสองอย่างของเมืองแทนถึงอัครทูตสิบสองคน ซึ่งหมายความว่าพวกเขามีลักษณะเฉพาะในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร (วิวรณ์ 21:14)
ส่วนข้ออื่น ๆ ที่บอกเป็นนัยว่า อัครทูตมีเพียงสิบสองคนเท่านั้นใน มัทธิว 10:2 และกิจการ 1:26
ในยูดา 17 บอกว่าพวกอัครทูตอยู่ในอดีต ไม่มีอัครทูตที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้

ผู้เผยพระวจนะ

มีบางคนคิดเอาเองว่าคำเผยพระวจนะคือการพยากรณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต แต่พันธสัญญาใหม่พูดถึงการเทศนาว่าเป็นการเผยพระวจนะ ในพันธสัญญาเดิม คำเผยพระวจนะมักจะรวมถึงการพยากรณ์
เพราะนั่นเป็นวิธีหนึ่งที่ผู้เผยพระวจนะพิสูจน์ว่าถ้อยคำของเขามาจากพระเจ้า
ในสมัยของพันธสัญญาเดิม พระคัมภีร์จำนวนมากยังไม่ได้ถูกเขียน

ผู้เผยพระวจนะคือบุคคลที่รับถ้อยคำจากพระเจ้าซึ่งรวมหรือไม่รวมคำพยากรณ์ก็ได้
โดยปกติแล้วสิทธิอำนาจของถ้อยคำของเขาคือพระคัมภีร์

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

คำว่า *ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ* มาจากคำสำหรับ *ข่าวประเสริฐ*
ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคือคนที่สื่อสารข่าวประเสริฐไม่ว่ากับบุคคลหรือผู้คนในที่ประชุม
คริสเตียนทุกคนควรแบ่งปันข่าวประเสริฐ แต่บางคนมีของประทานพิเศษสำหรับการทำงานนี้
ศิษยาภิบาลควรทำให้การประกาศข่าวประเสริฐเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของเขา (2 ทิโมธี 4:5)

ศิษยาภิบาล

ศิษยาภิบาลไม่ได้เป็นเพียงผู้เทศนา
แต่เป็นคนที่ให้การดูแลฝ่ายวิญญาณสำหรับกลุ่มคนที่เจาะจง

ผู้สอน

ในคริสตจักร ผู้สอนคือคนที่อธิบายความจริงฝ่ายวิญญาณจากพระคัมภีร์ให้กับคนอื่น ๆ

ศิษยาภิบาลทุกคนควรเป็นผู้สอน (1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:9)

แต่บางคนที่ไม่ได้เป็นศิษยาภิบาลก็มีของประทานเป็นผู้สอนได้ด้วย

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โรม 12:6-8 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ในที่นี้พวกอัครทูตกล่าวว่า บุคคลควรมุ่งใช้ของประทานที่พระเจ้าให้ไว้แก่เขา

แทนที่จะใช้กำลังและเวลาไปกับพันธกิจหลายรูปแบบ

คำเตือนสติพิเศษบางอย่างก็มีไว้สำหรับพันธกิจบางชนิดเจาะจง ตัวอย่างเช่น

คนที่น่าต้องเป็นคนขยัน ไม่ได้น่าเฉพาะเมื่อเขาอยากนำ แต่ต้องแน่ใจว่าความรับผิดชอบต่าง

ๆ บรรลุผลสำเร็จเสมอ คนที่ให้ก็ไม่ควรทำเพื่อถึงความสนใจเข้าหาตัวเอง

แต่ควรให้ด้วยวิธีเรียบง่าย ส่วนคนที่ “แสดงความเมตตา”

ก็ช่วยเหลือผู้คนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ควรทำด้วยใจยินดี ไม่ใช่ด้วยความเสียดาย

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:28 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เห็นได้ชัดว่าในพระคัมภีร์ข้อนี้

เปาโลไม่ได้ตั้งใจให้รายชื่อของประทานหรือบทบาทในพันธกิจทั้งหมด ตัวอย่างเช่น

เขาไม่ได้เอ่ยถึงศิษยาภิบาลในข้อนี้ แม้ว่าเขาเอ่ยถึงในเอเฟซัสก็ตาม

เราพูดคุยถึงอัครทูต ผู้เผยพระวจนะ และผู้สอนไปแล้วในบทนี้แล้ว

บางคนได้รับการทรงเรียกสู่พันธกิจแห่งการอัครรรยและรักษาโรค

ผู้เชื่อทุกคนมีสิทธิพิเศษในการอธิษฐานขอการอัครรรยและพระเจ้าจะตอบสนองต่อความเชื่อ

อย่างไรก็ตามมีผู้เชื่อบางคนที่มีของประทานในการสังเกตน้ำพระทัยของพระเจ้าและใช้ความ

เชื่อทำการอัครรรย

บางคนมีของประทานการช่วยเหลือ พวกเขามองเห็นความจำเป็นได้เร็วกว่าคนอื่น

พวกเขาสังเกตเห็นโอกาสที่จะช่วยเหลือตามความจำเป็นในชีวิตของผู้คนหรือในงานของคริส

ตจักร พวกเขามีความสามารถหลากหลายในการปฏิบัติ

บางคนได้รับความสามารถพิเศษในการนำและบริหาร
คนจำนวนมากคิดว่าผู้นำคือคนสำคัญที่สุด
แต่การเป็นผู้นำจะไร้ค่าหากปราศจากของประทานอื่น ๆ ในคริสตจักร
ของพระทานการพูดภาษาต่าง ๆ อยู่ในรายการสุดท้าย
บางที่อัครทูตต้องการแก้ไขคนเหล่านั้นที่คิดว่าเป็นของประทานที่สำคัญที่สุด

หลักการต่าง ๆ จากเปโตร

อัครทูตเปโตรกล่าวโดยย่อถึงหลักการสำคัญที่สุดเรื่องของพระทานฝ่ายวิญญาณ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 เปโตร 4:10-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เราเห็นอย่างน้อยหกประเด็นที่สำคัญเรื่องของพระทานฝ่ายวิญญาณจากพระคัมภีร์ตอนนี้

1. ผู้เชื่อได้รับมอบของพระทานฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้า
ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมีหน้าที่ใช้ของประทานเหล่านั้นเพื่อพระเจ้าและไม่ได้ในฐานะผู้เป็น
นเจ้าของ เราต้องรายงานต่อพระเจ้าสำหรับการใช้ของประทานที่เรามี
2. ของประทานต่าง ๆ ต้องถูกใช้เพื่อผู้อื่น
ไม่ใช่เพื่อส่งเสริมตัวเองหรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
3. พระคุณของพระเจ้ามามากมาย (“ซับซ้อน”) ของพระทานก็มีหลากหลาย
4. คำกล่าวของบุคคลควรสอดคล้องกับพระคัมภีร์
5. บุคคลควรฟังฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้าขณะที่เขารับใช้
6. พันธกิจทั้งหมดควรมีเป้าหมายเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

หลักการต่าง ๆ จากเปาโล

คริสตจักรโครินธ์ได้รับการอวยพรให้มีของพระทานฝ่ายวิญญาณมากมาย

พวกเขาเกิดความเข้าใจผิด

ดังนั้นอัครทูตเปาโลจึงให้คำอธิบายเกี่ยวกับของพระทานฝ่ายวิญญาณใน 1 โครินธ์ 12-14

พระคัมภีร์แต่ละบทเหล่านี้สอนหลักการมากมายเกี่ยวกับของพระทานฝ่ายวิญญาณ

มีหลักการบางประการที่เขียนไว้ที่นี่เพื่อให้เราศึกษา

► ให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่าน 1 โครินธ์ 12:1-3 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

“กระนั้นไม่ใช่ทุกคนที่กล่าวโดยพระวิญญาณจะเป็นผู้เผยพระวจนะ
จะเป็นได้เมื่อเขามีสิทธิขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ด้วยเหตุนี้ผู้เผยพระวจนะเท็จและผู้เผยพระวจนะ
จะเป็นที่รู้จักได้โดยวิถีของเขา”
- ดิคาเคห์ (เขียนในช่วงศตวรรษแรกของคริสตจักร)

(1) **หลักการพิสูจน์หลักคำสอน:**

ประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณควรได้รับการประเมินด้วยความจริงที่เรารู้

ผู้เชื่อในโครินธ์เคยนมัสการรูปเคารพมาก่อน รูปเคารพพูดไม่ได้แต่วิญญาณต่าง ๆ พูดได้ พวกเขาติดตามลัทธินอกรีตจำนวนมากเปิดตัวเองให้กับการทำงานของวิญญาณต่าง ๆ พวกเขาคิดว่าประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณใด ๆ ล้วนเป็นสิ่งดี พวกเขาแสวงหาความเคลิบเคลิ้มและความตื่นเต้นทางอารมณ์ พวกเขายินดียิ่งที่ได้การควบคุมของวิญญาณหนึ่ง แม้ว่าวิญญาณนั้นจะทำให้พวกเขาพูดหรือทำอะไรที่บ้าคลั่งหรืออนาจารก็ตาม

อัครทูตเตือนว่าไม่มีใครที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะพูดถึงพระเยซูในทางที่ไม่ดี ถ้าหากวิญญาณชั่วควบคุมการนมัสการ มันก็จะทำให้ผู้คนลบลูพระเจ้าจากสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาทำและพูด พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่นำด้วยวิธีการที่ลบลูพระเจ้า

เราไม่ควรคิดเอาเองว่าการทำงานของวิญญาณเป็นสิ่งดีเพียงเพราะมันเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ การพิสูจน์ในที่นี้เปรียบเทียบได้กับใน 1 ยอห์น 4:1-3

ถ้าหากวิญญาณหนึ่งพูดบางสิ่งที่ขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้า นั่นต้องไม่เป็นที่ยอมรับได้

► ศาสนาอะไรที่ยอมให้วิญญาณชั่วควบคุมผู้นมัสการ?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:4-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(2) **หลักการเรื่องของประทานมีหลากหลาย:**

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในผู้เชื่อทุกคน แต่ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เน้นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานด้วยวิธีที่แตกต่างกัน พระองค์เลือกที่จะแจกจ่ายของประทานอย่างไร ผู้เชื่อทุกคนมีของประทานอย่างน้อยหนึ่งอย่าง ไม่มีใครที่มีของประทานทุกอย่าง

สมาชิกควรใช้ของประทานของเขาเพื่อผลประโยชน์ของพระกาย
พระเจ้าไม่ได้ให้เขามีของประทานเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:12-26 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

**(3) หลักการเรื่องพระกาย: อวัยวะแต่ละส่วนมีความสำคัญ
และอวัยวะแต่ละส่วนต้องการกันและกัน**

อัครทูตเปรียบเทียบสมาชิกของคริสตจักรกับอวัยวะของร่างกาย
พวกเขามีความสามารถและจุดประสงค์แตกต่างกัน

ไม่มีอวัยวะใดในร่างกายที่ควรคิดว่าตนต้องเป็นเหมือนอวัยวะอื่นในร่างกาย ตัวอย่างเช่น
หูไม่ได้คิดว่าต้องเป็นดวงตาถึงจะอยู่ในร่างกายนี้ได้ ไม่มีของประทานอย่างหนึ่งอย่างใดที่คน ๆ
หนึ่งจะต้องมีเพื่อจะอยู่ในพระกาย

ไม่ควรมีสมาชิกคนใดที่คิดว่าตนไม่ต้องการสมาชิกคนอื่น ๆ เพราะตนมีของประทาน
ร่างกายทำงานได้ไม่ปกติหากไม่มีอวัยวะครบทุกส่วน

ของประทานบางอย่างต้องเอาใจใส่มากกว่าอย่างอื่น

ผู้คนคิดว่าของประทานบางอย่างเป็นเครื่องหมายของสถานะฝ่ายวิญญาณ
พระเจ้าเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะให้ของประทานอย่างไร
และไม่มีสถานะใดเกิดขึ้นเองเนื่องจากของประทานนั้น

► คุณจะพูดอย่างไรกับบางคน que คิดว่าคนที่เทศนาเป็น คนฝ่ายวิญญาณมากกว่าคนที่ทำความ
สะอาดอาคารคริสตจักร?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:27-31 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(4) หลักการเรื่องบทบาทในพันธกิจ:

พระเจ้าให้สิ่งจำเป็นแก่สมาชิกแต่ละคนเพื่อให้พันธกิจที่เจอะจงของพระองค์สำเร็จ

เนื้อหาตอนนี้ของพระคัมภีร์เป็นการสรุปบทที่ 12

พระเจ้าเรียกผู้คนให้ทำพันธกิจที่หลากหลายได้สำเร็จ

พันธกิจไม่ได้มีไว้เพื่อให้คนใดใช้เพื่อส่งเสริมตัวเอง แต่เพื่อรับใช้คริสตจักร

หัวหน้าชั้นเรียนควรอ่านคำถามต่าง ๆ ใน 1 โครินธ์ 12:29-30 และให้ทุกคนในชั้นเรียนตอบคำถาม ยกตัวอย่างเช่น เมื่อหัวหน้าชั้นเรียนอ่านคำถามว่า “ทุกคนเป็นอัครทูตไหม?” ทุกคนในชั้นก็จะตอบว่า “ไม่ใช่”

เนื่องจากพันธกิจมีแตกต่างกัน ของประทานก็แตกต่างกัน เปาโลถามคำถามหลายคำถาม แต่ละคำถามมีคำตอบคือ “ไม่”

เขากล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่าไม่มีของประทานใดที่สามารถคาดหวังได้จากผู้เชื่อทุกคน

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 13 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(5) **หลักการเรื่องความรัก:** ความรักคือลำดับความสำคัญนิรันดร์

แต่ของประทานฝ่ายวิญญาณนั้นไม่ถาวรนิรันดร์

สามข้อแรกแสดงให้เห็นว่าเราไม่สามารถทดแทนการขาดความรักได้ด้วยตะลันต์ตามธรรมชาติ ของประทานฝ่ายวิญญาณ หรือการเสียสละส่วนตัวอย่างยิ่งใหญ่ได้

เพื่อการตรวจสอบส่วนตัว ลองใส่ชื่อตัวเองแทนที่คำว่ารักในข้อ 4-7 และดูว่ามันเหมาะสมแค่ไหน

ในข้อ 11 ไม่ใช่การเรียกให้เป็นผู้ใหญ่ อัครทูตเปรียบเทียบชีวิตของเราบนโลกนี้กับวัยเด็ก และชีวิตในสวรรค์คือวัยผู้ใหญ่ ในสักวันหนึ่งเราจะไม่จำเป็นต้องมีสิ่งต่าง ๆ ที่เราจำเป็นต้องมีในเวลานี้

การเผยพระวจนะและของประทานแห่งความรู้จำเป็นในเวลานี้เพราะความเข้าใจของเรายังไม่สมบูรณ์ ในนิรันดร์กาล ของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นจะไม่จำเป็นแล้ว และจะถูกโยนทิ้งไปเหมือน “สิ่งต่าง ๆ วัยเด็ก”

แม้แต่ความเชื่อและความหวังก็จะไม่จำเป็นอีกในวันหนึ่ง เพราะทุกสิ่งจะสำเร็จทั้งสิ้น แต่ความรักจะยังคงมีคุณค่าสูงสุด

บทที่ 14 ของ 1 โครินธ์เน้นหลักการอย่างหนึ่ง: หลักการเรื่องการสื่อสาร

มีความจริงอย่างอื่นถูกสอนในบทนี้ด้วย

แต่อัครทูตอธิบายและยกภาพตัวอย่างถึงหลักการนี้หลายครั้ง

(6) **หลักการสื่อสาร:** พันธกิจอาศัยการสื่อสารความจริงด้วยวิธีการที่เข้าใจได้

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 14:1-5 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

การเทศนาสำคัญยิ่งกว่าการพูดภาษาอื่น ๆ

การเผยพระวจนะไม่ได้หมายถึงแค่การพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต

การเผยพระวจนะคือการเทศนา ในพันธสัญญาเดิม

การเผยพระวจนะมักจะรวมถึงการพยากรณ์เพราะเป็นวิธีการเดียวที่ผู้เผยพระวจนะจะพิสูจน์ว่า
ถ้อยคำของเขามาจากพระเจ้า ในสมัยของพันธสัญญาเดิม

พระคัมภีร์จำนวนมากยังไม่ได้ถูกเขียน

ปัจจุบันนี้ผู้เทศนาสามารถเทศนาจากพระคัมภีร์และแสดงให้เห็นได้ว่าถ้อยคำของเขามาจากพระ
เจ้า

ยังคงมีแง่มุมที่เหนือธรรมชาติเพราะพระเจ้าให้ผู้เทศนามีความเข้าใจพิเศษและประยุกต์ใช้ความ
จริงกับสถานการณ์ต่างๆ ได้

การพูดไม่ได้ช่วยอะไรเว้นแต่ผู้คนจะเข้าใจภาษาที่ถูกกล่าวออกมา

ถ้าหากคนหนึ่งพูดด้วยภาษาอื่นที่ไม่รู้จัก มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่เข้าใจ

บางคนแปลความหมายคำว่า “ไม่มีผู้ใดเข้าใจเขา” ว่าเป็นการที่ผู้พูดไม่เข้าใจแม้แต่ตัวเอง
แต่นั้นไม่ใช่ความหมายตามธรรมชาติของประโยคนั้น

ถ้าหากคนเยอรมันเป็นพยานในคริสตจักรของเราและต่อมาเราพูดว่า “ไม่มีใครเข้าใจเขาเลย”
เราไม่ได้หมายความว่าเขาไม่เข้าใจตัวเอง

ถ้าหากถ้อยคำเหล่านั้นไม่ถูกอธิบาย คริสตจักรก็ไม่ได้รับการเสริมสร้าง

► ศิษยาภิบาลควรทำอะไรเกี่ยวกับคนที่มักจะพูดในคริสตจักรด้วยภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจและไ
ม่มีใครแปลภาษา?

ในข้อ 5 เปาโลบอกว่า เป็นเรื่องดีหากพวกเขาทุกคนมีของประทานในการพูดภาษาอื่น ๆ แต่ดูใน
1 โครินธ์ 4:8 และ 1 Corinthians 7:7 ด้วยเช่นกัน เขาบอกใน 4:8

ว่าคงจะดีหากพวกเขาปกครองเหมือนราชา แต่เปาโลไม่ได้คาดหวังให้พวกเขาเป็นแบบนั้นจริง
ๆ เพราะแม้แต่อัครทูตยังต้องทนทุกข์ เขาพูดใน 7:7

ว่าคงจะดีถ้าพวกเขาทุกคนอยู่โสดเหมือนเขา แต่เปาโลไม่ได้บอกว่าทุกคนถูกเรียกให้อยู่โสด
และเรารู้ว่าการแต่งงานเป็นการออกแบบของพระเจ้าสำหรับคนส่วนใหญ่ ใน 14:5

เปาโลยืนยันว่าเป็นเรื่องดีสำหรับทุกคนที่จะมีของประทานการพูดภาษาอื่น ๆ

เขาไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะต้องมี ใน 12:29-30

เปาโลแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าไม่มีของประทานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทุกคนควรมี

► ให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่าน 1 โครินธ์ 14:6-19 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

คำพูดก็ไร้ค่าหากไม่มีใครเข้าใจได้

ในข้อ 6 อัครทูตถามคำถามว่า “จะเป็นประโยชน์อะไร?” บางสิ่งถ้าไม่มีใครเข้าใจได้

สิ่งนั้นก็ไม่มีประโยชน์ แม้แต่ดนตรีต้องเล่นตามรูปแบบหรือตามโทนเสียง

ไม่อย่างนั้นมันก็ไม่มีความหมายอะไร มีแต่เสียงหวากหู

แต่ใช้สำหรับส่งสัญญาณไปยังกองทัพ ถ้าแตรส่งเสียงดังโดยไม่ได้กำหนดสัญญาณเอาไว้

ก็จะไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่ต้องเข้าโจมตีศัตรูหรือต้องเก็บข้าวของหนี

การสื่อสารคือจุดเน้นของบทนี้ทั้งหมด

ถ้อยคำที่เข้าใจไม่ได้ก็ “หายไปกับสายลม” (9) นี่คือคำกล่าวที่บอกว่าคำพูดแบบนั้นมันไร้ค่า

เปาโลพูดว่าถ้าหากผู้คนไม่เข้าใจกัน พวกเขาก็เป็นเหมือนคนต่างภาษาต่อกัน (11)

ถ้าหากคนหนึ่งต้องการพูดต่อไปโดยไม่มีใครเข้าใจได้

เขาก็ไม่ได้พยายามสร้างคริสตจักรขึ้นแต่พยายามทำให้จุดประสงค์ของตัวเองสำเร็จ (12)

► คนมีเหตุผลอะไรบ้างในการพูดสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่มีใครเข้าใจได้?

เปาโลบอกว่าถ้าคนหนึ่งพูดด้วยภาษาที่คนอื่นไม่รู้ ความเข้าใจของเขาก็ไม่ได้ก่อให้เกิดผล (14)

เปาโลไม่ได้พูดว่าคนนั้นไม่เข้าใจตัวเอง

แต่ความเข้าใจของเขาจะไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อคนอื่นเลย

เขาพูดว่าวิธีที่ดีที่สุดคือการทำพันธกิจในพระวิญญาณและด้วยความเข้าใจไปพร้อม ๆ กัน (15)

การอยู่ในพระวิญญาณไม่ได้หมายความว่าคนนั้นไม่สามารถให้ทุกคนเข้าใจได้

เปาโลบอกว่าคนที่ไม่ได้รำเรียนมากก็จะไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังพูด (16)

เรื่องนี้ยืนยันว่าเขากำลังพูดถึงภาษาต่าง ๆ อย่างแท้จริง เขาบอกว่าเราต้องไม่กล่าว “อาเมน”

ให้กับบางสิ่งที่เราไม่เข้าใจ

เปาโลบอกว่าเขายินดีที่สามารถพูดได้หลายภาษา แต่อย่างไรก็ตาม

เขาก็พูดว่าพูดห่าคำที่เข้าใจได้ก็ดีกว่าพูดเป็นพันคำแต่ไม่มีใครเข้าใจ (18-19)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 14:20-25 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ถ้อยคำที่ได้รับการเจิมจากพระวิญญาณที่สามารถเข้าใจได้ย่อมถวายเกียรติแด่พระเจ้า

จุดประสงค์สำหรับของประทานการพูดภาษาอื่น ๆ คือเพื่อสื่อสารข่าวประเสริฐ (ดูใน มาระโก 16:15-17)

บางคนเชื่อว่าของประทานการพูดภาษาอื่น ๆ เป็นหมายสำคัญว่าผู้พูดมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ในข้อ 22 กล่าวว่าของประทานการพูดภาษาอื่น ๆ ไม่ได้เป็นหมายสำคัญเพื่อพิสูจน์สิ่งใด ๆ สำหรับผู้เชื่อ

นั่นหมายความว่าของประทานไม่ได้พิสูจน์สิ่งใดเกี่ยวกับคนใดที่มีของประทานนั้นหรือพิสูจน์อะไรต่อผู้เชื่อที่เห็น

มันคือหมายสำคัญให้กับคนที่ไม่เชื่อเท่านั้นเมื่อถูกใช้ในการสื่อสารข่าวประเสริฐด้วยวิธีที่เข้าใจได้

เป็นไปได้ที่ของประทานฝ่ายวิญญาณจะยังคงทำงานอยู่สำหรับคนหนึ่งถ้าหากเขาล้มลงในความบาปและขาดความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้ของประทานฝ่ายวิญญาณจึงไม่ได้พิสูจน์ว่าคนนั้นกำลังถูกต้องหรือแม้แต่จะพิสูจน์ว่าเขาได้รับความรอดแล้ว

ถ้าหากมีคนมาเยี่ยมคริสตจักรได้ยินพวกเขาทุกคนพูดและไม่เข้าใจ

คนนั้นก็จะคิดว่าพวกเขาบ้าไปแล้ว แต่ถ้าหากคนไม่เชื่อได้ยินความจริงที่ทำให้ใจเขาสำนึกผิด เขาก็จะยอมรับว่าพระเจ้าอยู่ที่นั่น

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 14:27-35 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(7) หลักการเรื่องความมีระเบียบ: คริสตจักรต้องรักษาระเบียบในการนมัสการ

อัครทูตถามว่า

“ทำไมทุกคนจึงคิดว่าพวกเขาจำเป็นต้องทำอะไรบางอย่างในการประชุมนมัสการ?”

ผู้เชื่อชาวโครินธ์คิดว่าคน ๆ หนึ่งจะมีความสำคัญถ้าหากเขาพูดหรือนำนมัสการ

ดังนั้นทุกคนจึงอยากทำสิ่งนี้

เขาพูดว่าถ้าหากคน ๆ หนึ่งกำลังพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ที่คนไม่เข้าใจ ก็ควรมีการแปล พวกเขาไม่ควรใช้เวลาเยอะในช่วงการนมัสการเพื่อทำสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องอาศัยการแปล (27)

คนที่พูดภาษาอื่น ๆ ที่คนอื่นไม่เข้าใจก็ไม่ควรพูดหากไม่มีใครแปล (28)

จะต้องไม่มีมากกว่าหนึ่งคนพูดในคราวเดียวกัน (31) เห็นได้ชัดว่าเนื่องจากทุกคนต้องการพูดหลายคนจึงพูดในคราวเดียวกัน การนมัสการมีแต่ความวุ่นวาย

พวกเขาบางคนอาจพูดว่าพวกเขาอยู่ใต้กฎไม่ได้เพราะเมื่อพระวิญญาณเคลื่อนไหว พวกเขาควบคุมตัวเองไม่ได้ เปาโลกล่าวว่าผู้เผยพระวจนะสามารถควบคุมตัวเองได้ (32)

เขาบอกว่าพระเจ้าจะไม่เป็นต้นเหตุแห่งความสับสนวุ่นวายในคริสตจักร (33)

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่เคลื่อนไหวให้ใครทำสิ่งที่คัดค้านกับคำสอนในพระคัมภีร์

► มีข้อปฏิบัติที่ดีอะไรบ้างในการรักษาระเบียบในการนมัสการ?

เห็นได้ชัดว่า ผู้หญิงในคริสตจักรโครินธ์เป็นต้นเหตุของความไม่มีระเบียบเรียบร้อย

พวกเธออาจถามคำถามและโต้เถียงกัน

เนื่องจากเปาโลบอกว่าพวกเธอควรอยู่ใต้สิทธิอำนาจและควรรอเพื่อไปถามคำถามที่บ้าน

ในสถานการณ์ที่ดีกว่านี้ ผู้หญิงอาจได้รับอนุญาตให้ทำพันธกิจและมีส่วนร่วมในการนมัสการ แต่พวกเธอควรอยู่ในระเบียบ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 14:36-40 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เปาโลบอกเป็นนัยอย่างไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกเขากับคริสตจักรอื่น ๆ?

(8) **หลักการเกี่ยวกับอัครทูต:**

ทุกคริสตจักรควรยอมอยู่ภายใต้หลักคำสอนของอัครทูต

ผู้เชื่อชาวโครินธ์ได้รับการอวยพรด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณ

พวกเขาอาจเริ่มต้นคิดว่าตนไม่จำเป็นต้องฟังสิทธิอำนาจอื่นใด

เปาโลเตือนพวกเขาว่าชาวประเสริฐมาถึงพวกเขาผ่านทางคนอื่น

พวกเขาจำเป็นต้องยอมอยู่ภายใต้หลักคำสอนของคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้า

ถ้าหากคนใดพูดว่าเขาารู้ดีกว่าคำสั่งสอนของอัครทูต

เขาก็เพิกเฉยและไม่ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นคนฉลาดหรือเป็นคนฝ่ายวิญญาณ

เปาโลบอกไม่ให้พวกเขาห้ามการใช้ภาษาที่หลากหลาย ของประธานการพูดภาษาอื่น ๆ
ก็สำคัญ โดยเฉพาะในที่ที่มีการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน
แต่ของประธานต้องใช้ด้วยวิธีการที่พระคัมภีร์สั่งเอาไว้

คริสตจักรที่แข่งขันกันด้วยฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณ

มีบางคริสตจักรที่พยายามดึงดูดความสนใจด้วยการสำแดงฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณ
พวกเขาเชื่อว่าการอัศจรรย์และของประทานฝ่ายวิญญาณเป็นตัวบ่งชี้ถึงคริสตจักรที่ดีที่สุด
พวกเขาอ้างถึงการอัศจรรย์มากมายในการรักษาโรค
สมาชิกบางคนอ้างว่าได้รับถ้อยคำที่เป็นการสำแดงจากพระเจ้าบ่อยครั้ง
การประชุมนมัสการของพวกเขาเน้นที่การสำแดงของประทานฝ่ายวิญญาณมากกว่าพระคัมภีร์
พวกเขาเชื่อว่าคริสเตียนทุกคนควรมีของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ
และพวกเขาต้องการของประทานนั้นเพื่อสำแดงในการประชุมนมัสการของพวกเขา
พวกเขาหุนหันใจให้ผู้คนริเริ่มในการประชุมนมัสการอย่างมาจนการนมัสการนั้นวุ่นวาย
ผู้นำของพวกเขาพยายามมีชื่อเสียง
คุยโอ้อวดถึงฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณและตัดสินคริสตจักรอื่น ๆ

ปัญหามักมีอยู่ใคริสตจักรที่แข่งขันกันสำแดงฝ่ายวิญญาณ
สมาชิกมากมายของพวกเขาและแม้แต่ผู้นำใช้ชีวิตในบาปอย่างเปิดเผย
พวกเขาไม่เข้าใจการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณที่สำแดงโดยความเชื่อซึ่งอดทนต่อปัญหาต่าง ๆ
ในชีวิต
ผู้นำจำนวนมากของพวกเขาเป็นคนหนุ่มที่ไม่ได้ใช้ชีวิตด้วยชัยชนะเหนือบาปและไม่ได้ให้เกียรติผู้อาวุโสกับผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อ
พวกเขาทำสิ่งที่ไม่ตรงกับพระคัมภีร์ในเรื่องการใช้ของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ
คนของพวกเขาส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์กับการอัศจรรย์จริง ๆ เพียงแค่หวังว่าจะมี
คริสตจักรที่มีการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแท้จริงควรสำแดงความเชื่อและของประทานฝ่ายวิญญาณด้วยการปฏิบัติตามพระคัมภีร์
คริสตจักรควรนำสมาชิกของตนให้พัฒนาความเชื่อที่ทำให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ซึ่งอดทนต่อความยากลำบากและจัดเตรียมชัยชนะเหนือความบาป
แทนที่จะสำแดงของประทานฝ่ายวิญญาณเหมือนกับการแสดงละคร

คริสตจักรควรใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อรับใช้ในการตอบสนองความจำเป็นของครอบครัวแห่งความเชื่อ

► อะไรคือสัญญาณของคริสตจักรที่พยายามแข่งขันกับคริสตจักรอื่น ๆ ด้วยการสำแดงฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณ?

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. ของประทานฝ่ายวิญญาณคือความสามารถที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบให้กับผู้เชื่อเพื่อใช้ในการงานพันธกิจของคริสตจักร
2. ผู้เชื่อทุกคนรับของประทานฝ่ายวิญญาณ แต่ไม่ใช่คาดหวังให้ทุกคนมีของประทานอย่างหนึ่งที่เหมือนกัน
3. สมาชิกที่แตกต่างกันในคริสตจักรควรทำหน้าที่ร่วมกันเป็นตั้งกายเดียวกันโดยมีของประทานทุกอย่างที่จำเป็นและสำคัญ
4. ของประทานฝ่ายวิญญาณมาพร้อมกับการทรงเรียกให้ทำพันธกิจ
5. ถ้อยคำที่ถูกกล่าวออกมาไม่มีคุณค่าถ้าหากไม่มีใครเข้าใจได้
6. ผู้เชื่อต้องใช้ของประทานด้วยความระมัดระวังเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเสริมสร้างคริสตจักร
7. ความรักต่อพระเจ้าและต่อผู้คนสำคัญในเวลานี้และตลอดไป

งานมอบหมายบทที่ 14

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 14
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีหัวหน้าชั้นเรียนได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. การทดสอบ: ช่วงเริ่มต้นของชั่วโมงเรียนถัดไป
คุณจำเป็นต้องเขียนจากการท่องจำถึงหลักการอย่างน้อยเจ็ดในแปดอย่างของเปาโลเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณ

บทที่ 15

คำถามประเมินความเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร

บทนำ

บทนี้บอกถึงคุณสมบัติของคริสตจักรที่มีความเป็นผู้ใหญ่ด้วยรูปแบบการถามคำถาม คริสตจักรควรพิจารณาคำถามเหล่านี้เพื่อจะเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนา

นักศึกษาทุกคน ในชั้นเรียนนี้อาจไม่ได้มาจากคริสตจักรเดียวกัน และอาจไม่ใช่คนที่สามารถตัดสินใจเพื่อเปลี่ยนแปลงคริสตจักรได้ พวกเขาสามารถใช้คำถามต่าง ๆ เพื่อประเมินระดับความเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร และตั้งเป้าสำหรับพันธกิจของพวกเขาเอง

สำหรับคำถามแต่ละคำถามด้านล่างนี้

ให้อภิปรายความหมายของคำถามร่วมกัน โดยใช้คำอธิบายที่มีให้

จากนั้น ให้พิจารณาสิ่งที่คริสตจักรสามารถทำได้เพื่อพัฒนาคุณสมบัติต่าง ๆ ตามจำเป็น

คำถามประเมินความเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร

(1) **ที่ไหนคือกลุ่มย่อยที่ให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณแก่คริสตจักร?**

คริสตจักรที่มีสุขภาพดีจะมีรูปแบบกลุ่มย่อยที่บำรุงเลี้ยงชีวิตฝ่ายวิญญาณ กลุ่มเหล่านี้อาจเป็นคริสตจักรตามบ้าน ชั้นเรียนวันอาทิตย์ หรือกลุ่มในลักษณะอื่น ๆ

กลุ่มเหล่านี้อาจเป็นกลุ่มที่มีการจัดตั้ง หรืออาจเป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นเองก็ได้

การฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณมักเริ่มต้นในกลุ่มย่อย

ชีวิตฝ่ายวิญญาณในคริสตจักรไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงหรือฟื้นฟูจากการประชุมนมัสการอย่างเดียว การตรวจสอบฝ่ายวิญญาณและชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในกลุ่มย่อย

ผู้นำของคริสตจักรควรแน่ใจว่ากลุ่มย่อยที่มีอยู่นั้นบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้

ถ้าหากโครงสร้างที่มีอยู่ในคริสตจักรไม่ได้สร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณแล้ว

ก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง

(2) ใครเป็นเจ้าของคริสตจักร?

คริสตจักรไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่จนกว่าจะมีกลุ่มสมาชิกที่อุทิศตัวซึ่งรับผิดชอบงานพันธกิจและสนับสนุนทางการเงินให้กับคริสตจักร

ถ้าหากพันธกิจดำเนินงานเหมือนกับเป็นธุรกิจส่วนตัวของศิษยาภิบาล คริสตจักรก็จะมีวันเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ถ้าหากอาคารคริสตจักรยังต้องเช่า คริสตจักรก็ไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่หากคนที่จ่ายค่าเช่าคือองค์กรหรือบุคคลที่อยู่ภายนอกคริสตจักร

ตามหลักการแล้ว อาคารและพันธกิจควรมีกลุ่มสมาชิกคริสตจักรที่เป็นเจ้าของ ถ้าหากต้องเช่าอาคาร สมาชิกในคริสตจักรควรรับผิดชอบร่วมกันจ่ายค่าเช่า

พันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นควรได้รับการสถาปนาให้สืบเนื่องในฐานะสถาบันหนึ่งจนกว่าพระคริสต์เสด็จกลับมา

(3) มีการสนับสนุนทางการเงินสำหรับพันธกิจในท้องถิ่นอย่างไร?

สถานการณ์ที่ดีที่สุดทางการเงินสำหรับคริสตจักรคือการสนับสนุนจากสลิปลดของสมาชิก

ถ้าหากคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภายนอก

นั้นย่อมไม่ทำให้คริสตจักรมีความเป็นผู้ใหญ่แต่กลับมีความเปราะบาง

ถ้าคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากศิษยาภิบาลหรือจากคนไม่กี่คนที่ถวายโดยไม่ใช่จากสมาชิกส่วนใหญ่

สมาชิกทั้งหมดในคริสตจักรนั้นก็ไม่ได้การพัฒนาให้เป็นครอบครัวแห่งความเชื่อที่มีความเป็นผู้ใหญ่

สลิปลดเป็นวิธีการของพระเจ้าเพื่อสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น

ผู้นำคริสตจักรควรสอนเรื่องสลิปลดและค่อย ๆ

สร้างการสนับสนุนงานพันธกิจท้องถิ่นของคริสตจักร

คริสตจักรไม่ควรพึ่งพาการสนับสนุนจากภายนอกในการดำเนินงานคริสตจักร

การสนับสนุนภายนอกควรมีไว้สำหรับโครงการต่าง ๆ ที่ขยายความสามารถของคริสตจักร

(4) คริสตจักรสนับสนุนศิษยาภิบาลเต็มเวลาหรือไม่?

แผนการตามพระคัมภีร์สำหรับศิษยาภิบาลคือการให้เขาอุทิศเวลาเต็มที่ต่องานพันธกิจ บางครั้งแผนนี้เป็นไปไม่ได้สำหรับคริสตจักรที่ก่อตั้งใหม่ แต่คริสตจักรควรตั้งเป้าพัฒนาให้มีการสนับสนุนนั้นเพื่อศิษยาภิบาลจะได้มุ่งทำงานพันธกิจ โดยไม่ถูกเบี่ยงเบนไปเหตุเพราะความจำเป็นทางการเงิน

(5) อะไรคือระบบการรายงานการเงิน?

การถวายควรรวบรวมและนับจำนวนโดยคนที่มากกว่าหนึ่งคน คนที่ไว้วางใจได้หลายคนควรเกี่ยวข้องในการจัดตั้งลำดับความสำคัญทางการเงินและนโยบายของคริสตจักร สมาชิกในที่ประชุมควรรู้ระบบการใช้จ่ายเงินของคริสตจักร

(6) วิธีการอะไรที่ถูกใช้เพื่อนำชาวประเสริฐไปยังคนนอกคริสตจักร?

ความรับผิดชอบแรกของคริสตจักรคือเอาใจใส่ดูแลสมาชิกที่อุทิศตัว อย่างไรก็ตาม คริสตจักรต้องเข้าถึงคนในชุมชนเสมอ คริสตจักรต้องมีกิจกรรมที่ทำให้คนนอกคริสตจักรเห็นการทำงานของคริสตจักรและได้ยืมข่าวประเสริฐ กิจกรรมบางอย่างเหล่านี้อาจกำลังเกิดขึ้นเป็นธรรมชาติ ผู้นำจำเป็นต้องบริหารจัดการเรื่องอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นสมาชิกที่มีความสามารถควรได้รับคำเชิญชวนและฝึกอบรมเพื่อทำกิจกรรมเหล่านี้

(7) คริสตจักรมีวิธีตอบสนองต่อความจำเป็นของชุมชนใกล้เคียงอย่างไร?

“ในบรรดาวิธีการทั้งหมดที่พระเจ้ากำหนดไว้เพื่อให้มีชุมชนของคริสเตียนสำเร็จนั้น การประกาศข่าวประเสริฐนับเป็นพันธกิจที่สำคัญสูงสุด”
- จอห์น มิเลย์ ศาสนศาสตร์คริสเตียน

คริสตจักรควรค้นพบวิธีตอบสนองความจำเป็นที่มีในชุมชนใกล้เคียง ลำดับความสำคัญควรเป็นการแสดงให้เห็นความรักต่อพระเจ้าและแสดงให้เห็นถึงหลักการของพระคัมภีร์เสมอ

(8) มีกลุ่มชาติพันธุ์หรือชนชั้นทางเศรษฐกิจที่ได้รับการยกเว้นจากการเข้าถึงของคริสตจักรใหม่?

คนยากจนรู้สึกได้รับการต้อนรับให้มาคริสตจักรโดยสวมใส่เสื้อผ้าที่พวกเขาถือใหม่? เด็ก ๆ ในชุมชนได้รับการต้อนรับให้เข้าร่วมแม่พ่อแม่ของพวกเขาไม่ได้เข้าร่วมใหม่? มีกลุ่มชาติพันธุ์ใดที่คิดว่าคริสตจักรไม่ต้อนรับพวกเขาใหม่?

(9) คนที่มาเยี่ยมคริสตจักรได้รับคำท้าทายอย่างไร?

คริสตจักรควรฝึกอบรมคนให้ท้าทายผู้คนที่มาเยี่ยมคริสตจักร จุดประสงค์สำคัญที่สุดในการท้าทายผู้มาเยี่ยมเยียนคือทำให้พวกเขา รู้สึกอบอุ่นสบายใจ หลายคนควรพยายามทำความคุ้นเคยกับคนที่มาเยี่ยม เขาไม่ควรแค่เชิญชวนคนนั้นมาที่คริสตจักรเพื่อประชุมนมัสการ แต่ควรชวนเขาไปกลุ่มย่อยหรือการพบปะตามบ้านซึ่งทำให้เขาได้เรียนรู้และถามคำถามได้

(10) อะไรคือวิธีการของคริสตจักรเพื่อสร้างคนที่ฟังกลับใจมาเชื่อให้เป็นสาวกอย่างทันที?

เมื่อคนหนึ่งได้รับความรอด ไม่ว่าจะที่คริสตจักรหรือที่อื่น เขาไม่ควรถูกเชิญให้มาร่วมรอบนมัสการอย่างเดียว แต่ควรถูกนำเข้าสู่ระบบการสร้างสาวกอย่างทันที นี่อาจเริ่มต้นด้วยการเยี่ยมเยียนจากศิษยาภิบาล เขาอาจถูกชวนเข้ากลุ่มย่อยที่พบกันเป็นประจำทุกสัปดาห์ คริสตจักรควรเตรียมการเพื่อรับใช้คนที่ฟังกลับใจมาเชื่อ

(11) คริสตจักรอธิบายถึงความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณอย่างไร?

คนที่มีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณมีลักษณะอย่างไร? สมาชิกในคริสตจักรควรได้รับการสอนเรื่องลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ลักษณะเหล่านี้ไม่ได้มาพร้อมกับความสามารถในการเป็นผู้นำหรือตัดสินต่อเสมอ แต่ผู้คนที่มีความรู้เหล่านี้ควรได้รับความนับถือให้เป็นแบบอย่าง

(12) อะไรคือระบบพัฒนาฝ่ายวิญญาณอย่างมีวัตถุประสงค์?

ภารกิจสำคัญของคริสตจักรคือช่วยพัฒนาฝ่ายวิญญาณให้กับสมาชิกของตน (เอเฟซัส 4:11-13) ผู้นำคริสตจักรไม่สามารถเพียงแค่อำนาจว่าการพัฒนาฝ่ายวิญญาณจะเกิดขึ้น พวกเขาไม่ควรเทศนาให้กับสมาชิกในที่ประชุมแล้วปล่อยให้แต่ละคนไปเริ่มพัฒนาฝ่ายวิญญาณเอง ศิษยาภิบาลควรมีระบบเพื่อหนุนใจผู้คนให้มีวินัยฝ่ายวิญญาณ พวกเขาควรเตรียมการตรวจสอบชีวิตให้กับทุกคนที่ยอมรับการตรวจสอบ สิ่งนี้สามารถทำได้ผ่านการสนทนาส่วนตัว กลุ่มย่อย ชั้นเรียน และวิธีการอื่น ๆ

(13) มีโครงสร้างสมาชิกที่เตรียมทางให้ผู้คนอุทิศตัวต่อคริสตจักรใหม่?

ผู้คนที่ต้องการอุทิศตัวต่อคริสตจักรจำเป็นต้องรู้ความหมายเจาะจงของการอุทิศตัวคืออะไร บางคริสตจักรกล่าวว่าไม่มีระบบโครงสร้างสมาชิก แต่ทุกคริสตจักรมีบางวิธีที่จะรู้ว่าใครคือคนของตน ทุกคนจำเป็นต้องรู้ว่าผู้คนนั้นมาจากคริสตจักรใด

(14) ข้อกำหนดการเป็นสมาชิกชัดเจนและทุกคนรู้ใหม่?

ทุกคนควรรู้ว่าการอุทิศตัวนั้นจำเป็นสำหรับการเป็นสมาชิก ข้อกำหนดต่าง ๆ และคำอธิบายถึงกระบวนการเป็นสมาชิกควรจัดพิมพ์เป็นเอกสาร

“พระเยซูก่อตั้งคริสตจักรโดยการทรงเรียกส่วนตัวและรวบรวมอัครทูตที่อยู่รอบตัวพระองค์ ฝึกอบรม สร้างวินัย และมอบหมายพันธกิจเพื่อการประกาศและทำพิธีศีลราลิก โดยการแสดงเจตนาที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ของพระองค์ในการสร้างชุมชนที่มีอยู่ซึ่งได้รับฤทธิ์อำนาจ และสิทธิอำนาจเพื่อให้บังเกิดผลมา เทศนา สร้างวินัย และฉลองมือบัสก้ากับองค์พระเจ้าผู้ฟื้นขึ้นมาแล้ว”
- โรมัส ไอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

(15) ข้อกำหนดการเป็นสมาชิกอนุญาตให้คนที่กลับใจมาเชื่อมีส่วนร่วมอย่างรวดเร็วใหม่?

คนที่กลับใจมาเชื่อที่พร้อมอุทิศตัวต่อคริสตจักรควรสามารถช่วยคริสตจักรได้ทันที นั่นไม่ได้หมายความว่าเขาควรได้รับตำแหน่งหรือมีความรับผิดชอบของผู้นำ แต่เขาควรรู้ว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร

(16) มีกลุ่มใดที่รับผิดชอบในการรักษาค่านิยมและมาตรฐานของคริสตจักร?

มีกลุ่มสมาชิกที่อุทิศตัวในที่ประชุมนมัสการที่กำหนดธรรมชาติของคริสตจักร พวกเขาอาจเป็นคณะมัคนายกหรือเป็นกลุ่มสมาชิกที่ลงคะแนนเสียงซึ่งเรียกว่าเป็นโครงสร้างการปกครอง ผู้นำต้องใส่ใจเป็นพิเศษต่อการพัฒนาของกลุ่มนี้ การเปลี่ยนแปลงในกลุ่มนั้นจะกำหนดอนาคตของคริสตจักร ศิษยาภิบาลต้องรับผิดชอบต่อพวกเขาและให้ข้อมูลข่าวสารแก่พวกเขา พวกเขาและทีมผู้นำต้องเป็นลำดับความสำคัญอย่างเดียวกันสำหรับคริสตจักร

(17) คริสตจักรรวมอุทิศตนนิมิตที่ชัดเจนใหม่?

ศิษยาภิบาล ทีมผู้นำ และกลุ่มสมาชิกที่อุทิศตัวต้องใช้เวลามากในการพูดคุยถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของคริสตจักร พวกเขาควรพัฒนานิมิตของคริสตจักรที่พวกเขาสามารถสนับสนุนได้ที่ประชุมคริสตจักรจำเป็นต้องคุ้นเคยกับนิมิตของคริสตจักร

(18) สมาชิกรู้จักหลักคำสอนของคริสตจักรใหม่?

คริสตจักรต้องทำมากกว่าการนำผู้คนให้นมัสการและมีประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ เมื่อคนภายนอกถามสมาชิกคนหนึ่งว่า “คริสตจักรของคุณเชื่ออะไร?” สมาชิกควรมีคำตอบที่ดี สมาชิกควรอธิบายหลักคำสอนพื้นฐานของศาสนาคริสต์และหลักคำสอนพิเศษของคริสตจักรของพวกเขาได้

(19) สมาชิกเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรกับสังกัดนิกายของคริสตจักรใหม่?

คริสตจักรควรอุทิศตัวต่อสมาชิกของตน การสามัคคีธรรมในสมาชิกจะช่วยสนับสนุนหลักคำสอนของคริสตจักร คนของคริสตจักรควรได้รับการหนุนใจให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาชิก

(20) การประชุมนมัสการมีการวางแผนและประเมินอย่างไรบ้าง?

ผู้นำควรวางแผนอย่างจริงจังสำหรับการประชุมนมัสการ ถ้าหากพระวิญญาณบริสุทธิ์นำให้ที่ประชุมนมัสการไปในทิศทางที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

นั่นเป็นเรื่องดีเยี่ยม แต่ในอีกทางหนึ่ง ผู้นำควรมีแผนเพื่อจะปฏิบัติตาม
ควรมีการประชุมที่ผู้นำหลายคนทำงานร่วมกันในรายละเอียดของรอบนมัสการ

ถ้าหากคริสตจักรมีการนมัสการที่ดี คนในที่ประชุมก็จะมีส่วนรวมและให้ความสนใจ
คริสตจักรควรพยายามใช้หลายคนให้ทำหน้าที่แตกต่างกันในรอบนมัสการเพื่อรักษาความสนใจและการอุทิศตัวของผู้คนเอาไว้

(21) มีการประกอบพิธีบัพติศมาและมหาสนิทตามหลักการพระคัมภีร์และด้วยวิธีที่มีความหมายใหม่?

ทุกคนที่กลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงควรพร้อมรับบัพติศมาหรือมีกำหนดให้รับบัพติศมาอีกไม่นาน พิธีมหาสนิทควรอนุญาตให้คนที่มีความหมายแห่งพระคุณร่วมรับได้
ควรประกอบพิธีมหาสนิทด้วยวิธีที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมได้นมัสการ

(22) คริสตจักรมีการสร้างวินัยตามหลักพระคัมภีร์ใหม่?

คริสตจักรควรยืนหยัดต่อต้านความบาป ถ้าหากสมาชิกของคริสตจักรทำบาป
เขาต้องได้รับการเผชิญหน้า
เป้าหมายคือเพื่อนำเขาให้กลับใจใหม่และนำกลับคืนสู่ชัยชนะฝ่ายวิญญาณ

(23) มีทีมที่รับผิดชอบร่วมกันในงานพันธกิจใหม่?

พันธกิจจะไม่เติบโตนอกจากจะสร้างทีมผู้นำ
แต่แต่ละคนมีความจำกัดในด้านจำนวนคนที่เขามีอิทธิพลและจำกัดในด้านความสามารถแบบคว
ามรับผิดชอบ พันธกิจของคริสตจักรไม่ควรเป็นพันธกิจของคนเดียว

(24) อะไรคือระบบในการเลือก ฝึกอบรม และเพิ่มสมาชิกเข้าสู่ทีมพันธกิจ?

พันธกิจไม่สามารถเติบโตโดยปราศจากการพัฒนาสมาชิกใหม่สำหรับทีมผู้นำ
สมาชิกที่จะเข้าร่วมทีมต้องได้รับการเลือกอย่างรอบคอบ
แต่คริสตจักรต้องค้นหาและพัฒนาผู้คนที่สามารถรับผิดชอบได้ในอนาคต
การเติบโตของพันธกิจขึ้นอยู่กับการพัฒนาผู้นำมากขึ้น

(25) อะไรคือระบบเพื่อตอบสนองต่อความขัดแย้งและปัญหาในคริสตจักร?

ความขัดแย้งที่ไม่ได้รับการแก้ไขทำให้คริสตจักรทรุดโทรมลงไป
สมาชิกในคริสตจักรต้องได้รับการสอนถึงวิธีแก้ไขความขัดแย้งส่วนบุคคลกับผู้อื่น ๆ
ผู้นำคริสตจักรต้องไม่เพิกเฉยต่อความขัดแย้ง แต่เตรียมพร้อมเพื่อช่วยให้เกิดการคืนดี

(26) คริสตจักรสนับสนุนมิชชันนารีโดยการร่วมมือกันกับคริสตจักรอื่น ๆ ไหม?

ถ้าหากคริสตจักรต้องการสร้างอาณาจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริง
คริสตจักรจะไม่ทำงานเพียงเพื่อขยายผลของตนเอง แต่จะสนับสนุนพันธกิจอื่น ๆ
คริสตจักรแสดงให้เห็นว่าตนได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าเมื่อถวายให้กับพันธกิจที่ไม่ได้ให้ผลประโยชน์ต่อคริสตจักร

(27) คริสตจักรช่วยให้คริสตจักรใหม่เริ่มต้นได้ไหม?

คริสตจักรที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ควรช่วยคริสตจักรที่ก่อตั้งใหม่ในพื้นที่ใกล้เคียง
คริสตจักรที่ก่อตั้งใหม่จะเข้าถึงผู้ที่ชาวประเสริฐยังเข้าไม่ถึงได้โดยคริสตจักรที่ก่อตั้งแล้ว

**(28) พันธกิจของคริสตจักรรับใช้คนทุกรุ่น ทุกรูปแบบ
ในที่ประชุมของคริสตจักรใหม่?**

ความจำเป็นของเด็ก ผู้ใหญ่ วัยรุ่น ครอบครัวที่เพิ่งเริ่มต้น ผู้ชาย คนที่ไม่ได้แต่งงาน และคนอื่น ๆ
ควรมีความสำคัญต่อคริสตจักร
คริสตจักรควรคิดถึงความจำเป็นของคนในหลายระดับการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

(29)

ผู้คนในที่ประชุมของคริสตจักรทำงานร่วมกันเพื่อใส่ใจดูแลสิ่งจำเป็นในชีวิตของสมาชิกใหม่?

“ร่างกายเดียวกันที่ต่อสู้กับเทพผู้ครองและเทพผู้มีฤทธิ์
และซึ่งคาดหวังว่าจะมีความยากลำบากมากขึ้นในอนาคต
ขณะเดียวกันก็มีชัยชนะแล้วโดยอาศัยความเป็นหนึ่งเดียวกันกับศิระของร่างกายซึ่งอยู่ในเมืองสวรรค์
ด้วยการตั้งตารอคอยความยินดีอย่างเต็มเปี่ยมในองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ในที่ที่ทุกคนผู้สวดขี้อจะสรรเสริญพระเจ้าร่วมกันเมื่อวาระสุดท้าย”

- วิลเลียม โปบ

บทสรุปย่อของศาสนศาสตร์คริสเตียน

คริสตจักรต้องใส่ใจเกี่ยวกับความจำเป็นทางการเงินของคนในคริสตจักร
ความจำเป็นส่วนใหญ่ควรตอบสนองโดยการช่วยเหลือกันเองโดยไม่ต้องให้ผู้นำคริสตจักรมา
บริหารจัดการ ถ้าสมาชิกส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรว่าต้องรับผิดชอบในการช่วยเหลือคนอื่น
พวกเขาก็ไม่ได้ถูกสร้างให้เป็นคริสตจักรที่มีความเป็นผู้ใหญ่

(30)

**คริสตจักรมั่นใจได้อย่างไรว่าความจำเป็นทางการเงินของคนในคริสตจักรได้
รับการตอบสนอง?**

คริสตจักรควรมีคนที่ยคอยตรวจตราดูว่าความจำเป็นต่างๆ ได้รับการตอบสนอง
คริสตจักรในพระธรรมกิจการแต่งตั้งมีคนยกเพื่อจุดประสงค์นี้

หลักคำสอนและการปฏิบัติของคริสตจักร

บันทึกงานมอบหมาย

ชื่อนักศึกษา _____

เริ่มต้นเมื่องานมอบหมายแต่ละชิ้นเสร็จสิ้น การทดสอบจะถือว่า "สมบูรณ์"

เมื่อนักเรียนได้คะแนน 70% ขึ้นไป

งานมอบหมายทั้งหมดจะต้องเสร็จสมบูรณ์เพื่อรับใบรับรองจาก Shepherds Global Classroom

บทที่	เจ็ดประโยค&ย่อหน้า	การสัมภาษณ์	การเขียน	การทดสอบ
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
การสอนนอกชั้นเรียน				

ข้อกำหนดสำหรับการรับใบประกาศนียบัตรจาก Shepherds Global Classroom

ใบแสดงความจำนงเพื่อรับใบประกาศนียบัตรจบการศึกษาจาก Shepherds Global Classroom สามารถกรอกได้ผ่านทางเว็บไซต์ของเราที่ www.shepherdsglobal.org. ประกาศนียบัตรต่าง ๆ จะถูกส่งแบบดิจิทัลจากประธานของเอสจีซี ไปให้กับผู้สอนและผู้ประสานงานที่กรอกใบแสดงความจำนงแทนนักศึกษาของพวกเขา

Shepherds Global Classroom

คำอธิบายหลักสูตร

รากฐานหลักคำสอน

หลักข้อเชื่อของคริสเตียน

นี่คือวิชาศาสนศาสตร์ระบบซึ่งอธิบายถึงหลักคำสอนของคริสเตียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ พระเจ้า มนุษย์ ความบาป พระคริสต์ ความรอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตจักร และสิ่งต่าง ๆ ในวาระสุดท้าย

โรม

วิชานี้สอนศาสนศาสตร์ความรอดและมิชชั่นที่อธิบายไว้ในพระธรรมโรม อภิปรายประเด็นต่าง ๆ ที่ถกเถียงกันในคริสตจักร

อนาคตศาสตร์

วิชานี้สอนจากพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ ควบคู่กับตอนต่าง ๆ จากคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์ และเน้นหลักคำสอนที่สำคัญอย่างเช่น การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การพิพากษาสุดท้าย และอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

หลักคำสอนและการปฏิบัติเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์

วิชานี้ให้คำอธิบายจากพระคัมภีร์เรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าคาดหวังและให้ฤทธิ์เดชแก่คริสเตียน

หลักคำสอนและการปฏิบัติเรื่องคริสตจักร

วิชานี้อธิบายการออกแบบของพระเจ้าและแผนการสำหรับคริสตจักร และหัวข้อต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เช่น การเป็นสมาชิกคริสตจักร การบัพติศมา พิธีมหาสนิท การถวายสิบลด และการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ

วิชาสำรวจพระคัมภีร์

สำรวจพันธสัญญาเดิม

วิชานี้สอนเนื้อหาที่สำคัญและคำสอนจากพันธสัญญาเดิมทั้ง 39 พระธรรม

สำรวจพันธสัญญาใหม่

วิชานี้สอนเนื้อหาที่สำคัญและคำสอนจากพันธสัญญาใหม่ทั้ง 28 พระธรรม

หลักการตีความหมายพระคัมภีร์

วิชานี้สอนหลักการและวิธีการตีความหมายพระคัมภีร์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

การประกาศและสร้างสาวก

บทนำวิชาปกป้องข่าวประเสริฐ

วิชานี้สอนเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ประวัติศาสตร์ และปรัชญาพื้นฐานตามโลกทัศน์ของคริสเตียน และแสดงให้เห็นถึงความเชื่อของคริสเตียนสอดคล้องกับเหตุผลและความเป็นจริงอย่างไร

ศาสนาและลัทธิต่าง ๆ ใน โลก

วิชานี้ให้ความเข้าใจแก่ผู้เชื่อที่เป็นนักประกาศเกี่ยวกับคำสอนต่าง ๆ และการตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อกลุ่มลึบแปดศาสนา

การประกาศและสร้างสาวกตามหลักการพระคัมภีร์

วิชานี้นำเสนอหลักการกับแนวทางจากพระคัมภีร์และวิธีในการประกาศ
อธิบายถึงการประกาศในรูปแบบต่าง ๆ
และจัดเตรียมบทเรียนสำหรับใช้ในการสร้างสาวกผู้เชื่อใหม่

การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ในวิชานี้ นักศึกษาจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีท่าทีแบบพระเยซู
การสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยวิธีที่พระเยซูสัมพันธ์กับพระบิดา การถ่อมตัวเหมือนพระเยซู
การปฏิบัติฝ่ายวิญญาณและการมีวินัยส่วนตัวของพระเยซู
การอดทนต่อความทุกข์ยากเหมือนพระเยซู การมีส่วนในชุมชนคริสเตียน (คริสตจักร)
ที่พระเยซูสร้างขึ้น

การดำเนินชีวิตคริสเตียนในทางปฏิบัติ

วิชานี้เป็นการประยุกต์ใช้หลักการต่าง ๆ จากพระคัมภีร์เกี่ยวกับเงิน ความสัมพันธ์
สภาพแวดล้อม ความเกี่ยวข้องทางการเมือง สิทธิมนุษยชน และด้านอื่น ๆ
ในการใช้ชีวิตในทางปฏิบัติ

ชีวิตสมรสและครอบครัวคริสเตียน

วิชานี้ให้มุมมองของคริสเตียนเรื่องพัฒนาการของมนุษย์ในระยะต่าง ๆ ของชีวิต
และประยุกต์ใช้หลักการพระคัมภีร์กับบทบาทและความสัมพันธ์ในครอบครัว

การเป็นผู้นำคริสเตียน

ผู้นำพันธกิจ

วิชานี้เน้นเรื่องอุปนิสัยคริสเตียน
ในขณะเดียวกันก็สอนผู้นำในการนำองค์กรให้ผ่านกระบวนการค้นพบคุณค่า
การบรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งปันนิมิต ตั้งเป้าหมาย วางแผนกลยุทธ์ การลงมือปฏิบัติ
และการบรรลุผลสำเร็จ

ชีวิตและพันธกิจของพระเยซู

วิชานี้ศึกษาชีวิตของพระเยซูเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับงานพันธกิจและการเป็นผู้นำในศตวรรษที่

21

หลักการสื่อสาร

วิชานี้สอนทฤษฎีการสื่อสาร วิธีการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการเตรียมและนำเสนอคำเทศนาจากพระคัมภีร์

บทบาทการนมัสการของคริสเตียน

วิชานี้อธิบายว่าการนมัสการมีผลกระทบต่อทุกด้านในชีวิตของผู้เชื่ออย่างไร

และให้หลักการที่เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับการนมัสการส่วนตัวและในที่ประชุม

ประวัติศาสตร์คริสตจักร

สำรวจประวัติศาสตร์คริสตจักร 1

วิชานี้อธิบายวิธีที่คริสตจักรจะทำมิชชั่นของตัวเองให้สำเร็จและการปกป้องหลักคำสอนที่สำคัญจากช่วงคริสตจักรยุคแรกจนถึงยุคปฏิรูป

สำรวจประวัติศาสตร์คริสตจักร 2

วิชานี้อธิบายวิธีที่คริสตจักรขยายใหญ่และการเผชิญกับความท้าทายจากช่วงยุคปฏิรูปจนถึงยุคปัจจุบัน